3 FEB 1987

கடவுள்துணை.

நன்னூல் மூலமும்

காண்டிகையுரையும்.

இந்நூல்செய்தவர்

சனகாபுரம்

பவணந்திமுனிவர்

இஃது

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்களால்

உரைசெய்துபதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்க

சரவணபுரம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

புரசபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1883

கடவுள்துணை.

உரைப்பாயிரம்.

பூமலிதுணர்ச்சினை பொதுளியசந்தனக்
காமர்பொன்னிற் காட்சிகூர்மலைத்தில்
பற்பலமுனிவரர்பணிசெய்துவருகுறச்
சிற்பரனடியுளஞ் சேர்த்திருந்தறநெறி
முயல்பசையகத்திய முனிவனிற்றோன்றிய
வியலிசைநாடக மெனுமிவைபுலப்பட
நுதலியவரும்பெற றோக்கமையகத்திய
முதலியவாயுள முத்தமிழ்நூல்களு
மவன்மாணாக்கரீ ராறுவரினோங்கிய
தன்மாணாக்கரிற் சாய்த்ததொல்காப்பியன்
முறையறத்தெரீஇ வகுத்ததொல்காப்பிய
மெழுமையாகிய வியற்றமிழ்நூல்களுந்
திங்கட்கவிகைசே தென்னவனல்லார்
சங்கப்பலகைவாழ் சான்றோர்களவையாய்க்
குசைநுனிபோன்மதிக் கூர்மையோர்தமக்கே
யிசைதலினிவையோ லாதியாவருந்
தெரிபியநூல்களிற் சிறந்ததோர்நூலுக்
கெளிதுணர்வாயினி தியற்றிற்றருசெறுப்
புகழ்தருபாற்கடற் பொங்கவங்கதனிடைத்
திகழ்தருகலைவளர் திங்கள்வந்துதித்தன
நிலமுழுதேத்தருஞ் சீர்நிலைகெழுவைகிய
குலமதுமகிழ்வுளங் கூரவந்துதித்தோன்
சொற்பலமலர்கொடு தொடுத்தபாமாலையு
முற்பலமாலையு மொளிர்மணிமொய்ம்பினன்
பருவமொன்றிடையொரு பயனுகவெழுநிலங்காண்
மருவியவெப்பொழுதினு மருட்பலகொடையின
மெய்ப்பொருளும்பகுத் திசைத்திற்றமென
வப்பொருளுண்மைதேர்க் கறியுநுண் ணுணர்வின
னடைச்சிவாண்முக மலரவாய்கலத்தொடு
புடைவளர்விபுகளைப் போற்றிவாழ்புனிதன்

உரைப்பாயிரம்.

சேதுபதியெனுஞ் செங்கோன் மன்னவற்
கோதுநற்றுணையென வற்றபூம்பரவை
யண்ணாசாமிவே ளருந்தவமென்கோலென்
றெண்ணாற்றிசையுளோ ரியம்பிடத்தோன்றியோன்
சிவனடியவரையச் சிவனெனப்பரவுந்
தவனடிமுடிவிலாச் சைவசிகாமணி
சிங்காரமுதலிதன் சிந்தைகூர்மகிழ்ச்சியி
னிங்காரமுதனவின் சொலால்வேண்டலின்
முன்னூலொழியப் பின்னூல்பலவினு
ளொன்றாளாரு நன்னூலாருக்
கிணையோவெனத்தடமி ழினிதுணர்பவர்க்கெலாந்
துணையிதரமெனத் தோன்றுநன்னூற்கு
நயம்மிகுசங்கர நமச்சிவாயனார்
பயன்மிகச்செய்திடப் பட்டதன்பின்னர்
தவஞானந்தனிற் சால்புகூர்துறைசைச்
சிவஞானமுனிவனாற் றிருத்திடப்பட்ட
விருத்தியுரைதனை வெளிப்படச்சுருக்கிக்
கருத்துப்பதப்பொருள் காட்டுமற்றுஞ்சில
வுறுமுறைகாண்டிகை யுரையுளங்கொண்டு
திருவருமுனாதருஞ் செவ்வியிற்செய்தனன்
றத்துவமுணர்திருத் தணிகைமடாதிபன்
சத்தெனும்வீர சைவமாகேசன்
கற்றுணர்ந்தோங்கிய கந்தப்பதேசிகன்
பெற்றருள்விசாகப் பெருமாளையனென்
றுலகுபுகழ்தர வோங்கி
யிலகுமியற்பெய ரெய்துநாவலனே.

இஃது-சேயூர்.

முத்தைய முதலியாரால்,

செய்யப்பட்டது.

உ

கணபதிதுணை.

நன்னூல்மூலமும்.

காண்டிகையுரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல, விலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும், பரிதியி னொருதா னாகி முதலீ, றொப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த, வற்புத மூர்த்திதன் னலர்தரு தன்மையின், மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும், முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளுங், குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கட, மெனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலு, ளரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரு முணரத், தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னா, ரிகலற நூறி யிருநில முழுவதுந், தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந், திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க், கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத், திருந்திய செங்கோற் சீயகங்க னருங்கலை விநோத னமரா பரணன், மொழிந்தன னாகமுன் னோர்நூ லின்வழி யேநன் னூற்பெயரின் வகுத்தனன், பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள், பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி, யென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

இந்நூல் செய்தவன் பெயர்முதலாகிய பதினொன்றையுஞ் சொல்லுகின்றது இதனது பதப்பொருள், மலர்தலையுலகில்-பரந்தவிடத்தை யுடைய வுலகத்தில், மல்கிருளகல - நிறைந்தவிருள்கெட, இலகொளிபரப்பி - விளங்குகிரணத்தைவிரித்து, யாவையும்விளக்கும - கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க உருவங்களையெல்லாங் காட்டுகின்ற, பரிதியின்-சூரியனைப்போல, ஒருதானாகி - உலகங்களுக்கெல்லாந் தானொருமுதலாகி, முதலீறொப்பளவாசை முனிவிகந்துயர்ந்த - பிறப்பும் இறப்பும்உபமானமும் அளவும் விருப்பமும் வெறுப்பும்ஆகிய விவைகளிற் சுபாவமாகநீங்கி, எல்லாரினுமேலே தலைவனாகிய, அற்புதமூர்த்தி-ஞானமேதிருமேனியாகவுடையவன், தன்னலர்தருதன்மையின்-தனது மலர்ந்தகருணையாகியவருளினாலே, மனவிருளிரிய-உயிர்களின், மனத்திருளாகியவஞ்ஞானங்கெட, மாண்பொருண்முழுவதும்-சிறந்த அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற நான்கு பொருளையும், முனிவறவருளிய - ஆசையுடனருளிச்செய்த, மூவறுமொழியுளுளும்-பதினெட்டுநிலத்துமொழிகளுள்ளும், குணகடல்குமரிகுடகம் வேங்கடமெனுநான் கெல்லையின் - கிழக்கே

கடலும் தெற்கேகுமரியாறும் மேற்கேகுடகநாடும் வடக்கே திருவேங்கடமும்ஆகிய நான் கெல்லையினுடைய நிலத்து மொழியாகிய, இருந்தமிழ்க்கடலுள இயல் இசை நாடகம் எனப் பெயர்பெற்ற பெரியதமிழென்னுங் கடலுள், அரும்பொருளைந்தையும் அவ்வறமுதலாகிய நான்கு பொருளையும் அறிதற்குக் காரணமாகிய அருமையாகிய இயற்றமிழென்னு மிலக்கணத்தின் கூறான எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணியென்னு மைந்துபொருளையும், யாவருமுணர இலக்கியப் பழக்கத்தில் வல்லவர் மாத்திரமல்லாமல் எளியவருமறிய, தொகைவகை விரியிற்றருகென தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் செய்யப்படும் யாப்பினாலே பாடித்தருகவென, துன்னாரிகலற நூறி பகைவரது பகைமைகெட அவரை யழித்து, இருநிலமுழுவதுந் தனதெனக்கோலி பெரியபூமி முழுவதையுந் தன்னுடையதாகப் பற்றிக்கொண்டு, தன்மதவாரணந்திசைதொறு நிறுவிய தன்மதயானைகளை எட்டுத்திக்கிலுந் திக்கியானைகளைப்போல்நிறுத்திய திறலுறுதொல்சீர் தன்னைப்பற்றி மாத்திரமல்லாமல் தன்னுடைய தகப்பனும் பாட்டன்முதலானவரைப் பற்றிவரும்வெற்றிமிகுந்த கீர்த்தியையும் கருங்கழல் பெருமைபொருந்திய வீரக்கழலையும் வெண்குடை வெள்ளைக்குடையையும் கார்நிகர்வண்கை மேகம்போலப் பிரதியுபகாரத்தை நினையாது கொடுக்குங்கையினையும் திருந்தியசெங்கோல் கோணாதசெங்கோலையும்உடைய சீயகங்கன் சிங்கம்போன்றகங்கன் அருங்கலைவினோதன் அரியநூல்களையாராய்தலே பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டாகவுடையவன் அமராபரணன் தன்மேலே பெரியகாயம்படப் போர்செய்தலையே ஆபரணமாக வுடையவன் மொழிந்தனனாக, சொன்னானாக முன்னோர்நூலின் வழியே முன்னோரிலக்கணநூலின் வழியே நன்னூற்பெயரின்வகுத்தனன் நன்னூலென்னும் பெயரினாற்செய்தனன், பொன்மதிற் சனகை பொன்மதில்சூழ்ந்த சனகாபுரத்துளிருக்கும், சன்மதி முனியருள் சன்மதி முனிவன்பெற்ற, பன்னருஞ்சிறப்பிற் பவணந்தியென்னுநாமத்து சொல்லுதற்கரிய ஞானவொழுக்கச் சிறப்பினையும்பவணந்தியென்னும் பெயரினையுமுடைய இருந்தவத்தோன் பெரியதவத்தினையுடையோன் என்றவாறு.

[பவணந்தியெனவே-நூல்செய்தோன்பெயரும், முன்னோர்நூலின் வழியெனவே-நூல்வந்தவழியும், நான்கெல்லையெனவே- நூல்வழங்குநிலமும் நன்னூலெனவே நூலினது பெயரும், அரும்பொருளைந்தெனவே-நூலிற்சொல்லப்பட்ட பொருளும், யாவருமுணரவெனவே-நிகண்டுகற்று [illegible] வாராய்ச்சிசெய்தபின்பு இந்நூல்கேட்கத் தகுமென்னு மியைபும் அவையாராய்ந்தோர் இந்நூல் கேட்டற்குரியாரென்னும் அதிகாரிகளும், அவர் அப்பொருளைந்தையும் அறிந்து சொல்லுதலின் மு

ட்டுப்பாட்டை நீங்குதலாலே மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தலென்னு
ம் பிரயோசனமும் சியகங்கன் மொழிந்தனனாக நன்னூற்பெயரின் வரு
த்தனனெனவே-அவன்காலத்திலே பாடப்பட்டு அவனதுசபையிலேஅ
ரங்கேற்றியதெனச் செய்தகாலமும், அரங்கேற்றியவிடமும், சியகங்கன்
சொன்னதினாலும் யாவரிடத்துமுண்டாகிய விரக்கத்தினாலும் வகுத்த
மையால் காரணமும்பெறப்பட்டன.]

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

இது பாயிரத்திற்குவரும் காரணப்பெயர்களைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முகவுரை-பாயிரத்தினிலக்கணங்களை முன்னேயறியவேண்
டி நூலிற்கு முன்சொல்லப் படுதலினாலே முகவுரையென்றும், பதிகம்-
ஐந்துபொதுவும் பதினொருசிறப்பும் ஆகிய பலவகைப் பொருள்களையுந்
தொகுத்துச் சொல்லுதலினாலே பதிகமென்றும், அணிந்துரை-நூலின
துபெருமை முதலானவைகள் விளங்க அலங்கரித்துச் சொல்லுகையி
னாலே அணிந்துரையென்றும், நூன்முகம்-முகவுரையென்றதுபோலா நூ
ன்முகமென்றும், புறவுரை-நூல்சொல்லியபொருளல்லாதவைகளைச் சொ
ல்லுதலினாலே புறவுரையென்றும், தந்துரை - நூலிலே சொல்லப்பட்ட
பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத் தந்துசொல்லுகையினாலே தந்துரை
யென்றும், புனைந்துரை-அணிந்துரையென்றதுபோலப் புனைந்துரையெ
ன்றும், பாயிரம்-பாயிரத்திற்குப் பெயர்களாம்— எ-று [பாயிரமென்ப
து வரலாறு.] (க)

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

இது முன் பாயிரமென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாயிரம்-பாயிரமானது, பொது-பொதுப்பாயிரமும், சிறப்
பு-சிறப்புப்பாயிரமும், எனவிருபாற்று எனவிரண்டுபிரிவையுடைத்தா
கும்—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (உ)

ங. நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்து
மெல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

இது பொதுப்பாயிரத்தை விரித்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூற் (றிறன்) நூலினது வரலாறும், நுவல்வோன் (றிறன்) பாடஞ்சொல்லும் ஆசிரியனதுவரலாறும்; நுவலுந்திறன்-பாடஞ்சொல்லுதல்னது வரலாறும், கொள்வோன்றிறன்) பாடங்கேட்கு மாணாக்கனதுவரலாறும், கோடற்கூற்று-பாடங்கேட்கையினது வரலாறும், எல்லா நூற்கும்-எல்லா நூலுக்கும்; ஆம்-ஆகும் ஆதலால் இவை இவ்வைந்துவரலாற்றையும் விளக்கக்காட்டுவது, பொதுப்பாயிரம்-பொதுப்பாயிரமாகும்—எ-று. (௩)

௪. நூலி னியல்பே நுவலி னோரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னொன்றாய்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
யையிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியி னோத்துப்படல
மென்னுமுறுப்பினிற் சூத்திரங்காண்டிகை
விருத்தியாகும் விகற்பநடைபெறுமே.

இது முன்சொல்லிய பொதுப்பாயிரம் ஐந்தனுள் நூலினதுவரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூலினியல்பு- நூலினதுவரலாற்றை, நுவலின்-சொன்னால் ஓரிருபாயிரந்தோற்றிபொதுவுஞ் சிறப்புமாகியவிருவகைப்பாயிரத்தையுமுன்னுடைத்தாகி, மும்மையினொன்றாய் முதனூன் முதலாகிய மூன்றனுள் ஒன்றாகி, நாற்பொருட்பயத்தோடு அறமுதலாகிய நான்குபொருட்பிரயோசனத்துடனே, எழுமதந்தழுவி உடன்படன்முதலாகிய எழுவகை மதத்தையுந்தழுவி, ஐயிருகுற்றமுமகற்றி-குன்றக்கூறன் முதலாகிய பத்துக்குற்றத்தைமொழித்து, அம்மாட்சியோடு சுருங்கச்சொல்லன்முதலாகிய பத்தழகுடனே, எண்ணான்குத்தியின் நுதலிப்புகுதன் முதலாகிய முப்பத்திரண்டு உத்தியைக்கொண்டு,ஓத்துப்படலமென்னுமுறுப்பினில்-இயல் அதிகாரமென்னும் அவயவங்களுடனேசூத்திரம்-சூத்திரமும், காண்டிகை-காண்டிகையுரையும், விருத்தி - விருத்தியுரையும், ஆகும்-ஆகின்ற, விகற்பநடை-பதின்மூன்றுவேறுபாட்டுநடையையும், பெறும்-பெற்றுவரும்—எ-று. (௪)

௫. முதல்வழிசார்பென நூன்மூன்றாகும்.

இதுமுன்மூன்று நூலென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதல் - முதனூல், வழி-வழிநூல், சார்பு-சார்புநூல், என-என்று, நூல் - நூலானது, மூன்றாகும் - மூன்றுபிரிவை யுடைத்தாகும்—எ-று. (௫)

௬. அவற்றுள், வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

இது முதனூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். வினையினீங்கி-வினையினின்று நீங்கி, விளங்கிய-பிரகாசித்த, அறிவின்-அறிவினையுடைய, முனைவன்-கடவுள், கண்டது-உயிர்களுக்கு ஆதிகாலத்திலேசெய்தது, முதனூலாகும்-முதனூலாகும்—எ-று. (௬)

௭. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
யழியா மரபினது வழிநூ லாகும்.

இது வழிநூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முன்னோர்-கடவுளும் அவனருள் வழிப்பட்டோருஞ்செய்த, நூலின்-நூல்களினுடைய, முடிப்பு-பொருண்முடிபுகள், ஒருங்கு-முழுவதையும், ஒத்து-நிகர்த்து, பின்னோன்-வழிநூல்செய்வோன், வேண்டும்-முதனூலிருக்கவுந் தான் வழிநூல் வேறேசெய்தற்குக்காரணமாக வேண்டுகிற, விகற்பம்-வேறுபாடுகளையும், கூறி-உடன்சொல்லி, அழியா-அழியாமலுலகத்திலே, நிலைபெற்று-விளங்காநின்ற, மரபினது-குணத்தையுடையது, வழிநூலாகும்-வழிநூலாகும் - எ-று. (௭)

௮. இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.

இது சார்புநூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இருவர் நூற்கும்-முதனூல் வழிநூல் என்னு மிருவகைநூல்களுக்கும், ஒருசிறை-ஒருபுடை, தொடங்கி-பொருண்முடிபு ஒத்து, வேறு-மற்றவைகளெல்லாம், திரிபு-ஒவ்வாமையை, உடையது-உடைத்தாகியது, புடைநூலாகும்-சார்புநூலாகும்—எ-று. [புடை-பக்கம்](௮)

௯. முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குங்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

இது வழிநூலுக்குஞ் சார்புநூலுக்கும் முன்சொன்னதற்கு மேலேசிறப்புவிதி சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முன்னோர் முதனூலோர், மொழி-சொன்ன, பொருளேயன்றி-பொருளைமாத்திரமல்லாமல், அவர்-அவரது, மொழியும்-சொல்லையும், பொன்னேபோல்-பொன்னைப்போலவே, போற்றுவமென்பதற்கும்-காப்பாற்றிக்கொள்வோமென்பதற்கு அடையாளமாகவும், முன்னோரின்-முன்னோர்நூலையே சொல்லாமல் அந்நூலினின்றும் வேறுநூல் - வழிநூல் சார்புநூல்களை செய்துமெனும்-செய்தோமாயினும் மேற்கோள் ஆசிரியவசனமானது இல்லென்பதற்கும் இந்நூலினிடத்தில்லையெனா

றுசொல்லுங் குற்றமொழிதற்காகவும், பழஞ்சூத்திரத்தின்கோள்-முன்னோர் சொல்லியபொருளையல்லாமலும் அவர் சூத்திரத்தையும், கூறு-ஒரோவிடத்திலே சொல்லு—எ-று. (௯)

எனினுமென்பது எனுமெனவிகாரமாயிற்று.

௰. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே.

இது முன்னே நாற்பொருட் பயனென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அறம்தருமமும், பொருள்-அர்த்தமும், இன்பம்-காமமும், வீடடைதல்-மோக்ஷமடைதலும், நூல்-நூலிற்சொல்லப்படும், பயன்-பிரயோசனமாம்—எ-று. (௰)

௰௧. எழுவகை மதமே யுடன் படன் மறுத்தல்
பிரர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே
தா அனாட்டித் தனாது நிறுப்பே
யிருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
பிறநூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படா அன் றன்மதங் கொளலே.

இது முன் எழுவகைமதமென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள் எழுவகைமதம் - எழுவகைமதமாவன, உடன்படல்-பிறர்மதத்திற்கு உடன்படலும், மறுத்தல்-பிறர்மதத்தைமறுத்தலும், பிறர்தம்மதமேற்கொண்டு களைவு-பிறர்மதத்திற்கு உடன்பட்டுப் பின்புமறுத்தலும், தா அனாட்டித் தனாது நிறுப்பு-தானொருபொருளை எடுத்துநாட்டிஅதனை வருமிடந்தோறும் நிறுத்துதலும், இருவர் மாறுகோளொருதலை துணிவு இருவர் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகக்கொண்டவிரண்டனுள் ஒன்றனிடத்துத் துணிதலும், பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல்-பிறர்நூல்களிலிருக்கின்ற குற்றத்தைக்காட்டுதலும், பிறிதொடுபடா அன்றன்மதங்கொளல்-பிறர்மதத்திற்கு உடன்படானாகித்தன்மதத்தையேகொள்ளுதலுமாம்—எ-று. (௰௧)

௰௨. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறு கொளக் கூறல்
வழூஉச் சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை
யென்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

இது முன்பத்துக் குற்றமென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குன்றக்கூறல்-குறித்தபொருளைக்காட்டுதற்குரிய சொல்களிற்குறைவுபடச்சொல்லுதலும், மிகைப்படக்கூறல் - அதிகப்படச்சொல்லுதலும் கூறியதுகூறல்-முன்சொன்னவொருபொருளையே பின்னுஞ்சொ.

ல்லுதலும், மாறுகொளக்கூறல்-முன்சொன்னபொருளோடு பின்சொல்லும் பொருள்விரோதங்கொள்ளச் சொல்லுதலும், வழூஉச்சொற்புணர்த்தல்-குற்றமானசொற்களைச்சேர்த்தலும், மயங்கவைத்தல்-ஒன்றை மற்றொன்றாக மயங்கவைத்தலும், வெற்றெனத்தொடுத்தல்- பொருள்வெளிப்படையாகத்தோன்றச் சூத்திரித்தலும், மற்றொன்றுவிரித்தல்-சொல்லத்தொடங்கியதைவிட்டு மற்றொருபொருளை விரித்தலும், சென்றுதேய்ந்திறுதல்-சொல்லின்முடிபும் பொருளின்முடிபும் முன்சிறப்பாக நடந்து அந்நடை பின்னேதேய்ந்து முடிதலும், நின்றுபயனின்மை-சொற்களிருந்தும் ஒருபிரயோசனமுமில்லாமற் போதலும், என்றிவை என்றுசொல்லப்பட்டவிவை, நூற்கு-நூலுக்கு-ஈரைங்குற்றம்-பத்துக்குற்றங்களாகும்—எ-று. (௰௨)

௰௩. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்த
னவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்த
லோசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதன்
முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

இது முன்பத்தழகென்றதனை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சுருங்கச்சொல்லல்-சொல்லுகள் வீணாகவிரியாமற் சுருங்கிநிற்கச் சொல்லுதலும், விளங்கவைத்தல்-பொருளைச்சந்தேகத்துக்கு இடமாகாமல் விளங்கவைத்தலும், நவின்றோர்க்கினிமை-வாசித்தவருக்கு இன்பத்தைத்தருதலும், நன்மொழிபுணர்த்தல்-நல்லசொற்களைச் சேர்த்தலும், ஓசையுடைமை-சந்தவின்பமுடைத்தாதலும், ஆழமுடைத்தாதல்-ஆழ்ந்தகருத்தையுடைத்தாதலும், முறையின்வைப்பு- அதிகாரமுதலானவைகளைக் காரணகாரிய முறையாகவைத்தலும், உலகமலையாமை-உயர்ந்தோர்வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், விழுமியது பயத்தல்-சிறப்பாகிய பொருளைத்தருதலும், விளங்கு உதாரணத்ததுஆகுதல்-விளங்கிய உதாரணத்தையுடையதாதலும், நூலிற்கு-நூலினுக்கு, அழகெனும் அழகென்றுசொல்லப்படும், பத்து-பத்தும்—எ-று. (௰௩)

௰௪. நுதலிப்புகுத லோத்துமுறைவைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல்
முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங்கூற
றானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த றொடர்ச்சொற்புணர்த்த
லிரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்த
லொப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுக
லிறந்தது விலக்க லெதிரது போற்றன்

முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்தது முடித்த
லுரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்ற
லொருதலை துணித லெதிர்ந்துக் காட்ட
லெடுத்த மொழியி னெய்தவைத்த
லின்ன தல்ல திதுவென மொழித
லெஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறநூல் முடிந்தது தானுடன் படுத
றன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்த
லொன்றின முடித்த றன்னின முடித்த
லுய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணான்கே.

இது முன் முப்பத்திரண்டு உத்தியென்றதனை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நுதலிப்புகுதல்-இதனைச்சொல்லுவேனென்று சொல்லிப்புகுதலும், ஓத்துமுறைவைப்பு-இயல்களைக் காரணகாரியமுறையால்வைத்தலும், தொகுத்துச்சுட்டல் - பலவுந்தொகுத்துக்காட்டலும், வகுத்துக்காட்டல்-அப்படித்தொகுத்துக்காட்டியவைகளை வேறுவேறு விரித்துக்காட்டுதலும், முடித்துக்காட்டல்-தான்மேலோர் முடித்தவாறுமுடித்துக்காட்டுதலும், முடிவிடங்கூறல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குஇலக்கியந்தோன்றுமிடத்தைச் சொல்லுதலும், தானெடுத்து மொழிதல்-தான்பழைய சூத்திரத்தையெடுத்துச் சொல்லுதலும், பிறன்கோட்கூறல்-தன்னூலிற் பிறனதுகோட்பாட்டைச் சொல்லுதலும், சொற்பொருள்விரித்தல்-சொல்லினதுபொருள் விளங்கத் தொகுப்புமுதலானவைகளை விரித்துச்சொல்லுதலும், தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்-ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுகளைச்சேர்த்து வைத்தலும், இரட்டுறமொழிதல்-ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதலும், ஏதுவினமுடித்தல்-முன்காரணம் விளங்காததாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்றற்குப்பின்காரணம் விளங்கக்காட்டி முடிவுசெய்தலும், ஒப்பின்முடித்தல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தலும், மாட்டெறிந்தொழுகல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப்பெறுதற்குரிய மற்றொன்றற்கு மாட்டிச்சொல்லிநடத்தலும், இறந்தது விலக்கல்-முற்காலத்துவழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து வழங்காமற்போனதை நீக்குதலும், எதிரதுபோற்றல்-முற்காலத்து வழங்காமற் பிற்காலத்து வழங்கிவருகின்ற இலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும், முன்மொழிந்துகோடல்-முன்னேயொன்றனைச்சொல்லிப் பின்பு அதனைவேண்டுமிடந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுதலும், பின்னதுநிறுத்த

ல்-ஒருபொருளுக்குக் கருவியாக முன்வைத்தற்குரியது அங்கேவைத்தற்கு இடம்பெறாதாயின் அப்பொருளின்பின்னே அதனைவைத்தலும், விகற்பத்தின் முடித்தல்-விளங்குதற்பொருட்டுப் பலவேறுபாடுகளின்சிறப்புவாய்பாட்டான்முடித்தலும், முடிந்ததுமுடித்தல்-சிறப்புவாய்பாட்டான் முடிந்ததைப் பொதுவாய்பாட்டான் முடித்தலும், உரைத்துமென்றல்-பின்னேசொல்லப்படுவதை முன்னே ஒருநிமித்தத்திலே சொல்லவேண்டின் இதனைப்பின்னேசொல்லுவோமென்பது தோன்ற அங்கே சுருக்கிச்சொல்லுதலும், உரைத்தாமென்றல்-முன்னே ஒருநிமித்தத்திலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னேசொல்லவேண்டியவிடத்து இதனைமுன்னேதானே சொல்லினோமென்பது தோன்றச்சொல்லாது விடுத்தலும், ஒருதலைதுணிதல்-ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடகக்கொண்ட விரண்டுபட்சத்துள் ஒருபட்சந்துணிதலும், எடுத்துக்காட்டல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குத்தானே இலக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டுதலும், எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல்-தான்சொல்லும இலக்கணத்தைத் தானெடுத்துக்காட்டிய இலக்கியத்தில் இருக்கவைத்தலும், இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல்-சந்தேகிக்குமிடத்து இப்படிப்பட்டதல்லாததிதுவெனச்சொல்லுதலும், எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல்-சொல்லாதுவிடப்பட்டவற்றிற்குஞ் சொல்லப்பட்டதனால் இலக்கணம்பொருந்தச்சொல்லுதலும், பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதல்-பிறநூலிலேமுடிந்த முடிபைத்தான் அங்கீகரித்தலும், தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல்-நூதனமாகத் தான்குறித்து வழங்கும்வழக்கத்தையேபலவிடங்களிலுமெடுத்துச் சொல்லுதலும், சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல்-சொல்லின்முடிவிலே அதன்பொருளையுமுடித்தலும், ஒன்றினமுடித்தல்-ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்தில் அதற்குஇனமாகியமற்றொன்றையுஞ் சரியாயிருக்கவேண்டி அதனுடன் முடித்தலும், தன்னினமுடித்தலென்பதற்கும்பொருளதுவே, உய்த்துணரவைப்பு-சிலருக்குத்தெரியவிதனைக்கொண்டு ஆராய்ந்தறிய ஒருபொருளைவைத்தலும், எனவுத்தி-எனத்தந்திரவுத்திகள், எண்ணான்கு-முப்பத்திரண்டாம்—எ-று.

ஒன்றினமுடித்தல், தன்னினமுடித்தல், இரண்டும் ஒன்று. முன்சொன்ன மதங்களுக்கும் இவ்வுத்திகளுக்கும் உதாரணம் இந்நூலுள்ளே பின்வருமிடந்தோறுங் காட்டப்படும். (௧௪)

௧௫. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
யேற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தகும்வகை செலுத்துதற் தந்திர வுத்தி.

இது உத்திக்கு இலக்கணஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூல்-ஓரிலக்கண நூலாலறிவிக்கப்படுகின்ற, பொருள்-பொருளை, வழக்கொடு-உலகவழக்கோடுஞ் செய்யுள்வழக்கோடும், வாய்ப்ப-பொருந்த, காட்டி-காண்பித்து, ஏற்புழி-ஏற்குமிடத்தை, அறிந்து-மற்றோரிலக்கியநூலிலுமறிந்து, இதற்கு-இவ்விடத்திற்கு, இவ்வகையாமென்-இவ்வகையாருமென்றுநினைத்து, தகும்வகை-தக்கவகையாக, செலுத்துதல்-நடத்துவது, தந்திரவுத்தி-தந்திரவுத்தியாம்—எ-று.

தந்திரம்-நூல், உத்தியாலமைக்கப்படும்பொருளை உத்தியென்றதாகுபெயர் (௰௫)

௰௬. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

இது ஓத்துறுப்பாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ ள. நேரின-ஒருசாதியாயுள்ள, மணியை-மணிகளை, நிரல்பட-வரிசையாக,வைத்தாங்கு பதித்தது‌போல,ஓரினம்-ஒருசாதியாயுள்ள, பொருளை-பொருள்களை, ஒருவழி-ஒருவழிப்பட, வைப்பது-சொல்லுவது,ஓத்தென-இயலுறுப்பென்று, மொழிப சொல்லுவர், உயர்மொழி-உயிர்க்குறுதியைத் தருகின்ற உண்மைச்சொற்களையுடைய, புலவர்-வித்துவான்கள்—எ-று. (௰௬)

௰௭. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடலமாகும்,

இது அதிகாரவுறுப்பைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஒருநெறியின்றி-ஒருவழிப்படாமல்' விரவியபொருளால்- கலந்தபொருள்களோடுபொருந்தி, பொதுமொழி-பலபொருள்களைத்தரும்பொதுச்சொல்லுகள், தொடரின் ஓரோவிடத்தன்றித் தொடர்ந்துவந்தால், அது-அது, படலமாகும் படலவுறுப்பாகும்—எ-று. (௰௭)

௰௮. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செல்வனுடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

இது சூத்திரமாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆடியின்-பெரியசரீரமுதலானவைகளின் சாயையைத் தனக்குள்ளே செவ்வையாகவடக்கி இனிதாகக் கூட்டுகின்றகண்ணாடியைப்போல; சில்வகையெழுத்தில்-சிலவகையெழுத்துகளாலாகிய சொற்களில், பல்வகைப்பொருளை-பலவகைப்பட்ட பொருள்களை, செவ்வன்-செவ்வையாக,செறித்து-அடக்கி, இனிது-இனிதாக,விளக்கி-காட்டி, திட்பம்-பல்பொருளினுடைய திண்மையும், நுட்பம்-அவற்றினுடையநுண்மையும்,சிறந்தன-சிறந்துவருவன,சூத்திரம்-சூத்திரங்களாகும்—எ-று.

௰௯. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை

இதுவுமது.

இ-ள். ஆற்றொழுக்கு நடுவில்விடாது செல்லுகின்ற ஆற்றுவெள்ளத்தினது செல்லுகையையும், அரிமாநோக்கம் முன்னும் பின்னும்பார்க்கின்றசிங்கத்தினது பார்வையும், தவளைப்பாய்த்து-நடுவேயிடம்விட்டுக்குதிக்கின்ற தவளையினது நிக்தலையும், பருந்தின்வீழ்வு-நெடுந்தூரத்திலிருந்து ஒன்றை வெள்வியம்போதற்கு வீழ்கின்ற பருந்தினதுவீழ்ச்சியையும், அன்னபோலும், சூத்திரம்-முன்சொன்னசூத்திரங்கள், நிலை ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துநிற்கு-நிலைகள் - எ-று. (௰௯)

௨௰. பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்

இதுவுமது.

இ-ள். பிண்டம் - பலதிறப்பொருள்களுக்கும் பொதுவாகப்பிண்டமாக்கிச் சொல்லும் பிண்டசூத்திரமும், தொகை-அப்பலதிறப்பொருள்களையும் வேறுவேறாகத்தொகுத்துச்சொல்லுந்தொகைச்சூத்திரமும், வகை-அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வகுத்துச்சொல்லும்வகைச்சூத்திரமும், குறி-இவையுயிர் இவைமெய்யெனவறியவருங்குறிச்சூத்திரமும், செய்கை புணர்ச்சிவிதியறிந்து புணர்த்தலையும் முடிபவிதியறிந்து முடித்தலையும் செய்யுஞ்செய்கைச்சூத்திரமும், கொண்டியல்புறனடை-இவைகளை அலைவறக்கொண்டு இவைகளின்புறத்து அடையாகவருகின்ற புறனடைச்சூத்திரமுமாகிய, கூற்றன-ஆறுபிரிவையுடையன, சூத்திரம்-சூத்திரங்கள்—எ-று.

விரி, வகையிலே சேர்தலால் வேறுசொல்லவில்லை, ஆறுவிதமாகச் சொன்னாலும் குறிச்சூத்திரம் செய்கைச்சூத்திரம் என்னுமிரண்டனுள்ளே மற்றைநான்கும் அடங்கும். (௨௰)

௨௧. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொரு
டொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடைவிசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனோ
டாசிரிய வசனமென் றீரேழுரையே.

இது முன்காண்டிகை விருத்தி என்ற உரைகளைச்சொல்லத்தொடங்கி உரையினது பொதுவிலக்கணத்தைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாடம்-பாடமும், கருத்து - கருத்துரையும், சொல்வகை சொல்லுக்குப்பொருளை வகுத்துரைத்தலும், சொற்பொருள் - பதப்பொருளும், தொகுத்துரை தொகுத்துரைத்தலும், உதாரணம்-உதாரணமும், வினா வினாவும், விடை உத்தரமும், விசேடம்-வேண்டியவைகளைத் தந்துரைத்தலும், விரிவு-வேற்றுமைத் தொகைமுதலானவைகளை

விரித்துரைத்தலும், அதிகாரம்-அதிகாரத்தோடு பொருந்தவுரைத்தலும், துணிவு-இதற்கு இதுவேபொருளென்றுரைத்தலும். பயன்-பயனையுரைத்தலும், ஆசிரியவசனம்-ஆசிரியவசனங்காட்டுதலும், என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, ஈரேழ்-பதினான்குவகையாலும்-பரக்கப்படும் உரை நூலுக்கு உரை—எ-று. (௨௧)

௨௨. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினு
மவற்றொடு வினாவிடை யாக்கலானுஞ்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டிகை.

இது காண்டிகை யுரையாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். கருத்து-கருத்துரையும், பதப்பொருள்-பதவுரையும், காட்டு-உதாரணமும், மூன்றினும்-ஆகியமூன்றனையுஞ் சொல்லுதலானும், அவற்றொடு-அம்மூன்றனோடு, வினா-வினாவும், விடை-உத்தரமும்-ஆக்கலானும்-ஆகிய விரண்டனையுங் கூட்டிச்சொல்லுதலானும், சூத்திரத்துள்-சூத்திரத்துளிருக்கின்ற, பொருள்-பொருளை, தோற்றுவ-காட்டுவன காண்டிகை-காண்டிகையுரைகளாம்—எ-று. (௨௨)

௨௩. சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி யமையா தியாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் பிறநூ லானு
மைய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

இது விருத்தியுரையாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சூத்திரத்துள்-சூத்திரத்திலுள்ள, பொருளன்றியும்-பொருளையல்லாமலும், ஆண்டைக்கு-அவ்விடங்களுக்கு இன்றியமையாதியாவையும்-இல்லாது குறையாத வெல்லாப்பொருள்களும், விளங்க-விளங்கும்படியாக, தன்னுரையானும்-தானுரைக்குமுரையாலும், பிறநூலானும்-ஆசிரியவசனங்களாலும், ஐங்காண்டிகையுறுப்பொடு-முன்சொன்னகாண்டிகையுரையின் அவயவமாகிய ஐந்தனாலும், ஐயமகல-சந்தேகந்தீர, மெய்யினை-மெய்ப்பொருளை, எஞ்சாது-குறையாமல், இசைப்பது விரித்துரைப்பது, விருத்தி-விருத்தியுரையாகும்—எ-று

சூத்திரத் துட்பொருளன்றியு மென்றதால், முன்சொன்ன பதினான்கு உறுப்புகளையும் கொண்டுவருவது விருத்தியுரையென்றதாயிற்று

௨௪. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா வெஞ்சாத
கைமேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூன்முடியு மாறு.

இது நூலென்னும் பெயர்வருமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இதன்சொல்-இதனதுசொல், பஞ்சா-பஞ்சாகவும், பனுவல் செய்யுள், இழையாக - இழையாகவும், செஞ்சொற்புலவன்-செவ்வை

யாகிய சொல்லுகளை யறிந்த புலவன், சேயிழைபா-நூற்கின்றபெண்ணாக
வும், எஞ்சாத முறையாத, வாய்-வாய், கையாக-கையாகவும், மதி-அறி
வு, கதிராக-கதிராகவும், மையிலா-குற்றமில்லாத, நூல்-இந்நூலானது,
முடியுமாறு-முடியும்வழி இதுவாகும், ஆகையால்-நூலென்றது உவமவா
குபெயராமென்றவாறு (உச)

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா-மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு.

இதுவுமது.

இ-ள். உரத்தின் - உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற, உரத்தின்வளம்-அறிவி
ன்வளத்தை, பெருக்கி-வளர்வித்து, உள்ளிய-நினைக்கப்பட்ட, தீமைவள
ம்-அறியாமையின்வளத்தை, முருக்கி-கெடுத்து, பொல்லாமரத்தின்-பொ
ல்லாமரத்தினது, கனக்கோட்டம்-கனம்பொருந்திய கோணலை, நூல்-எ
ற்றுநூலானது, தீர்க்கும்-நீக்கும், அஃதேபோல் அதுபோலவே, நூல்-
கல்வி நூலானது, மாந்தர்-மனிதரது, மனக்கோட்டம்- மனத்தினதுகோ
ணலை, தீர்க்கும்-நீக்கும், மாண்பு-அந்நூல்போலச் செய்யுஞ்செய்யுளின்
மாட்சிமையாலும், நூலென்றது உவமவாகுபெயராம்—எ-று. (உரு)

உசு. குலனருடெய்வங் கொள்கைமேன்மை
கலைபயிறெளிவு கட்டுரைவன்மை
நிலமலைநிறைகோன் மலர்நிகர்மாட்சியு
முலகியலறிவோ டுயர்குணமினையவு
மமைபவனூலுரை யாசிரியன்னே

இது நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்
றது.

இ-ள். குலன்-நல்லசாதியும், அருள் கருணையும், தெய்வங்கொள்
கை-கடவுள்வழிபாடும், மேன்மை-மேன்பாடும், கலைபயிறெளிவு- நூல்க
ளிலே பழகியதெளிவும், கட்டுரைவன்மை-தொடுத்துச்சொல்லுகின்றஉ
ரைவல்லமையும், நிலமலைநிறைகோன்மலர்நிகர்-நிலத்தையுமலையையுந்து
லாக்கோலையும் மலரையும்நிகர்க்கின்ற, மாட்சியும்-குணங்களும், உலகி
யல்-உலகநடையை அறிவு-அறியுமறிவும், உயர்குணம் - உயர்வாகியகு
ணங்கள், இனையவும், இவைபோல்வனபிறவும், அமைபவன்-நிறைந்திரு
ப்பவன், நூலுரையாசிரியன்-நூல்கற்பிக்கும்ஆசிரியனாவான் —எ-று ()

உஎ. தெரிவருபெருமையுந் திண்மையும்பொறையும்
பருவமுயர்ச்சி யளவிற்பயத்தலு
மருவியநன்னில மாண்பாகுமே.

இது முன்சொன்ன உபமானத்தின் குணத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தெரியவரும் பெருமையும்-பிறராலறிப்படாத உருவத்தின் பெருமையும், திண்மையும்-பெரியபாரஞ்செய்து தன்மேலேநெருங்கினவைகளாற் கலங்காதவலிமையும், பொறையும்-தன்னையடுத்தமனிதர் தோண்டுதலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவமுயற்சி யளவிற்பயத்தலும்-பருவத்திலே உழவர்செய்கிற முயற்சியளவிற்குத்தக்க அவர்க்குப்பயனைத்தருதலும், நன்னிலம்-நல்லநிலத்தினிடத்து, மருவிய-பொருந்திய, மாண்பாகும்- குணங்களாகும் — எ-று.

பிறராலறியப்படாத கல்வியறிவின் பெருமையும்பெரியவாதஞ்செய்துதன்மேலே நெருங்கினவரால் கலங்காதவலிமையையும், தன்னையடுத்தமாணுக்கர் இகழ்தலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவத்திலே மாணுக்கர்செய்கிறமுயற்சி யளவிற்குத்தக்க அவர்க்குப் பயனைத்தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பொருந்தியகுணங்களாதலால் நிலம் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஎ)

உஅ. அளக்கலாகா வளவும்பொருளுந்
துளக்கலாகா நிலையுந்தோற்றமும்
வறப்பினும்வளந்தரும் வண்மையுமலைக்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். அளக்கலாகாவளவும்-அளவுசெய்யப்படாததன்வடிவத்தினளவும், (அளக்கலாகாப்) பொருளும்-அளவுசெய்யப்படாத பலவகைப்பொருளும், துளக்கலாகா நிலையும்-எப்படிப்பட்ட வலிமையுடையவராலும் அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலையும்,தோற்றமும்-நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலுங் காணப்படும் உயர்ச்சியும், வறப்பினும் வளந்தரும்-வண்மையும் மழைபெய்யாமல் வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த உயிர்களுக்குக் குளிர்ச்சியைகொடுக்கிற கொடையும், மலைக்கு-மலைக்குள்ள குணங்களாகும்—எ-று.

அளவுசெய்யப்படாத தன்கல்வியினளவும், அளவுசெய்யப்படாத பலவகை நூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமையை யுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும் நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும் அறியப்படுமுயற்சியும், பொருள்வருவழி வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த மாணுக்கருக்குக் கல்விப்பொருளைக் கொடுக்கின்ற கொடையும், ஆசிரியனுக்குள்ள குணங்களாதலால் மலை அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஅ)

உகூ. ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்த்தலு
மெய்ந்நடுநிலையு மிகுநிறைகோற்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்த்தலும்-சந்தேகந்தீர நிறுக்கப்பட்ட பண்டத்தினளவைக் காட்டலும், மெய்ந்நடுநிலையும்-உண்மைபெறத்தான் இரண்டுதட்டுகளுக்கும் நடுவேநிற்கையும், நிறைகோற்கு-தராசுகோலின்கண், மிகும்-குணங்களாகமிகும்—எ-று

சந்தேகந்தீர வினவப்பட்ட சொற்பொருளினியல்பைக் காட்டலும்புலவரிருவர் மாறுபட்டாராயின் உண்மைபெறத்தான் அவ்விருவருக்கும் நடுவாகநிற்கையும், ஆசிரியன் கட்குணங்களாக மிகும் ஆதலால், நிறைகோல் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (௨௯)

௩௰. மங்கல மாகி யின்றி யமையா
தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

இதுவுமது.

இ-ள். மங்கலமாகி - சுபச்செய்கைக்குரியதாகி, இன்றியமையாது-யாதொருசெயலும் அலங்கரிக்குந் தானில்லாது முடியாதாக, யாவருமகிழ்ந்துமேற்கொள - கண்டோர்யாவருங்களித்துமேலாகத் தன்னைச்சூடிக்கொள்ள, மெல்கி - மெல்லியகுணமுடையதாகி, பொழுதின்முகமலர்வுடையது-மலர்தற்குரியகாலத்திலே முகம்விரிதலையுடையது, பூ-பூவாகும்—எ-று.

சுபச்செய்கைக்குரியனாகி யாதொருசெயலுந் சிறப்பிக்குந்தானில்லாது முடியாதாகக், கண்டோர்யாவருங்களித்துமேலாகத்தன்னைவைத்துக்கொள்ள மெல்லியகுணமுடையனாகிப், பாடஞ்சொல்லுதற்குரிய காலத்திலே முகமலர்தலையுடையவன் ஆசிரியனாதலால், பூ அவனுக்குஉபமானமாயிற்று. (௩௰).

௩௧. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பு
மழுக்கா றவாவஞ் சச்ச மாடலுங்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் கொட்பென முரண்கொள் சிந்தையு
முடையோ ரிலரா சிரிய ராகவே.

இது ஆசிரியராகாதவ ரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மொழிகுண மின்மையும்-பாடஞ்சொல் நற் குணமில்லாமையையும், இழிகுணவியல்பும்-இழிகுணமாகிய சுபாவத்தையும், அழுக்காறு-பிறருக்குவருங் கல்வியைக் குறித்துக்கொள்ளும் பொறாமையையும், அவா-பொருளின்மேலதிகமாகவைக்கு மாசையையும், வஞ்சம்-மெய்ப்பொருளைமறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தலையும், அச்சமாடலும்-கேட்போர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதலையும், கழற்குடமடற்பனை பருத்திக்குண்டிகை முடத்தெங்கு - கழற்கு முட

டற்பனையும் பருத்திக்குண்டிகையும் முடத்தெங்கும் ஆகியநான்கனையும், ஒப்பென-ஒப்பென்றுசொல்ல, முரண்கொள்சிந்தையும்-மாறுபாடுகொண்ட கருத்தையும், உடையோர்-தம்மிடத்திலுடையவர், ஆசிரியராகுதல், கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல், இலர்-இலராவர்—எ-று. (௧௧)

௧௨. பெய்த முறை யன்றிப் பிறழ வுடன்றருஞ்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

இது முன்சொன்ன உபமானத்தின் குற்றத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பெய்தமுறையன்றி - தன்னுள்ளேபோட்ட முறையினுலல்லாமல், பிறழ முன்போடப்பட்டவையும் பின்போடப்பட்டவையும்அம்முறைபிறழ்ந்துபோக, உடன்றரும்-விரைவிலே தன்னுள்ளே கொண்டகழற்காய்களைக்கொடுக்கின்ற, செய்தி-செய்கையானது, கழற்பெய்குடத்தின்சீர்-கழற்காய்போட்டகுடத்தினது குற்றமாம்—எ-று.

தமக்குக்கற்பித்த முறையினுலல்லாமல் முன்கற்பிக்கப்பட்டவையும் பின்கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக விரைவிலே தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களைத் தருகின்ற செய்கையானது ஆசிரியராகாதவரது குற்றமாதலால் கழற்குடம் அவருக்கு உபமானமாயிற்று. (௧௨)

௧௩. தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

இதுவுமது.

இ-ள். தானேதர-தானே தன்னிடத்துள்ள பழங்களைத்தர, கொளினன்றி-கொண்டாற்கொள்ளலாமேயல்லாமல், தன்பால்மேவிக்கொள ஒருவர் தன்னிடத்தநெருங்கிவந்து பறித்துக்கொள்ள, கொடாவிடத்தது அப்பழங்களைக்கொடாதவிடத்தையுடையது, மடற்பனை-தன்வடிவமுழுதுமடல் விரிந்தபனை எ-று.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள நூற்பொருள்களைச்சொல்ல அறிந்துகொண்டாற் கொள்ளலாமேயல்லாமல் ஒருவர் தம்மிடத்து நெருங்கிவந்துவினுவி அறிந்துகொள்ள அந்நூற்பொருள்களைச் சொல்லாதவிடத்தையுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் மடற்பனை அவருக்கு உபமானமாயிற்று. (௧௩)

௧௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

இதுவுமது,

இ-ள். அரிதிற்பெயக்கொண்டு - பஞ்சைக்கொண்டபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிதுசிறிதாக அடைப்பத்தன்னுள்ளேகொண்டு, அப்பொருடான்பிறர்க்கெளிதீவில்லது-கொடுக்கும்போது அப்பஞ்சைத்தான்பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையது, பருத்திக்குண்டிகைபஞ்சுபோட்டகுடுக்கையாகும்—எ-று.

கல்வியைக்கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிதுசிறிதாகக் கற்பிக்கத்தம்முள்ளேகொண்டு பாடஞ்சொல்லும்போதும் அக்கல்வியைத்தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் பருத்திக்குண்டிகை அவர்க்கு உபமானமாயிற்று. (௩௪)

௩௫. பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பி
னல்லோர்க் களிக்கு முடத்தெங் கே,

இதுவுமது.

இ-ள். பல்வகையுதவி நீர்விடுகைமுதலாகிய பலவகை யுபகாரங்களையுஞ்செய்து, வழிபடுபண்பின் - தனக்குவழிபாடுசெய்யுங்குணத்தினின்றும், அல்லோர்க்கு அல்லாதபிறருக்கு, அளிக்கும்-ஈது-தன்னிடத்துள்ள காய்களைத்தருங் குற்றமுடையது, முடத்தெங்கு வேலிக்கப்புறம் வளைந்ததென்னைமாமரம் — எ-று.

பொருள்கொடுத்தல் முதலாகிய பலவகையுபகாரங்களையுஞ்செய்து தமக்கு வழிபாடுசெய்யுங் குணத்தினின்றும் அல்லாத மாணாக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள கல்விப்பொருளைத் தருங்குற்றமுடையவ ராசிரியராகாதவராதலால் முடத்தெங்கு அவருக்கு உபமானமாயிற்று. (௩௫)

௩௬. ஈதல் இயல்பே இயம்புங் காலைக்
காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச்
சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி
யுரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து
விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்
கோட்டமின் மனத்தி னூல்கொடுத்த லென்ப.

இது நிறுத்தமுறையால் பாடஞ்சொல்லுதலின்வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஈதல் பாடஞ்சொல்லுதலினது, இயல்பு-வரலாற்றை, இயம்புங்காலை-சொல்லும்போது, காலமும் - உரியகாலத்தையும், இடனும் உரியவிடத்தையும், வாலிதின்-தூயதாக, நோக்கி-பார்த்து, சிறந்துழியிருந்து-சிறந்தவிடத்திருந்து, தன்றெய்வம்-தான்வழிபடுகடவுளை, வாழ்த்தி-வாழ்த்துதல்செய்து, உரைக்கப்படும்பொருள் பாடஞ்சொல்லப்படும்பொருளை, உள்ளத்து-தன்கருத்தின்கண்ணே, அமைத்து-நிறுத்து, விரையான்-விரையானாகியும், வெகுளான்-கோபஞ்செய்யானாகியும், விரும்பி-இச்சித்து, முகமலர்ந்து-முகமலர்ச்சியையடைந்து, கொள்வோன்-கேட்பவனது, கொள்வகை-கேட்குமறிவின்வகையை, அறிந்து-உணர்ந்து, அவனுளம் அவனதுமனம், கொள-ஏற்றுக்கொள்ள, கோட்டமில் மாறுபாடில்லாத, மனத்தின்-மனத்துடனே, நூல்-நூலை, கொடுத்தல்-கொடுத்தலாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர் — எ-று. (௩௬)

கூஎ. தன்மகனாசான் மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
யுரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

இது நிறுத்தமுறையாற் பாடங்கேட்கு மாணாக்கனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்மகன்-தன்புதல்வனுக்கும், ஆசான்மகன்-தன்னாசிரியன் புதல்வனுக்கும், மன்மகன்-அரசன்புதல்வனுக்கும், பொருணனிகொடுப்போன் பொருளைமிகுதியாகக் கொடுப்போனுக்கும், வழிபடுவோன்-வழிபாடுசெய்வோனுக்கும், உரைகோளாளற்கு-தன்னாற்சொல்லப்பட்ட உரையை விரைவிலேகற்கும் அறிவுடையோனுக்கும், உரைப்பது-சொல்லப்படுவது-நூல்-நூலாகும் -- எ-று. (கூஎ)

கூஅ. அன்ன மாவே மண்ணொடு கிளியே
யில்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
யன்னர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர்.

இதுவுமது.

இ-ள். அன்னம்-அன்னத்தையும், ஆ-பசுவையும், அன்னர்-போல்வார், தலை (மாணாக்கர்) - முதன்மாணாக்கர், மண்-மண்ணையும், கிளி-கிளியையும், அன்னர்) - போல்வர், இடை-(மாணாக்கர்)நடுமாணாக்க- இல்லிக்குடம் பொள்ளற்குடத்தையும், ஆடு - ஆட்டையும், எருமை எருமையையும், நெய்யரி - பன்னாடையையும், அன்னர் - போல்வார் கடைமாணாக்கர்-கடைமாணாக்கர் -- எ-று.

அன்னம்-பாலையும் நீரையும் வேறுபிரித்துப் பாலைமாத்திரங்குடித்தல்போல், முதன்மாணாக்கர் குணத்தையுங் குற்றத்தையும் வேறுபிரித்துக் குணத்தைமாத்திரங்கொள்ளுதலாலும், பசு-மிகுந்தபில்லையுடைய விடத்தைக்கண்டால் அப்புல்லை வயிறுநிறையமேய்ந்து பின்போரிடத்திற்போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக வாயில்வருவித்துக்கொண்டு மென்றுதின்றல்போல், முதன்மாணாக்கர் மிகுந்தகலவியுடைய ஆசிரியனைக்கண்டால் அக்கலவியைத்தன்னுள்ள நிறையக்கேட்டுக்கொண்டு பின்போரிடத்துப் போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக நினைவிற்கொண்டுவந்து சிந்தித்தலாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலறிக. மண் உழவர்வருந்திப்பயிர்செய்து முயற்சியளவு விளைவைத் தன்கட்காட்டல்போல் இடைமாணாக்கர் ஆசிரியன்வருந்திக் கற்பிக்கு முயற்சியளவு கல்வியறிவைத் தன்கட் காட்டுதலாலும், கிளி-தனக்குக்கற்பித்த சொல்லையல்லாமல் வேறொன்றையுஞ்சொல்லமாட்டாமைபோல் இடை மாணாக்கர்தமக்குக் கற்பித்த நூற்பொருளை யல்லாமல் வேறொருநூற் பொருளையுந் தொடலமாட்டாமையாலும் அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலறிக, பொள்ளற்குடம் நீர்வார்க்குந்தோறும் ஒழுகவிடுதல்

போலக் கடைமாணாக்கர் நூற்பொருளைக் கற்பிக்குங்காலும் மறந்துவிடுதலாலும், ஆடு-ஒருசெடியிலே தழைநிறைந்திருந்தாலும் வயிறுநிறையமேயாமற் செடிதோறும்போய் மேய்தல்போலக் கடைமாணாக்கர் ஓராசிரியனிடத்து மிகுந்தகல்வியிருந்தாலும்புலமைநிறையக்கற்றுக்கொள்ளாமற் பலரிடத்திலும்போய்ப் பாடங்கேட்கையாலும், எருமைகுளத்து நீரைக்கலக்கிக் குடித்தல்போலக், கடைமாணாக்கர் ஆசிரியனைவருத்திப்பாடங் கேட்கையாலும், பன்னாடை-தேன்முதலியவற்றைக் கீழேவிட்டு அவற்றிலுள்ள குற்றங்களைப் பற்றிக்கொள்ளுதல்போலக் கடைமாணாக்கர் நல்லபொருளைமறந்துவிட்டுத் தீயபொருளைச்சிந்தித்துப்பற்றிக்கொள்ளுதலாலும், அவருக்கு, இந்நான்கும் உபமானமாதலறிக.(௩௮)

௩௯ களிமடி மானி காமி கள்வன்
பிணியனேழை பிணக்கன்சினத்தன்
துயில்வோன்மந்தன் றொன்னூற்கஞ்சித்
தடுமாறுளத்தன் றறுகணன்பாவி
படிறனின்னோர்க்குப் பகரார்நூலே.

இதுமாணாக்கராகாரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். களி-கட்குடியனும், மடி-சோம்பேறியும், மானி-அபிமானமுடையவனும், காமி-காமமுடையவனும், கள்வன்-திருடனும், பிணியன்-நோயாளியும், ஏழை-ஏழைமையுடையவனும், பிணக்கன்-பிணக்குடையவனும், சினத்தன்-கோபமுடையவனும், துயில்வோன் - மிகத்தூங்குவோனும், மந்தன்-புத்திநுட்பமில்லாதவனும், தொன்னூற்கஞ்சித்-தடுமாறுமுள்ளத்தை யுடையவனும், தறுகணன்-அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும், பாவி-பாவஞ்செய்வோனும், படிறன்-பொய்பேசுகிறவனும், இன்னோர்க்கு-ஆகிய இப்படிப்பட்ட குற்றத்தை யுடையவருக்கு-நூல்-நூலை, பகரார்-சொல்லார் —எ-று. ௩௯

௪௰. கோடன்மரபே கூறுங்காலைப்
பொழுதொடுசென்று வழிபடன்முனியான்
குணத்தொடுபழகி யவன்குறிப்பிற்சார்ந்
திருவெனவிருந்து சொல்லெனச்சொல்லிப்
பருகுவனன்ன வார்வத்தனாகிச்
சித்திரப்பாவையி னத்தகவடங்கிச்
செவிவாயாக நெஞ்சுகளனாகக்
கேட்டவைகேட்டவை விடாதுளத்தமைத்துப்
போவெனப்போத லென்மனார்புலவர்.

இது பிறத்தமுறையாற் பாடங்கேட்கையின் வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். கோடன்மரபு-பாடங்கேட்கையினது வரலாற்றை, கூறுங்காலை-சொல்லும்பொழுது, பொழுதொடு-தருங்காலத்தில், சென்று-போய், வழிபடல்-வழிபாடுசெய்தலில், முனியான்-வெறுப்பில்லாதவனாகி, குணத்தோடு-ஆசிரியன் குணத்தோடுபொருந்த, பழகி பயின்று அவன்குறிப்பின்-அவன்குறிப்பின் வழியிலே, சார்ந்து சேர்ந்து, இருவென இருவென்றுசொன்னபின், இருந்து-இருந்து, சொல்லெனப்படியென்றுசொன்னபின், சொல்லி-படித்து, பருகுவனன்ன-பசித்துண்பவனைப்போல, ஆர்வத்தஞ்சி-மிக்கவிருப்பத்தை யுடையவனாகி, சித்திரப்பாவையின்-சித்திரப்பாவையைப்போல, அடங்கி அவ்வவைகளிற்குணத்திலேயடங்கி, செவி காதானது, வாயாக-வாயாகவும், நெஞ்சு மனமானது, களனாக-கொள்ளுமிடமாகவும், கேட்டவை-முன்கேட்கப் பட்டவற்றை, கேட்டு-திரும்பக்கேட்டு, அவை-அப்பொருள்களை, விடாது-மறந்துவிடாமல், உளத்து-உளத்தின்கண், அமைத்து-நிறைத்துக்கொண்டு, போவென்றபின், போதல்-போகுதலாகும், என்மனார்-என்றுசொன்னார், புலவர்-புலவரானவர்—எ-று. (௪0)

௪௧. நூல்பயிலியல்பே நுவலின்வழக்கறிதல்
பாடம்போற்றல் கேட்டவைநினைத்த
லாசாற்சார்ந்தவை யமைவரக்கேட்ட
லம்மாண்புடையோர் தம்மொடுபயிறல்
வினாதல்வினாயவை விடுத்தலென்றிவை
கடனாக்கொளினே மடநனியிகக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். நூல்பயிலியல்பு- நூலைக்கற்றலினியல்பை, நுவலின்-சொல்லின், வழக்கு-உலகவழக்குஞ்செய்யுள்-வழக்குமாகியவிருவகைநடையையும், அறிதல்- ஆராய்ந்தறிதலும், பாடம்-கேட்டபாடத்தைபோற்றல்-பலகாற்சிந்தித்தலும், கேட்டவை-தான்கேட்டபொருள்களை, நினைத்தல்-எண்ணுதலும், ஆசான்-ஆசிரியனை, சார்ந்து-அடுத்து, அவை-அவற்றை, அமைவர-குறைவறக், கேட்டல்-கேட்டலும், அம்மாண்பு- அக்கல்விமாட்சியை, உடையோர்தம்மொடு-உடையவரோடு, பயிறல்-பழகுதலும், வினாதல்-தானையுற்றபொருளைவினாவுதலும், வினாயவைவிடுத்தல்-அவர்வினாயவைகளுக்குஉத்தரங்கொடுத்தலும், என்றுஎன்றுசொல்லப்பட்ட, இவை-இச்செயல்களை, கடனா-முறைமையாக, கொளின் மாணாக்கன்கொண்டால் மடம்-அறியாமையானது, நனி-மிகவும், இகக்கும்-அவனைவிட்டுநீங்கும் — எ-று (௪௧)

௪௨. ஒருகுறிகேட்போ னிருகாற்கேட்பிற்
பெருகநூலிற் பிழைபாடிலனே.

இதுவுமது

இ-ள். ஒருகுறி - ஒருதரம், கேட்போன் - ஒருநூலைப்பாடங்கேட்பவன், இருகால்-இரண்டுதரம், கேட்பின் - கேட்பானாயின், பிழைபாடு

அந்நூற்பிழைபடுதல், பெருக-மிகுதியும், இலன்-இலனுவன்—எ-று.

௪௩. முக்காற்கேட்பின் முறையறிந்துரைக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். முக்கால் மூன்றுதரம், கேட்பின்-கேட்பானுயின், முறை-ஆசிரியன்கற்பித்தமுறையை, அறிந்து-உணர்ந்து, உரைக்கும்-சொல்லுவான்—எ-று. (௪௩)

௪௪. ஆசானுரைத்த தமைவரக்கொளினுங்
காற்கூறல்லது பற்றலனாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆசான்-ஆசிரியன், உரைத்தது கற்பித்தபொருளை, அமைவர தன்னறிவினிடத்துநிறைய, கொளினும்-சற்றுணயினும், காற்கூறல்லது-புல்மைத்திறத்திற் காற்பங்கல்லது, பற்றலனாகும்-அதற்கதிகமாகப் பெருதவனுவன்—எ-று. (௪௪)

௪௫. அவ்வினையாளரொடு பயில்வகைபொருகாற்
செவ்விதினுரைப்ப வவ்விருகாலு
மையறுபுலமை மாண்புடைத்தாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அவ்வினையாளரொடு-தன்போலியரோடு, பயில்வகை-பழகும்வகையால், ஒருகால் காற்கூறும், செவ்விதினுரைப்ப-தன்மாணுக்கருக்குஞ் சபையாருக்குமுணர விரித்துரைத்தலால், அவ்விருகாலும்- அரைக்கூறுமாக, மையறு-குற்றமற்ற, புலமை-புலமையானது, மாண்புடைத்தாகும்-நிரம்புதலுடைத்தாகும்—எ-று. (௪௫)

௪௬. அழல்நீங்கா னணுகானஞ்சி
நிழல்னீங்கா னிறைந்தநெஞ்சமோ
டெத்திறத்தாசா னுவக்குமத்திற
மறத்திற்றிரியாப் படர்ச்சிவழிபாடே.

இதுவுமது.

இ-ள். அழலின, குளிர்காய்வோன்விட்டு நீங்காமலும்நெருங்காமலுமிருக்கிற நெருப்பைப்போல ஆசிரியனைநினைத்து, அஞ்சி- அச்சமுற்று, நீங்கான-விட்டுநீங்கானுயினும், அணுகான்-நெருங்கானுகியுமிருந்து, நிழலின் விடாதுபின்செல்லுநிழலைப்போல, நீங்கான் - தொடர்ந்துசென்று, நிறைந்தநெஞ்சமோடு-நிறைந்தகருத்துடனே, எத்திறத்து- எத்தன்மையினுலே, ஆசான் ஆசிரியனுனவன், உவக்கும்- மகிழ்வான், அத்திறம்-அத்தன்மையோடுபொருந்தி, அறத்தின் - அறத்தினின்றும், திரியா-வேறுபடாத, படர்ச்சி-நடக்கலானது, வழிபாடு-மாணுக்கன்செய்யும் வழிபாடாகும்—எ-று. (௪௬)

அழல்னென்பதற்கு ஆசிரியன்கோபித்தாலெனப்பொருள்கூறினும்பொருந்தும்.

பொதுப்பாயிர-முற்றுப்பெற்றது.

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

சஎ. ஆக்கியோன்பெயரே வழியேயெல்லை
நூற்பெயர்யாப்பே நுதலியபொருளே
கேட்போர்பயனோ டாயெண்பொருளும்
வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே.

இதுபாயிரம் பொதுச்சிறப்பென நிறுத்தமுறையாற் சிறப்புப்பாயிரங்களது பொதுவிலக்கணத்தைச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆக்கியோன்பெயர்-நூல்செய்தோன்பெயரும், வழி-நூல்வந்தவழியும், எல்லை-நூல்வழங்குநிலமும், நூற்பெயர்-நூலினதுபெயரும், யாப்பு-இந்நூன் முடிந்தபின்பு இந்நூல்கேட்கத் தகுமென்னுமியைபும், நுதலியபொருள்-நூலிற்செய்யப்பட்டபொருளும், கேட்போர்-இந்நூல் கேட்டற்குரிய வதிகாரிகளிவரென்பதும், பயன்-நூல்கேட்கையாற்பெறப்படும்பயனும், ஆயெண்பொருளும்-ஆகியவெட்டுப்பொருளையும், வாய்ப்பக்காட்டல்-விளங்கவுணர்த்துதல், பாயிரத்து-சிறப்புப்பாயிரத்தினது இயல்பு-இலக்கணமாம் — எ-று.

ஆகியவென்பது-ஆயெனக்குறைந்தது. (௧)

சஅ. காலங்களனே காரணமென்றிம்
மூவகையேற்றி மொழிநருமுளரே.

இதுவுமது.

இ-ள். காலம்-நூல்செய்தகாலமும், களன்-நூலரங்கேற்றிய சபையும், காரணம்-நூல்செய்ததற்குக்காரணமும், என்று என்று, இம்மூவகை-இம்மூன்றனையும், ஏற்றி-அவ்வெட்டனோடுகூட்டி, மொழிநரும்-பதினொன்றாகச்சொல்லுவாரும், உளர்-சிலருளர் —எ-று (௨)

சகூ. முதனூல்கருத்த னளவுமிகுதி
பொருள்செய்வித்தோன் றன்மைமுதனிமித்தினு
மிடுகுறியானுநூற் கெய்தும்பெயரே

இது முன்சொன்னபதினொன்றனுள் நூற்பெயருக்குச்சிறப்புவிதிசொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதனூல்-முதனூலும், கருத்தன்-செய்தவனும், அளவு-அளவும், மிகுதி-மிகுதியும், பொருள்-பொருளும், செய்வித்தோன்-செய்வித்தவனும், தன்மை-குணமும், முதல்-முதலாகிய, நிமித்தினும்-காரணங்களாலும், இடுகுறியானும்-இடுகுறியாலும், நூற்கு-நூலுக்கு, பெயர்-பெயரானது, எய்தும் வரும் — எ-று.

முதனூலாற்பெயர் பெற்றவை பாரதமுதலியன, செய்தானாற் பெயர்பெற்றவை தொல்காப்பியமுதலியன, அளவினாற் பெயர் பெற்றவை நாலடிநானூறுமுதலியன, மிகுதியாற்பெயர் பெற்றவை களவியன்முதலியன, பொருளாற் பெயர் பெற்றவை அகப்பொருண்முதலி,

யன, செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றவை சாதவாகனமுதலியன, தன்மையாற் பெயர்பெற்றவை கன்னூன்முதலியன இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றவைகளைக்கோட்டுத் தண்டுமுதலியன. (ஙு)

௫0. தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப.

இது வழியின்வகையாகிய நூல்யாப் பினுக்குச் சிறப்புவிதி சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தொகுத்தல் - விரிந்து கிடக்கின்றவைகளைத் தொகுத்துச் சொல்லுதலும், விரித்தல்-சுருங்கிக்கிடக்கின்றவைகளை விரித்துச்சொல்லுதலும், தொகைவிரி-தொகுத்துவிரித்துஞ் சொல்லுதலும், மொழிபெயர்ப்பு-பதினெண்மொழியு ளொன்றனுளிருக்கின்றபொருளை மற்றொன்றுள்ளே திருப்பிச் சொல்லுதலும், எனத்தகும்-என்று சொல்லத்தகும், ஈரிரண்டு நான்குபிரிவையுடைத்தாகும், நூல்யாப்பு-நூல்யாப்பானது, என்ப என்றுசொல்லுவர் புலவர்— எ-று.

மலர்கலையென்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே தொகை வகை விரியாப்பென்று சொல்லியது, இந்நான்கு பிரிவினுள் இல்லையேயென்றால் நடுநின்றவகை பின்னின்றவிரியைக் குறிக்கும்போது தொகையாகவும், முன்னின்றதொகையைக் குறிக்கும்போது விரியாகவும் நிற்கையால் தொகைவிரியேயாம். (சு)

௫க. தன்னா சிரியன் றன்னொடு கற்றோன்
றன்மா ணாக்கன் றகுமுரை காரனென்
றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.

இது முன்சொன்ன சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியா ரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்னாசிரியன்-தன்னுடையவாசிரியனும், தன்னொடுகற்றோன்-தன்னோடு பாடங்கேட்டவனும், தன்மாணாக்கன்-தன்னுடையமாணாக்கனும், தகுமுரைகாரன்-தன்னூலுக்குத் தகுமுரையைச்செய்தவனும் என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, இன்னோர் இந்நால்வருளொருவர், பாயிரம்-சிறப்புப்பாயிரத்தை, இயம்புதல் சொல்லுதல், கடன்-முறையாகும்—எ-று, (எ)

௫உ. தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்றற் புகழ்த றகுதி யன்றே.

இது சிறப்புப்பாயிரம் பிறர்செய்தற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தோன்றா-தோன்றாதநுட்பங்களெல்லாம், தோற்றி-காட்டி, துறைபல-பலதுறைப்பட்டு விரிந்தநூலை, முடிப்பினும் செய்துமுடித்தாலும், தான்-தானே, தற்புகழ்தல்-தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்ளுதல், தகுதியன்று-தகுதியன்றாம்—எ-று, (அ)

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினு
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினுந்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்
தன்னைப் புகழ்தலுந் தரும்புல வோற்கே

இது தற்புகழ்ச்சியும் ஓரோவிடத்துக் குற்றமாகாதென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மன்னுடைமன்றத்து-அரசனதுசபைக்கெழுதும், ஓலைத்தூக்கினும்-சீட்டுக்கவியிலும், தன்னுடையாற்ற லுணராரிடையினும்-தனதுவலிமையை யறியாதாரிடத்திலும், மன்னியவவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்-பெரியசபையில் வாதஞ்செய்து வெல்லும்பொழுதும், தன்னைமறுதலை பழித்தகாலையும்-தன்னையெதிரி பழிந்தகாலத்திலும், தன்னைப்புகழ்தலும்-தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்ளலும், புலவோற்கு-புலவனுக்கு, தரும்-தகும்—எ-று. (௭)

௫௪. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே

இது இருவகைப்பாயிரமும் நூலுக்கு இன்றியமையாச்சிறப்பினவென்பது சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தான்-ஆயிரமுறுப்புகளால், அகன்றதாயினும்-விரிந்ததாயினும், பாயிரமில்லது-பாயிரமில்லாதது, பனுவலன்று-நூலன்றாகும்—எ-று. (௮)

௫௫. மாடக்குச் சித்திர முமாநகர்க்குக் கோபுர மு
மாடமைத்தோ ளல்லார்க் கணியும்போ - லாடமை
நதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது

இது முன்னே நூலன்றென்றதற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள் மாடக்கு-மாளிகைக்கு. சித்திரமும்-ஓவியமும், மாநகர்க்கு-பெரியபட்டணத்திற்கு, கோபுரமும்-சிகரியும், ஆடு-நாட்டியஞ்செய்கின்ற, அமை-மூங்கில்போன்ற, தோள்-தோள்களையுடைய, நல்லார்க்கு-மங்கையருக்கு. அணியும்-ஆபரணமும், போல்-போல, நாடி-நினைத்து, நது-அழகியபொருளை, உரையாநின்ற-சொல்லுகின்ற, அணிந்துரையை-இருவகைப்பாயிரங்களையும், உரையா-உரைத்து, எந்நூற்கும்-எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூலுக்கும், முன்-முன்னே, பெய்து-சேர்த்து, வைத்தார்-ஆசிரியர்வைத்தார், பெரிது-மிகவும்—எ-று. (௯)

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்-முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம்.

முதலாவது
எழுத்தியல்.

௫௬. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த
நான்முகற் றொழுது நன் கியம்புவ னெழுத்தே.

இது கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பூ-பூக்களானவை, மலி-நிறைந்த, அசோகின்-அசோகமரத்தினது, புனை-அலங்கரிக்கும், நிழல்-நிழலின்கண், அமர்ந்த-எழுந்தருளியிருக்க, நான்முகன்-நான்குதிருமுகங்களையுடையகடவுளை, தொழுது-வணங்கி, நன்கு-நன்றாக, இயம்புவன்-சொல்லுவன், எழுத்து-எழுத்திலக்கணத்தை — எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

எல்லாம் வல்லகடவுளை வணங்கலால் இனிது முடியுமென்பது கருதி நன்கியம்புவனென்று புகுந்தமையின் இது நுதலிப்புகுதலென்னு முத்தி. (க)

௫௭. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை
முதலீ றிடைநிலை போலி யென்றா
பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

இது அவ்வெழுத்திலக்கணம் இவ்வளவிற்றென்பதை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எண்-எழுத்தினெண்ணும், பெயர்-பெயரும், முறை-முறையும், பிறப்பு-பிறப்பும், உருவம்-வடிவமும், மாத்திரை-அளவும், முத(னிலை) முதனிலையும், ஈறு (நிலை, கடைநிலையும், இடைநிலை இடைநிலையும், போலி-போலியும், பதம்-பதமும், புணர்பு-புணர்ச்சியும், என-என்று, பன்னிருபாற்று-பன்னிருபகுதியினையுடைத்தாகும், அது அவ்வெழுத்திலக்கணம் — எ-று.

என்றாவென்பது எண்ணிடைச்சொல். இச்சூத்திரம் தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி, மேல்வருவனவெல்லாம்வகுத்துக்காட்டல். (உ)

௫௮. மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி
யெழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

இது எழுத்தின் அகத்திலக்கணமாகிய எண்முதலியபத்தையும் ஓரியலாகவும், புறத்திலக்கணமாகிய பதம் புணர்பு என்னுமிரண்டனுள் அவ்வெழுத்தாலாம பதத்தை ஓரியலாகவும், அப்பதம் புணரும்புணர்ப்பை ஓரியலாகவும், ஒத்துமுறை வைப்பென்னு முத்தியால்வைக்கப்புகுந்து முதற்கண்வைத்த எழுத்தியலில் எழுத்தினெண்ணினை அறிவிக்குமுபாயமாகத்தொடங்கி எழுத்து இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதன் வகையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் மொழி-சொல்லுக்கு, முதற்காரணமாம்-ஆதிகாரணமாகவருகின்ற, அணுத்திரள்-அணுத்திரளின்காரியமாகிய, ஒலி-ஒலியாவது, எழுத்து எழுத்தாகும், அது-அவ்வெழுத்து, முதலென-முதலெழுத்தென்றும், சார்பென சார்பெழுத்தென்றும், இருவகைத்து-இரண்டுவகையினையுடைத்தாகும்—எ-று.

அணுத்திரளென்றது ஒலிநுட்பத்தை, மொழிமுதற் காரணமாமொலியெழுத்தென்றால் யா ழ் முதலியவை எழுத்தாகாவென்றும், அணுத்திரளொலியெழுத்தென்றால் முற்கு இருமல் முதலியவைஎழுத்தாமென்றுங் கொள்ள வேண்டிதலால், மொழிமுதற் காரணமாமணுத்திரளொலி யெழுத்தென்றார். (௩)

௫௯. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

இது முதலெழுத்தின் விரியை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் உயிரும்-ஆவியும், உடம்பும்-மெய்யும், ஆம்-ஆகும், முப்பதும்-முப்பதெழுத்தும், முதல்-முதலெழுத்தாகும்—எ-று. (௪)

௬௰. உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பஃகிய இ உ ஐ ஔ மஃகான்
றனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

இது சார்பெழுத்தின் விரியை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யும், ஆய்தம்-ஆய்தமும், உயிரளபு-உயிரளபெடையும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடையும், அஃகியஇ-குற்றியலிகரமும் (அஃகிய) உ-குற்றியலுகரமும், (அஃகிய) ஐ-ஐகாரக்குறுக்கமுறுக்கமும், (அஃகிய) ஔ-ஔகாரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) மஃகான் மகரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) தனிநிலை-ஆய்தக்குறுக்கமும், பத்தும்-ஆகியபத்தும், சார்பெழுத்தாகும்-சார்பெழுத்தாகும்—எ-று.

அஃகுதல் சுருங்குதல். (௫)

௬௧. உயிர்மெய் யிரட்டு நூற்றெட்டுய ராய்த
மெட்டுயி ரளபெழு மூன்றொற் றளபெடை
யாறே ழஃகு மிம்முப் பானே
ழுகர மாறா றைகான் மூன்றே
யௌகா னொன்றே மஃகான் மூன்றே
யாய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
யொன்றொழி முந்நூற் றெழுபா னென்ப.*

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்மெய் உயிர்மெய், இரட்டுநூற்றெட்டு - இருநூற்றுப்பதினாறு, உயராய்தம்-குறுகாதவாய்தம், எட்டு - எட்டு, உயிரளபு-உயிரளபெடை, எழுமூன்று - இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை ஒற்றளபெடை, ஆறேழு - நாற்பத்திரண்டு, அஃகு இ - குற்றியலிகர

ம், முப்பானேழ்-முப்பத்தேழு, (அஃகும்) உகரம் குற்றியலுகரம், ஆறு முப்பத்தாறு, (அஃகும்) ஐகான்-ஐகாரக்குறுக்கம், மூன்று-மூன்று, (அஃகும்) ஔகான்-ஔகாரக்குறுக்கம், ஒன்று-ஒன்று, (அஃகும்) ஆய்தம் ஆய்தக்குறுக்கம், இரண்டொடு-இரண்டுடனே, சார்பெழுத்து சார்பெழுத்தினது, உறுவிரி-மிகுந்தவிரி, ஒன்றொழி முந்நூற்றெழுபான்-முந்நூற்றறுபத்தொன்பதாமென்ப என்றுசொல்வர்புலவர்.

இவைஇத்தனையாதல் அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணத்திற்காண்க. ()

௬௨. இடுகுறிகாரணப்பெயர்பொதுச்சிறப்பின.

இதுமிறுத்தமுறையாலெழுத்தின்பெயரை அறிவிக்கும்படியாகத்தொடங்கிப் பெயர்க்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடுகுறிகாரணப்பெயர் - இடுகுறிபெயருங் காரணப்பெயருமாகியவிரண்டும், பொதுச்சிறப்பின் பலபொருளுக்கும் பொதுப்பெயராகியுமொருபொருளுக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வருவனவாம் எ-று. ()

(உ-ம்) மரம்-இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், பனை-இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர், அணி-காரணப்பொதுப்பெயர், முடி காரணச்சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தியால் இச்சூத்திரத்திற்கு, இடுகுறிகாரணப்பெயர் இடுகுறியென்றுங் காரணமென்றுஞ் சொல்லப்படு மிலக்கணங்களையுடையபெயர்கள், பொது-இடுகுறி காரணமென்னுமிரண்டிற்கும் பொதுவாகியும், சிறப்பின் இடுகுறிக்கேசிறப்பாகியுங் காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாம், என்றும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

(உ-ம்) பரம்-இடுகுறிப்பெயர், பரமன்-காரணப்பெயர், முக்கணன் அந்தணன்-காரணவிடுகுறிப்பெயர், முக்கணனென்பது காரணங்கருதிய வழி மூன்றுகண்ணையுடைய விநாயகமூர்த்தி முதலாகியபலர்க்குஞ்செல்லுதலாலும், காரணங்கருதாதவழி இடுகுறியாவேயாய்ப் பரமசிவனுக்குச்செல்லுதலாலுங் காரணவிடுகுறியாயிற்று,

அந்தணனென்பதும், அப்படியே அழகியதன்மையையுடைய பலர்க்கும் பார்ப்பாருக்குஞ்செல்லுதல்காண்க. (அ)

௬௩. அம்முதலீரா றாவிகம்முதல்
மெய்ம்மூவாறென விளம்பினர்புலவர்.

இது ஒருசாரெழுத்தினது பெயராமாறு உணர்த்துகின்றது

இ-ள். அம்முதல்-அகரமுதலாகிய, ஈராறு பன்னிரண்டையும் ஆவி(யென)ஆவியென்றும், கம்முதல்-ககரமுதலாகிய மூவாறு பதினெட்டையும், மெய்யென-மெய்யென்றும், விளம்பினர் - சொன்னார், புலவர் - அறிவுடையோர் — எ-று.

(உ-ம்) அ-ஆ இ-ஈ-உ-ஊ எ ஏ-ஐ-ஒ ஓ ஔ உயிர் க்-ங்-ச்-ஞ்-ட்-ண்-த் ந் ப்-ம்-ய் ர்-ல்-வ் ழ் ள் ற் ன் மெய், ஆவியுமெய்யும்போலவிருக்கையா ல் இவ்விருவகையெழுத்திற்கும் ஆவிமெய்யென உவமவாகுபெயராய்க் காரணப்பொதுப்பெயராயினபிறவெழுத்துகளுமிவ்வாறேவருதல்காண்க

௩௪. அவற்றுள்; அ-இ-உ-எ-ஒக்குறிலைந்தே.

இதுவுமது.

(இ-ள்) அவற்றுள்-ஆவிமெய்யென்றவற்றுள் அ இ-உ-எ ஒ அ இ-உ-எ-ஒ-என்கிற ஐந்து ஐந்தும் குறில்-குற்றெழுத்தாம் — எ-று. (௯)

௩௫- ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ ஓ-ஔநெடில்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ ஓ-ஔ ஆ-ஈ ஊ-ஏ-ஐ ஓ-ஔ, என்கிறவேழும், நெடில்-நெட்டெழுத்தாம் — எ-று. (௰)

௩௬. அ-இ-உம்முதற்றனிவரிற்சுட்டே.

இதுவுமது.

இ-ள் அ-இ-உ அ-இ-உ என்கிறமூன்றும் முதல்- சொல்லுக்குமுதலில்-தனி-தனித்து வரின்-சுட்டுப்பொருளைக்காட்டவந்தால், சுட்டு - சுட்டெழுத்தாம் — எ-று.

முதலெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால் புறத்தும்அகத்தும் வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்) அக்கொற்றவன்-இக்கொற்றன்-உக்கொற்றன்-புறத்துவந்தன அவன்-இவன்-உவன்-அகத்துவந்தன.

அகரம் தூரத்திலிருக்கிறபொருளையும் இகரம் சமீபத்திலிருக்கிற பொருளையுஞ் சுட்டுதற்குவரும். (௰௧)

௩௭. எயாமுதலும் ஆஓவீற்றும்
ஏயிருவழியும் வினாவாகுமமே.

இதுவுமது.

•இ-ள். எ யா-எகரமும்யாவும் முதலு - சொல்லுக்குமுதலிலும், ஆஓ-ஆகாரமும், ஓகாரமும், ஈற்றும்-சொல்லுக்குஈற்றிலும், ஏ ஏகாரம் இருவழியும்-அவ்விரண்டிடத்திலும், (தனிவரின்) தனித்துவினாப்பொருளைக் காட்டவந்தால் வினாவாகும் வினாவெழுத்தாகும் — எ-று.

முன்சூத்திரத்தில் தனிவரினென்றது இதற்குங்கூட்டப்பட்டது.

ஒன்றின்முடித்த றன்னினமுடித்தலென்னு முத்தியால் உயிர்மெய்யாகிற யாவினாவுமுடன்கூறப்பட்டது, இவைபுறத்தும் அகத்தும்வருதல் ஏற்றபடிகொள்க

(உ-ம்) எக்கொற்றன், எவன், யாங்ஙனம், யாவன், — எகரமும் யாவும் முதலிலே புறத்தும் அகத்தும்வந்தன, கொற்றாகொற்றனோ -

ஆகாரமுமௌகாரமுமீற்றிலேபுறத்துவந்தன, ஏவன், கொற்றவனே, ஏகாரம் முதலிலகத்தும் ஈற்றிற்புறத்தும்வந்தது. (௰௨)

௬௮. வல்லினங் கசடதபற வெனவாறே.

இதுவுமது.

இ-ள். க் ச் ட் த் ப் ற வென க ச ட த ப ற வென்று-ஆறு-ஆறும் வல்லினம் வல்லினமாம்—எ-று.

இதுவன்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௰௩)

௬௯. மெல்லினங்ஙஞணநமனவெனவாறே,

இதுவுமது.

இ-ள். ங ஞ ண ந ம ன் வென-ங ஞ ண ந ம ன வென்று, ஆறு ஆறும், மெல்லினம் மெல்லினமாம்—எ-று.

மென்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௰௪)

௭௰. இடையினம் யரலவழளவெனவாறே.

இதுவுமது.

இ-ள். ய ர ல வ ழ ள வென-ய ர ல வ ழ ள வென்று, ஆறு- ஆறும், இடையினம்-இடையினமாம்—எ-று.

இடைக்கணமெனவும்பெயர்பெறும். (௰௫)

௭௧. ஐ ஔ இ உச் செறியமுதலெழுத்
திவ்விரண்டோரினமாய்வரன்முறையே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐ ஔ இனமில்லாத ஐகாரஔகாரங்கள், இஉ-ஈகார ஊகாரங்களுக்கு இனமாகியஇகரஉகரங்களை, செறிய-தமக்கு இனமாகப்பொருந்த, முதலெழுத்து - முதலெழுத்துகளானவை இவ்விரண்டு இரண்டிரண்டு, ஓரினமாம்-ஓரினமாகி, வரல்-வருதல், முறை-முறையாதலால் அவைஇனவெழுத்தெனப் பெயர்பெறும்—எ-று. ஏகாரம் ஈற்றசை ()

௭௨. தானமுயற்சி யளவுபொருள்வடி
வானவொன்றியோர் புடையொப்பினமே.

இது இனமென்றதற்குக்காரணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தானம் பிறப்பிடமும், முயற்சி-தொழிலும், அளவு- மாத்திரையும், பொருள்-பொருளும், வடிவு-உருவமும், ஆன-ஆகியவிவற்றுள் ஒன்றுறி-ஒன்றுமுதலாக, ஓர்புடையொப்பு-ஒருபுடையொத்தலால், இனம்-இனமாம்—எ-று.

ஆய்தம் தனக்கினமில்லாமையாலும் மற்றைச்சார்பெழுத்துகளுக்குஅவ்வவற்றின் முதலெழுத்துகளின்பெயர்களே பெயர்களாயடங்கலாலும்சார்பெழுத்துகளுக்குப் பெயர்சொல்லாதுவிட்டார். (௰௭)

௭௩. சிறப்பினுமினத்தினுஞ் செறிந்தீண்டம்முத
லீறத்தகுமொழிமுறையாகும்மே.

இது சிறப்பு முறையால் எழுத்துகளின் முறையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சிறப்பினார்-சிறப்பினாலும், இனத்தினும் - இனத்தினாலும், செறிந்து-பொருந்தி, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தில்; அம்முதல்-அகரமுதலாக, நடத்தலே - வழங்குதலே, முறையாகும் - எழுத்துகளது முறையாம் — எ-று.

குரலினது விகாரமே நெடிலாதலாற் குறில்முன்னிற்றல் பற்றிச்சிறப்பினுமென்றார், அம்முறையே நெடுங்கணக்கிலே காண்க. (௰௮)

எ௪. நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி துரப்ப
வெழுமணுத் திரளுரங் கண்டமுச்சி
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வேறெழுத்தொலி யாய்வரல்பிறப்பே.

இது சிறப்பு முறையால் எழுத்துகளின் பிறப்பாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி அப்பிறப்பின் பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நிறை ஒலியெழுத்திற்கு வேண்டுங் காரணங்களிற் குறைவின்றிநிறைந்த, உயிர்-உயிரினது, முயற்சியின்-முயற்சியால், உள்-உள்ளே நின்ற, வளி-காற்றானது, துரப்ப-எழுப்ப, எழும்-எழுகின்ற, அணுத்திரள்-செவிப்புலனாம் அணுக்கூட்டம், உரம்-மார்பும், கண்டம்-கழுத்தும், உச்சி-தலையும்-மூக்கு, நாசியும் ஆகிய-நான்கிடத்தையும், உற்று-பொருந்தி, இதழ்-உதடும், நா நாக்கும், பல்-பல்லும், அணம்-மேல்வாயும் ஆகிய நான்கனுடைய தொழிலின்-முயற்சிகளால், வெவ்வேறு-வேறுவேறு, எழுத்து-எழுத்தாகிய, ஒலியாய்-ஓசைகளாய், வரல்-தோன்றுதல், பிறப்பு-அவற்றின்பிறப்பாம் — எ-று. (௰௯)

எ௫. அவ்வழி, ஆவியிடைமை யிடமிடறாகு
மேவுமென்மைமூக் குரம்பெறும்வன்மை.

இது முதலெழுத்துகளுக்கு இடஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அவ்வழி-முன்சொன்னவழியாற் பிறக்குமிடத்து, ஆவி-உயிரெழுத்துகளுக்கும், இடைமை-இடையினத்திற்கும், இடம்-இடம், மிடறு-கழுத்தாகும், மென்மை-மெல்லினம், மூக்கு-நாசியை, மேவும்-இடமாகப்பொருந்தும், வன்மை-வல்லினம், உரம்-மார்பை, பெறும் இடமாகப்பெறும் — எ-று. (௨௰)

எ௬. அவற்றுள்-முயற்சியுள் அ ஆ அங்காப்புடைய.

இது முதலெழுத்தினுட் சிலவெழுத்திற்கு முயற்சி வகையாற்பிறப்பு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அவற்றுள் - மேலிடம்வகுத்த முதலெழுத்துகளுள், அ ஆ அ ஆ இரண்டும், அங்காப்புடைய-அண்ணாத்தின் றொழிலாகிய அங்காத்தலையுடையனவாய்ப் பிறக்கும் — எ-று. (௨௧)

௭௭. இஈ எஏ ஐ அங் காப்போ
டண் பன் முதனா விளிம்புற வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள் இ-ஈ-எ-ஏ-ஐ, இ-ஈ-எ-ஏ-ஐ-ஐந்தும், அங்காப்போடு-அங்காப்புடனே, அண்பல், அண்பல்லே நாமுதல் நாக்கடியினது, விளிம்பு-ஓரமானது, உற-பொருந்த, வரும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௨)

௭௮. உ ஊ ஒ ஓ ஔவிதழ்குவிவே.

இதுவுமது.

இ-ள், உ ஊ ஒ ஓ ஔ - உ ஊ ஒ ஓ ஔ ஐந்தும் பிறத்தற்கேது, வாகியமுயற்சி, இதழ்குவிவு-உதடுகளின் குவிதலாம்—எ-று. (௨௩)

௭௯. கஙவுஞ்சஞவும் டணவுமுதலிடை
நுனிநா வண்ண முறமுறைவருமே.

இதுவுமது,

இ-ள். கங கவ்வும், ஙவ்வும், (நா) முதல்-நாக்கினடி, (அண்ணமுதல்) மேல்வாயடியையும், சஞ சவ்வும் ஞவ்வும், (நா) இடை நாக்கினடு, அண்ணவிடை) மேல்வாய்நடுவையும், டண, டவ்வும் ணவ்வும், நாநுனி நாக்கின்கடை, அண்ண (நுனி) - மேல்வாய்க்கடையையும், உற-பொருந்த, முறை-இம்முறையே, வரும்பிறக்கும்—எ-று. (௨௪)

௮௰. அண்பல்லடிநா முடயுறத்தநவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்பல்-அண்பல்லினது, அடி-அடியை, நாமுடி-நாக்குநுனி, உற-பொருந்த, தந-தவ்வும் நவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று (௨௫)

௮௧. மீகீழிதழுறப் பம்மப்பிறக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள் மீ (யிதழ்) - மேலுதடும், கீழிதழ் கீழுதடும், உற-பொருந்த, பம்ம-பவ்வும் மவ்வும், பிறக்கும் பிறக்கும்—எ-று. (௨௬)

௮௨. அடிநாவடியண முறயத்தோன்றும்

இதுவுமது.

இ-ள், நாவடி-நாக்கினடியானது, அணவடி-மேல்வாயடியை, உற-பொருந்த, ய-யகரமானது, தோன்றும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௭)

௮௩. அண்ண நுனிநா வருடரழவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ண (நுனி) மேல்வாய்க்கடையை, நாநுனி-நாக்குநுனியானது, வருட-தடவ, ரழ-ரவ்வும் ழவ்வும் வரும்-பிறக்கும்—எ-று.

௮௪. அண்பன்முதலு மண்ணமுமுறையி
னாவிளிம்புவீங்கி யொற்றவுமவருடவும்
லகாரளகாரமா யிரண்டும்பிறக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்பன்முதல்-அண்பல்லடியை, நாவிளிம்பு-நாவோரமானது, வீங்கி-தடித்து, ஒற்ற நெருங்க,லகார (மாய்) லகாரமாகிருந்

அண்ணம்-மேல்வாயை, (நாவிளிம்பு) நாவோரமானது, வருட-தடவ, ளகாரமாய்-ளகாரமாகியும், இரண்டும்-இரண்டெழுத்துகளும், முறை இம்முறையே, பிறக்கும்-பிறக்கும்—எ-று. ௨௯)

௮௫. மேற்பல்லிதழுற மேவிடும்வவ்வே.

இ-ள். மேற்பல்-மேற்பல்லானது, இதழ் - கீழுதட்டை, உற-பொருந்த, வ-வகரமானது, மேவிடும்-பிறக்கும்—எ-று. (௧௰)

௮௬. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ணம்-மேல்வாயை, நாநுனி-நாக்குநுனி, நனியுறின்-மிகப்பொருந்தின், றன-றவ்வும் னவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று (௧௧)

௮௭. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்திற்கு இடமுயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தக்கு - ஆய்தம்பிறத்தற்கு, இடம் - இடமானது, தலை-தலையாம், முயற்சி-தொழிலானது, அங்கா - வாயைத்திறத்தலாம், சார்பெழுத்தேனவும்-ஆய்தம் நீங்கலாகிய மற்றைச்சார்பெழுத்துகளும், தம்முதலனைய தம்முதலெழுத்துகளோடொப்பன வாய்ப்பிறக்கும் எ-று.

௮௮. எடுத்தல் படுத்த னலித லுழப்பிற்
றிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

இது முன்சொன்ன பிறப்பிற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். (பலவெழுத்திற்குப்பிறப்புஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டாலும்) எடுத்தல்-எடுத்தலும், படுத்தல்-படுத்தலும், நலிதல்-நலிதலும்-ஆகிய உழப்பின்-எழுத்திற்குரிய ஓசைமுயற்சியால், திரிபும் ஒன்றற்கொன்றுபிறப்புவேறுபாடுகளும், தத்தமில்-அவ்வவற்றின்கண், சிறிது சிறிது-சிறிது உளவாகும்-உள்ளனவாம்—எ-று. (௯௨)

௮௯. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியு
மேனை யுயிரோ டுருவு திரிந்து
முயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடு மொன்றுமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

இது முன்பிறப்புச்சொல்லிய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறு மோர்பிறப்பாதலாற் பிறப்பிலக்கணத்தை யடக்கி அறிவிக்கத் தொடங்கி, அவற்றுள் உயிர்மெய்வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளிவிட்டு - மெய்புள்ளியைவிட்டு, அவ்வொடு - அகரத்தோடுங்கூடியவழி, முன்னுருவாகியும்-அவ்விட்டவுருவேயுருவாகியும், ஏனையுயிரோடு-அதுநீங்கலாகிய வுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்தும்-உருவுவேறுபட்டும், உயிரளவாய் தன்மாத்திரைதோன்றாதுஉயிர்மாத்திரையேமாத்திரையாய், அதன்வடிவொழித்து-தன்னொலிவடிவின்·விகா

ர வடிவே வடிவாய் உயிர் வடிவை யொழித்து இருவயிற் பெயரோடும் உயிரும் மெய்யும் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே, ஒற்று முன்னாய்-ஒற்றெழுத்து முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி உயிர்மெய்- உயிர்மெய்யெழுத்து வரும்-வரும்—எ-று

க்அ-க, க்ஆ கா, க்ஈ - கீ, க்உ - கு, க்ஊ - கூ, க்எ-கெ, க்ஏ-கே, க்-ஐ கை, க்ஒ-கொ, க்ஓ கோ, க்-ஔ-கௌ, இப்படியே மற்றைமெய்களின் மேலும் பன்னிரண்டுயிர்களும் கூடலால் இருநூற்றுப் பதினாறுதல் காண்க.()

௩௰. குறியதன் முன்னராய்தப் புள்ளி
யுயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன் மிசைத்தே

இது முற்றாய்தம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தப்புள்ளி-புள்ளிவடிவினதாகிய வாய்தம், குறியதன் முன்னர்-குற்றெழுத்தின் முன்னதாய், உயிரொடு புணர்ந்த உயிரோடு கூடிய, வல்லாறன் மிசைத்து வல்லெழுத்தாறனு ளொன்றன் மேற்றாய வரும்—எ-று.

(உ-ம்) எஃகு-கஃசு இருபஃது எனவரும், பிறவுமன்ன, இச்சூத்திர மேற்கோளாதலால் தானெடுத்த மொழிதல் என்னுமுகத்தி, வல்லினமையாலியல் பாகவருமாய்த மாறனோடு அஃகிய எனப்புணர்ச்சி விகாரத்தால் வருமாய்தமும் அஃகாண் எனச்செய்யுள் விகாரத்தால் வருமாய்தமும், கூடியெட்டாதல்காண்க. (௨௫)

௩௧. இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடி
லளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

இது உயிரளபெடை வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இசைகெடின்-பாட்டிலோசைகுறையின், மொழி-அவ்வோசைகுறைந்த சொல்லுக்கு முதல்-முதலிலாகிலும், இடை-நடுவிலாகிலும், கடை - இறுதியாகிலும், நிலை-நின்ற, நெடில் - நெட்டெழுத்தேழு ளொன்று அளபெழும் அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன்மாத்திரையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்று-அவற்றின்பின், அவற்றினக்குறில்-அதற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துகள், குறி- அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு வரிவடிவில் அறிகுறியாய் வரும் — எ-று

(உ-ம்)"ஓஒதல் வேண்டுமொளி மாழ்குஞ்செய்வினை யாஅதுமென்னுமவர்,, "உறாஅர்க்குறுநோ யுரைப்பாய்கடலைச், செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு" ,, அனிச்சப்பூகால்களையாள் பெய்தாள் நுசுப்பிற்கு, நல்லபடாஅ பறை" எனவரும், ஓதலில், ஓ, முதலிலும், 'உறாரில்' ஆ, இடையிலும், 'படாவில்,' 'ஆ' இறுதியிலும், அளபெடுத்தன, மற்றை நெட்டெழுத்துகளும் இப்படியே அளபெடுக்கும், 'செறாஅஅய்' அளபெடுத்தது (மூன்றா

அண்ணம்-மேல்வாயை, (காவிரிம்பு) காவோரமானது, வருட-தடவ, ளகாரமாய்-ளகாரமாகியும், இரண்டும்-இரண்டெழுத்துகளும், முறை இம்முறையே, பிறக்கும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௯)

௮௫. மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே.

இ-ள். மேற்பல்-மேற்பல்லானது, இதழ் - கீழுதட்டை, உற பொருந்த, வ-வகரமானது, மேவிடும்-பிறக்கும்—எ-று. (௩௰)

௮௬. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ணம்-மேல்வாயை, நாநுனி-நாக்குநுனி, நனியுறின்-மிகப்பொருந்தின், றன-றவ்வும் னவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று. (௩௧)

௮௭. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்திற்கு இடமுயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தக்கு - ஆய்தம்பிறத்தற்கு, இடம் - இடமானது, தலை-தலையாம், முயற்சி-தொழிலானது, அங்கா - வாயைத்திறத்தலாம், சார்பெழுத்தேனவும்-ஆய்தம் நீங்கலாகிய மற்றைச்சார்பெழுத்துகளும், தம்முதலனைய தம்முதலெழுத்துகளோடொப்பன வாய்ப்பிறக்கும் எ-று.

௮௮. எடுத்தல் படுத்த னலித லுழப்பிற்
றிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

இது முன்சொன்ன பிறப்பிற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். (பலவெழுத்திற்குப்பிறப்புஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டாலும்) எடுத்தல்-எடுத்தலும், படுத்தல்-படுத்தலும், நலிதல்-நலிதலும்-ஆகிய உழப்பின்-எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியால், திரிபும் ஒன்றற்கொன்றுபிறப்புவேறுபாடுகளும், தத்தம்-அவ்வவற்றின்கண், சிறிது சிறிது-சிறிது உளவாகும்-உள்ளனவாம்—எ-று. (௩௨)

௮௯. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியு
மேனை யுயிரோ டுருவு திரிந்து
முயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடு மொன்றுமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

இது முன்பிறப்புச்சொல்லிய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறுமோர்பிறப்பாதலாற் பிறப்பிலக்கணத்தடக்கி அறிவிக்கத் தொடங்கி, அவற்றுள் உயிர்மெய்வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளிவிட்டு - மெய்புள்ளியைவிட்டு, அவ்வொடு - அகரத்தோடுங்கூடியவழி, முன்னுருவாகியும்-அவ்விட்டவுருவேயுருவாகியும், ஏனையுயிரோடு அதுநீங்கலாகிய வுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்தும்-உருவுவேறுபட்டும், உயிரளவாய் தன்மாத்திரைதோன்றுதுஉயிர்மாத்திரையேமாத்திரையாய், அதன்வடிவொழித்து-தன்வரிவடிவின் வேகரு

றவடிவேவடிவாய் உயிர்வடிவைபொழித்து இருவயிற் பெயரோடும் உயிரும்மெய்யும் ஆகிய இரண்டிடத்தும்பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே, ஒற்றுமுன்னாய்-ஒற்றெழுத்து முன்னும் உயிரெழுத்து பின்னுமாகி உயிர்மெய் உயிர்மெய்யெழுத்து வரும்-வரும்—எ-று

க்அ-க, க்ஆ கா, க்ஈ - கீ, க்உ - கு, க்ஊ - கூ, க்எ-கெ, க்ஏ-கே, க்ஐ-கை, க்ஒ-கொ, க்ஓ-கோ, க்ஔ-கௌ, இப்படியே மற்றைமெய்களின்மேலும் பன்னிரண்டுயிர்களுங் கூடலால் இருநூற்றுப் பதினாறாதல்காண்க.)

௯௰. குறியதன் முன்னராய்தப்புள்ளி
யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே

இது முற்றாய்தம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தப்புள்ளி-புள்ளிவடிவினதாகிய ஆய்தம், குறியதன் முன்னர்-குற்றெழுத்தின்முன்னதாய், உயிரொடுபுணர்ந்த உயிரோடுகூடிய, வல்லாறன்மிசைத்து வல்லெழுத்தாறனு ளொன்றன் மேலதாயவரும்—எ-று.

(உ-ம்) எஃகு-கஃசு இருபஃது எனவரும், பிறவுமன்ன, இச்சூத்திரமேற்கோளாதலால் தானெடுத்துமொழிதல் என்னுமுத்தியால், வல்லினமல்லாவழியும் பகவருமாய்தமாறனோடு அஃகடிய எனப்புணர்ச்சி விகாரத்தால் வருமாய்தமும் அஃகாண் எனச்செய்யுள்விகாரத்தால்வருமாய்தமும், கூட்டியெடுத்தல்காண்க. (௯௰)

௯௧. இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடி
லளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

இது உயிரளபெடை வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இசைகெடின்-பாட்டிலோசைகுறையின், மொழி-அவ்வோசைகுறைந்த சொல்லுக்கு முதல்-முதலிலாகிலும், இடை-நடுவிலாகிலும், கடை-இறுதியாகிலும், நிலை-நின்ற, நெடில்-நெட்டெழுத்தேழனு ளொன்று அளபெழும் அவ்வோசையைநிறைக்கத் தன்மாத்திரையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்று-அவற்றின்பின், அவற்றினக்குறில்-அதற்கினமாகிய குற்றெழுத்துகள், குறி-அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும்—எ-று

(உ-ம்) "ஓஒதல் வேண்டுமொளி மாழ்குஞ்செய்வினை யாஅதுமென்னுமவர்," "உறாஅர்க்குறுநோ யுரைப்பாய்கடலை, செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு", "அளிச்சப்பு கானல்களையாள் பெல்கானுடைந்து, நல்லபடாஅ பறை" எனவரும், ஓதலில், ஓ, முதலிலும், 'உறாரில் ஆ, இடையிலும், 'படாவில், 'ஆ' இறுதியிலும், அளபெடுத்தன, மற்றைநெடில்களும் இப்படியே அளபெடுக்கும், 'செறாஅஅய்' ... (ஔ...

ஞ்சொல்லுக்குநடுவிலும், கடையிலும், வாராமையால் அவ்விடங்களில் அதுநீங்கலாகநின்று அளபெடுக்கின்ற அளபெடைபத்தொன்பதோடும் கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றாங்கே யெடுப்பதூஉமெல் லாமழை,, எனவின்னிசைநிறைக்கவருமளபெடையும் "உரனசைஇயு ள்ளந் துணையாகச்சென்றார், வரனசையின்னிருமளேன்,, எனச்சொல்லி சைநிறைக்கவருமளபெடையுங்கூடி உயிரளபெடை யிருபத்தொன்றா ய்வருதல்காண்க. (௩௯)

௯௨. ஙஞண நமன வயலள வாய்த
மளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை
மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே

இது ஒற்றளபெடைவருமாறுணர்த்துகின்றது

ஓ ள். (இசைகெடின்) பாட்டிலோசைகுறையின், குறிலிணைக்கீழ்-குறிலிணையின்கீழாவது குறிற்கீழ்-குறிற்கீழாவது, இடை-சொல்லுக்கு நடுவிலாகிலும், கடை-சொல்லுக்குக் கடையிலாகிலும் ஙஞணநமனவய லள-ஙம்முதலியவிப்பத்துமொன்றனும், ஆய்தம்-ஆய்தமேனும், அளபு மிகலாம்-அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன் மாத்திரையின்மிகுந்தொலிக் கும், அவற்றின்வேறுகுறியாம்-அப்படியளபெடுத்தமையையறிதற்குஅ வற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவில்அறிகுறியாய்வரும்-எ-று.

முன்சூத்திரத்தில் இசைகெடின் என்றது இதற்குங் கூட்டப் பட்டது.

(உ-ம்) இலங்ங்கு வெண்பிறைசூ டீசனடியார்க்குக் கலங்ங்குநெ ஞ்சமிலைகாணெ எ-ம், எங்ஙிறைவ னுளனென்பாய் மன்னேயானெங்ஙெ ணத்திரிவான் எ-ம் மடங்ங்கலந்த மனனேகளத்துவிடங்ங்கலந்தானேவே ண்டு, எ-ம், 'அங்ங்கனிந்தவரு ளிடத்தார்கன்புசெய்து, நங்ங்களங்கறுப் பாநாம், எ-ம், வரும், 'இலங்ங்கு, குறிலிணைக்கீ ழிடையிலும், 'எங்ங்கு' குறிற்கீழிடையிலும், 'மடங்ங்', குறிலிணைக்கீழ்க் கடையிலும், 'அங்ங்,குறி ற்கீழ்க் கடையிலும், ஙகரமளபெடுத்தது, 'எஃஃகிலங்கியகையராயின் னுயிர் வெஃஃகுவார்க்கில்லை வீடு, ஆய்தமளபெடுத்தது மற்றமெ ய்களுமிப்படியே யளபெடுக்கும் ஙகரம்போலவிதி யிராகவும் வாரா மையால்ஆய்தத்தை இறுதியில்விலக்கிஒற்றளபெடைநாற்பத்திரண்டா தல்காண்க. (௯௭)

௯௩. யகரம் வரக்குற ளுத்திரி யிகரமு
மசைச்சொன் மியாவி னிகரமுங் குறிய.

இது குற்றியலிகரம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் யகரம்வர - யகரத்தை முதலிலேயுடைய சொல்வர, குற ளு - குற்றியலிகரம், திரி - திரிந்த இகரமும் - இகரமும், அசைச்சொ

ல்-அசைச்சொல்லாகிய மியாவின்-மியாவென்பதின்மகரத்தின்மேலிருக்கிற, இகரமும்-இகரமும், குறிய-குற்றியலிகரங்களாம் — எ-று.

(உ-ம்) நாடகியாது-எஃகியாது, வரகியாது-கொக்கியாது-குரங்கியாது-அல்கியாது-எ-ம், கேண்மியா-எ-ம், பிறவுமிப்படியேவரும். நாகு-யாது, நாகியாதுஎன்றுதல்காண்க. [பொதுப்படக்கூறியகுற்றியலுகரம் முப்பத்தாறாலும் அசைச்சொன்மியாவினாலும் குற்றியலிகரம்முப்பத்தேழாய் வருமாறுகாண்க.] (௯௩)

௯௪. நெடிலோடாய்த முயிர்வலிமெலியிடை
தொடர்மொழியிறுதி வன்மையூருகர
மஃகும்பிறமேற் றொடரவும்பெறுமே.

இது குற்றியலுகரம் வருமாறுணர்த்துகின்றது

இ-ள். நெடிலோடு-தனி-நெட்டெழுத்தோடே, ஆய்தம்-ஆய்தமொன்றும், உயிர்-சொல்லுக்குநடுவிலுங்கடையிலும் வாராத ஔகாரம்நீங்கியவுயிர்பதினொன்றும், வலி-வல்லெழுத்தாறும், மெலி-மெல்லெழுத்தாறும் இடை-வல்லெழுத்துகளோடுதொடராத வகரம்நீங்கியஇடையெழுத்தைந்தும்ஆகிய முப்பத்தாறனுளொன்றால், தொடர்-ஈற்றுக்கு அயலெழுத்தாகத் தொடரப்பட்டு, மொழியிறுதி சொல்லினிறுதியில், வன்மை-வல்லெழுத்துகளுள் யாதாயினுமொன்றன்மேல், ஊர்-ஏறிவருகின்ற, உகாரம் உகாரமானது, அஃகும்-தன்மாத்திரையிற்குறுகும், பிற-பிறவெழுத்துகளுளொன்றும்பலவும், மேற்றொடரவும்-குறுகுதற்குமொழிநிறைதற்குங் காரணமாகமேலேதொடரவும், பெறும்-தனிநெடிலொழிந்தவைகுதொடரும்பெறும் — எ-று.

(உ-ம்) நாகு-காசு, நெடிற்றொடர், எஃகு-ஆய்தத்தொடர், வரகு-பலாசு, கரிது-உயிர்த்தொடர், கொக்கு-கச்சு, பற்று-வன்றொடர், குரங்கு-மஞ்சுகன்றுமென்றொடர், தெள்குசோபு வீழ்துஇடைத்தொடர், என வரும்பிறவுமிப்படியேவரும். [இங்கோற்றயலெழுத்தைக்கொண்டு ஆறுவகையாகச்சொல்லிப் பின்னேபுணரியல்முதலான விடங்களிலே சிறுத்தாளுதலால் 'முன்மொழிந்துகோடல், என்னுமுத்திமொழிந்த பொருளோடவ்வயின் மொழியாததனையுமுட்டின்று முடித்தலென்னுமுத்தியால், 'நுந்தை, யென்னும்முறைப்பொரின் முன்னின் நகரமெய்யிலிருக்கிற உகாரமுங்குறுகுமென்றுகொள்க.] (௯௪)

௯௫. தற்சுட்டளபொழி யைம்மூவழியு
நையுமௌவு முதலற்றாகும்.

இது ஐகார ஔகாரக்குறுக்கங்கள் வருமாறுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஐ-ஐகாரம், தற்சுட்டளவு-தன்னைக்குறித்துத்தன்பெயர் சொல்லுமளவிற்குறுகாது, ஒழி-ஒழிந்த, மூவழியும்-சொல்லுக்குமுதலிடைகடையெனுமிடங்களிலேயன்றியும், நையும்-தன்மாத்திரையிற்குறுகும், ஔ

வும்-ஔகாரமும், முதல்-சொல்லுக்குமுதலில், அற்றுகும் • தன்மாத்தி ரையிற்குறுகும் — எ-று. (௩௯)

(உ-ம்: ஐப்பசி-வலையன்குவளை-எ-ம், மௌவல்-எ-ம், வரும். [இடைவகையால் ஐகாரக்குறுக்கமூன்றும் ஔகாரக்குறுக்கமொன்றும்வருதல்காண்க.] (௪௰)

௩௬. ணனமுன்னும் வஃகான் மிசையுமக் குறுகும்.

இது மகரக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

(இ-ள்) ணன-ணகரனகரங்களிலொன்று நின்றுதொடர,முன்னும் அதன்முன்னின்றலும், வஃகான்-வகரம்வந்துதொடர, மிசையும்- அதன்பின்னின்றலும், ம-மகரம், குறுகும்-தனமாத்திரையின் குறையும் — எ-று.

(உ-ம்) "வெருளினுமெல்லாம் வெருண்மஃதன்றி மருளினுமெல்லாமருண்ம்", எ-ம், திசையறிமீகானிம்போன்ம, எ-ம் தரும்வளவன் எ-ம், வரும், [இவற்றுள் 'மருளும், 'மருணம், 'போலும், போன்மஎன்றுதலால் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச்சொல்லிலே, ள-ல-திரிந்த ண-ன வென்றறிக இச்சூத்திரக்கருததைப் பின்வருஞ்சிலசூத்திரங்களைக்கொண்டு உய்த்துணரவைத்தலால் இது 'உய்த்துணரவைப்புஎன்னுமுத்தி, (௪௧)

௩௭. லளவீற் றியையினு மாய்தமஃகும்,

இது ஆய்தக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளவீற்றியையின் லகாரளகார வீற்றுப்புணர்ச்சியில், ஆம் ஆகின்ற, ஆய்தம், குறில்வழி "லளத்தவ்வணைவினுய்தமாகவும்பெறூஉமல்வழியானே,, என்னுமாய்தம், அஃகும் தன்னரைமாத்திரையிற்குறுகும்—எ-று.

(உ-ம்) கஃறீது-முஃடீது, எனவரும். [இதுமுடிவிடங்கூறல்,உன்னுமுத்தி.] (௪௨)

௩௮. தொல்லைவடிவின வெல்லாவெழுத்துமாண்
டெய்துமெகர வொகரமெய்புள்ளி,

இது நிறுத்தமுறையால் உருவமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லாவெழுத்தும் எல்லாவெழுத்துகளும், தொல்லைவடிவின-பலவேறுவகைப்பட வெழுதிவழங்கு பழையவடிவினையுடையவாம், ஆண்டு-அவ்வடிவையுடையவாய் வழங்குமிடத்து, எகரம்-எகரமும் மெய்-மெய்களும், புள்ளி புள்ளியை, எய்தும்-பெறும் --எ-று:

(உ-ம்) எ ஒ க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன்என வரும், (௪௩)

௩௯. மூன்றுயிரளபிரண் டாநெடிலொன்றே
குறிலோடையளக் குறுக்கமொற்றளா
பளபொற்றிஉக் குறுக்கமாய்தவ
கால்குறணமஃகா னுய்தமாத்திரை.

இது நிறுத்தமுறையால் மாத்திரையாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாத்திரை-ஒலிக்குமளவு, உயிரளபு உயிரளபெடைக்கு, மூன்(றாம்)-மூன்றாகும், நெடில்-நெட்டெழுத்திற்கு,இரண்டாம்-இரண்டாகும், குறில்-குற்றெழுத்திற்கும் ஐக்(குறுக்காம்)-ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும் ஔகுறுக்கும்-ஔகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடைக்கும், ஒன்(றாம்)-தனித்தனியொன்றாகும், ஒற்று - மெய்யெழுத்திற்கும், (குறுக்கம்)-குற்றியலிகரத்திற்கும், உக்குறுக்கம்- குற்றியலுகரத்திற்கும் ஆய்தம்-ஆய்தத்திற்கும், அரை(யாம்)-தனித்தனியரையாகும், குறண்மஃகான்-மகரக்குறுக்கத்திற்கும், (குற)ளாய்தம்- ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும் கா(லாம்)-தனித்தனிகாலாகும்—எ-று.

மேல் "உயிரளவாய்,, என்றுசொன்னதனால் இங்கேஉயிர்மெய்க்கு மாத்திரைசொல்லவில்லை. (௪௪)

௱. இயல்பெழுமாந்த ரிமைநொடிமாத்திரை,

இது ஒருமாத்திரையென்னுங் காலவளவைஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாந்தர் மனிதருடைய, இயல்பு-இயல்பாக, எழும்-உண்டாகின்ற, இமை-கண்ணிமைப்பொழுதும், நொடி - கைந்நொடிப்பொழுதும்,மாத்திரை ஒருமாத்திரையென்னும்வகையறப்பொழுதாம்—எ-று.

[இது "பின்னதுநிறுத்தல்,, என்னுமுத்தியால் மாத்திரையினளவைப்பின்னாகச்சொன்னார்.] (௪௫)

௱க. ஆவியுமொற்று மளவிறந்திசைத்தலு
மேவுமிசைவிளி பண்டமாற்றாதியின்.

இது "மூன்றுயிரளபு,, என்னுஞ்சூத்திரவிதிக்குப் புறனடை உணர்த்துகின்றது

இ-ள். ஆவியும்-முதலுஞ்சார்புமாகிய உயிரெழுத்துகளும், ஒற்றும்-அவ்விருவகைமெய்யெழுத்துகளும், அளவிறந்து முன்சொன்னஅளவைக்கடந்து, ஒலித்தலும்-அதிகமாகஒலித்தலையும், மேவும்- பொருந்தும், இசை இராகமும், விளி-அழைத்தலும், பண்டமாற்று பண்டமாற்றலும், ஆதியின்முதலானவைகளிடத்து—எ-று.

"ஆதி,, யென்றதனால் புலம்பல்முதலானவைகளுங்கொள்க. இராகத்தில் அதிகமாகஒலிக்கும்போது உயிர்பன்னிரண்டு மாத்திரையிறாகவும் ஒற்றுப்பதினொருமாத்திரையிறாகவும் ஒலிக்குமென்பாரிசைநூலார், இதுபிறநூன்முடிந்தது. தானுடன்படுதல்,,என்னுமுத்தி. (௪௬)

௱உ. பன்னீருயிருங் கசதந பமவய
ஙஞவீரைந்துயிர் மெய்யுமொழிமுதல்.

இது நிறுத்தமுறையால்மொழிக்கு முதலாமாறுஉணர்த்துகின்றது,

இ-ள். பன்னீருயிரும்-பன்னிரண்டுயிரெழுத்துகளும், கசதநபமவ யஞங-ககரமுதல் ஙகரமீறாகச்சொல்லப்பட்ட, ஈரைந்து-பத்து, உயிர்-உயிரோடிய, மெய்யும்-மெய்யெழுத்துகளும், மொழி-சொல்லுக்கு, முதல்-முதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அடை-ஆடை-இடை-ஈடை-உடை-ஊடல-எடு-ஏடு-ஐயம்-ஒதி-ஓதி-ஔவியம்-எனவும், களி சவடி-தளிர் நலம்-படை- மலை-வளம்-யவனர்-ஞமலி-அங்ஙனம் எனவும்வரும், [உயிர்போலத்தனித்துமுதலாகமாட்டாமையால் "உயிர்மெய்யென்றார், இது "இன்னதல்ல திதுவென் மொழிதல்" என்னுமுத்தி.] (௪௭)

௱௩. உஊ ஒஓ வலவொடுவம்முதல்.

இது முதலாமென்றமெய்களுட்சிறப்புவிதிஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உஊஒஓவலவொடு-உஊஒஓஎன்கின்றநான்குமல்லாதஎட்டுஉயிர்களோடும், வ-வகரமெய்யானது, முதல் - சொல்லுக்கு முதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) வளி வாளி விளி வீறு வெளி வேளி வைகல் வௌவு என வரும். (௪௮)

௱௪. அஆ உஊ ஓஔயம்முதல்.

இதுவுமது.

இ-ள். அஆ உஊ ஓஔ (வொடு)-அஆ உஊ ஓஔஎன்கிற ஆறுயிரோடும், ய-யகரமெய், முதல்-சொல்லுக்கு முதலாகும—எ-று.

முன்சூத்திரத்தின் 'ஒடு' வை வருவிக்கலாயிற்று.

(உ-ம்) யவனர் யானை யுகம் யூகி யோகி யௌவனம்எனவரும். ( )

௱௫ அஆஎ ஒவ்வோடாகுஞம்முதல்;

இதுவுமது.

இ-ள். அஆஎஒவ்வோடு-அஆஎஒ என்கின்றநான்குயிரோடும், ஞ-ஞகரமெய், முதலாகும்-சொல்லுக்குமுதலாகும—எ-று.

(உ-ம்) ஞமலி ஞாலம் ஞெகிழி ஞொள்கிற்றுஎனவரும். (௫௰)

௱௬. சுட்டியாவெகர வினாவழியவ்வை
யொட்டிஙவ்வுமுதலாகுமே;

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டு-மூன்றுசுட்டும், யா (வினா)-யாவினாவும், எகரவினா-எகரவினாவும்ஆகிய வைந்தனுடைய, வழி-பின்பு, அவ்வை அகரத்தை, ஒட்டு-சேர்ந்து, ஙவ்வும்-ஙகரமெய்யும், முதலாகும்-சொல்லுக்குமுதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் யாங்ஙனம் எங்ஙனம் என வரும். [ஒருவிதத்தினாலே முதலாகையால், ஙவ்வும், என இழிவு சி

றப்பும்மைகொடுத்துக்கூறினர் முதலாகாதென்பவர்க்கு உடன்படுதலு மறுத்தலுமாதலால் 'பிறர்தம்மயமேற் கொண்டுகளைவு, என்னுமதம்.]

௱௭. ஆவி ஞணநமன யரலவழள மெய்

சாயுமுகர நாலாறுமீறே.

இது நிறுத்தமுறையான் மொழிக்கீறுமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆவி - தனித்தும் மெய்யோடும் வரும்பன்னிரண்டு உயிர்களும், ஞணநமனயரலவழளமெய்-இப்பதினொருமெய்களும், சாயுமுகரம்-குற்றியலுகரமும் ஆகிய நாலாறும் இருபத்துநான்கெழுத்தும், ஈறு-மொழிக்கீறாகும் — எ-று.

(உ-ம்) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ ஓ-எ-ம், விள-பலா-கரி-தீ, கடு பூ சே-எ தே-தை-நொ-போ-கௌ-எ-ம், உரிஞ் மண்-பொருந்-மரம்-பொன்-வேய்-வேர் வேல்-தெவ் வீழ்-வாள்-அஃகு-எ-ம் வரும். (௫௨)

௱௮. குற்றுயிரளபி னீறாமெகர

மெய்யோடேலாதொந் நவ்வொடாமௌக்

ககரவகரமோ டாகுமென்ப.

இது முன்னீறுமென்றவெழுத்துட் சிலவற்றிற்குச்சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், குற்றுயிர்-அஇஉஎஒஎன்கிற குற்றுயிரான்வை, அளபின்-அளபெடையிலே, ஈறாம் வரிவடிவில், அறிகுறியாகத்தனித்துஈறாகும், எகரம்-எகரமானது, மெய்யோடேலாது மெய்யோடீறாகாது, ஒ ஒகரமானது, நவ்வொடாம்-நகரமெய்யொன்றுடனீறாகும், ஔ-ஔகாரமானது ககரவகரமோடாகும்-ககரவகரங்களிரண்டு மெய்களுடனீறாகும், என்ப என்றுசொல்லுவர்புலவர் — எ-று.

(உ-ம் பல அ தீஇ பூஉ-சேஎ-எ-கைஇ-கோஒ - கௌஉ-எ-ம், நொ-எ-ம், கௌவெள-எ-ம், வரும். (௫௩)

௱௯. நின்றநெறியே யுயிர்மெய்முதலீறே.

இது எழுத்தினது முதலுமீறுமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், நின்றநெறியே-மெய்முன்னும் உயிர்பின்னுமாக ஒலித்து நின்றவழியே, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்க்கு முதல்மெய்முதலாகும் ஈறு உயிரீறாகும் — எ-று.

[எனவேஉயிரும் ஒற்றும்-ஆய்தமுதலிய ஒன்பதுசார்பெழுத்துகளும் ஓரெழுத்தாகையால்அவற்றிற்குமுதலுமீறும் அவையேயாமென்பதை அருத்தாபத்தியாற் கூறினார்-இது 'எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல்' என்னுமுத்தி. இப்படிச்சொல்லாதவையெல்லாம் "சொல்லின்முடிவின் அப்பொருண்முடித்தல்,, என்னுமுத்தி. (௫௪)

௱௰. கசதபவொழித்தவீ ரேழன்கூட்ட

மெய்ம்மயக்குடனிலைரழவொழித்தீரெட்

டாகுமிவ்விருபான்மயக்குமொழியிடை
மேவுமுயிர்மெய்மயக்களவின்றே.

இது நிறுத்தமுறையாலே மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்கலும் உயிருமெய்யுமாறி மயங்கலும்ஆகிய இடைநிலைமயக்கமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் கசதப-கசதபவென்னு நான்கையும், ஒழித்த நீக்கிய ஈரேழ்ன்கூட்டம் பதினான்கு மெய்களும் பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம், மெய்ம்மயக் (காகும) வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாகும், ரழ ரழவெனு மிரண்டனையும், ஒழித்து நீக்கி, மற்றைப் பதினாறுமெய்களும், (கூட்டம்) தம்மோடு கூடுங்கூட்டம், உடனிலை (மெய்ம்மயக்) காகும்-உடனிலைமெய்ம்மயக்கமாகும், இவ்விருபான் மயக்கும்-இவ்விருவகைமயக்கமும், மொழிஒருமொழிகளுந்-தொடாமொழிக்கும், இடைநடுவில்,மேவும்-வரும், உயிர்மெய் உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும், மயக்கு-மாறிமயங்கு மயக்கத்திற்கு அளவின்று அளவில்லை, வேண்டியவாறே மயங்கும்—எ-று.

[கூட்டம், என்றாலும் 'மயக்கம், என்றாலும் 'சையோகம், என்றாலும் ஒருபொருள் பின் 'உடனிலை, என்றதனால் முன் 'பிறமெய், என்பது கொளளப்பட்டது] உயிர்மெய்மயக்குதற்கு உதாரணம் அலவில் எ-ம், கா-எ-ம், வரும் மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் பின்வருஞ்சிறப்புச் சூத்திரங்களுட்காண்க. (௫௫)

௱௰௧. ஙம்முன்கவ்வாம் வம்முன்யவ்வே.

இது வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கத்துள் விதந்துசிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஙம்முன்-ஙகாரத்தின்முன், க-ககரமும், வம்முன் வகரத்தின் முன். ய-யகரமும், ஆம்-மயங்கும் —எ-று.

(உ-ம்) கங்கன்-எ-ம், தெவ்யாது-எ-ம், வரும் (௫௬)

௱௰௨. ஞநமுன் றம்மினம் யகரமொடாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். ஞநமுன்-ஞகரநகரங்களின்முன், தம்மினம்-அவற்றிற்கினமாகியசகாரதகரங்களும், ய-யகரமும், ஆகும் மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) கஞ்சன உரிஞ்யாது-எ-ம், கந்தன்-பொருந்யாது-எ-ம், வரும்.

௱௰௩. டறமுன்கசப மெய்யுடன்மயங்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். டறமுன் - டகாறகரங்களின்முன், கசபமெய் கசபஎன்கிற மூன்றுமெய்களும், உடன்மயங்கும்-இணங்கிமயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) கட்கம கட்சி திட்பம-எ-ம், கற்க கற்சிறுர்கற்ப-எ-ம், வரும்.

௱௰௪. ணனமுன்னினங்கச ஞபமயவவ்வரும்

இதுவுமது.

இ-ள். ணனமுன் - ணகரனகரங்களின்முன், இனம் - அவற்றிற்கினமாகிய டகரறகரங்களும், கசஞபமயவ - ககரமுதலிய விவ்வேழுமெய்களும், வரும் - மயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) விண்டு வெண்கலம் வெண்சோறு வெண்ஞமலி வெண்பல் வெண்மலர் மண்யாது மண்வலிது-எ-ம், புன்றலை புன்கண் புன்செய் புன்ஞமலி புன்பயிர் புன்மலர் பொன்யாது பொன்வலிது-எ-ம், வரும். (௫௯)

௱௰௫. மம்முன் பயவ மயங்குமென்ப.

இதுவுமது.

இ-ள். மம்முன் - மகரத்தின்முன், பயவ - பயவவென்னு மூன்றுமெய்களும், மயங்குமென்ப - மயங்குமென்றுசொல்லுவர்புலவர் — எ-று.

(உ-ம்) சம்பல் கலம்யாது கலம்வலிது எனவரும். (௬௰)

௱௰௬. யரழமுன்னர் மொழிமுதல்மெய்வரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். யரழமுன்னர் - யரழவென்னுமூன்று மெய்களின்முன், மொழிமுதல்மெய் - மொழிக்குமுதலாகநின்ற பத்துமெய்களும், வரும் - மயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) வேய்கடிது வேர்கடிது வீழ்கடிது சிறிது பெரிது தீது நீண்டது மாண்டது ஞான்றது யாது வலிது இவற்றையும் அம்மூன்றுடன்கூட்டுக, வேய்ங்குழல் ஆர்ங்கோடு பாழ்ங்கிணறு எனவரும். (௬௧)

௱௰௭. லளமுன் கசப வயவொன்றும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள். லளமுன் - லகரளகரங்களின்முன், கசபவய ககரமுதலியவிவ்வைந்தும், ஒன்றும் மயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) வேல்கடிது வாள்கடிது சிறிது பெரிது வலிது யாது இவற்றையுங்கூட்டுக. (௬௨)

௱௰௮. ரழவல்லனதம் முற்றும் உடனிலையும்.

இது உடனிலைமயக்கத்தின் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ரழவல்லன ரகழகரமல்லாத பதினாறுமெய்களும் தம்முன் தமக்குமுன், தாம்-தாம், உடனிலையும் உடனின்றுமயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) அக்கம் அங்கனம் அச்சம் அஞ்ஞானம் அட்டு அண்ணம் அத்து அந்நீர் அப்பு அம்மை அய்யம் அல்லி அவ்வை அள்ளல் அற்றம் அன்னை எனவரும். (௬௩)

௱௰௯, யரழவொற்றின்முன் கசதபஙஞநம

ஈரொற்றாம் ரழத்தனிக்குறிலணையா,

இது தனிமெய்யுடனே தனிமெய்யாகியும் மயங்குமெய்கள் இத்தனையென்றும், சொல்லுக்கு உறுப்பாகமயங்காத வெழுத்துகள்இத்தனையென்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யரழ-யரழவென்கிறமூன்றுமெய்களும், முன்-இவற்றின்முன்மயங்குமென்ற, ஒற்றில்-பத்துமெய்களுள், கசதபஙஞநம ககரமுதலாகியவிவ்வெட்டுமெய்களும், ஈரொற்றும்தனிமெய்யும உயிர்மெய்மாகி மயங்குதலன்றியும் ஈரொற்றுயுமயங்கும், ரழ ரகாரழகாரமெய்களும், தனிக்குறில்-தனிக்குற்றெழுத்தும், அணையா-சொல்லுக்கு உறுப்பாகவருவதும் நிற்பதுமாக மயஙகுவனவல்ல — எ-று.

(உ-ம்) வேய்க்குறை வேர்க்குறை வீழ்க்குறை-எ-ம். வேய்ச்சிறை வேர்ச்சிறைவீழ்ச்சிறை-எ-ம், வேய்த்தலை-வேர்த்தலை வீழ்த்தலை எ-ம் வேய்ப்புறம் வேர்ப்புறம் வீழ்ப்புறம - எ-ம, வேய்ங்குழல் ஆர்ங்கோடு பாழ்ங்கிணறு எ-ம், காய்ந்தனம்சேர்ந்தனம்வாழ்ந்தனம-எ-ம்,மெய்ம்மயிர் மெய்ஞ்ஞானம்-எ-ம். வரும், ஞகரமகரங்கள் ரகாரழகாரங்களோடுகூடிமயங்குதற்கு உதாரணம் வந்தவிடத்திலேகாண்க (௬௪)

௱௨௰. லளமெய்திரிந்த னணமுன் மகார
நைந்தீரொற்றாஞ் செய்யுளுள்ளே.

இது செய்யுளுக்கு உரிமையாயீரொற்று உடனிற்பனஇத்தனையென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளமெய்திரிந்த - லகாரளகாரவொற்றுத் திரிந்த-னணமுன், னகாரணகாரமுன்வரும், மகாரம்-மகரவொற்றானது, நைந்து-முன்சொன்னபடியேகுறுகி, ஈரொற்றும்-அந்தமெய்களுடனே யீரொற்றுடனிலையாம், செய்யுளுள்ளே பாட்டினுள் — எ-று.

(உ-ம்) "இசையுமீகானும்போன்ம்," "மயிலியன் மாதர்மருண்ம்," எ-ம், வரும். (௬௫)

௱௨௧. தம்பெயர்மொழியின் முதலுமயக்கமு
மிம்முறைமாறியு மியலுமென்ப,

இது முதனிலையிறுதிநிலை யிடைநிலைகளுக்கு ஆவதோர் புறனடைஉணர்த்துகின்றது,

இ-ள், தமபெயர்-தமமுடையபெயர்களை, மொழியின்-சொல்லிநிலைமொழிவருமொழிகளாகப் புணர்க்குமிடத்து, முதலும-மொழிமுதலுக்கும், மயக்கமும-இடைநிலைமயக்கத்திற்கும், இம்முறை இப்படிவிதிக்கப்பட்டனவும்-விலக்கப்பட்டனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்துகளும்மாறியுமியலும் முதலாகியும் மயஙகியும்வரும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர் — எ-று.

[இப்படி யெல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவேமுத லாமெனவே ஈற்றிற்குவிதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகியவெல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவே ஈறுமென்றக்காலே விளங்குதலால் ஈறும், என மிகைபடக்கூறாமல்விட்டார்.]

(உ-ம்) "அவற்றுள், லளஃகான் முன்னர் யவவுந்தோன்றும்" இதிலே லகரமானது முதலாகிய ளகரமெய்யோடுமயங்கியும்வந்தது" கெப்பிரிது,, இதில் ளகரமானது மெய்யோடுறழ்ந்துவந்தது பிறவுமிப்படியேவரும்

௱௨௨. மகரவிறுதி யஃறிணைப்பெயரி
னகரமோடுறழா நடப்பனவுளவே.

இது நிறுத்தமுறையிலேபோலியாமாறுணர்த்தும்படியாகத்தொடங்கி மொழியிறுதிப்போலி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அஃறிணைப்பெயரின்-பால- காவஃறிணைப்பெயர்களிடத்து, இறுதி-ஈற்றிலேநின்ற, மகரம்-மகரமெய்யானது, னகரமோடு- னகரமெய்யோடு, உறழா-ஒத்து, நடப்பன-நடப்பவை, உள உண்டு —எ-று.

[மகரம் னகரத்தோடொத்தலாவது பெயரினிறுதியிலே மகரமிருந்தவிடத்து னகரம்வந்திருந்தாலும் வேறுபடாமலொத்தலாம், இம்மகரம் குறிலிணையைச்சேர்ந்துவருமென்றறிக.]

(உ-ம்) அகம் அகன் நிலம் நிலனெனவரும், [இவ்விறுதிப்போலியை முன்னேசொல்லுதலால் சுரும்பு-சுரும்பர், வண்டு வண்டர், எனமென்றொடர்க்குற்றியலுகரப்பெயரிறுதி யுகரம் 'அர்', என்பதனோடொத்து வருதலும், பந்தல் பந்தர் சாம்பல் சாம்பரெனச் சில லகரமெய்யீற்றுப் பெயரினிறுதி லகரமெய் ரகரமெய்யோடொத்துவருதலுங்கொள்க.)

௱௨௩. அ ஐ முதலிடையொக்குஞ்சஞயமுன்.

இது மொழிமுதற்போலியும் இடைப்போலியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அ ஐ-அகரமும் ஐகாரமும், முதல்-சொல்லுக்குமுதலிலும் இடை-நடுவிலும், ஒக்கும்-வேறுபாடில்லாமலொத்துநடக்கும், சஞயமுன்-சகரஞகரயகரங்களுக்கு முன்வந்தால் —எ-று.

(உ-ம்) பசல்-பைசல்-மஞ்சு- மைஞ்சு-மயல்-மையல்-எ-ம், அமச்சு-அமைச்சு, இலஞ்சி-இலைஞ்சி, அரயர்-அரையர்-எ-ம், வரும். (௬௮)

௱௨௪. ஐகான்யவ்வழி நவ்வொடுசில்வழி
ஞஃகானுறழு மென்மருமுளரே,

இது இது மொழியிடைப்போலி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சில்வழி-சொல்லுக்குநடுவேசிலவிடத்து, ஐகான்(வழி -ஐகாரத்தின்பின்னும், யவ்வழி-யகரமெய்யின்பின்னும், நவ்வொடு-[illegible]டாய்

வரும் ஙகரமெய்யினேடு, ஞஃகான் ஞகரமெய்யானது, உறழும் ஒத்தூ டக்கும், என்மரும்-என்றுசொல்லுவாரும், உளர் சிலருண்டு—எ-று.

(உ-ம்) "செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்னைமஞ் ஞின்ற வொண்கண் மலைமகணைகண்டு மகிழ்ந்து நிற்க, செய்ஞ்ஞின்றெரியு ம்விளக்கொத்தநீல மணிமிடற்றான், கைஞ்ஞின்றவாடல் கண்டாற்பின் னைக்கண்கொண்டு காண்பதென்னே", எ-ம், ஐஞ்ஞூறு எ-ம், வரும், [மண் யாத்த மணஞாத்தபொன்யாத்த பொன்ஞாத்தகளைவரும போலிக்கு ஆ சிரியர் தொல்காப்பியர் இலக்கணஞ்சொன்னபடி இந்நூலாசிரியர் சொல் லாமல்விட்டது "இறந்ததுவிலக்கல்,, என்னுமுத்தி.] (சுசு)

சஉரு. அம்முனிகரம யகரமென்றிவை
யெய்தினையொத் திசைக்குமவ்வோ
டுவுமவவ்வு மௌவோரன்ன.

இது வடநூலார் சந்தியக்கரமென்பவற்றுள் ஐ ஔஎன்கிற நெட்டெ ழுத்துகளின் வடிவுதோன்றுதலைஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்முன்-அகரத்தின்முன், இகரம்-இகரமும், யகரம்-யகர மெய்யும் என்றிவை-என்றுசொல்லப்பட்டவிவை ஒத்து தம்முளொத்து எய்தின்-பொருந்தினல், ஐயிசைக்கும்-ஐயென்கிற நெட்டெழுத்தொலிக் கும், அவ்வோடு-அகரத்தோடு, உவ்வும்-உகரமும், வவ்வும்-வகரமெய்யு ம், (ஒத்து) - தம்முளொத்து, ஓரன்ன-ஒருதன்மையளவாக, (எய்தின்) பொருந்தினல், ஔ (இசைக்கும்) - ஔவென்கிற நெட்டெழுத்தொலிக் கும்—எ-று.

[யகரவகரமெய்கள்நடுவிலே கலக்குமெனக்கொள்கமொழிந்தபொ ருளோடொன்றவவ்வயின், மொழியாததனையிமுட்டின்று முடித்தல் எ ன்னுமுத்தியால் அகரக்கூறும் இகரக்கூறும் தம்முளொத்துஐகரமொ லிக்கும், அகரக்கூறும் உகரக்கூறும் தம்முளொத்து ஔகரமொலிக்கும் எனக்கொள்க, (எய)

சஉசு. மெய்களகரமு நெட்டுயிர்காரமு
மையௌக்கானு மிருமைக்குறிலிவ்
விரண்டொடுகரமுமாஞ் சாரியைபெறும்பிற.

இது மேலேசொல்லப்பட்ட எழுத்தின்சாரியை களைத்தொகுத்து இ னமடைத்தல் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மெய்கள்-ஒற்றுகள், அகரமும், அரச்சாரியையும், நெட்டுயி ர்-உயிர்நெடில்கள், காரமும்-காரச்சாரியையும், ஐயௌ-அவற்றுள், ஐகா ர-ஔகாரங்கள், கானும்-காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், இரு மைக்குறில்-உயிர்க்குறிலுமுயிர்மெய்க்குறிலும், இவ்விரண்டொடு-காரம் கான்என்கிறவிரண்டுடனே, கரமும், கரச்சாரியையும், ஆம்-ஆகின்ற, சா ரியை-சாரியைகளை, பெறும்-பெறும்—எ-று.

'மெய்கள் அவ்வும்' என்றது 'அகரமும்' என்றதனால்இப்படியே கரம்காரம் கான்வந்தால் சாரியைஅகரத்தினாலு சாரியையென்றுகொள்க மெய்கள் சாரியைபெறுமனும் உயிர்நெடில்கள் சாரியைபெற்றும் வருத லில்லை.

(உ-ம்) க-ம எ-ம், ஆகாரம்-ஐகாரம்-ஔகாரம்-எ-ம், ஐகான்-ஔ கான்-எ-ம், அகாரம்-அஃகான்-அகரம்-மகாரம் - மஃகான்-மகரம்-எ-ம், வரும். [விகற்பத்தின்முடித்தல், என்னுமுத்தியால் மேல்விரிந்து கிட க்கனவற்றை விளக்கவேண்டிஇங்கே தொகுத்துமுடித்தலால் இச்சூத் திரம் முடிந்ததுமுடித்தல், என்னுமுத்தி.] (௭௧)

௱௨௭. மொழியாய்த்தொடரினுமுன்னனைத்தெழுத்தே

இது இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்து-இவ்வெழுத்துகள், மொழியாய்-பதமாயினும்தொ டரினும்-அப்பதம்தம்மோடும்உருபோடும் புணர்ந்தாலும், முன்னனை த்து முன்சொல்லப்பட்ட அப்பதத்திலக் கணத்தையுமுடையனவாகு ம்—எ-று (௭௨)

எழுத்தியல்-முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது.

பதவியல்.

—*—

௱௨௮ எழுத்தேதனித்துந்தொடர்ந்தும்பொருடரிற்
பதமாமதுகாப்பதம்பகுபதமென
விருபாலாகியியலுமென்ப.

இது இறந்ததுறைமையினுமேலே பதத்திலக்கணத்தை அறிவிக்கத்தொட க்கி எழுத்தினுலேபதமாதலும் அதுஇத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உ ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்தே-எழுத்துகள்தாமே தனித்தும்-ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தாகிலும், தொடர்ந்தும் - இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தாகிலும், பொருள்-பிறபொருளை, தரின்-காட்டுமேயானால், பதமாம்-பதமாகும், அ து-அப்பதமானது, பகாப்பத(மென) பகாப்பதமெனவும், பகுபதமென பகுபதமெனவும், இருபாலாகி - இரண்டுவகையினையுடையதாகி, இயலு ம்-நடக்கும்என்ப-என்றுசொல்லுவார்புலவர் —எ-று, (௧)

௱௨௯. உயிர்மவிலாறுந் தபநவிலைந்துங்
கவசவினாலும் யவ்விலொன்று

மாகுநெடினைதுவாங்குறிலிரண்டோ
டோரெழுத்தியல்பதமாறேழ்சிறப்பின,

இது ஓரெழுத்தொருமொழி இவையென்பதும் உத்தனையென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்மவில் உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும், ஆறும்-அவ்வாறும், தபநவில்-தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வருக்கத்திலும், ஐந்தும் ஐவ்வைந்தும், கவசவில்-கவ்வருக்கத்திலும்வவ்வருக்கத்திலும் சவ்வருக்கத்திலும், நாலு நந்நான்கும், யஙவில்-யவ்வருக்கத்தில், ஒன்றும் ஒன்றும், ஆகுநெடில் - ஆகுநெட்டெழுத்தாலாகிய மொழிகாற்பதும், நொ-நொவ்வும், து-துவ்வும், ஆங்குறில்-ஆகுங்குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி, யிரண்டோடு-இரண்டுடனே, ஓரெழுத்தியல்பதம் ஓரெழுத்தலாகிய மொழிகள், ஆறேழ் காற்பத்திரண்டும்- சிறப்பின- சிறப்பினவாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ ஐ ஓ-எனவும், மா-மீ-மூ-மே மை-மோ-எனவும், தா-தீ-தூ-தே-தை-எனவும், பா-பூ-பே-பை-போ-எனவும், நா - நீ நே-நை-நோ-எனவும், கா, கூ-கை-கோ-எனவும்; வா-வீ-வை-வௌ-எனவும், சா-சீ-சே-சோ-எனவும், யா-எனவும், நொ-து-எனவும், வரும். இவற்றுள்-ஊ-இறைச்சி, ஓ-மதகுநீர் தாங்கும் பலகை பே-நுரை நே-அன்பு-சோ-மதில், கொ-துக்கப்படு, து-உண். [இவை 'சிறப்பின வெனவே, கு-கொ-பீ-வே - எனச்சிறப்பில்லாதவைகளுஞ் சிலவுள்ளென்றறிக.] (உ)

௱௩௰. பகாப்பதமேழும் பகுபதமொன்பது
மெழுத்திறுகத் தொடருமென்ப.

இது தொடரெழுத்துமொழியாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பகாப்பதம் பகாப்பதங்கள், ஏ (ழெழுத்திறுக) வும்-இரண்டெழுத்து முதலேழெழுததிறுகவும்-பகுபதம்பகுபதங்கள், ஒன்பதெழுத்திறுகவும் இரண்டெழுத்துமுத லொன்பதெழுத்திறுகவும், தொடரும்-தொடரும் என்பதென்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) அணி-அறம்-அகலம்-அருப்பம்- தருப்பணம்-உத்திரட்டாதி எ-ம், கூனி கூனன்-குழையன் - பொருப்பன்-அம்பலவன்-அரங்கத்தான்-உத்திராடத்தான்-உத்திரட்டாதியான்-எ-ம், வரும், நடத்துவிப்பிக்கிறான், எனப்பகுதி முதலியவுறுப்பு வேறுபாடுவருகின்றவைகளுக்கு எவ்வரையறையில்லையென்றறிக, (௩)

௱௩௧ பகுப்பாற்பயனற் றிடுகுறியாகி
முன்னேயொன்றாய் முடிந்தியல்கின்ற
பெயர்வினையிடையுரி நான்கும்பகாப்பதம்.

பதவியல்.

இது முன்பகாப்பதம் பகுபதமென்பவற்றுள் பகாப்பதங்களிப் படிப்பட்டவைகளென்பதும், இத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பகுப்பால்-பிரிக்கப்படுதலினாலே, பயனற்று - பகுதிவிகுதி முதலாகிய பயனில்லாமல், இடுகுறியாகி-காரணமில்லாமல் இடப்பட்ட குறியாகி, முன்னேயொன்றாய்-படைப்புக்காலந்தொட்டு ஒன்றாகிமுடிந்து-முடிந்து, இயல்கின்ற-நடக்கின்ற. பெயர்-பெயர்ச்சொல்லும். வினை-வினைச்சொல்லும். இடை-இடைச்சொல்லும். உரி-உரிச்சொல்லுமாகிய, நான்கும்-நான்கும், பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நிலம்-நீர் நெருப்பு-காற்று என்பன பெயர்ப்பகாப்பதம் நட-வா-உண-தின் என்பன வினைப்பகாப்பதம் மன்-கொல்-போல் - மற்று என்பன இடைப்பகாப்பதம் உறு-கழி-அன்பு-அழகு என்பன உரிப்பகாப்பதம். (௩)

௱௩௨. பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழிலின்
வருபெயர்பொழுதுகொள் வினைபகுபதமே.

இது பகுபதங்கள் இப்படிப்பட்டவைகளென்பது, இத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருள்-பொருளும், இடம்-இடமும், காலம் - காலமும், சினை-உறுப்பும், குணம்-குணமும், தொழிலின் - தொழிலுங்காரணமாக, வரு-வருகின்ற, பெயர்-பெயர்ச்சொற்களும், பொழுதுகொள் - தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொள்ளும், வினை-வினைச்சொற்களும், பகுபதம் பகுபதங்களாகும் — எ-று.

'பொழுது கொள்வினை பகுபதம்' எனவே அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயர்களும்பகுபதமாமென்பது அருத்தாபத்தியாற்சொன்றேலெனவுறிக.

(உ-ம் பொன்னன்-அகத்தன் ஆதிரையான்-கண்ணன்-கரியன்-ஊணன் என்பன பெயர்ப்பகுபதம்வந்தன. நடந்தான் நடக்கிறான்-நடப்பான்-எ-ம், நடந்த-நடக்கிற-நடக்கும்-எ-ம், நடந்து நடக்க நடக்கின்-எ-ம், நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடவான்-எ-ம், நடவாத எ-ம், நடவாமல்-எ-ம், உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் கூடிய முற்றும் பெயரெச்சமும்வினையெச்சமுமாகிய தெரிநிலை வினைப்பகுபதம்வந்தன, பொன்னன்-ஊணன்-எ-ம், கரிய-பெரிய-எ-ம், அன்றி-இன்றி-எ-ம், முற்றும்பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுமாகிய குறிப்புவினைப்பகுபதம்வந்தன நடந்தான் நடந்தவன்-பொன்னன்-பொன்னவன் எனவிருவகைவினையாலணையும்பெயர்ப்பகுபதம்வந்தன. (௫)

பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசாரியை
சந்திவிகார மாறினுமேற்பவை
முன்னிப்புணர்ப்ப முடியுமெப்பதங்களும்.

இது பகுபதத்தினுறுப்புகள் இத்தனையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பகுதி-முதனிலையும், விகுதி-இறுதிநிலையும், இடைநிலை இடைநிலையும், சாரியை-சாரியையும், சந்தி-சந்தியும், விகாரம்-விகாரமும் ஆறினும்-ஆகியவிவ்வாறு உறுப்பினுள்ளும், ஏற்பவை-பொருண்மைதிக்கு ஏற்பவைகளை, முன்னிறீஇ-நினைத்து, புணர்ப்ப - அறிவுடையோர்கூட்டிமுடிக்க, எப்பதங்களும்-எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும், முடியும்-முடிவுபெறும்—எ-று.

(உ-ம்) கூனி என்பதுகூன்-இ எனப்பகுதிவிகுதியான் முடிந்தது-உண்டான் என்பதுஉண்-ட்-ஆன்-என-அவ்விரண்டுடன் இடைநிலைபெற்று முடிந்தனன்என்பது உண்-ட-அன்-அன-என அம்மூன்றுடன்சாரியைபெற்றுமுடிந்தது-பிடித்தனன் என்பது பிடி-த்-த்-அன்-அன்என அந்நான்குடன் சந்திபெற்றுமுடிந்தது. நடந்தனன் என்பதுநட-த்-த்-அன்-அன்-என அவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால்வந்ததகரம்வல்லொற்று மெல்லொற்றாதலாகிய விகாரமும் பெற்றுமுடிந்தது.

'பதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்டதோன்றல் முதலாகியமூன்றும் புணர்ச்சி விகாரங்களையும் வலித்தல் முதலாகிய வொன்பதுசெய்யுள்விகாரங்களையும் இதுபெறுமென மாட்டுதலால் இதுமாட்டெறிந்தொழுகல்என்னுமுத்தி, (௬)

௱௩௪. தத்தம் பகாப்பதங்களே பகுதியாகும்,

இது பகுதவுறுப்புகள் ஆறனுள்ளே பின்னையமூன்றும் புணரியலுள் காட்டப்படுதலால் அவைநீக்கலாக முன்னைய மூன்றனுள்ளே பகுதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்று உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். தத்தம்பகாப்பதங்களே - பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும்வினைப்பகுபதங்களுள்ளும் அதனதனுடைய முன்னிற்கின்ற பகாப்பதங்களே. பகுதியாகும் - பகுதிகளாகும்—எ-று. (எ)

௱௩௫. செம்மைசிறுமை செய்மை மதிமை
வெம்மைபுதுமை மென்மைமேன்மை
திண்மையுண்மை நுண்மையிவற்றெதிர்
இன்னவும்பண்பிற் பகாநிலைப்பதமே,

இது பண்புப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிஉணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) செம்மை நுண்மை-செம்மைமுதல் நுண்மையீறாகச்சொல்லப்பட்ட பதினொன்றும், இவற்றெதிர்-இவைகளுக்கு எதிரானவெண்மைமுதலானவைகளும், இன்னவும்-இவைபோல்வனபிறவும் பண்பின்-பண்பொருளினின்றும் பகா-வேறுபொருள்பகுக்கப்படாத, நிலை-நிலையையுடைய, பதம் பதங்களாகும்—எ-று.

சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினும் 'மை' விகுதிக்குப் பகுதிப்பொருளல்லது வேறுபொருளில்லாமையினாலே 'பண்புப்பகாநிலை' என்னாது 'பண்பிற்பகாநிலை' யென்றார். இது 'சொற்பொருள் விரித்தல்' என்னுமுத்தி. செம்மை-சிறுமை சேய்மை-தீமை-முதலிய வாய்பாடுகள் 'எடுத்துக்காட்டல்' என்னுமுத்தி. (௫)

௱௩௬. ஈறுபோத லிடையுகர மிய்யாத
லாதி நீடலடியகர மையாத
றன்னொற் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்திரித
லினமிக லினையவும் பண்பிற் கியல்பே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஈறு இறுதியிலுள்ளமை விகுதியானது போதல் கெடுதலும், இடை-நடுநின்ற, உகரம் உகரமானது, இய்யாதல் இகரமாதலும், ஆதி-முதனின்ற குறிலானது, நீடல்-நெடிலாதலும், அடியகரம் முதனின்ற அகரமானது, ஐயாதல் ஐகாரமாதலும், தன்னொன்று-தன்மெய்யானது, இரட்டல்-நடுவேமிகுதலும். முன்னின்றமெய்-முன்னின்றமெய்யானது திரிதல் வேறொருமெய்யாதலும். இனம்-வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து; மிகல்-மிகுதலும், இனையவும் - இவைபோல்வனபிறவும், பண்பிற்கு-அப்பண்பினுக்கு, இயல்பு-இயல்பாகும் — எ-று.

[இவ்விகாரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்குங்கொள்க. இது 'ஒப்பின்முடித்தல்' என்னுமுத்தி]

(உ-ம்) நல்லன்-நன்மையின்மை விகுதிகெட்டது, கரியன்-கருமையின்மை விகுதிகெட்டுநடுநின்ற உகரம் இகரமாயிற்று, பாசி-பசுமையின்மைவிகுதிகெட்டு ஆதிநீண்டது, பைந்தார்-பசுமையின்மைவிகுதியும் நடுநின்ற வுயிர்மெய்யுங்கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்துமிகுந்து முதலிலிருந்த அகரம் ஐகாரமாயிற்று, வெற்றிலை வெறுமையின்மை விகுதிகெட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது சேதாம்பல்-செம்மையின்மைவிகுதிபோய் ஆதிநீண்டு முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத்திரிந்தது, இவ்விகாரங்கள் அன்பன்-அழகன் முதலிய வாய்பாடுகளுக்கு அடையாமல் செம்மைமுதலிய வாய்பாடுகளுக்கே அடையவைத்தலால் 'எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல்' என்னுமுத்தியாம்]. (௬)

௱௩௭. நடவா மடிசீ விடுகூ வேவை
நொப்போ வெளவுரி ஞுண்பொருந் திருந்தின்
றேய்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளஃகென
றெய்திய விருபான் மூன்றா மீற்றவுஞ்
செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதமே.

இது தெரிநிலை வினைப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். நட-அஃகென்று நடவாமடி-சீ-விடு-கூ-வே-வை-நொ-போ-வெள-உறிஞ்-உண்-பொருந்திரும் தின-தேய் பார் செல்-வவ் வாழ்-கேள் அஃகு என்று, எய்திய-முதனிலையாகப், பொருந்திய, இருபான்மூன்றும்-இருபத்துமூன்றுரும், ஈற்றவும் உயிருமெய்யுங் குற்றியலுகரமுமாகிய வீற்றையுடைய இவைமுதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம், செயவென்-செய்யென்கிளவி, ஏவல் ஏவலன்று, பகாப்பதம் பகாப்பதமாகியபகுதியும், வினை மற்றைவினைகளுக்கு, பகாப்பதம் பகாப்பதங்களாகியபகுதியுமாம்—எ-று.

[விகற்பத்தின் முடித்தல் என்னுமுத்தியால் இருபத்துமூன்றீற்றனவாக விகற்பித்தது எடுத்துக்காட்டும் வாய்பாடுகளெல்லாம் இப்பொது வாய்பாட்டி லடங்குமென்பார் 'முடிந்தது முடித்தல்' என்னுமுத்தியால் 'செய்' யெனவுங் கூறினார் 'செய்யென் வினைப்பகாப்பதம்' என்றவாறிலே செய்யனேவற்பகாப்பதமும் அடங்குமாயினும் முதனிலைகளே வேற்பொருளுணர்த்தாமல் ஆய் விகுதியோடு புணர்ந்து நின்று உணர்த்துமென்றறிவித்தற்கு வேறு கூறினார், அம்முதனிலை யேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றிற்கு வரும், ஆய் விகுதி குன்றியும் வரும் இதுபோலவே விகுதியுணர்ந்து கெட்டுநிற்குஞ்சொற்கள் இன்னும்பலவுண்டு, அவையெல்லாம் பகுபதமுடிக்குமிடத்துக் காண்பிக்கப்படும்.] [ஏவற் பகுதிக்கு உதாரணம்] நடவாய்-வாராய் உண்ணாய் தின்னாய் அஃகாய் எ-ம், நட-வா உண்-தின் - அஃகு எ-ம், வரும், மற்றைவினைப்பகுதிக்கு உதாரணம், நடந்தான்-வந்தான்-மடிந்தான்-சீத்தான்-விட்டான்-கூவினான்-வெந்தான் வைத்தான்-நொந்தான்-போயினான், வெளவினான் உரிஞினான் உண்டான்-பொருநினான்-திருமினான் தின்றான்-தேய்த்தான்-பார்த்தான்-சென்றான்-வவ்வினான்-வாழ்ந்தான்-கேட்டான்-அஃகினான் எனவரும் [இந்நூலாசிரியர் வடநூல்மேற்கோளாக ஒருமொழிகளை விதந்து பகாப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர்தாமே இட்டு 'எழுத்தே' என்னுஞ் சூத்திரமுதல் இதுவரைக்கும் பகாப்பதம், பகுபதமெனப் பலதரமுஞ் சொல்லுதல் 'தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல்' என்னுமுத்தி]

இத்தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் விகுதியோடு புணரும்போது தொழுதான்-உண்டான் எனச்சில இயல்பாதலல்லாமலும், செல்-சேறல்-எனமுதனீண்டும், தா-தந்தான் எனத்தனிநெடில் குறுகியும், சா-செத்தான் எனமுதல் ஆகாரம் ஏகாரமாகியும், கொணா-கொணர்ந்தான்-எனமுதலயலெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய்விரிந்தும், விரவு-விராவினான் என நடுக்குறில் நீண்டும், முழுகு முழுகினான் மூழ்கினான் என இயல்பும் விகாரமுமாக உறழ்ந்தும், வா-வருநின்றான் எனத்தனிநெடில் குறுகி ஓருயிர்மெய் விரிந்தும், கல-கற்றான் எனவீற்றுமெய் வருமெய்யாகத்

திரிந்தும். செல்-சென்றான் எனவீற்று மெய்வருமெழுத்திற்கு இனமா கத்திரிந்தும், இன்னும்பலவாறுவிகாரப்பட்டும்வரும், கா-சா-தா-இவை முறையே காத்தான்-வச்சத்தான்-தந்தான்எனவும் கல்-நில்-புல்-சொல் இவைகற்றான்-நின்றான்-புல்லினான்-சொன்னானெனவும், ஒருநிகராகிய பகுதிகள்பல்விதமாகவிகாரப்படுதலால் அவையெல்லாந்தனித்தனிச்சொல்லபுகுந்தால்விரியுமாதலால்செய்யுள்வழக்கத்தையும் உலகவழக்கத்தையும்பார்த்துச் செய்யுள்விகாரமும் புணர்ச்சிவிகாரமுங்கொண்டு அமைத்துக்கொள்க, தெரிநிலைவினைகள்நடவா முதலாகிய முதனிலைவினைப்பகுதிகளிலிருந்தல்லாமலும் சிறுபான்மை-கண்-கண்டக்கணித்தான்; சித்தரம்-சித்திரித்தானெனப்பெயர்ச்சொற்களிலிருந்தும்; போல்-போன்றான், நிகர்-புல்கித்தானெனவிடைச் சொற்களிலிருந்தும், மாலும் சால்-சான்றான்; செம்மை-சேர்ந்தான், சிறுமை-சிறுத்தான்; எனவுரிச்சொற்களிலிருந்தும்பிறக்கும். (ப)

௱௩௮ செய்யின்வினைவழி விப்பிதனிவரிற்
செய்வியென்னேவ லிணையினீரேவல்;

இது ஏவற்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிகூறுகின்றது,

இ-ள், செயவென் செய்யெனும்வாய்பாட்டு; வினைவழி-முதனிலைத் தனிவினையின்பின்; விப்பு-வி, பி விகுதியாவது பிவ்விகுதியாவது, தனிவரின்-தனித்துவருமாயின்; செய்வியென்னேவல்- செய்யென்னுமேவலன்மேலோரேவலாய்ச் செய்வியென்னும் வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம் இணையின்-அவ்வினையின்பின் இவ்விகுதிகள் தன்னொடும்பிறிதொடும் இணைந்துவருமாயின், ஈரேவல்-செய்விப்பியென்னும்வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம் —எ-று:

(உ-ம்) நடப்பியாய்-நடப்பிப்பியாய்-வருவியாம்- வருவிப்பியாய், எனவரும், [சிறுபான்மைஉணரிற்கோடல்என்னுமுத்தியால்-கு-சு-டு-து-பு-று-என்கிற ஆறுவிகுதிகளுள் ஒன்றுபெற்றும், சிலபகுதிகள்விகாரப்படும் அப்படிவருமெனக்கொள்க,

(உ-ம்) போ-போக்கு; பாய் பாய்ச்சு; உருள்-உருட்டு, நட-நடத்து, எழு-எழுப்பு; துயில்-துயிற்று எனவும், இயங்கு-இயக்கு, திருந்து-திருத்து, தோன்று-தோற்று, ஆடு-ஆட்டு, தேறு-தேற்று, உருகு-உருக்கு எனவும்வரும், (ம)

௱௩௯ விளம்பியபகுதிவே றாதலும்விதியே,

இது வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர்புறனடை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், விளம்பியபகுதி ஏவற்பகுதிவேறாதம்போல அதன்பின்னே சொல்லப்பட்ட மற்றவினைப்பகுதிகள், வேறாதலும் வேறுபடுதலும் விதியே விதியேயாகும் —எ-று,

(உ-ம்) நடத்தினன்-நடப்பித்தான், நடக்குவிப்பித்தானென்பனவும் இங்கேதம்வினைப்பகுதிகள் பிறவினைப்பகுதிகளாயினமைகாண்க, (௰௨)

நாசம், அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் ப மார்
அ ஆ கு டு து று என் ஏன் அல் அன்
அம் ஆம் எம் ஏம் ஓ மொடும்மூர்
க ட த ற ஐ ஆய் இம் மின் இர் ஈர்
ஈயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்
வினையின்விகுதி பெயரினுஞ்சிலவே,

இதுவ் குதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்றுஉணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அன்.....என்பவும் அன்முதலாமுப்பத்தேழாகச்சொல்லப்பட்டவைகளும், பிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், வினையின்விகுதி வினைப்பகுதங்களின் விகுதிகளாகும், பெயரினும் பெயர்ப்பகுபதங்களிலும், சில-சிலவிகுதிகளாகும் - எ-று

[அல்விகுதி தன்மைக்காதிரதுபோற்றல் எனனுமுற்றியாற் சேர்க்கப்பட்டதாகலின் வலியுறுத்தற்குப் பின்னுங்கூறினர்.]

(உ-ம்) நடந்தனன்-நடந்தான், நடந்தனள்-நடந்தாள், நடந்தனர்- நடந்தார், நடப்ப-நடமார், நடந்தன-நடவா, உண்கு-உண்டு, நடந்தது-கூயிற்று, நடந்தனென்-நடந்தேன், நடப்பல்-நடப்பன், நடப்பம நடப்பாம், நடப்பெம்-நடப்பேம், நடப்போம்-நடக்கும், உண்டும-நடந்தும், சேறும்-நடந்தனை, நடந்தாய்-நடத்தி, நடமின் நடந்தனிர், நடந்திர் சீலியர், நடக்க-வாழிய, நடக்குமெனவும், பிறவும், என்றதனால்நடந்திடு, எழுந்திருஅருளு, மருல்-அழேல்சொல்லிக்காண், எனஇவ இரு உ, ஆல், ஏல் காணமுதலியவுமவரும். இவையெல்லாந்தெரிநிலைவினைமுற்றுகளவினைக்குறிப்புமுற்றுகளாக் குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவனவாதலாலஇந்தவிகுதிகளுக்குள்ளே தாமேகாலங்காட்டும் விகுதிகளொழிந்தமற்றவைகளோடு வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்) குழையான்-குழையான், குழையள்-குழையாள், குழையர் குழையார், குழையன்-குறுந்தாட்டு, குழையது-குழையிற்று, குழையினென்-குழையினேன், குழையம் குழையாம், குழையினெம் - குழையினேம், குழையினேம்-குழையினை, குழையாய் விப்பி, குழையினீர்- குழையீர்எனவரும்.

"பெரியனுஞ்சில,, வென்றதனல் இவ்விகுதிகளுள்—அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் அது இ மார் என வருகின்றவைகளுடனே மன் மான் கள்வை தை கை பி முன் அல் வ ள ர வ மெய்கள் முதலானவைகள் பெயர்விகுதிகளாம்.

உ-ம்) குழையன் - வானத்தான், குழையள் - வானத்தாள் குழையர் - வானத்தார், குழையன் - யானு, பொன்னி - தேவிமார், வடமலை

கோமான்-கோக்கள்-அனை-எந்தை-எங்கை-எம்பி எம்முன்- தோன்றல்-பிறன்-பிறள்-பிறர்-அவ்வனவரும்.

இன்னும்வினையின் விகுதிபெயரினுஞ்சில, வென்றதனுலும்'பிறவு மென்றதனாலும் பலவகைப்பட்ட வினைகளுக்கும் பெயர்களுக்கும்இவ்விகுதிகளுக்குள் அடங்கியும் அடங்காமலும் வரும்விகுதிகளெல்லாங்கொள்ளப்படும்.

பெயரெச்சவினை விகுதிகள்.

அ-உ-ம்இவை பெயரெச்சவினை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்த-நடக்கின்ற-நடக்கும்என வரும்.

வினையெச்சவினைவிகுதிகள்.

உ-பு-ஆ ஊ-என அ-இன்-இய-இயர்-வான்பான்-பாக்கு இவைகளுடன்-இ-யகரமெய் கு-ஆல கால்-ஏல் ஏனும்-உம்-மல்-மை-மே-து-றி- இவைமுதலானவைகளும வினையெச்சவினைவிகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்து-உண்குபு-உண்ணு-உண்ணூ-உண்டென- உண்ணா டக்கின்-உண்ணிய-உண்ணியர்-வருவான்-உண்பான்- உண்பாக்கு - ஓடி போய்-உணறகு-நடந்தால்-ஒலித்தக்காம்-நடக்குமேல் - நடக்குமேனும்-காண்டலும்-உண்ணுமல் உண்ணுமை-உண்ணுமே அல்லது-அன்றியென வரும்,

தொழிற்பெயர்விகுதிகள்.

தல்-அல்-அம்-ஐ-கை-வை-கு-பு-உ-தி சி-வி-உள் காடு-பாடு- அரவு-ஆனை-மை-து-இவைமுதலியனதொழிற்பெயர்விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடத்தல்-ஆடல்-வாட்டம்-கொலை நடக்கை பார்வை- போக்கு-நடப்பு-வரவு-மறதி-புணர்ச்சி-புலவி-விக்குள்-சாக்காடு - கோட்பாடு-தோற்றரவு-வரானை-நடவாமை-வாய்த்துஎனவரும். துவ்விகுதிநடந்தது நடக்கின்றது-நடப்பது-எனக்கால்வினை_நிலையோடுகூடியும்வரும்.

பண்புப்பெயர்விகுதிகள்.

மை ஐ சி-பு-உ-கு றி-று அம்-நர்-இவைமுதலியன பண்புப்பெயர் விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நன்மை-தொல்லை-மாட்சி-மாண்பு-மழவு-நன்கு - நன்றி நன்று-நலம்-நன்னர்-எனவரும்.

எதிர்மறைவிகுதிகள்.

இல்-அல் ஆ-இவை எதிர்மறைவிகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடக்கிலன்-நடக்கலன்-நடவாதன் எனவரும்.

பிறவினைவிகுதிகள்.

வி-பி-கு-சு-டு-து பு-று-இவைபிறவினைவிகுதிகளாம்.

(உ-ம்) வருவித்தான்-நடப்பித்தான்-போக்கினான்-பாய்ச்சினான்-உருட்டினான்-நடக்கினான்-எழுப்பினான்-துயிற்றினானெனவரும். கரைதேயெனவருகிற தன்வினைபிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகியமுதனிலைகள் சிறுபான்மை இவ்விகுதிவேண்டாமல் கரைத்தான்-தேய்த்தான்- கரைத்திலன்-தேய்த்திலன்-கரைக்கின்றான்-தேய்க்கின்றான்-கரைக்கின்றிலன்- தேய்க்கின்றிலன்-கரைப்பான்-தேய்ப்பான்-கரைக்கான்-தேய்க்கான்எனப்பிறவினைப்பொருளைத்தரும்போது வல்லெழுத்துமிக்கும், கரைந்தான்-கரைந்திலன்-கரைகிறான்-கரைகின்றிலன்-கரைவான்-கரையான்எனத்தன்வினைப்பொருளைத்தரும்போதுவல்லெழுத்துமிகாமலும்வருமென்றறிக,

இன்னும்-இ-ஐ அம்விகுதிகள் அலறி-பறவை-எச்சம்எனவினைமுதற்பொருளையும், ஊருணி-தொடை - தொல்காப்பியம்- எனச்செயப்படுபொருளையும், மண்வெட்டி-பார்வை-நோக்கம்-எனக்கருவிப்பொருளையும் உணர்த்திவரும்விடு-ஒழிவிகுதிகள்வந்துவிட்டான்,கேட்டொழிந்தான் எனத்துணிவுப்பொருளுணர்த்திவரும். கொள்விகுதி அடித்துக்கொண்டான்-கடித்துக்கொண்டான்-எனத்தற்செயலுணர்த்திவரும். படு- உண்-விகுதிகள்-கட்டப்பட்டான்-கட்டுண்டான்-எனச்செயப்பாட்டுவினைகளுக்குவரும், மை-விகுதி-ஆண்மை-பெண்மை-எனத்தன்மைப்பொருளுணர்த்தும் எல்லாப்பொருளிலும்வரும், எல்லாவிகுதிகளையும் அளவுசெய்தல்கூடாமையால் அதிகமாகவழங்குகிறசிலவிகுதிகளைக்காட்டினோம்.

பொன்னன்-கரியன்-எனவருகின்றவை முக்காலங்களுளொன்றைக் குறிப்பாககாட்டும்போது வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பகுபதங்களாம். எட்டு வேற்றுமைகளு ளொன்றையேற்று வரும்போது பெயர்ப்பகுபதங்களாகும். அவ்விரண்டையுங்கொண்டுவரும்போது வினைக்குறிப்பு முற்றாலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம் நடந்தான் வந்தான் எனவருகின்றவை காலங்காட்டும்போது தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதங்களாம், காலங்காட்டுதலுடனே வேற்றுமையேற்கும்போது தெரிநிலைவினைமுற்றாலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம், இவையேயொன்றுக்கொன்றுவேறுபாடாம்.

௱௪௧. இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமியம்பலிற்
பகுதிவிகுதி பகுத்திடைநின்றதை
வினைப்பெயரல்பெயர்க் கிடைநிலையெனலே.

இ-து இடைநிலையாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கிப்பெயர்க்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இலக்கியம்-அறிவுடையோராலே நியமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தை, கண்டு-பார்த்து, அதற்கு-அவ்விலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம்-அவ்விலக்கியநடையினமைதியே இலக்கணமா, இயம்பலின் - சொல்லுத

லால், பகுதி-முன்சொல்லப்பட்ட பகுதியையும், விகுதி விகுதியையும். பகுத்து-பிரித்து, இடைநின்றதை-நடுநின்றதை, வினைப்பெயரல்பெயர்க்கு-வினையாலணையும் பெயரல்லாத பெயர்களுக்கு, இடைநிலையெனல்-இடைநிலையென்றுசொல்லுக—எ-று.

(உ-ம்) அறிஞன்-ஞகரவிடைநிலை ஓதுவான்-வகரவிடைநிலை வலைச்சி சகரவிடைநிலை வண்ணாத்தி-தகரவிடைநிலை. மற்றவையுமிப்படியேவருதல்காண்க. (௱௪௧)

௱௪௨. தடறவொற்றின்னே யைம்பான்மூவிடத்
திறந்தகாலந் தருந்தொழிலிடைநிலை.

இது இறந்தகாலவினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தடறவொற்று-தகர டகரறகரமெய்களும், இன்-இன்னும், ஐம்பான்மூவிடத்துஐம்பான்மூவிடங்களிலும், இறந்தகாலம் இறந்தகாலத்தை, தரும்-காட்டுகின்ற, தொழில் - வினைப்பகுபதங்களினுடையஇடைநிலை இடைநிலைகளாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நடந்தான்-நடந்தாள்-நடந்தார்-நடந்தது-நடந்தன-நடந்தேன், நடந்தேம்-நடந்தாய-நடந்தீர் எ-ம்,உண்டான்-எ-ம்,சென்றான்-எ-ம், உறங்கினான் எனவும்வரும, 'இன், இடைநிலை 'எஞ்சியது எனக்கடைகுறைந்தும், போனது,என முதல்குறைந்தும்வரும்மற்றவையுமிப்படியே.

௱௪௩. ஆநின்றுகின்று கிறுமூவிடத்தி
னைம்பானிகழ்பொழு தறைவினையிடைநிலை.

இது நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆநின்று-ஆநின்றென்பதும், கின்று கின்றென்பதும், கிறுகிறுவென்பதும், ஐம்பான் மூவிடத்தின்-ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், நிகழ்பொழுது-நிகழ்காலத்தை, அறை காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை இடைநிலைகளாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நடவாநின்றான் நடக்கிறான் நடக்கின்றான் எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௱௪௩)

௱௪௪ பவ்வமூவிடத் தைம்பாலெதிர்பொழு
திசைவினையிடைநிலை யாமிவைசிலவில.

இது எதிர்கால வினைக்கு இடைநிலையும், முக்காலவிடைநிலைகளுக்கும்ஆவதோர்புறனடையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வ பகரமெய்யும், வகரமெய்யும்ஐம்பான்மூவிடத்து ஐம்பான்மூவிடங்களிலும், எதிர்பொழுது-எதிர்காலத்தை, இசை-காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய,இடைநிலையாம் இடைநிலைகளாகும், இவை-இம்முக்காலவிடைநிலைகளும், சில-சிலமுற்றெச்சங்களுக்கு, இல்-இல்லை—எ-று.

(உ-ம்) நடப்பான்-வருவான் எனவரும் மற்றவைகளு மிப்படியே. [இவைசிலவில, என்றதனால்விகுதியாவது பகுதியாவது வேறிடைநிலையாவது காலங்காட்டுமென்பது பெற்றாம். அவைபின்வருஞ்சூத்திரத்திற் காண்க.] (ய-ஏ)

௱௪௫. றவ்வொடுகர வும்மைநிகழ்பல்லவுந்
தவ்வொடிறப்பு மெதிர்வுந்டவ்வொடு
கழிவுங்கவ்வொ டெதிர்வுமின்னேவல்
வியங்கோளிம்மா ரெதிர்வும்பாந்தவ்வுஞ்
செலவொடுவரவுஞ் செய்யுநிகழ்பெதிர்வு
மெதிர்மறைமும்மையு மேற்குமீங்கே

இது முன்சூத்திரத்தில் 'இவைசிலவில, என்றார் அவையிவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். றவ்வொடு-றகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை-உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், நிகழ்பல்லவும்-இறந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், தவ்வொடு-தகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை-உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், இறப்புமெதிர்வும்-இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், டவ்வொடு-டகரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை) உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், கழிவும்-இறந்தகாலத்தையும், கவ்வொடு-ககரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை) உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும் எதிர்வும்-எதிர்காலத்தையும், மின்-மின்விகுதியும், ஏவல் முன்னிலையேவல்விகுதிகளும், வியங்கோள்-வியங்கோள்விகுதிகளும், இ இகரவிகுதியும், மார் மார்விகுதியும், எதிர்வும்-எதிர்காலத்தையும், பாந்தவ்வும்-பகரவிகுதி, செலவொடுவரவும்-இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், செய்யும்-செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுவிகுதி, நிகழ்பெதிர்வும்-நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர்மறை-எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி மும்மையும்-மூன்றுகாலத்தையும், ஏற்கும் ஏற்றுவரும், ஈங்கு-இவைசிலவில, என்றவைகளுள் - எ-று

(உ-ம்) சென்று-சென்றும்,—இறப்பு, சேறு சேறும்,—எதிர்வு, வந்து வந்தும்,—இறப்பு, வருது வருதும்,—எதிர்வு, உண்டு உண்டும் - இறப்பு, உணகு-உணகும், —எதிர்வு, உண்மின்-உண்ணு உண்க சேறி-உண்மார்,—எதிர்வு-உண்பு,—இறப்பு எதிர்வு, உண்ணும் - நிகழ்வு எதிர்வு உண்ணான்,—இறப்பு, நிகழ்வு-எதிர்வுஎனவரும் காலங்காட்டும்விகுதிகளை மட்டுஞ்சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதியையும்பிறவிடைநிலையையுஞ் சொல்லாமையால் அவைசிறுபான்மை வரும்,வந்தவிடங்களிற் கண்டுகொள்கவென்றாயிற்று அவைவருமாறு—தொட்டான் - உற்றான் புக்கான் எனடு - குறு என்கிற மூன்றெழுத்துகளும் ஒன்று

கூறிய சிலகுறிவினைப் பகுதிகள் விகாரப்பட்டு இறந்தகாலங்காட்டும். எனமனார் என்றறிந்தோர் - போயது என் மன் இசின் யகரமெய் இம்மூன்றிடைநிலைகளும் இறந்தகாலங் காட்டும். உண்ணாகிடந்தான் உண்ணாவிருந்தான் என ஆகிடந்து ஆவிருந்து இரண்டிடைநிலைகளும் நிகழ்காலமும், என்மாரென மகரவிடைநிலை இறந்தகாலமும் காட்டும், ஈங்கே என்றமிகையால் வருதியென இகரவிகுதி நிகழ்காலங்காட்டுதலையும், எச்சவினைக்குறிகள் காலங்காட்டுதலையும் அமைத்துக்கொள்க.

இனிப்பகுதி விகுதிமுதலிய வுறுப்புகளாற்

பகுபத முடிக்குமாறு.

பொன்னன்என்கிற உயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கைப் பொருட்பெயர்ப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து, பொருளிடங்காலம் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால், பொன்என்னும் பகுதியைமுதலில்வைத்து அதன்பின் அன் ஆன் அள் ஆள் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கையைக் காட்டுகிற அன்விகுதியைவருவித்து, பொன்அன்எனவைத்து தனிக்குறின் முன்னொற்றுயிர் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் னகரமெய்யை யிரட்டித்து பொன்ன்-அன்எனவைத்து உடல்மேலுயிர் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் அகரவுயிரை இரட்டித்த னகரமெய்யின்மேலேற்றி, பொன்னன்எனமுடிக்க. நடந்தனான்என்கிறஉயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கையிறந்த காலவியற்றும்வினைமுதற்றெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து 'நடவா' என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் நடவென்னும்பகுதியை முதலில்வைத்து-'அன் ஆன் அள் ஆள்' என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கையைக்காட்டுகிற ஆன்விகுதியை அதன்பின்வருவித்து, நட ஆன்எனவைத்து, 'தடறவொற்றின்னே' என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்இறந்தகாலங் காட்டுந் தகரவிடைநிலையை அவ்விரண்டிற்கும் நடுவேவருவித்து, நடத்ஆன்எனவைத்து 'அன்ஆன் இன அல்' என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைக்கும் விகுதிக்குமிடையிலே அன்சாரியைவருவித்து, நடத்அன் ஆன்எனவைத்து. 'உடல்மேலுயிர்வந்து' என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரமெய்யின்மேலே சாரியை அகரவுயிரையேற்றி நடதன்ஆன் எனவைத்து இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் சாரியைனகரமெய்யின் மேல்விகுதிஅகரவுயிரையேற்றி, நடதனான்எனவைத்து, 'இயல்பினும்' என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரத்தைமிகுவித்து, நடத்தனான் எனவைத்து, 'வலித்தல்மெலித்தல்' என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்மிகுந்த தகரவல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கி, நடந்தனான்எனமுடிக்க.

நடஉண் எனவருகிற முன்னிலையேவல்வினைகளிலே ஆய்விகுதியும் நடவான் நடவேன் நடவாய் என்கிற எதிர்மறைவினைகளிலே ஆவென்னு மெதிர்மறை விகுதியும், கொல்களிறு ஓடாக்குதிரை என்பவைகளிலே கொன்ற-கொல்கின்ற-கொல்லும், ஓடாத எனவருகிற பெயரெச்சவினைவிகுதிகளும், 'வரிப்புனைபந்து' இதில் 'வரிந்து' எனவருகிற வினையெச்சவிகுதியும், 'கொள்வாருங்கள்வருநோ' இதில் நேர்வர் எனவருகிற முற்றுவினைவிகுதியும், முடி-அடி என்பவைகளிலே முடித்தல் அடித்தல் எனவருகிற தொழிற்பெயர்விகுதியும். காப்புளிர் இவைகளில் வினைமுதற்பொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதியும் ஊண் எழுத்து இவைகளிலே செயப்படுபொருளுணர்த்தும், ஐவிகுதியும் புணர்ந்துகுன்றின், அவ்விகுதிகள் புணர்ந்துகுன்றினும் புணர்ந்துநின்றாற்போலவே பொருளுணர்த்தும். ()

௱௪௬. இடையினான்கு மீற்றிலிரண்டு

மல்லாவச்சை வருக்கமுதலீறி
யவ்வாதிநான்மை ளவ்வாகுமையைம்
பொதுவெழுத்தொழிந்தநாலேழுந்திரியும்.

இது ஆரியமொழிவிகாரப்பட்டுத்தமிழில் வடமொழியாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி அவற்றின்பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடையில்-ஆரியத்தில் 𑌅 𑌆 𑌇 𑌈 𑌉 𑌊 𑌋 𑍠 𑌌 𑍡 𑌏 𑌐 𑌓 𑌔 𑌅𑌂 𑌅𑌃 - என்கிறஉயிர் பதினாறனுள் நடுவிலிருக்கின்றநான்கும் 𑌋-𑍠-𑌌-𑍡 - என்கிறநாலெழுத்துகளும், ஈற்றில்-கடையிலிருக்கின்ற, இரண்டும் 𑌅𑌂 𑌅𑌃 என்கிற இரண்டெழுத்துகளும், அல்லாநீங்கதாகிய, அச்சு-அ-ஆ இ ஈ-உ ஊ ஏ ஐ ஓ-ஔஎன்கிற பத்துஉயிர்களும், ஐவருக்கும்-𑌕 𑌖 𑌗-𑌘 𑌙, 𑌚 𑌛 𑌜 𑌝, 𑌞-𑌟-𑌠-𑌡-𑌢-𑌣 𑌤 𑌥-𑌦-𑌧-𑌨-𑌪 𑌫 𑌬 𑌭 - 𑌮-𑌯-𑌰 𑌲 𑌵 • 𑌶-𑌷 - 𑌸 - 𑌹-𑌳-𑌕𑍍𑌷 என்கிற மெய்முப்பத்தேழுள் ககரமுதலைந்தைந் தெழுத்துகளாகியஐந்துவருக்கங்களுடைய, முதல் முதலிருக்கின்ற கசடதபஎன்கிறவைந்துமெய்களும், ஈறுகடையிலிருக்கின்ற ஙஞணநம என்கிற,வைந்துமெய்களும், யவ்வாதி நான்மை யரலவஎன்கிற நான்குமெய்களும் ள - ளகரமெய்யும், ஆகுமையையெழுத்து ஆகிய இருபத்தைந் தெழுத்துகளும், பொதுதமிழிற்கும் ஆசிரியத்திற்கும்பொதுவெழுத்துகளாகும் ஒழிந்த அவையொழிந்த நாலேழும்இருபத்தெட்டெழுத்துகளும், திரியும்ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துகளாய்த் தமக்கேற்றபொதுவெழுத்துகளாகத்திரிந்துவரும் — எ-று. ()

௱௪௭. அவற்றுள், ஏழாமுயிரிய்யு மிருவுமைவருக்கத்
திடையின்மூன்று மவ்வம்முதலு
மெட்டேயவ்வு முப்பதுசயவு
மேலொன்றுசடவு இரண்டுசதவு
மூன்றேயகவு மைந்திருகவ்வு
மாவீறைய்யு மீயீறிகரமும்.

இது முன்சொல்லப்பட்டதற்குச் சிறப்புவிதிஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-முன்னே 'ரியும்', என்றவெழுத்துகளுள், ஏழாமுயிர்-சிறப்பெழுத்தாகிய வேழாமுயிரானது, இய்யுமிருவும்- 'இகரவாகவாறனும் இருவாகவாறனுமவரும்- ஐவருக்கத்து ஐந்துவருக்கங்களிலும,' இடையின்மூன்றும் நடுவின்றமும்மூன்றெழுத்துகளும், அவ்வம் முதலும்-அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதலெழுத்துகளாகும், எட்டு-எட்டாவதாகிய சகரவருக்கத்து மெய்யானது யவ்வும்-ஒரோவிடத்தில்யகரமுமாகும், முப்பது-முப்பதாமெய்யானது, சயவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேயகரமுமாகும், மேலொன்று-முப்பத்தோராமெய்யானது, சடவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேடகரமுமாகும், இரண்டு-முப்பத்திரண்டாமெய்யானது, சதவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேதகரமுமாகும், மூன்று-முப்பத்துமூன்றாமெய்யானது, அகவும்-மொழிக்குமுதலிலே அகரமும் நடுவிலேககரமுமாகும், ஐந்து முப்பத்தைந்தாமெய்யானது, இருகவ்வும் இரண்டுககரமாகும், ஆவீறு-பொதுவெழுத்துகளிலே மொழியிறுதி ஆகாரமானது, ஐயும்-ஐகாரமாகும், ஈயீறு-மொழியிறுதிஈகாரமானது, இகரமும்-இகரமாகும்—எ-று.

(உ-ம்) இடபம் எ-ம், மிருகம்-எ-ம், ஏழாமுயிர்இகரமும் இருவுமாயிற்று, ககமநாகம் மேகம்-எ-ம், சலவாதிவிசயமும்சருக்கரை—ஞ-ம், பீடம்-பீடைதிடம்-எ-ம், தலம்தினம்கரைஎ-ம், பலம்பந்தம்பாரம்-எ-ம், ஐந்துவருக்கங்களிலும் உரப்பிபும் எடுத்துங்களைத்துஞ் சொல்லப்படுகிறமும்மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கமுதலெழுத்தாயின், பங்கயம்எட்டாமெய்யகரமாயிற்று சாலை எ-ம், மயானம் எ-ம், முப்பதாமெய் முதலிற்சகரமும்நடுவில் யகரமாயிற்று. சட்டி-எ-ம், இடபம் முப்பத்தொன்றாமெய் முதலிற் சகரமும்நடுவில் டகரமுமாயிற்று, சித்தி-எ-ம, வாதனை-எ-ம், முப்பத்திரண்டாமெய் முதலிற்சகரமும் நடுவில்தகரமாயிற்று, ஆன் எ-ம், மோகம்-எ-ம், முப்பத்துமூன்றாமெய்முதலில் அகரமும் நடுவிற்ககரமுமாயிற்று பக்கம்என முப்பத்திரண்டாமெய்இரண்டு ககரமாயிற்று மாலைஎன ஆவீறுஐயாயிற்று, புரிஎனஈகாரவீறு இகரமாயிற்று.(உய)

௱௪௩. ரவ்விற்கம்முத லாமுக்குறிலும்
லவ்விற்கிம்முத லிரண்டும்யவ்விற்
கிய்யுமொழிமுத லாகிமுன்வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். ரவ்விற்கு-ரகரத்திற்கு, அம்முதலாமுக்குறிலும்-அ-இ-உ-என்கிற மூன்றுகுற்றெழுத்துகளிலொன்றும், லவ்விற்கு லகரத்திற்கு இம் முதலிரண்டும் இஉ என்கிறவிரண்டிலொன்றும், யவ்விற்கு-யகரத்திற்கு, இய்யும்-இகரமும், மொழிமுதலாகி-அவ்வெழுத்துகளைமுதலிலுடையவட மொழிகளுக்குமுதலாகி, முன்வரும் அம்மூன்றெழுத்துகளு முன்னே வரும்—எ-று.

(உ-ம்) அரங்கன் இராமன் உரோமம்-எ-ம், இலாபம்- உலோபம்-எ-ம், இயக்கனெனவும்வரும். (உக)

௱௪௪. இணைந்தியல்காலையரலக்கிகரமு
மவ்வக்குகரமு நகரக்ககரமு
மிசைவருமரவ்வழி யுவ்வுமாம்பிற.

இதுவுமது.

இ-ள். இணைந்து-ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்துஇணைந்து, இயல்காலை-ஓரெழுத்தைப்போல நடக்கும்போது, யரலக்கு பின்னின்றயகர ரகரலகரங்களுக்கு, இகரமும்-இகரமும், மவ்வக்கும்-மகரவகரங்களுக்கு உகரமும்-உகரமும், நகரக்கு-நகரத்திற்கு, அகரமும்-அகரமுமிசை, மேலேவரும்வந்து வடமொழிகளாகு, ரவ்வழி இணைந்துமுன்னின்ற ரகரத்திற்குப்பின், உவ்வுமாம் உகரமும்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) வாக்கியம் வக்கிரம் சுக்கிலம் எனவும், பதுமம், பக்குவம்எனவும், அரதனமெனவும் அருத்தமெனவும், வரும், "பிற" வென்றதனுல் சத்தி கட்சிகாப்பியம் பருப்பதம் இவைமுதலாகியதிரிபும், தூலம் அத்தம் ஆதித்தன் இவைமுதலாகியகேடும் மற்றும்விகாரத்தால்வருவனவுங்கொள்க. (உஉ)

௱௪௫. றனழஎ ஒவ்வு முயிர்மெய்யுமுயிரள
பலலாச்சார்புந் தமிழ்ப்பிறபொதுவே.

இது தமிழெழுத்துகளிற் சிறப்பெழுத்துகளும்பொதுவெழுத்துகளும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ற ன ழ எ ஒவ்வும்-முதலுஞ்சார்புமாகிய தமிழெழுத்துநாற்பதுகளிலே றகர னகர ழகர எகர ஒகரங்களைந்தும், உயிர்மெய்யுமுயிரளபலலாச்சார்பும்-உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுமல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழ்-தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்துகளாம், பிற-ஒழிந்த விருப்பத்தேழெழுத்துகளும், பொது-பொதுவெழுத்துகளாம்—எ-று. ()

பதவியல்-முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது.

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

௱௫௧. மெய்யுயிர்முதலீ றாமிருபதங்களுந்
தன்னொடும்பிறிதொடு மல்வழிவேற்றுமைப்
பொருளிற்பொருந்துழி நிலைவருமொழிக
ளியல்பொடுவிகாரத் தியைவதுபுணர்ப்பே.

இது நிறுத்தமுறையானே புணர்ச்சியை யறிவிக்கத்தொடங்கிப் புண ர்ச்சி இன்னதென்பதூஉம் பொதுப்புணர்ச்சியும் ஆகிய விரண்டுடனே உயி ரீற்றுப்பதம்புணரும் சிறப்புப்புணர்ச்சி இவ்வியலாற் சொல்லப்படுதலா ல் இவ்வியலைவைத்த முறைப்படி புணர்ச்சி இப்படிப்பட்டதென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய்யுயிர் மெய்யாவது உயிராவது, முதலீறும்-முதலும்ஈறு மாகிய, இருபதங்களும்-பகாப்பதம் பகுபதம்என்கின்ற விரண்டுபதங்க ளும், தன்னொடும்பிறிதொடும் தன்னொடுதானும்பிறிதொடுபிறிதுமாய், அல்வழிவேற்றுமைப்பொருளின் அல்வழிப்பொருளினாலாவதுவேற்று மைப்பொருளினாலாவது,பொருந்துழி-பொருந்துமிடத்து,நிலைவருமொ ழிகள்-நிலைமொழியும்வருமொழியும், இயல்பொடுவிகாரத்து இயல்போ டாயினும் விகாரத்தோடாயினும், இயைவது பொருந்துவது, புணர்ப்பு முன்சொல்லப்பட்டபுணர்ச்சியாம்—எ-று.

[மெய்யுயிர்முதலீறும் எனவே மெய்ம்முதன் மெய்யீறு- உயிர்மு தலுயிரீறு மெய்ம்முதலுயிரீறு-உயிர்முதன்மெய்யீறு என நான்குவகை யாம்.] (௧)

௱௫௨. வேற்றுமையைம்முத லாறாமல்வழி
தொழில்பண்புவமை யும்மையன்மொழி
யெழுவாய்விளியீ ரெச்சமுற்றிடையுரி
தழுவுதொடரடுக் கெனவீரேழே

இது முன்சொன்ன அல்வழிவேற்றுமை இன்னவையென்பதுஉணர்த்துகி ன்றது

இ-ள். வேற்றுமை-வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது, ஐம்முதலாறும் ஐ ஆல் கு இன் அது கண் என்கின்ற ஆறுருபுகளும்மறைந்தாகிலும்வெ ளிப்பட்டாகிலும் வரப்பதங்கள் பொருந்துந்தொடர்ச்சியாம், அல்வழி- அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது, தொழில்-வினைத்தொகையும்,பண்பு- பண்பு த்தொகையும், உவமை உவமைத்தொகையும், உம்மை - உம்மைத்தொ கையும், அன்மொழி அன்மொழித்தொகையும், எழுவாய் - எழுவாயும், விளி விளியும், ஈரெச்ச-பெயரெச்சவினையெச்சங்களும், முற்று-தெ

ரிநிலைவினை குறிப்புவினை முற்றுகளும், இடை-இடைச்சொல்லும், உரி உரிச்சொல்லும், அடுக்கு-அடுக்கும், என-என்று, தழுவுதொடர்-பதங்கள்பொருந்துந்தொடர்ச்சி, ஈரேழ்-பதினான்குவகையாம்—எ-று.

உதாரணம்.

	(வேற்றுமைத்தொகை)	(வேற்றுமைவிரி)
ஐ	நிலங்கடந்தான்	நிலத்தைக்கடந்தான்.
ஆல்	கல்லெறிந்தான்	கல்லாலெறிந்தான்
கு	கொற்றன்மகன்	கொற்றனுக்குமகன்.
இன்	மலைவீழருவி	மலையின்வீழருவி.
அது	சாத்தன்கை	சாத்தனதுகை.
கண்	குன்றக்கூகை	குன்றத்தின்கட்கூகை.
		ஆக-௰௨.

(அல்வழிப்புணர்ச்சி,)

வினைத்தொகை	கொல்யானை, அடுகளிறு.
பண்புத்தொகை	கருங்குதிரை,செந்தாமரை.
இருபெயரொட்டு பண்புத்தொகை	சாரைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தான்.
உவமைத்தொகை	மதிமுகம், பவளவாய்.
உம்மைத்தொகை	சேரசோழபாண்டியர்,இராப்பகல்.
அன்மொழித்தொகை	பொற்றொடி, தாழ்குழல்.
எழுவாய்	சாத்தன்வந்தான், கொற்றன்கண்டான்.
விளி	சாத்தாவா, கொற்றாகொள்.
பெயரெச்சம்	வந்தசாத்தன், வருகின்றசாத்தன்.
வினையெச்சம்	வந்துபோனான், வரப்போனான்.
தெரிநிலைவினைமுற்று	வந்தான்சாத்தன், கண்டான்கொற்றன்.
வினைக்குறிப்புமுற்று	குழையன்கொற்றன், பெரியன்சாத்தன்.
இடைச்சொல்	மற்றொன்று, கொன்னேகழிந்தன்று
உரிச்சொல்	"கனிபேதையே,, கடிக்கமலம்
அடுக்கு	பாம்புபாம்பு, நெருப்பு, நெருப்பு.
	ஆக-௰௪

இவை "தழுவுதொடர்,, எனவே, அவ்விருவழியினுந் தழாத்தொடருஞ் சிலவுண்டென்பதாயிற்று 'கைக்களிறு', என்பது கையையுடையகளிறு என விரிக்கப்படுதலால் "கை,, என்பது "களிறு,, என்பதைத் தழுவாமையால் இப்படிவருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம், "சுனையாழவம்மி மிதப்ப,, என்பது "சுனைமிதப்ப அம்மியாழ,, எனக்கூட்டப்படுதலால் "சுனை,, என்பது "ஆழ', என்பதையும், 'அம்மி,, என்பது 'மிதப்ப,, என்பதையு

ந்தழுவாமையால் இப்படிவருவென்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய அல்வழிப்புணர்ச்சியாம், (உ)

இது முன்சொல்லப்பட்டஇயல்பு விகாரங்களில் இயல்புஉணர்த்துகின்றது

இ-ள், விகாரமனைத்தும்-மேல்வரும் விகாரவகையனைத்தும், மேவலது-அடையாதது, இயல்பு, இயல்பாகும் —எ-று.

(உ-ம்) பொன்மலை-புகழ்முகிது-ஒளிமணி-எனவரும். (௩)

௱ருச தோன்றறிதல் கெடுதல்விகார

மூன்றுமொழிமூவிடத்துமாகும்.

இது விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தோன்றல்-எழுத்தாவது சாரியையாவது தோன்றுதலும், திரிதல்வேறுபாடுதலும், கெடுதல்-கெடுதலும், விகாரம்-முன்சொன்னவிகாரமாகும், மூன்றும்-இம்மூவகை விகாரமும், மொழி-நிலைமொழிவருமொழிகளுடைய, மூவிடத்தும்-முதலிடைகடையென்கிறமூன்றிடத்தும், ஆகும்-ஏற்றபடிவரும் — எ-று.

(உதாரணம்.)

பூ-கொடி—பூங்கொடி, வருமொழிமுதலில் மெய்தோன்றிற்று.

பல்-தலை—பஃறலை, வருமொழிமுதலிலும், நிலைமொழி யீற்றிலுமுள்ள மெய்கள்திரிந்தன.

நிலம்-வயல்—நிலவயல், நிலைமொழியீற்றுமெய்கெட்டது.

ஆறு-பத்து—அறுபது, நிலைமொழிமுதலுயிர் திரிந்துவருமொழியிடையொற்றுக்கெட்டது,

பல-பொருள்—பல்பொருள், நிலைமொழியீற்றுயிர்கெட்டது.

நாழி-உரி—நாடுரி, நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகரமெய்தோன்றிற்று.

பனை-காய்—பனங்காய், சாரியைத்தோன்றிற்று. (ச)

௱ருரு. வலித்தன்மெலித்த னீட்டல்குறுக்கல்

விரித்தறொகுத்தலும்

வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி:

இது செய்யுள்விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வலித்தல் - மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கலும், மெலித்தல்-வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலும், நீட்டல் - குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், குறுக்கல்-நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும் விரித்தல்-இல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலும், தொகுத்தல்-உள்ளவெழுத்தைநீக்கலும், வரும்-வருவனவாம், செய்யுள்-செய்யுளிடத்து, வேண்

டுழி-அடிதொடை முதலானவைகளை நோக்கி அமைக்கவேண்டுமிடத்து —என-று.

(உ-ம்) குறுந்தாட் பூசஞ்சுமந்த வறக்கதிராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே-குறுந்தாளில்-நகரமெல்லொற்று வல்லொற்றாக்கப்பட்டது தண்டையினிளக்கிளிகடிகோள் பண்டையளல்லண் மாணேக்கினனேதட்டையில்-டகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக்கப்பட்டது, தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந்தெருவைபோற் போத்தறார்புல்லறிவினார் பொத்தில்குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக்கப்பட்டது, யானையெருத்தத்திருந்தவிலங்கிலைவேற்றென்னன்றிருந்தார் நன்றென்றேன்றியேன் றீயேனில் - நெட்டெழுத்துக் குற்றெழுத் தாக்கப்பட்டது சிறியிலைவெதிரினெல்விளையும்மே, விளையும்மேஎன்பதில்-மகரமெய் விரிக்கப்பட்டது, சிறியவிலையில்-அகரவுயிர்தொகுக்கப்பட்டது. (௫)

௱௫௬. ஒருமொழிமூவழிக் குறைதலுமனைத்தே

இதுவுமது

இ-ள், ஒருமொழி-ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி-முதலிடைகடையென்கிற மூன்றிடத்திலாரிடத்து, குறைதலும்-குறைந்துவருதலும், அனைத்து-அச்செய்யுள்விகாரமாம்—எ-று.

(உ-ம்) 'மறையிதழ்புரைமஞ்செஞ்சீறடி, தாமரையில்முதலெழுத்துக்குறைந்தது, வேதினவேரிநிறைதிமுதுபோத்து, ஓந்தியில்இடையெழுத்துக்குறைந்து, 'நீலுண்டுகிலிகைகடுப்ப, நீலத்திற்கடையெழுத்துக்குறைந்தன, [இன்னும் குறைதலும்,என்றவெச்சவும்மையால்விதியின்றி வருகிற விகாரங்களுஞ்சிலவுண்டு, அவைவருமாறு—யாதுயாவது, எனத்தோன்றலும், மாகிமாசிஎனத்திரிதலும், யார்ஆர்எனக்கெடுதலும்பொழுதுபோழ்து எனநீளலும், மிஞிறு-ஞிமிறு, தசைசதைஎனவெழுத்தும்,தசும்புறம்புறகோ இன்மூன்மூன்றில் எனச்சொல் லும்நிலைமாறுதலும்ஆகியவிவைமுதலாயினவாம்.] (௬)

௱௫௭. ஒருபுணர்க்கிரண்டு மூன்றுமுறப்பெறும்.

இது புணர்ச்சிவிகாரத்தில் வருவதோராயுமொழிக்கின்றது,

இ-ள். ஒருபுணர்க்கு-ஒருபுணர்ச்சிக்கு இரண்டு மூன்றும்-ஒன்றேயல்லாமலிரண்டுமூன்றும், உறப்பெறும்-வரப்பெறும்—எ-று,

(உதாரணம்)

யானை-கோடு—யானைக்கோடு, ஒருவிகாரம்.

நிலம்-பனை—நிலப்பனை, இரண்டுவிகாரம்.

பனை-காய்-பனங்காய், மூன்றுவிகாரம் (எ)

௱௫௮. எண்மூவெழுத்தீற் றெவ்வகைமொழிக்கு-

முன்வருஞநமயவக்களியல்பும்

குறில்வழியத் தனி யைந்நொது முன்மெலி
மிகலுமாணளனல வழிநத்திரியும்,

இது பொதுப்புணர்ச்சி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஞணநமவெழுத்து-இருபத்துநாலெழுத்துக்களையும், ஈற்று, இயல்பினாலாயினும் விதியினாலாயினும் ஈறாகவுடைய, எவ்வகைமொழிக்கும், பெயர்ச்சொல்-வினைச்சொல் - இடைச்சொல்-உரிச்சொல்-திசைச்சொல்-வடச்சொல்லென்கின்ற பலவகைப்பட்ட சொற்களுக்கும், முன்முன்னே, வரும்-வருகிற, ஞநமயவக்கள்-ஞகர நகர மகர யகரவகரங்கள் இயல்பும் - அல்வழிவேற்றுமையிரண்டிலுமியல்பாதலும், குறில்வழிய, குற்றெழுத்தின்பின்னின்ற யகரமெய்யே, தனியை-உயிர் உயிர்மெய்யென்கிற ஐகாரமே, நொ-நொவ்வே, து-துவ்வே, முன்-என்பவைகளுக்குமுன் வருகிற, மெலி-ஞகார நகார மகாரங்கள் மிகலும்-பிறசொற்களுக்குமுன் இயல்பாதலன்றி மிக்குமுடிதலும், ஆம்-ஆகும், ணளனலவழி ணளனலங்களின் முன்வருகிற, ந-நகரமானது, திரியும்-மற்றையீறுகளுக்குமுன்னியல்பாதலன்றித்திரியும் — எ-று,

[புணரியலிலெங்கும் அல்வழி வேற்றுமைகளிலொன்றைக்குறிப்பாகவாவது வெளிப்படையாகவாவது காட்டாமற்போனால் அவ்விரண்டையுங்கொள்க,]

(உ-ம்) விள-பலா-கிளி-தீ-கடு-பூ-சே-பனை-கோ - கௌ-உரிஞ்-மண் பொருந்-மரம்-பொன்-வேய்-வேர் வேல் தெவ் யாழ்-வாள் - எனுமிவற்றின்முன்-ஞான்றது-நீண்டது-மாண்டது-யாது வலிது-ஞாற்சி - நீட்சி-மாட்சி-யாப்பு வலிமை இவற்றைவருவித்து.

	(அல்வழி)	வேற்றுமை)
விள,	ஞான்றது-விளஞான்றது,	விள-ஞாற்சி விளஞாற்சி,
	நீண்டது-விளநீண்டது	நீட்சி-விளநீட்சி
	மாண்டது-விளமாண்டது,	மாட்சிவிளமாட்சி
	யாது-விளையாது	யாப்பு-விளையாப்பு
	வலிது-விளவலிது	வலிமை-விளவலிமை,

எனமுறையேகூட்டி எல்லாவீற்றின்முன்னும் ஞநமயவக்களியல்பாதல்காண்க,

உரிஞ்-ஞான்றது,—உரிஞுஞான்றது,
பொருந்-ஞான்றது – பொருநுஞான்றது,
வெல்-ஞான்றது — வேஞ்ஞான்றது
வாள்-ஞான்றது — வாண்ஞான்றது,
மரம் ஞான்றது—மாஞான்றது

எனநிலைமொழி யீறுகள் விகாரப்படுதல் அவ்வவ்வீற்றுச்சிறப்புவிதிகளிற்காண்க.

(அல்வழி)	வேற்றுமை
மெய்-ஞான்றது-மெய்ஞ்ஞான்றது,	மெய்-ஞாற்சி-மெய்ஞ்ஞாற்சி
நீண்டது-மெய்ந்நீண்டது,	நீட்சி-மெய்ந்நீட்சி
மெய்-மாண்டது-மெய்ம்மாண்டது,	மாட்சி-மெய்ம்மாட்சி
கை-ஞான்றது-கைஞ்ஞான்றது,	கை-ஞாட்சி-கைஞ்ஞாட்சி
நீண்டது-கைந்நீண்டது,	நீட்சி-கைந்நீட்சி
மாண்டது-கைம்மாண்டது.	மாட்சி-கைம்மாட்சி

எனக்கூறின் முன்னின்ற யாகரத்தின்முன்னும் தனிஐம்முன்னுமெய் மிகுதல்காண்க 'நொதுமுனமெல்லிவிகளாம்' என்றவெச்சவிதியால் நொ, து இவ்விரண்டின் முன்னும்ஞநமவரின் மிகுதலுமாமென்றதாயிற்று.

நொ-ஞெள்ளா-நொஞ்ஞெள்ளா,	து-ஞெள்ளா-துஞ்ஞெள்ளா,
நாகா-நொந்நாகா,	நாகா-துந்நாகா,
மாடா-நொம்மாடா,	மாடா-தும்மாடா
யவனா-நொய்யவனா,	யவனா-துய்யவனா
வளவா-நொவ்வளவா,	வளவா-துவ்வளவா

இவை வினைச்சொற்களாதலால் அல்வழியிலேயிருந்தன, னைவை வழிநந்நியும், என்றதுபின் வரும் 'ஞநமுன்றனவும், என்னுஞ்சூத்திரத்திலேகாண்க, இச்சூத்திரமுதலாகவொன்றற்கொன்று தொடர்ச்சியாகப்புணர்த்தலால்தொடர்நிலைப்புணர்த்தல், என்னுமுத்தி, ()

[illegible] பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களீற்றுமெய்
வலிவரினியல்பாமாவிவரமுன்
வன்மைமிகாசிலவிகாரமாமுயர்திணை.

இதுவுமது,

இ-ள். பொதுப்பெயர் இருதிணைகளுக்கும் பொதுவானபெயர்களுக்கும், உயர்திணைப்பெயர்கள் - உயர்திணைப்பெயர்களுக்கும், ஈற்றுமெய் ஈற்றிலுள்ளமெய்கள். வலி-வல்லெழுத்துமுதன்மொழிகள், வரின் வந்தால், இயல்பாம்-இயல்பாகும், ஆவி-உயிரையும், யர-யகாரரகாரமெய்களையுமீறாகவுடைய அவ்விருவகைப் பெயர்களுக்கும் முன்-முன்வருகிற வன்மை-வல்லெழுத்துக்கள், மிகா மிகாவாம், உயர்திணை-உயிரீறுமெய்யீறுமாகிய உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணருமிடத்து-சிலவிகாரமாம்-சிலமொழிவருமொழிகள் விகாரப்படுவனவுஞ்சிலவுளவாம்-என

(உ-ம்) சாத்தன், கொற்றன், ஆண் இவற்றின்முன்குறிது - சிறிது-தீது - பெரிது - குறியன் - சிறியன் - தீயன் - பெரியன் - கை - செவி-தலை - புறம் - இவற்றை வருவித்து சாத்தன்குறிது, சாத்தன்குறியன், சாத்தன் கை எனமுறையே சுட்டிப்பொதுப்பெயரீற்றுமெய்,

இயல்பாதல்காண்க ஊரன், அவன் இவற்றின்முன் குறியன் - சிறியன் தீய ன்பெரியன், கை-செவி-தலை-புறம் இவற்றைவருவித்து ஊரன்குறியன். ஊரன்கை, எனமுறையேகூட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்று மெய்இயல்பா தல்காண்க, மற்றவையுமிப்படியே—சாத்தி, கொற்றி, தாய் இவற்றின்மு ன்குறித்து-சிறிது-தீது-பெரிது. குறியள்-சிறியள்-தீயள்பெரியள்-கை-செ வி-தலை-புறம்-இவற்றைவருவித்து சாத்திகுறிது, சாத்திகுறியள், சாத்தி கைஎனமுறைகூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்று உயிர்யகரமுனைவலிஇயல்பா தல்காண்க. நம்பி, விடலை இவற்றின் முன்குறியன்சிறியன், தீயன்-பெரிய ன், கை-செவி-தலை-புறம்-இவற்றையும், அவர்-ஒருவர்- இவற்றின்முன் குறியர்-சிறியர்-தீயர்-பெரியர், கை செவி-தலை புறம்-இவற்றையும் வருவி த்துநம்பிகுறியன், நம்பி, கை, அவர் குறியர், அவர்கை எனமுறையேகூ ட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்று உயிர் யகரமுன்வலி இயல்பாதல்காண்க; மற் றவையுமிப்படியே.

கபிலன்-பரணன்—கபிலபரணர்

வடுகன் நாதன்—வடுகநாதன்

அரசன்-வள்ளல்—அரசவள்ளல்

ஆசீவகன்-பள்ளி—ஆசீவகப்பள்ளி

குமரன்-கோட்டம்—குமரகோட்டம், குமரக்கோட்டம்.

எனவிருவழியும் உயர்திணையுஞ்சில தமக்கேற்ற விகாரமாயின, ம ற்றவைகளுமிப்படியே. (௯)

௱௬௦. ஈற்றியாவினாவிளிப் பெயர்முன்வலியல்பே

இதுவுமது.

இ-ள். ஈற்று (வினாமுன்) ஆ-ஏ-ஓ-என்கின்றமூன்றீற்று வினாமுன் னும், யாவினா (முன்) யாவினாமுன்னும், விளிப்பெயர்முன் உயிரீறுமெ ய்யீறுமாகிய விளிப்பெயர்முன்னும், வலி-வருகிறவல்லெழுத்துகள், இ யல்பு-இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நம்பியாகொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினானெனவு ம், யாகுறியனசிறியன், தீயன், பெரியனெனவும், வினாமுன்வலியியல் பாதல்காண்க, நம்பி-நம்பி, விடலை-விடலாய், கிள்ளை-கிள்ளாய், தாய்-தா யே, இவற்றின்முன்கொள், செல், கா, போ, இவற்றை வருவித்து நம்பி கொள், நம்பிசெல், நம்பிதா, நம்பிபோஎனமுறையே கூட்டி விளிப்பெய ர்முன்வலி இயல்பாதல்காண்க.

[ஏகார ஓகாரவினாக்களுக்கு இடைச்சொல்லேயோ என்னுஞ்சிறப் புச் சூத்திரத்தில் உதாரணம்பெறப்படும்.] (௰)

௱௬௧. ஆவியரழ விறுதிமுன்னிலைவினை

ஏவல்முன்வல்லின மியல்பொடுவிகற்பே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆவி-உயிரையும், யரழ-ய-ர-ழ-என்கின்ற மூன்று மெய்களையும், இறுதி-இறுதியாகவுடைய, முன்னிலைவினை-முன்னிலைவினைமுன்னும், ஏவன்முன்-ஏவல்வினைமுன்னும், வல்லினம்-வருகிறகசதபக்கள், இயல்பொடு-இயல்புடனே, விகற்பு-விகற்பமாம்—எ-று.

(உ-ம்) உண்டி-உண்டனை-உண்டாய்-எனவும், உண்டனர்-உண்டீர் எனவும்நிறுத்தி, சாத்தா-கொற்றா-தேவா-பூதா-எனவும், சாத்தரே-கொற்றரே-தேவரே-பூதரே எனவும்வருவித்து, உண்டிசாத்தா-உண்டனிர்-சாத்தரே-எனக்கூட்டி, முன்னிலைவினைமுன்னியல்பாதல்காண்க, கொணு-எறிவிடு-ஆய்-சேர்-தாழ்-எனநிறுத்தி, சாத்தா-கொற்றா-தேவா பூதா-எனவருவித்து, கொணுசாத்தா எனமுறையேகூட்டி, ஏவல்வினைமுன்னியல்பாதல்காண்க, விகற்பமாதல்வந்தவிடத்திற்காண்க, நடகொற்றா-நடக்கொற்றா-எய்கொற்றா-எய்க்கொற்றா-எனஏவல்வினைமுன் விகற்பிக்குமென்றுகொள்ளினுமாம். (௰௧)

௧௬௨. இஈஐவழி யவ்வுமேனை
யுயிர்வழிவவ்வு மேமுனிவ்விருமையு
முயிர்வரினுடம்படு மெய்யென்றாகும்,

இது உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ்சிறப்புப்புணர்ச்சிசொல்லத்தொடங்கி உயிரீற்றுமுன் உயிரீற்றுப்பதம்வந்துபுணருமாறுணர்த்துகின்றது

இ-ள். இஈஐவழி இகர ஈகார ஐகாரங்களின்முன்னே, யவ்வும்-யகரமும், ஏனையுயிர்வழி-அஆஉஊஒஓஔஎன்கின்ற வின்மேலுயிர்களின்முன்னே, வவ்வும்-வகரமும், ஏமுன் ஏகாரத்தின்முன்னே, இவ்விருமையும்-யகரமும்வகரமும் உயிர்வரின்-உயிர்முதன்மொழிவந்தால் உடம்படுமெய்யென்றாகும்-உடம்படுமெய்யென்றுரைபெறும்—எ-று.

• (உ-ம்) மணி-தீ-பனை இவைகளுக்குமுன்னே அழகிது அழகுமுதலாகிய வுயிர்முதன்மொழிகளைவருவித்து, மணியழகிது, பனையழகு எனக்கூட்டி இஈஐமுன் யகரம்பெறுதல்காண்க விள-பலா கடு-பூ-கொ-கோ-கௌ-இவைகளுக்குமுன்னே-அழகிது அழகுமுதலாகிய உயிர்முதன்மொழிகளை வருவித்து விளவழகிது விளவழகுஎனக்கூட்டி. மற்றையுயிர்களின்முன் வகரம்பெறுதல்காண்க அவனேஇவன் அவனேஇவன்சே அழகிது சேவழகிது என ஏமுன் அவ்விருமெய்களும்வருதல்காண்க.)

௧௬௩. எகரவினாமுச் சுட்டின்முன்ன
ருயிரும்யகரமு மெய்யின்வல்லும்
வ்ரினவையுந் தூக்கிற்சுட்டு
நீளின்யகரமுந் தோன்றுதனெறியே.

இது இசைவழி, என்னுஞ்சூத்திரத்தாலும் "எண்மூவெழுத்தீற்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலுமெய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிவகுக்கின்றது

இ-ள். எகரவினா (முன்னர்)- எகரவினாவிடைச்சொல்லின் முன்னும் முச்சுட்டின்முன்னர்-மூன்றுசுட்டிடைச்சொல்லின்முன்னும், உயிரும்-உயிரும், யகரமும்-யகரமும், எய்தின் வந்தால், வவ்வும்-வகரமும், பிற-யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின் வந்தால், அவையும்-அவ்வந்தமெய்களும், தூக்கில்-செய்யுளிடத்து, சுட்டு-சுட்டுக்கள், நீளின்-நீண்டுவருமிடத்து, யகரம்-யகரமும், தோன்றுதல்-மிகுதல், நெறிமுறையாம்—எ-று.

(உதாரணம்)

எ-அணி—எவ்வணி, எ-யானை—எவ்யானை எனவும்.
எ-குதிரை—எக்குதிரை, எ-சேனை—எச்சேனை.
எ-தண்டு—எத்தண்டு, எ-படை—எப்படை.
எ-ஞாலம்—எஞ்ஞாலம், எ-நாடு—எந்நாடு.
எ-மனை—எம்மனை, எ-வினை—எவ்வினை.
எ-யானம்—எய்யானம், எனவும், ஆ இடை—ஆயிடை எனவும்.

வகரமும் வந்தமெய்களும் யகரமுந்தோன்றினமைகாண்க, அஇஉ இவற்றின்முன்னும் அப்படியேயொட்டுக "நெறி" யென்றமையால்-யாவனம்-என யாவினாமுன்னும் ஆய்வனம், ஈய்வனம்-ஊய்வனமென நீண்டசுட்டின்முன்னும் நகரமிகுதலும், ஈது-ஆங்கு-ஈங்கு-ஊங்கு-ஆண்டு-ஈண்டு-எனச்சுட்டுப்பெயர்களாவதும் "வின்வத்துக் கொட்டும்," "செல்வழிச் செல்க" என மெல்லீற்றின்முன் உயிர்வர இப்படி உடம்படுமெய்யல்லாத வகரம்பெறுதலுங்கொள்க. (௱௧)

௧௬௪. உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றொரோவழி.

இது குற்றியலுகரத்திற்கு "இசைவழி" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிவகுத்தலும் முற்றியலுகரத்திற்கு அச்சூத்திரத்தாலெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உக்குறள் குற்றியலுகரமானது, உயிர்-உயிர்முதன்மொழி, வரின்-வந்தால், மெய்விட்டு-தனக்கிடமாகிய மெயயைவிட்டு, ஓடும் கெடும், ய-யகரமுதன்மொழி, வரின் வந்தால், இய்யாம்-அதுஇகரமாகத்திரியும் முற்றும்-முற்றியலுகரமும், அற்று அவ்விருவிதியும்பெறும, ஒரோவழி-ஒவ்வோரிடத்து—எ-று.

(உதாரணம்)

காகு-அரிது - காகரிது, நாகு-யாது - நாகியாதெனவும்,
காகு-வராச்சி - காகிவராச்சி, நாகு-யமன் - நாகியமன்எனவும்,

கதவு-அழகிது—கதவழகிது, கதவு-யாது—கதவியாது,
அது-ஐ—அதை, எனவும்வரும்,

['கெடும்' என்னாது 'ஓடும்' என்றமையால் "தன்முகமாகத்தானழிப்பதுவே" எனக்குற்றியலுகரப் பொதுவிதிபெறுதலுங்கொள்க.]

௱சரு. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
கசதப மிகும்விதவா தன மன்னே.

இது உயிரீற்றுமுன் வல்லினம்புணருமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி உயர்திணைப்பெயர்பொதுப்பெயர்க்கு "ஆவியரமுன்வன்மைமிகா" எனஎய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும், அஃறிணைப்பெயர்க்கும் வினைமுதலியவைகளுக்கும் எய்தாததெய்துவித்தலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இயல்பினும்-இயல்பினாலும், விதியினும்-விதியினாலும், நின்ற-இறுதியாகநின்ற, உயிர்முன் உயிர்களின்முன், கசதப-வருகிற கசதபக்கள், மிகுமன்-பெரும்பாலுமிகும், விதவாதன-சிறப்புவிதியிற்சொல்லாதவைகள்—எ-று.

ஆடூஉக்குறியன்-நம்பிக்கொற்றன்-சாத்திப்பெண்-தாராக்கடிது-ஓற்றைக்கை-வட்டக்கடல்-தாழக்கோல்எனவும், ஆடூஉக்கை-நம்பிப்பூ-கடுக்காய்-ஆட்டுக்கால்எனப்பெயர்களின்முன் இருவழியிலும் வல்லெழுத்துமிகுந்தன, ஆடிக்கொண்டான்-ஆடாக்கொண்டான்-ஆடீக்கொண்டான்-ஆடெனக்கொண்டான்-ஆடக்கொண்டான்-உண்பாக்குச்சென்றான்-பூத்துக்காய்த்தது-பொன்னெனப்பரந்தது-சாலம்பகைத்ததுஎனவும், இருளின்றிக்கண்டார் எனவும் வினையெச்சங்களின்முன்மிக்கன. மற்றைச்சாதிகளாஇடைச்சொன்முன்னும், கடிக்கமலம்என உரிச்சொன்முன்னும், சொன்றிக்குழிசிஎனத்திசைச்சொன்முன்னும், கங்கைச்சடைஎனவடசொன்முன்னும்வலிமிக்கன. விதவாதன பெரும்பாலு மிகுமெனவேவிதந்தன சிறுபான்மைமிகுமெனவும், விதவாதன சிறுபான்மைமிகுவெனவுங் கூறியதாயிற்று (உ-ம்) கொக்கொற்று-தூய்கொற்று-ஏவன்முன்வல்லினமியல்பொடுவிகற்பே, எனச்சொல்லிய சிறப்புவிதிபெறாமல் வல்லெழுத்துமிக்கன-எரிகரை-குறக்கைகை, பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே கூப்புகம்-நாட்டுபுகழ்என விதவாதனமிகாவாயின. (௰௫)

௱சுகூ. மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

இது உயிரீற்றுச்சிலமரப்பெயர்முன்வரும் வல்லெழுத்திற்கு எய்தியது ஒருவழிவிலக்கிப் பிறிதுவிதிபுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மரப்பெயர்முன்னர் - உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்களுக்கு முன், இனமெல்லெழுத்துவர - முன்சொன்ன பொதுவிதியால் வரு

றவல்லெழுத்துமிகாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லெழுத்துமிகப் பெறுவனவும்-பெறுவனவும், உள-சிலவுளவாம்; வேற்றுமைவழி-வேற்றுமை வழியில்—எ-று.

(உ-ம்) விள-காய், விளங்காய்,
மா-கொம்பு, மாங்கொம்பு, எனவரும். (௰௬)

௧௬௭. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரி னெச்சமுற் றாறனுருபே
யஃறிணைப் பன்மை யம்மமுன் னியல்பே.

இது உயிரீறுகளுக்குத் தனித்தனிச்சிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி அகரவீற்றுச் சொற்களுக்குள்ளே சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்-செய்யியவென்னும் வினையெச்சவினையும், பல்வகைப்பெயரினெச்சம்-பலவகைப்பட்டபெயரெச்சவினையும், (பல்வகை) முற்று-பலவகைப்பட்ட முற்றுவினையும், ஆறனுருபு-ஆறாம்வேற்றுமை அகரவுருபும், அஃறிணைப்பன்மை-அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரும், அம்ம-அம்மவென்கின்ற உரையசை யிடைச்சொல்லும், முன்-ஆகிய அகரவீற்றுச் சொற்களாறின்முன்னும், இயல்பு-வல்லெழுத்துக்களியல்பாம்—எ-று.

(உ-ம்) உண்ணியகொண்டான்-சென்றான்-தந்தான்-போயினான் எனச்செய்யியவென்னும் வினையெச்சமுன்னியல்பாயின. உண்ட-உண்ணுகின்ற உண்ணுதனவும், கடைக்கணித்த-மிக்கிரித்த-வெளுத்தசினைய கரியவமையெனவும், நின்றசாத்தன்-பொன்போன்றனவும், சான்ற உற்றனவும், வருகிறசொல்லைத் திரிபில்லாப் பெயரெச்சவினைமுன்னும் அமர்முகத்த-கருங்கண்ண பெரிய ... இல-பல-சிலவெனவும், பொல்லனவெனவும், கரியனவும், வருகிறகளை வினைக்குறிப்புப்பெயரெச்சமுன்னும். குதிரை-சென்றன-தவ்-பாய்ந்த - இவற்றையுருவிக்கொண்ட குதிரை உண்ட செந்நாய் நின்றதன்-நின்றபன்றி எனமுறையே கூட்டிப்பலவகைப்பெயரெச்சமுன்னியல்பாதல்காண்க. பொருள்வேறுபாடல்லாமற் சொல்வேறுபாடில்லாமையால் முற்றிற்கும் இவையேயுதாரணமாகும். வாழ்க்கொற்றசாத்தா-தேவா-பூதா-எனவியங்கோண்முற்றின்முன்னியல்பாயின. வாழியவென்பதும் இப்படியேகூட்டுக. முற்றின்முன்னியல்பாயினவே. அருந்தாபத்தியால்உண்டகண்டன, அமர்முகத்தகுதிரைகள் அமர்முகத்தலக்கினவெனவினைமுற்று வினையெச்சமாகியும் குறிப்புமுற்றுப்பெயரெச்சமாகியும் வந்தவிடத்தும் இயல்பாமென்கதறிக. குதிரைகள்-செவிகள்-தாங்கள்-புறங்கள் எனவாறனுருபின் முன்னியல்பாயி

பலகுதிரைகள்-செக்காய்கள்-தகர்கள்-பன்றிகள் எ-ம், பலகொடுத்தான் செய்தான்-தந்தான் போயினான்-எ-ம், அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன் னிருவழியுமியல்பாயின அம்மகொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-எனவுரையசையிடைச்சொன் முன்னியல்பாயின, (௰௭)

௧௬௮. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

இது வியங்கோண் முற்றிற்குளய்தாத தெய்துவித்தலும் எய்தியவழிப்புணரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியகந்துபடாமைக்காத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். வாழியவென்பதன்-வாழியவென்னும்வியங்கோண் முற்றினுடைய, ஈற்றின்-இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய்-யகரவுயிர்மெய்யானது, ஏகலும்-குறைதலும், உரித்து-உரித்தாகும், அஃது-அவ்வுயிர்மெய்யானது, ஏகினும்-குறைந்துஇகரவீறாய்நின்றாலும், இயல்பே - வல்லினம்பொது விதியினாலே மிகாமற்சிறப்புவிதியிற்கூறிய இயல்பேயாம் எ-று.

(உ-ம்) ஆவாழி எனவீற்றுயிர்மெய் குறைந்ததுவாழிகொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-குறைந்தவிடத்தும் வல்லினமியல்பாயின. (௰௮)

௧௬௯. சாவவென் மொழியீற் றுயிர்மெய் சாதலும் விதி.

இது சாவ என்கிறநிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

(இ-ள்) சாவவென்மொழி - சாவவென்னுஞ் செயவெனெச்சவினைச்சொல்லினுடைய, ஈற்று இறுதியிலிருக்கின்ற, உயிர்மெய்-வகரவுயிர்மெய்யானது, சாதலும் கெட்டுப்புணர்தலும், விதி-விதியாகும் —எ-று.

(உ-ம், சாவ-குத்தினான் -சாக்குத்தினான், எனவரும், [இப்புணர்ச்சிசாவக்குத்தினானென்னும் புணர்ச்சிபோற்சிறந்த தல்லாமையாற்சாதலும்விதி, யென்றார்.] (௰௯)

௧௭௦. பலசில வெனுமிவை தம்முன் றாம்வரி
னியல்பு மிகலு மகரமேக
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரி
னகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

இது வருமொழிக்குளய்தியது இகந்துபடாமைக்காத்தலும் அதன் மேற் சிறப்புவிதியும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பலசிலவெனுமிவை - பலசிலவென்கின்ற விவ்விருசொற்கள் தம்முன்-தமக்குமுன்பே, தாமவரின் தாமவருமாயின், இயல்பும் - இயல்பாதலும், மிகலும்-மிகுதலும், அகரம்-அகரமானது, ஏகல் கெட, லகரம்-லகரமானது றகரமாகலும்-றகரமாகத்திரிதலும், பிற - இவற்றி

ன்மூன்பிறமொழிகளுள் யாதாயினுமொன்று, வரின்-வந்தால், அகரம்-ஆகாரமானது விகற்பமாகலும்-நிற்றலுநீக்கலும், உள உளவாம்-எ-று.

(உ-ம்) பலபல சிலசில, இயல்பாயின. பலப்பல-சிலச்சில, மிக்கன. பற்பல சிற்சில, அகரங்கெட லகரம் றகரமாயிற்று, பலகலை-பல்கலை, பலசாலை, பல்சாலை, பலதாழிசை-பஃறாழிசை, பலபடை-பல்படை, பலஞானம்-பன்ஞானம், பலநாள்-பன்னாள், பலமணி-பன்மணி பலவினை-பல்வினை, பலயாழ்-பல்யாழ், பலவணி-பல்லணி. பலவாயம்-பல்லாயம், பிறவாகரம்விகற்பமாயிற்று, [பிற, என்றமிகையால், பல்பல-சில்சிலவென அகரங்கெட லகரமறகரமாகாம லோரோவிடத்து வருதலும்இன்னும் அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காதவருவனவுங்கொள்க.] (௨௰)

௱எக. அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதொருமருங்கு விலக்குகின்றது.

இ-ள். அல்வழியில், ஆமா-ஆவுமாவுமாகிய விருபெயரும் மியா மியாவென்னு முன்னிலையசையிடைச்சொல்லும், முற்று-ஆகாரவீற்றஃறிணைப்பன்மையெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய, முன் இவற்றின்முன், மிகா-வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும்-எ-று.

(உ-ம்) ஆகுறிது-மாகுறிது-சிறிது-தீது-பெரிது-எ-ம். கேண்மியா கொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-எ-ம், உண்ணாகுதிரைகள்-செந்நாய்கள்-தகர்கள் பன்றிகள்எனவரும், [இரட்டைமொழியாகக் காட்டுப்பசுவென்னும்பொருளைத்தருகின்ற ஆமாவென்பதன் முன்னும்.ஆமாகுறிதுஎனவியல்பாமெனக்கொள்க.] (௨௧)

௱எஉ. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ
டுகரமே றலுமியல் புமாந் தூக்கின்.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலசொல்லிற்கு எய்தாதனவெய்துவித்தலும் அவ்விடத்து வருவதோரைய மொழித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குறியதன்கீழா-குற்றெழுத்தின்கீழ்நின்ற ஆகாரம், குறுகலும் அகரமாதலும், அதனோடு அவ்வகரமாதலுடனே, உகரமேற்றலும்-உகரம்பெறுதலும் இயல்பும் அவ்விரண்டுமில்லாமலியல்பாதலும்,ஆகியமூன்றுவிதியும், ஆம்-ஆகும், தூக்கின்-பாட்டிடத்து.-எ-று.

(உ-ம்) நிலவிரிகானல், 'மருவின்னசெய்யுமோ நிலவு' 'நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று', எனவரும் [செய்யுளிலே மூன்றுமாமெனவே இரா-இரவு, புறா-புறவு கரா-கரவு,எனவியல்பும், குறுகியுகரமேற்றலும்வழக்கில் வருமெனக்கொள்க.] (௨௨)

௱எ௩. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்
தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே.

இது அன்றி இன்றியென்னும் வினையெச்சக் குறிப்பிற்கு எய்தாததெய்துவித்தலும் எய்திய வழிப்புணரும் வல்லினத்துக்கு எய்தியதுவிலக்கலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அன்றியின்றியென்-அன்றி இன்றி என்கிற. வினையெஞ்சிகரம்-வினையெச்சக்குறிப்புச் சொற்களினிறுதியிலிருக்கின்ற இகரம், தொடர்பினுள்-செய்யுளில், உகரமாய்வரின்-உகரமாய்த்திரிந்து வரின், இயல்புவருகிற கசதபக்கள் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) "நாளன்றுபோகி", 'உப்பின்றுபுற்கையுண்கமா' எனவரும்.

௱௭௪. உரிவரி னாழியி னீற்றுயிர்மெய்கெட
மருவும் டகர முரியின் வழியே
யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வரினே.

இது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். உரிவரின் உரியென்னுமளவுப் பெயர் வந்தால், நாழியின்-நாழியென்னுமளவுப்பெயரினது, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ள ழிகரமானது, கெட-நீங்க, டகரம்-டகரமெய்யானது மருவும்-வரும், உரியின்வழி-உரியென்னுமளவுப்பெயரின்பின், யகரவுயிர்மெய்யாம் யகரவுயிர்மெய்வரும் ஏற்பன-அவ்வுயிர்மெய்வருதற்குயற்றமொழிகள், வரின்-வந்தால்-எ-று.

(உதாரணம்)

நாழி உரி—நாடுரி எனவும்,
உரி-உப்பு—உரியவுப்பு,
பயறு—உரியபயறு,
மிளகு—உரியமிளகு,
வரகு—உரியவரகு, எனவும் வரும்.

['ஏற்பனவரின்', எனவே ஏற்பனவல்லாதனவரின் உரியின்பினைப் பொதுவிதிபெறுதல் கொள்க, நாடுரி என்பது நாவுரி என இக்காலத்து மருவிற்று.] (௨௪).

௱௭௫. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்க்கின்றது.

இ-ள், சுவை-அறுசுவையுளொன்றை யுணர்த்துகின்ற, புளிமுன் புளியென்னும்பெயர்முன், இனமென்மையும்-வருகிற வல்லெழுத்துகள் மிகுதலல்லாமல் அவற்றிற்கினமாகியமெல்லெழுத்துகளும், தோன்றும்-சிலவிடத்துமிகும்—எ-று.

(உ-ம்) புளிங்கறி புளிஞ்சோறு, புளிந்தயிர் - புளிம்பாளிதமென வரும், [புளிப்பாகிய கறியெனவும், புளிப்பையுடைய கறியெனவும், வி·

ரிக்கப்படுதலால் இருவழிக்கும் பொதுமையாய் விக்கைவிப்பொது விதிபெறுதலிற் சிறப்புடைத்தாகும்.] (உரு)

௱௭௬. அல்வழி இ ஐம் முன்ன ராயி
னியல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்.

இது இகர ஐகார வீற்றுப் பெயர் முன் வருகிற வல்லினத்திற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்கலும் எய்தியதிகந்து படாமைக் காத்தலும் எய்தியது விலக்கலுடன் விலக்காமையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இ ஐம் முன்னர் - இகர ஐகார வீற்றுப் பெயர் முன், அல்வழி - அல்வழியில் வல்லினம் வருமாயின், இயல்பும் - இயல்பாதலும், மிகலும் - மிகுதலும், விகற்பமும் - ஒன்றற்கே ஒருகால் மிகாமையும் மிகுதலும் ஆகும் - ஆகும் — எ-று.

[ஒப்பின்முடித்தலால் ஐகார வீற்றுமுடன் கூறினார்]

(உ-ம்) பருத்தி குறிது - இவை முன் குறிது - சிறிது - தீது - பெரிது - இவற்றை வருவித்து பருத்திகுறிது என முறையே கூட்டி இயல்பாதல் காண்க.

கூட்டி. இயல்பாதல் காண்க.

கிளி-குறிது — கிளிக்குறிது.

தினை-குறிது - தினைக்குறிது விகற்பிக்க. (உ௬)

௱௭௭. ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும் வரக்குறு
மேலவை யல்வழி யியல்பா கும்மே.

இது ஆமுன் பகர ஈகார முதற் சொல் ஆதல் தொடர் குறுகலுமன்றி அல்வழி வல்லினத்திற்கு எய்தியதிகந்து படாமைக் காத்தலும் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆமுன் பகரவீ - ஆவின் முன் பகர ஈகாரம், அனைத்தும் - எல்லாமும், வரக் குறுகும் - குறுகும், அல்வழி - அல்வழியில், மேலவை - மேலைச் சூத்திரத்தில் சொல்லியவிதிமுன் றனவும் இயல்பாகும் வருகிற வல்லினம் இயல்பாய் முடியும் எ-று.

(உ-ம்) ஆப்பி - ஆப்பிறந்தது - ஆப்பிசிறிது - ஆப்பிதீது - ஆப்பிபெரிது - ஆப்பியருமை ஆப்பிக்குறுமை - ஆப்பிசின்மை - ஆப்பியன்மை - எ-ம் வரும்

௱௭௮. பவ்வீ நீமீ முன்ன ரல்வழி
இயல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

இது பவ்வீ நீமீ என்கிற பெயர்களுக்கு முன் வருகிற வல்லினத்துக்கு ஒருவழி "இயல்பாதலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்குதலும் இவற்றுள் ஈ என்பதற்கு முன் வருகிற வல்லினத்திற்கு அச்சூத்திரத்தால்

ய்தியதிக்கு படர்க்கைக்காத்தலும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வீ-பகரமெய்யின்மேலேறிநின்ற ஈகாரவீற்றிடைச்சொற்பெயரும், நீ-நீஎன்கிறமுன்னிலைப்பெயரும், மீ-மீஎன்கிறமேலாகியபண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்தும் பெயருமாகிய, முன்னர்-இம்மூன்றன் முன்னும், அல்வழி-அல்வழியில், இயல்பாம் - வருகிறவல்லினமியல்பாகும், மீக்கு இவற்றுள்ளே மீயென்னுஞ்சொல்லுக்கு, வலி வல்லெழுத்து; மிகலுமாம்-மிகுதலுமாகும், மெலி-மெல்லெழுத்து மிகலுமாம்- மிகுதலுமாகும்—எ-று.

(உ-ம்) பீகுறிது-சிறிது-தீது-பெரிது எ-ம், நீகுறியை-சிறியை-தீயை-பெரியை-எனவும், மீகண்-எ-ம், இயல்பாயின, மீக்கூற்று எனவெய்திய திரிபுடாமல் வலிமிகுந்தது. மீந்தோல் எனமெலிமிகுந்தது. மீக்கூற்று—மேலாயசொல்லாற்பிறந்த புகழ். மீந்தோல் —மேலாயதோல் இது இக்காலத்துப்பீந்தோலெனவழங்குகின்றது. நீஎன்னும் பொதுப்பெயர் அல்வழியிலே நீயென்றும் வேற்றுமையிலே நின்னென்றும் திரிந்தமையினாலே பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர் என்னுஞ்சூத்திரத்துளடங்கவில்லை (

௱எசு. மூன்றா றுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டீ
றாகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

இது முற்றுகரவீற்றுட்சிலவற்றின் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பிலும்விதியிலும் என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். மூன் றுருபு)-மூன்றாம்வேற்றுமையுருபிற்கும், ஆறுருபு ஆறாம்வேற்றுமையுருபிற்கும், எண்-இயல்பாயும்விகாரமாயும்வருகிற எண்ணிற்கும், வினைத்தொகை-வினைத்தொகைக்கும், சுட்டு-சுட்டுப்பெயருக்கும், ஈறாகும்-ஈறாகிய, உகரமுன்னர்-முற்றியலுகரத்தின்முன்னே, இயல்பாம்-வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) சாத்தனொடுகொண்டான்-சென்றான் - தந்தான் போயினான் எ-ம், சாத்தனது கை செவி-தலை-புறம்-எ-ம், மூன்றுமாறுமுருபின்முன்னு மியல்பாயின ஒருகை-செவி தலை-புறம்-எனஎண்ணுப்பெயர் முன்னியல்பாயின, இரு-அறு-எழு-ஏழு இவற்றோடும் அப்படியேகூட்டுக, அடுகளிறு-சேனை-தானை படை-எனவினைத்தொகை முன்னியல்பாயின. தரு-புகு-தொழு எழு இரவுமுதலியவற்றோடுமொட்டுக. அதுகுறிது-சிறிது தீது-பெரிது-எ-ம், அதுகண்டான் செகுத்தான்-தந்தான்-படைத்தான்-எ-ம், சுட்டுப்பெயர்முன்னிருவழியு மியல்பாயின. இது-உது என்பவற்றோடு மிப்படியேயொட்டுக உதுகாண் உதுக்காண் எ

ன் விகற்பித்துவருவது இயல்பின்விகாரமும் என்னுஞ் சூத்திரத்தில் அன்னபிறவும் என்றதனாலமையும்.] (௨௯)

௱அ௰. அதுமுன் வருமன் றான்றாந் தூக்கின்,

இது அதுவென்பதற்குமுன்வரும் அன்றென்பதற்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள், அதுமுன்-அதுவென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்முன், வரும்- வருகிற-அன்று-அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றானது, தூக்கின்-பாட்டினிடத்து ஆன்றாம்-முதனீளும் - எ-று.

(உ-ம்) அதான்றென வரும், [அன்றேபாமொழியியல்பை விலக்காமையால் அதன்று-அதுவன்றெனவும் வரும்.] (௩௰)

௱அ௧. வன்றொடரல்லன முன்மிகா வல்வழி

இது குற்றியலுகர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு 'இயல்பினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தாலெய்திய பொதுவிதிவிலக்குகின்றது.

இ-ள். வன்றொடரல்லன முன்-வன்றொடரொழிந்த ஐந்து குற்றியலுகரவீற்றின் முன்னும், அல்வழி-அல்வழியில், மிகா-வருமிகரவல்லினமியல்பாகும் — எ-று.

(உ-ம்) நாகுகடிது-பஃகுசிறிது-வரகுசிறிது-தெள்குபெரிது-தெள்கு கொடிது எனவும், ஏழ்காய்-அம்மூன்று-பொருநமென்றான் அறிந்துகொண்டான்-சாத்துகொன்றானெனவும், அல்வழியின்மேலியல்பாயின. (௩௧)

௱அ௨. இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

இதுவுமது.

இ-ள். இடைத்தொடர் (முன்) -இடைத்தொடர்முன்னும், ஆய்தத்தொடர்(முன்)-ஆய்தத்தொடர்முன்னும், ஒற்றிடையின்மிகாநெடிற்(றொடர்முன்)-ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர்முன்னும், உயிர்த்தொடர்முன்-உயிர்த்தொடர்முன்னும், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிகா-வருமிற வல்லினம் இயல்பாம் — எ-று.

(உ-ம்) தெள்கின்கடுமை-எஃகின்கடுமை-காடின்கடுமை- வரகின்கடுமை-சிறுமை-தீமை-பெருமை-எனவெல்லொடுந்துமிகாது, "இதற்கிதுச்சாரியை, பெயரொடுந்திரத்தால் இன்சாரியைபெற்றுவந்தது,[வர்க்குகணெனச் சாரியைபெறாது வருதலுங்கொள்க] (௩௨)

௱அ௩. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுட்
டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

இது மேலைநிலைமொழிக்கோர் புறனடையாக எய்தாததெய்துவித்தலும், உயிர்வந்தபோது அந்நிலைமொழிக்கு "உயிர்வரினுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நெடிற்(றொடர்)-நெடிற்றொடர்களும், உயிர்த்தொடர்-உயிர்த்தொடர்களுமாகிய, குற்றுகரங்களுள்-குற்றியலுகரமொழிகளுள், டறவொற்று-அவ்வுகரமேறிநின்ற டகரறகரமெய்கள், வேற்றுமை- வேற்றுமையில், மிக-பெரும்பாலும், இரட்டும் இரட்டும்—எ-று.

(வருமெழுத்தைச்சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க)

(உ-ம்) ஆடு-கால்—ஆட்டுக்கால், பாறு-கால்—பாற்றுக்கால், முருடு-கால்—முருட்டுக்கால், முயிறு-கால்—முயிற்றுக்கால், எனவரும், செவிதலை-புறம்-ஞாற்சி-நிறம் மயிர் யாப்பு-வலிமை-அடி என்பவற்றையொட்டிக்காண்க [இவ்விரண்டொற்றும் வேற்றுமையிலிரட்டுமெனவே "கரிபுரக்குநாடுமிழவோனே" எனச் சிறுபான்மைவேற்றுமையிலிரட்டாமையும், காடு-அரண்—காட்டரண், களிறு-யானை—களிற்றியானை, எனச்சிறுபான்மை அல்வழியிலிரட்டுதலும், வெருகு கண்—வெருக்குக்கண் எனவேற்றுமையிலும், எருது-மாடு—எருத்துமாடு, என வல்வழியிலுஞ் சிறுபான்மை பிறவொற்றிரட்டலுங்கொள்க.] (௧௩)

௱அ௪. மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகா மன்னே.

இது மென்றொடர் குற்றியலுகர மொழிகளுட் சிலநிலைமொழிக்கு முன்னும் வரின் எய்தாததெய்துவித்தலும். உயிர்வரின் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மென்றொடர்மொழியுள் மென்றொடர் குற்றியலுகரமொழிகளுள், சில-சிலமொழிகள், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், தம்மினம்-தமக்கினமாகிய, வன்றொடர்-வன்றொடர் குற்றியலுகரமொழிகளாக, ஆகா-ஆகநிலைமொழிந்தன, மன்-பெரும்பாலன—எ-று.

(வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க)

(உ-ம்) மருந்து பை—மருத்துப்பை, கரும்பு வில்—கருப்புவில், கன்று-ஆ—கற்றாவைகரும், [சிலவாமெனவே ஆகாதன பலவென்பதும் மன்னே என்றமிகையால் அன்பு-தளை—அற்புத்தளை, எனச்சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் வன்றொடராதலுங்கொள்க.] (௧௪)

௧௮௫. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

இது முற்சொன்ன நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலும், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஐ-ஐகாரச்சாரியை, ஈற்றுடை-இறுதியிலேபெற்றுவருகிற, குற்றுகரமும்-மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளும், உள-சிலவுண்டு—எ-று.

[வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க]

(உதாரணம்)

பண்டு-காலம்—பண்டைக்காலம்,
இன்று-நாள்—இன்றைநாள், எ-ம்,
அன்று-கூலி—அன்றைக்கூலி,
இன்று-நலம்—இன்றைநலம், எ-ம்,

இருவழியிலும் வரும், [மேலைச் சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தலால் மென்றொடரென்றும், ஆயினும் குற்றுகரம் என்று பொதுப்படச் சொன்னமையாற்பேற்று-பொழுது—பேற்றைப்பொழுது, எனவன்றொடர் ஐகாரச்சாரியைபெறுதலும் 'ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரமும்' என்ற உம்மையாக்கிக்கடைநிலைமையாற்சிலவிடங்களில், நான்கடைவருமொழிநோக்காதுஅச்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க.] (௧௫)

௧௮௬. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற,

இது குற்றியலுகரவீற்றுத் திசைப்பெயர்களுக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். திசையொடு-திசைச்சொல்லோடு, திசையும்-திசைச்சொல்லும், பிறவும்-பிறசொல்லும், சேரின்-புணருமிடத்து, நிலையீற்றுயிர்மெய்-நிலைமொழியீற்றிலே நின்ற உயிர்மெய்யும், கவ்வொற்றும்-அதன்மேனின்ற ககரவொற்றும், நீங்கலும்-நீங்குதலும், றகரம்-அதன்மேனின்ற றகரமெய், னலவா-னகரமெய்யாகவும் லகரமெய்யாகவும், திரிதலும்-திரிதலும், ஆம்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) வடக்கு-கிழக்கு—வடகிழக்கு மேற்கு-திசை-மலை வேங்கடம்-என உயிர்மெய்யுங்ககரமெய்யுங் கெட்டது, குணக்கு-திசை—குணதிசை, குணக்கு கடல்—குணகடல், இவையுமப்படியே, தெற்கு-கிழக்கு—தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு தென்மலை என உயிர்மெய்கெட றகரமெய்னகரமெய்யாயிற்று, மேற்கு-பால்—மேல்பால், மேற்கு-நாடு—மேல்நாடு எ-ன உயிர்மெய்கெட னகரமெய் லகரமெய்யாயிற்று.

[பிற, என்றதனால் மேற்கு-சேரி—மேல்சேரி, மேற்சேரி, மேலைச்சேரி, கிழக்கு-திசை—கீழ்திசை, கீழ்த்திசை, கீழைத்திசை எனவும், கீழ் மேற்றென் வடல் எனவும், விகாரப்படும், சிறுபான்மை கிழக்குமேற்குத்தெற்கு, வடக்கு, வடக்கூர், தெற்குமலை எனவிவ்விகாரமில்லாமலும் வரும்.] (௯௬)

௱அ௭. தெங்கு நீண்டீற் றுயிர்
மெய் கெடுங் காய் வரின்.

இது. தெங்கு என்னும்பெயர்க்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். காய்-காயென்னுஞ்சொல், வரின்-வந்தால், தெங்கு-தெங்கென்னுநிலைமொழி, நீண்டு-முதனீண்டு, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ளவுயிர்மெய், கெடும்-நீங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) தெங்கு-காய்—தேங்காய் எனவரும். [கேட்டேவருமென்னுமையால் தெங்கங்காய் எனவருவதுங்கொள்க.] (௯௭)

௱அஅ. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தி
னொன்று முதலெட் டீறா மெண்ணுண்
முதலீ ரெண்முத னீளு மூன்றா
றேழ்குறு குமாறே ழல்லவற் றீற்
றுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரு
மேகு மேற்புழி யென்மனார் புலவர்

இது ஒன்றுமுதலெட்டீறாமெண்ணுப்பெயர்களுக்கு உயிர்வரின் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். எண்-எண்ணுப்பெயரும், நிறை-நிறைப்பெயரும், அளவும்-அளவுப்பெயரும், பிறவும்-பிறபெயர்களும், எய்தின்-வந்தால், ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல், எட்டீறாம்-எட்டீறாகும், எண்ணுள்-எண்ணுப்பெயர்களுள், முதலீரெண்-முதலிலுள்ள இரண்டெண்களும், முதனீளும்-முதல்நீளும், மூன்றாறேழ்-மூன்றுமாறுமேழும் (முதல்) குறுகும்-முதல்குறுகும், ஆறேழல்லவற்றின்-ஆறுமேழுமல்லாதவற்றின், ஈற்றுயிர்மெய்யும்-இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும், ஏழன்-ஏழனுடைய, (ஈற்) றுயிரும்-இறுதியிலுள்ள உயிரும், ஏகும்-கெடும், ஏற்புழி-ஏற்குமிடங்களில், என்மனார்-என்றுசொல்லுவர், புலவர்-புலவர் எ-று.

[இவ்விகாரம் பண்புத்தொகைக்கேயுரியனவாகும், ஏழு என்பதன் முற்றியலுகர [illegible] என்பதனால்இங்கேசொல்லப்பட்டது.]

(உதாரணம்)

ஆறு-பத்து—அறுபது, கழஞ்சு—அறுகழஞ்சு,
ஆறு நாழி—அறுநாழி, மீன்—அறுமீன்.

ஏழு-பத்து — எழுபது, ஏழு-நூறு — எழுநூறு,
ஏழு-காழி — எழுகாழி, ஏழு-மீன் — எழுமீன்,
ஆறுமேழுக்குறுகின.

ஏழு-கடல் — ஏழ்கடல், ஏழனீற்றுயிர்கெட்டது, மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் முன்னே காட்டப்படும். ஏற்புழி, என்றதனால் பொதுவிதியால் இரண்டாயிரம், ஏழாயிரம், இரண்டுகழஞ்சு, மூன்றுபடி நான்குபெருள் எழுகடல் எனப் பிறபுணர்வும் உண்டென்று கொள்க. (௧.௭)

௧௮௯. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
இரண்டன் ஒற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள், ஒன்றன்-ஈற்றுயிர்மெய்கெட நின்ற ஒன்றென்னுமெண்ணினது, புள்ளி-னகரமெய்யானது, ரகரமாக-ரகரமெய்யாக, இரண்டன்-இரண்டனுடைய, ஒற்று-ணகரமெய்யும், உயிர்-அகரவுயிரும், ஏக-கெட, உவ்வரும-அவ்விரண்டு ரகரமெய்மேலும் உகரம்வரும் — எ-று.

(உ-ம்) ஒன்று-ஆயிரம் — ஓராயிரம், இரண்டு-ஆயிரம் — ஈராயிரம், எனவுயிர்வரமுதனீண்டு ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம்பெற்று முற்று, மற்றோரவழி, என்பதனால் அவ்வுகரமுங்கெட்டுவந்தன ஒன்று - பத்து — ஒருபது இரண்டு-பத்து — இருபது, எனமெய்வரமுதனீளாது ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம்பெற்றுவந்தன, ஒருசொல்லெனப்படிமற்றனிப்புணர்வனவை வருமாறு காண்க.

[இருபானையாயிரம், இராயிரமெனவருதலுமுண்டு.] (௧௯)

௧௯௦. மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள், மூன்றன் - இறுதியுயிர்மெய்கெடநின்ற மூன்றென்னுமெண்ணினது, உறுப்பு-மெய்யானது, அழிவும்-கெடுதலும், வந்ததும்-வருமெழுத்தினது மெய்யாகத்திரிதலும், ஆகும்-ஆகும் — எ-று.

(உ-ம்) மூன்று ஒன்று — மூவொன்பது எனவுயிர்வரமுதனீண்டு னகரமும் ஈற்றெழுத்தும் கெட்டன, மூன்று - பத்து — முப்பது, எனமெய்வர ஈறுகெட்டு னகரமெய் வந்தமெய்யாய்த்திரிந்தது, மற்றவை கருதிப்படியே, (௨௦)

௧௯௧. நான்கன் மெய்யே லறவா குமே.

இதுவுமது.

இ-ள். நான்கன்-இறுதியுயிர் மெய்கெட நின்ற நான்கென்னுமெண்ணினது மெய்-னகரமெய், லறவாகும் லகரமெய்யாகவும் றகரமெய்யாக வுந்திரியும் — எ-று.

(உ-ம்) நான்கு-ஆயிரம்—நாலாயிரம், நான்கு-வழி—நாலுவழி, என உயிரும் இடையெழுத்தும்வர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுனகரமெய்லகரமெய்யாயிற்று, நான்கு-மணி—நான்மணி, ரஷலகரமெய்யோடு மயங்காத மெல்லெழுத்துவரின் னகரமெய்இயல்பாமெனக்க, நான்கு-பத்து—நாற்பது, எனவல்லெழுத்துவர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய்றகரமெய்யாயிற்று. மற்றவைகளுமிப்படியே (சக)

௱கூஉ. ஐந்தனொற் றடைவது மினமுங் கேடும்

இதுவுமது.

இ-ள். ஐந்தன்-இறுதியுயிர் மெய்கெட நின்றஐந்தென்னுமெண்ணினது, ஒற்று-நகரமெய்யானது, அடைவதும்-வருமிறமெய்யாகியும், இனமும்-அதற்கினமாகியும், கேடும்-கெட்டும்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஐந்து மூன்று—ஐம்மூன்று, எனமெல்லெழுத்துவரஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுநகரமெய் வந்தமெய்யாகத்திரிந்தது, ஐந்து-கழஞ்சு—ஐங்கழஞ்சு, எனவல்லெழுத்துவரஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு நகரமெய்வந்தவெழுத்திற்கு இனமாய்த்திரிந்தது, ஐந்து-ஆயிரம்—ஐயாயிரம், ஐந்து-வழி ஐவழி, எனஉயிரும்இடையெழுத்தும்வரஈற்றுயிர்மெய்யுடன் நகரமெய்யுங்கெட்டது, மற்றவைகளுமிப்படியே, [ஓரோவிடத்துஐவண்ணம் எனவரும், அடைவதுமினமும், என்றமையால் அருத்தாபத்தியால்ஐந்நூறு, ஐந்நாழியெனநகரமெய் வியல்பாதல்கொள்க.] (சஉ)

௱கூங. எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

இதுவுமது.

இ-ள். எட்டன் - இறுதியுயிர்மெய்கெடநின்ற எட்டென்னுமெண்ணினது, உடம்பு-டகரமெய்யானது, ணவ்வாகும்-ணகரமெய்யாகும், என்ப என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) எட்டு-ஆயிரம்—எண்ணாயிரம், எனஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகரமெய் ணகரமெய்யாயிற்று, மற்றவைகளுமிப்படியே. (சங)

௱கூச. ஒன்பா னொடுபத்து நூறு மொன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணியொவ்வொடு
தகர நிறீஇப் பஃதகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

இது ஒன்பதிற்குஎய்தாதது எய்துவித்தாலும் அதனொடுபுணரும்பத்திற்கும்நூற்றிற்கும் 'இயல்பினும்' என்பதனாலும் 'எண்மூவெழுத்து' என்பதனாலும்எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதியும்உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒன்பானொடு - ஒன்பதோடுடனே பத்தும் - பத்தென்பதும், நூறும்-நூறென்பதும், ஒன்றின் - வந்து புணருமாயின், முன்னதின் - முன்னதாகிய நிலைமொழியினின்றும், ஏனைய - மற்றிரண்டுமொ

களாகிய பத்தென்பதும் நூறென்பதும் புணரின் - முறையே நூற்றெனவும் ஆயிரமெனவுந்திரிந்து, ஒன்பதென்னுமொழிமுதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோடு, தகரம் - தகரமெய்யைப் பெற்று அதனோடு ஆகாரமாகத்திரிந்து; பஃது - நிலைமொழியிறுதியிலுள்ள பஃதை, அகற்றி கெடுத்து அவ்வை - அம்மொழி முதற்கணின்ற னகரமெய்யை, நிரலே - முறையே ணள வா - ணகரமெய்யாகவும் ளகரமெய்யாகவும், திரிப்பது - திரிப்பது, நெறி - முறைமையாகும் - எ-று

['நெறியே, என்றவிலேசானே தனக்குறின் முன்னொற்றிரட்டித்தலுங்கொள்க,] (உ-ம்) ஒன்பஃது பத்து — தொண்ணூறு, ஒன்பஃது - நூறு — தொள்ளாயிரம் எனவரும், தொளாயிரமென விக்காலத்தில் வழங்குகின்றது. [பஃதகற்றி, என்பதனேடுபொருந்த ஒன்பஃதனேடென்றாது "ஒன்பானேடு, என்றமையால் ஒன்பதுமின்றுபுணரினுமிவ்விதியே பெறுமென்றறிக] (௪௪)

௱௬௫ முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப் பத்தி
னிடையொற் றேக லாய்த மாக
லெனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இது ஒன்றுமுதலெட்டெண்களின்முன்வருகிற பத்தென்னு மெண்ணிற்கு "இயல்பினும், என்பதனுலெய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதிவருக்கின்றது.

இ-ள். முதல் ஒன்றுமுதலாகிய இருநான்காமெண்முனர் - எட்டெண்களின்முன்னும்வருகிற, பத்தின் - பத்தென்னுமெண்ணினது, இடை - நடுநின்ற - ஒற்று - தகரமெய்யானது ஏகல் - கெடுதலும், ஆய்தமாகல் - தகரநின்றவிடத்து அதுகெட ஆய்தம்வருதலும், எனவிருவிதியும் - என்னுமிவ்விரண்டு விதியையும், ஏற்கும் - ஏற்கும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர்

(உ-ம்) ஒன்று - பத்து — ஒருபது — ஒருபஃது இரண்டு - பத்து — இருபது — இருபஃது: எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (௪௫)

௱௬௬. ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பா
னெண்ணு மவையூர் பிறவு மெய்தி
னாய்த மழிய வாண்டா குந் தவ்வே.

இது மேலைச்சூத்திரத்தலெய்திய ஒருபஃதுமுதலாகிய நிலைமொழிகளுக்கு உயிர்வரின் "உயிர்வரினுக்குறள், என்பதனுல் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும் மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்தலுஞ்சொல்லுகின்றது

இ-ள். ஒருபஃதாதிமுன் - ஒருபஃதுமுதலாகிய எட்டெண்களின்முன், ஒன்றுமுதல் - ஒன்றுமுதலாகிய, ஒன்பானெண்ணும் - ஒன்பதெண்களும், அவை - அவ்வெண்களை, ஊர் - ஊர்ந்து பிறவும் - மற்றவையும், எய்தின்

வந்துபுணருமாயின், ஆய்தம்-நிலைமொழியிடையிலே நின்றலாய்தமொன்று அழிய-கெட, த-இயல்பாகியதகரம், ஆண்டு-அவ்வாய்தம்நின்றவிடத்து, ஆகும்-வரும்—எ-று

(உ-ம்) ஒருபஃது-ஒன்று—ஒருபத்தொன்று, இருபது- மூன்றனை இருபத்துமூன்றறையென வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே, [ஆய்தங்கெட த்தகரம்வரும், என்றமையால் அருத்தாபத்தியத்தால் ஆய்தமில்லாதஒ ருபதுமுதலானவைகளும் தகரம்பெறுமென்றதாயிற்று] (௪௬)

௱௩௭ ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தி
னீற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

இது பத்தென்னுநிலைமொழிக்கு "உயிர்வரினுக்குறள்," என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் மெய்வரின்எய்தாத தெய்துவித்தலு ம் ஒன்பதென்னுநிலைமொழிக்கு உயிர்வரின் அச்சூத்திரத்தால் எய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்தலும் உணர்த் துகின்றது.

இ-ள். ஒன்றுமுதலீரைந்து-ஒன்றுமுதலாகியபத்தெண்களும், ஆயி ரம்-ஆயிரமும், கோடி கோடியுமாகிய, எண்-எண்ணுப்பெயரும், நிறை-நிறைப்பெயரும், அளவும்-அளவுப்பெயரும், பிற-பிறபெயரும், வரின் வந்துபுணருமாயின், பத்தின்-நிலைமொழியாகியபத்தினது, ஈற்றுயிர்மெ ய்-இறுதியிலுள்ள தகரவுயிர்மெய்யை, கெடுத்து-அழித்து, இன்னும்-இ ன்சாரியையாயினும், இற்றும்-இற்றுச்சாரியையாயினும், ஏற்பது- அவ் விடத்திற்கேற்பது, ஏற்கும்-ஏற்றுநிற்கும், ஒன்பதும்-ஒன்பதென்னும்நி லைமொழியும், இனைத்து-இப்படியேஎண்ணுப்பெயர் முதலானவை வந் துபுணருமாயின், இன்னாயினும் இற்றாயினும்அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது- ஏற்றுநிற்கப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) பத்து-ஒன்று—பதினொன்று—பதிற்றொன்று. ஒன்பது-ஆ யிரம்—ஒன்பதினாயிரம்—ஒன்பதிற்றாயிரமெனவரும், மற்றவைகளும் இப்படியே, [பதினொன்று உம்மைத்தொகைபதிற்றொன்று பண்புத்தொ கை "ஏற்பதேற்கும்". என்றதனால் பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடியெனப் பொதுவிதிப்படியே முடிந்துநிற்றலுங்காண்க.] (௪௭)

௱௩௮. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய்
கரந்திட வொற்று னவ்வாகு மென்ப

இதுவுமது.

பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு, 'உயிர்வரினுக்குறள், என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுக்கின்றது.

இ-ள். இரண்டு-இரண்டென்பது, மூன்வரின்-முன்வருமாயின், பத்தின்-பத்தென்னுநிலைமொழியினது, ஈற்றுயிர்மெய் ஈற்றிலுள்ளது ககரவுயிர்மெய்யானது, கரந்திட-கெட,ஒற்று-தகரமெய், னவ்வாகும்-னகரமெய்யாகத்திரியும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்)பத்து-இரண்டு-பன்னிரண்டு, எனவரும். (௪௫)

௱௬௬ ஒன்பதொழித்தவெண்ணொன்பதுமிரட்டின்
முன்னதின்முன்னலவோடவுயிர்வரின்
வவ்வுமெய்வரின்வந்ததுமிகனெறி.

இது ஒன்பதைநீக்கி; ஒன்பதெண்களாய்நிலைமொழிகளுள்மூன்றுமூற்றுமூன்றுமேழ்குறுகுமெனஎய்தியதின்மேற்சிறப்புவிதியும்உயிர்வரின் எல்லாவற்றிற்கும்எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதியும்மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்தலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஒன்பது-ஒன்பதென்கிறஎண்ணொன்றனையும், ஒழித்த- ஒழித்துநின்ற, எண்ணொன்பதும்-ஒன்றுமுதற்பத்தீறாகிய ஒன்பதெண்ணினையும், இரட்டின்-இரட்டித்துச்சொன்னால், முன்னதின்- நிலைமொழியினது, முன்னல்-முதலெழுத்தல்லாதவைகளெல்லாம், ஓட-கெட,உயிர்வரின்-உயிர்முதலானவெண்வரின்,வவ்வும் வகரமெய்யும், மெய்வரின்-மெய்முதலானவெண்வரின், வந்ததும்-வந்தமெய்யும், மிகல்-மிகுதல், நெறிமுறையாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஒன்று-ஒன்று—ஒவ்வொன்று, இரண்டு-இரண்டு—இவ்விரண்டு, நான்கு நான்கு—நந்நான்கு, பத்துபத்து—பப்பத்து எனவரும் [‘நெறி, யென்றமையால் நந்நான்குஎனநான்கிற்குக்குறுக்கமும்ஒரோவொன்று-ஒன்றொன்று-கழக்கழஞ்சுஎனவிரட்டித்தலும், இன்னுங்குற்றியலுகரப்புணர்ச்சியுள் அடங்காதனவுங்கொள்க.] (௪௬)

௨௱. பூப்பெயர்முன்னினமென்மையுந்தோன்றும்.

இது பூவென்கிறஊகாரவீற்றுச்சொன்முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினும், என்பதனால்எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பூப்பெயர்முன்-பூவென்னும் பலபொருளொருசொன்முன் இனமென்மையும் வருகிறவல்லினமிகுதலல்லாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லினமும், தோன்றும்-மிகும்—எ-று.

(உ-ம்) பூங்கொடி- பூஞ்சோலை- பூந்தடகம்- பூம்பணை எனவரும். [மலராயின் இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையும் அழகாயிற் பண்புத்தொகையுமாம்] (௫௰)

உ௱க. இடைச்சொல்லேயோமுன் வரினியல்பே.

இது ஏகார ஓகார இடைச்சொற்களின் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினையென்பதனுள்ளெய்தியதுவிலக்குகின்றது.

இ-ள். இடைச்சொல்-இடைச்சொல்லாகிய, ஏ-(முன்) ஆறேகாரத்தின்முன்னும், ஓ- (முன்) எட்டோகாரத்தின்முன்னும்வரின்-வல்லினம்வந்தால், இயல்பு-பொதுவிதியான்மிகாதுஇயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அவனேகொண்டான்—இதுபிரிநிலையும்வினாவும் ஈற்றசையுந்தேற்றமுமாம். அறமேபொருளேகாமமேதுறவே—எண்ணேயெதனையென்றோரிருவினவ—இசைநிறை அவனோ கொண்டானென்பது ஒழியிசைமுதலியவெட்டுமாம். (ருக)

உ௱உ வேற்றுமை யாயினை கானிறமொழி
யீற்றழிவோடுமம் மேற்பவுமுளவே.

இது ஐயீற்று நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது,

இ-ள். ஐகானிலைமொழி- ஐகாரவீற்றுச்சொற்கள், வேற்றுமையாயின்- வேற்றுமைக்கண்வருமாயின், ஈற்றழிவோடும்- ஈற்றைகாரங்கெடுதலுடனே, அம் அம்முச்சாரியை, ஏற்பவும்-பெற்றுமுடிவனவும்,உள-சிலவுள — எ-று.

[அழிவோடு மென்றமையால் அழியாமையோடும் அம் ஏற்பவுமுளவெனக்கொள்க, வருமெழுத்துச்சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.]

(உ-ம்) புன்னை-கானல்—புன்னையங்கானல், முல்லை-புறவம்—முல்லையம்புறவம், வழுதுணை-காய்—வழுதுணங்காய், ஆவிரை-வேர்—ஆவிரம்வேரெனவரும், [ஏற்பவுமுளவென்றதனால்முல்லைப்புறவமெனவீறுங்கொள்க] (ருஉ)

உ௱௩ பனைமுன்கொடிவரின் மிகலும்வலிவரி
னைபோயம்முந் திரள்வரினுறழ்வு
மட்டுநினை கெட்டந் நிலவுமாம்வேற்றுமை.

இது பனையென்கிற நிலைமொழிக்கும் அதனோடுபுணருஞ் சிலவருமொழிக்கும் இயல்பினையென்பதனுள்ளேயைச்சூத்திரத்தானும் எய்தியவற்றையிகந்து படாமைக்காத்தலும் இச் சூ ஐ வழி யென்பதனுள்ளெய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவருத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பனைமுன்-பனையென்னும்பெயர்முன், கொடிவரின்- கொடியென்னும் பெயர் வருமாயின், மிகலும்-வந்ததுமிகலும் வலிவரின்-க-ச-த-ப க்கள்வருமாயின் ஐபோய்-நிலைமொழியிற்றைகாரங்கெட்டு அம்மும்- அம்முப்பெறுதலும், திரள்வரின்-திரளென்னும் பெயர்வருமாயின், உறழ்வும்-வந்தது மிகுந்தும் ஐபோய் அம்முப்பெற்றும் விகற்பி

த்தலும், அட்டுரின்-அட்டென்னும்பெயர் வருமாயின்ஐகெட்டு ஐகாரங் கெட்டு, அங்கீளவும்-வருமொழி அகரம்அகாரமாதலும், ஆம்ஆறும்வே ற்றுமை-மேற்றுமைக்கண — எ-று.

(உ-ம்) பனைக்கொடி-எ-ம், பனங்காய்-செறும்பு-தூண்-பழம்-எ-ம், பனைத்திரள் பனந்திரள்-எ-ம், பனாட்டு-எ-ம், வரும். (௫௧)

உயிரீற்றும்புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது

மெய்யீற்றுப்புணரியல்

உ௱௪. உடன்மேலுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

இது மெய்யீற்றுப்பதம்புணருந்திறம்புணர்க்கின்றவியலாற்கூறப்படுதலின் மெய்யீற்றுமுன் உயிர்முதல்வந்து புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உடன்மேல் நிலைமொழியீற்றில் நின்றமெய்யின்மேல், உயிர் வருமொழிமுதலுயிர், வந்து-வந்து, ஒன்றுவது, - என்றுபடுவதாகிய ற்பது இயல்பே-இயல்புப்புணர்ச்சியாம் — எ-று.

(உ-ம்) தோன்றல்-அழகன் — தோன்றலழகன், உரிச்-அழகிது — உரிஞழகிது, புகழ்-அழகிது — புகழழகிது எ-ம், வேல்-எறிந்தான் — வேலெறிந்தானெனவும்வரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (௧)

உ௱௫. தனிக்குறில் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்க்கின்றது.

இ-ள். தனிக்குறில்முன்-தனிக்குறிலின் முன்னின்ற ஒற்று-மெய்யானது, உயிர்-உயிரானது, வரின்-வந்தால், இரட்டும்-இரட்டித்து நிற்கும் — எ-று.

(உ-ம்) மண்-அரிது — மண்ணரிது, பொன்-அரிது — பொன்னரிது எ-ம், மண்-அகம் — மண்ணகம், பொன்-ஒளி — பொன்னொளி எ-ம், வரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (௨)

உ௱௬. தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந்

துன்னுமென்று துணிகுநருமுளரே.

இது யகரமொழிந்த பத்துமெய்களின் முன்வருகிற யகரத்திற்கு என்மூவெழுத் தென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தன்னொழி-தன்னையொழிந்த, மெய்ம்முன்-ஞணநமனரலவழ ளஎன்கிற பத்துமெய்களின்முன்னும், ய-யகரமானது, வரின்-வந்தால்

ல், இகரம்-இகரச்சாரியை, துன்னுமென்று - தன்முன்பொருந்துமென்று, துணிநரும்-அறிதிற்கொள்வாரும், உளர்-சிலருளர்—எ-று.

(உ-ம்) வேள்-யாவன்—வேளியாவன், மண்-யாது—மண்ணியாவது, எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே [துணிநருமென்றனதிர்மறையாய்இழிவு சிறப்புமலைமயால் - வேள்யாவன், மண்யாது, எனப்பொதுவிதிபெறுமென்பார் பலருளரெனக்கொள்க,] (௫)

௨௱௭. ஞணநம லவளன வொற்றிறு தொழிற்பெய
ரேவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரி
னுவ்வுறு மேவ லுறுசில சில்வழி.

இது முதனிலைத்தொழிற்கும் ஏவற்கும்பொதுவாகிய சிலவினைமொழிகளுக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள் ஞணநமலவளன-ஞணநமலவளனஎன்கிற, ஒற்று-எட்டுமெய்களும், இறு-இறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்-முதனிலைத்தொழிற்பெயர்களும், ஏவல்வினை-ஏவல்வினைகளும், யவ்வன்மெய் யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின்-வருமாயின், நனி பெரும்பாலும், உ உகரச்சாரியையை, உறும்-உறுதிக்கட்பொருந்தும், சில-வேவல்வினைகள், சில்வழி-சிலவிடங்களிலே, உறு-அவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தாவாம்—எ-று.

(உ-ம்) உரிஞுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருநுக்கடிது, திருமுக்கடிது, தின்னுக்கடிது, நீண்டது வலிது எ-ம், கடுமைநீட்சிவன்மை-எ-ம். தொழிற்பெயரிருவழியும் உகரம்பெற்றனமற்றவையும் இப்படியே. உரிஞுகொற்றா, உண்ணுகொற்றா, பொருநுகொற்றா, திருமுகொற்றா, தின்னுகொற்றா, நாகா-வளாவா-என வேவல்வினைஉகரம்பெற்றன மற்றவையுமிப்படியே [சிலவேவலுறுசில்வழியென்றதனால் உண்ணுகொற்றா, உண்கொற்றா, எனவுகரம்பெற்றும்பெறாதும் வருவனவும், உரிஞுகொற்றா எனவுகரம்பெற்றேவருவனவும், உளவென்றறிக.] (௬)

௨௱௮. நவ்விறு தொழிற்பெயர் க்கவ்வுமாம் வேற்றுமை.

இது நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நவ்விறு-நகரமிறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்க்கு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்க்கு, அவ்வுமாம் உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையுமாகும், வேற்றுமை, வேற்றுமைக்கண்—எ-று.

(உ-ம்) பொருநக்கடுமை எனவரும். (௭)

௨௱௯. ணனவல்லினம் வரட் டறவும் பிறவரி
னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா கும்மே.

இது மேலைச்சூத்திரம் வரைக்கும் மெய்யீற்றுப் பொதுப்புணர்ச்சி கூறிஅவற்றிற்கேயுரிய ஞகரநகரங்களையொழித்து மற்றவைகளுக்குமுறையேசிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி ணகரனகரவீறுபுணருமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ணன-ணகரனகாரங்கள், வேற்றுமைக்கு-வேற்றுமைக்கண், வல்லினம்-வன்கணம், வர-வந்தால், டறவும்-முறையேடகாரமும்றகாரமும், பிற-மெல்லினமும் இடையினமும் வரின்-வந்தால், இயல்-இயல்பும், ஆகும் ஆம், அல்வழிக்கு அல்வழிக்கண், அனைத்துமெய்-மூவினமெய்களும், வரினும்-வந்தாலும், இயல்பாகும்-இயல்பேயாகும்-எ-று.

(உ-ம்) சிறுகண் களிறு—சிறுகட்களிறு, பொன்-தகடு—பொற்றகடு, எனவேற்றுமையிலே வல்லினம்வர ணனக்கள்திரிந்தன, மண்-ஞாற்சி, பொன்-ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வன்மை, எனவேற்றுமையிலேமெல்லினமும் இடையினமும்வர ணனக்கள் இயல்பாயின. மண் கடிது, பொன்-கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என அல்வழியிலே மூன்றினமும்வர ணனக்கள்இயல்பாயின மற்றவைகளுமிப்படியே. [ஒப்பின்முடித்தலால்னகரமும்உடன்கூறினார், பின்னேகூட்டிச் சொல்லப்படு மெழுத்துகளுக்கும், இவ்வுத்தியேகொள்க. (௬)

உ௱௰. குறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இது ணகரனகரவீறுகளுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். குறில்-தனிக்குறிலொன்றனையும், அணைவில்லா - சாராமல் ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச்சார்ந்த, ணனக்கள்-ணகாரனகாரமெய்களானவை, வந்த-வருமொழிக்குமுதலாகவந்த, நகரம்-நகரமானது, திரிந்துழி-மயக்கவிதியில்லாமையினாலே திரிந்தவிடத்து, கேடு கெடுதலை, நண்ணும்-பொருந்தும்—எ-று.

(உ-ம்) தூண்-நன்று—தூணன்று, பசுமண் - நன்று—பசுமணன்று, எ-ம், நன்மை-எ-ம், ணகரம்இருவழியுங்கெட்டது, அரசன்-நல்லன், அரசநல்லன், செம்பொன்-நன்று, செம்பொனன்று, எ-ம். நன்மை எ-ம். னகரம் இருவழியுங்கெட்டது. (௭)

உ௱௰க. சாதிக்குழூஉ பரண் கவண்பெயரிறுதி
யியல்பாம் வேற்றுமைக் குணவேண் சாண்பிற
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

இது ணகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேற்றுமைக்கணெய்தியது விலக்கலுஞ்சிலவற்றிற்கு அல்வழிக்கணெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சாதிப் (பெயர்) - சாதிபற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், குழூஉ ப் (பெயர்) - திரள்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், பாண்கவண்பெயர்-பாண்கவணென்னும் பெயர்களுக்கும், இறுதி-ஈற்றுணகரமானது, வேற்றுமை (க்கும்) - வேற்றுமைக்கண்ணும், இயல்பாம் - வல்லினம்வந்தாலியல்பாகும், உணவெண் (பெயர் - உணவிற்குரிய எள்ளின்றிரிசொல்லாகிய எண்ணென்னும்பெயருக்கும், சாண் (பெயர்) - சாணென்னும் நீட்டலளவைப் பெயருக்கும், இறுதி - ஈற்றுணகரமானது, அல்வழியு ம்-அல்வழிக்கண்ணும், டவ்வாகலுமாம்-வல்லினம்வந்தால் திரிந்துடகாமாதலும் பொருந்தும்——எ-று.

(உ-ம்) பாண்குடி-எ-ம், அமண்குடி-எ-ம், பாண்கால்-எ-ம், கவண்கால் எ-ம் வேற்றுமையிலு மியல்பாயிற்று, எண் - கடிது—எட்கடிது சாண் கோல்—சாட்கோல், என அல்வழியிலுந்திரிந்தது. [டவ்வாகலுமாமென்ற வும்மையாலெண்கடிது. சாண்கோல், எனவியல்பாதலே சிறப்பாம் பிறவென்றமிகையால், வேற்றுமையில் பாணக்குடிஎனஅகரச்சாரியைபெறுதலும், அட்டுண்டுழனிஎன்னுமியல்பும், மட்குடம்.மண்குடம், என்னுமுறழ்வும், இருவழியிலும் இன்னும்ணகரவீற்றுள்அடங்காதவையுண்டேல் அவையுங்கொள்க. (௮)

௨௱௰௨ னஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகா
னடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது னகரவீற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண் எய்தியதுவிலக்கலும் பிறிதுவிதிவகுத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். னஃகான்-னகரத்தையிறுதியிலுடைய, கிளைப்பெயர்-சாதிப்பெயர், இயல்பும்-வல்லினம் வரவீறுதிரியாதியல்பாதலும், அஃகானடைவும் - அகரச்சாரியைபெறுதலும், வேற்றுமைப்பொருட்கு - வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், ஆகும்-ஆகும்——எ-று.

(உ-ம்) எயின்-குடி- எயினக்குடி, சேரி, தோட்டம், எனவரும். [பொருட்கே யென்றமிகையால்எயினமரபு, எயினவாழ்வு, எயினவணி, எனமற்றைக்கணம்வரினும் அகரச்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க] (௯)

௨௱௰௩. மீன்றவ்வொடு பொரூஉம் வேற்றுமை வழியே.

இது மீனென்னுஞ்சொல்லுக்கு வேற்றுமைக்கண் எய்தியதொருவாற்ருல் விலக்குகின்றது.

இ-ள். மீன்-மீனென்னுமொழியிறுதினகரம், வேற்றுமைவழி-வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்துவரின்) றவ்வொடு றகரத்தோடு பொரூஉ ம்-உறழ்ந்துவரும்——எ-று.

(உ-ம்) மீன்-கண்—மீற்கண், செவி தலை, புறம், எனவரும். (௰)

௨௱௰௪. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரி
னீறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

இது தேனென்னுஞ்சொல்லுக்குணைவல்லினம் வரட்டறவும் என எய்தியது விலக்கலும்பிறவரின் இயல்புமாகும் வேற்றுமைக்கண்வழிச் சகரத்துமெய்வரினு மியல்பாகும் எனஎய்திய திகந்துபடாமற்காத்தலும் இச்சூத்திரத்தில் இயல்பும்என எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால்எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தேன்மொழி தேனென்னுஞ்சொல், மெய்வரின்- மூவினமெய்களும் வரின், இயல்பும்-இறுதிமகரமெய் யியல்பாதலும், மென்மை மேவின்-மெல்லினம்வரின், இறுதி-அம்மெய், அழிவும்-இயல்பாதலேயன்றிக்கெடுதலும், வலிவரின்-வல்லினம்வரின், ஈறு-அம்மெய்போய்-இயல்பாதலேயன்றிக்கெட, வலிமெலிமிகலும்-வந்தவல்லினமாவது அதற்கினமாவதுமிகுதலும், ஆம்-ஆகும், இருவழி இருவழிக்கண்ணும்—எ-று.

(உ-ம்) தேன்கடிது, தேனன்றது, தேன்யாது-எ-ம், தேன்மொழி தேமொழி-எ-ம், தேன்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு-எ-ம், அல்வழியில்வந்தன. தேன்கடுமை, தேன்மலிவு, தேன்யாப்பு-எ-ம், தேன்- மலர்—தேமலர்-எ-ம், தேன்-குடம்— தேக்குடம், தேங்குடம்-எ-ம், வேற்றுமையில்வந்தன, மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௪)

௨௱௰௫ மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகர
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்.

இது எகினென்னுஞ் சொல்லுக்கு வேற்றுக்கண்ணைவல்லினம்வரட்டறவும் என எய்தியவிக்கலும் அகரமருவவென்றதனால் அச்சூத்திரத்தால் இருவழிக்கண்ணும் எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுத்தலும்வருகிறவல்லினத்திற்குஇயல்பினுமென்பதனால் எயதியதன்மேற்சிறப்புவிதியும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மரமல் மரமல்லாத, எகின்மொழி அன்னத்தை யுணர்த்துமெகினென்னுஞ்சொல், இயல்பும்-வேற்றுமையிலும் வல்லினம்வரஇறுதியியல்பாதலும், அகரமருவ-இருவழியிலும் அகரச்சாரியைபொருந்த, வல்மெல்மிகலும்- வல்லெழுத்தாவது அதற்கினமாவது மிகுதலும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) எகின்கால், சிறை-தலை-புறம்எனவேற்றுமையிலியல்பாயிற்று எகினட்புள் எகினப்புள்-எ-ம். எகினக்கால்- எகினங்கால் எ-ம், இருவழியிலும் அகரம்வர வல்மெலி மிகுந்தன(அகரம்வருதற்கு..... மெழுத்தைச் சொல்லாமையால்நாற்கணமுங்கொள்க, எகினமாட்சி-எகினவாழ்க்கை- எகினவழக்கு எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. ( )

௨௱௰௬ குயினூன் வேற்றுமைக்கண்ணுமியல்பே.

இது குயின் ஊன் என்னுஞ்சொற்களுக்கு ணவல்லினம்வரட்டறவும் என எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். குயின்-குயினென்னும்பெயரும், ஊன்-ஊனென்னும்பெயரும். வேற்றுமைக்கண்ணும்-வேற்றுமையினிடத்தும், இயல்பு- இயல்பாகும் எ-று.

(உ-ம்) குயின்கடுமை ஊன்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவரும். (குயின்-மேகம்) (௰௬)

௨௱௰௭. மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெயரனைய
கன்னவ்வேற்று மென்மையோடுறழும்.

இது மின் பின் பன் கன்என்கிற நான்குசொற்களுக்குமன்னவல்லினம் வரட்டறவுமென்பதால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுக்கலும் அகரச்சாரியை முன்வருகிறவல்லினத்திற்கு இயல்பினு மென்பதனுல் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மின் பின் பன் கன்-மின்முதலிய நான்குசொற்களும், தொழிற்பெயரனைய-தொழிற் பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள்வரின் உகரச்சாரியை பொருந்தும், கன இவற்றுட் கன்னென்னுஞ்சொல், அவ்வேற்று-அகரச்சாரியையும்பெற்று, மென்மையோடுறழும் வருகிறவல்லெழுத்தானது அதற்குஇனமாவதுமிகப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) மின்னுக்கடிது பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, நன்று வலிது-எ-ம், கடுமைநன்மை, வன்மை-எ-ம், கன்னத்தட்டு கன்னந்தட்டு-எ-ம், கன்னத்தூக்கு, கன்னந்தூக்கு-எ-ம், அல்வழிவேற்றுமைகளில் முறையேவந்தன, மற்றவைகளுமிப்படியே. [கன-சிறுதராசுத்தட்டு.]

௨௱௰௮. தன்மனென்னென்பவற் றீற்றுனவ்வன்மையோ
டுறழுநின்னீ றியல்பாமுறவே

இது தன் என் என்கிறவிகாரமொழிகளுக்கு ன்ன வல்லினம்வாட்டறவும் எனஎய்தியதொருமாற்றால்விலக்கலும்நின்என்பதற்குஎய்தியது விலக்கலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்னென் னென்பவற்று தன்என்என்பவைகளினுடைய, ஈற்றுஇறுதியிலுள்ள, ன-னகரமெய்யானது, வன்மையோடுறழும்-வல்லினம்வரிற்பொருவிதியால் றகரமாகத்திரிதலும் அவ்விதியேலாதியல்பர்தலுமாம். நின்-நின்னென்பதனது, ஈறு-இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, இயல்பாம்-வல்லினம்வரிற் றிரியாதியல்பேயாகும்-எ-று.

(உ-ம் தன்பகை, தற்பகை, என்பகை, எற்பகை-எ-ம், நின்பகை, எ-ம், வரும் [உறவேயென்ற மிகையால் மின்பின் முதலியவைமின்கடிது, மின்கலுழை எனவிருவழியுஞ் சாரியை பெறுதலுந் திரிதலுமில்லாமல்வருதலும், மான்குளம்பு. அழுங்கை, யென வேற்றுமையிலே சிறப்புவிதி சொல்லாதவைகள் இயல்பாதலும், வரிற்கொள்ளும் எனச்செ

பினென்னும் வாய்பாட் டுவினையெச்சம் பொதுச்சூத்திரத்தால் இயல்பாகாது திரிதலும், இன்னும் ணகரமெய்யீற்றுள் அடங்காதவை யிருந்தால் அவையுங்கொள்க.] (௰௫)

உ௧௯. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்.

இது மகரமெய்யீறு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மவ்வீறு மகரவீற்றுச்சொற்கள், ஒற்று-இறுதியிலுள்ளமகரமெய், அழிந்து-கெட, உயிரீறொப்பவும் விதியுயிரீறுபோன்று இயல்புயிரீறுபோலப் புணர்வனவும், வன்மைக்கினமாத்திரிபவும்-வல்லினம்வரிற்கெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத்திரிவனவும் ஆகும்-ஆகும்—எ-று.

[உயிரீறொத்தல் புயிர்வரின் உடம்படு மெய்பெறவும் வல்லினம் வரின் மிகவும்மெல்லினமும் இடையினமும் வரினியல்பாகவும் புணர்தல்.]

(உ-ம்) வட்டம்-ஆழி—வட்டவாழி, வட்டக்கடல், வட்டநேமி, வட்டவளி எ-ம், மரம் அடி—மரவடி, மரக்கால், மரநார், மரவேர் எ-ம், நாம் கடியம்—நாங்கடியம், நம் கை—நங்கை எ-ம், வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. [இனமாத்திரிப வென்றமையின் அருத்தாபத்தியால்நாம்பெரியம் எனப் பகரம்வழிமுறை திரியாமையுங்கொள்க.] (௰௬)

உ௨௰ வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வு
மல்வழி யுயிரிடை வரினியல் புமுள.

இதுசில மகரவீற்றிற்கு மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதுபடாமற்காத்தலும் விலக்கலும் வருகிறவல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமை-வேற்றுமைக்கண், ம-மகரவிறுதி, போய்-கெட, வலிமெலியுறழ்வும்-வல்லினமாவது அவற்றிற்கு இனமாவது மிகுதலும், அல்வழி-அல்வழிக்கண், உயிர்-உயிரும் இடை-இடையினமும், வரின்-வந்தால், இயல்பும்-கெடாதியல்பாதலும், உள-உளவாம்—எ-று

(உ-ம்) குளம்-கரை—குளக்கரை, குளங்கரை-எ-ம், குளம்-அழகிது—குளமழகிது, குளம்-யாது—குளம்யாது எ-ம், வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௭)

உ௨௧. நுந்தம் எம்நம் மீறாம் மவ்வரு ஞநவே.

இது சில பொதுப்பெயர்களுக்கு மவ்வீற்றொற் றழிந்தென எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். நுந்தம் எம்நம்-நும்முதலிய நான்குவிகாரமொழிகளுக்கும் ஈறாம்-இறுதியாகிய, ம-மகரமெய்யானது, வருஞந-வருகிற ஞகரநகரங்களாகத்திரியும்—எ-று.

(உ-ம்) நும்- ஞாண்—நுஞ்ஞாண், நும்-நூல்—நுந்நூல், எனவரும். [தம்முதலியவற்றோடும் இப்படியேகூட்டுக.] [ஞநவரின் அவையாகத்திரியுமெனவே ஒழிந்த மகரம்வரின் நும்மணி என வியல்பாமென்பது பெற்றும்.]

உ௨௨. அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்.

இது அகமென்னுஞ் சொல்லுக்கு வன்மைக்கினமாத் திரியுமெனஎய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது

இ-ள். அகமுனர்-அகமென்னுமிடப்பெயர்முன், செவிகை- செவிகைஎன்கிற சினைப்பெயர்கள், வரின்-வந்தால், இடையன-நிலைமொழிநடுநின்ற ககரமெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிரும், கெடும்- அழியும்—எ-று.

(உ-ம்) அகம்-செவி—அஞ்செவி, அகம்-கை—அங்கை, எனவரும், [கெட்டேவருமென்றமையால் அகஞ்செவி, அகங்கை என வருவனவுங் கொள்க.] (௰௯)

உ௨௩. ஈமுங் கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானு
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே

இது ஈம் என்பதுமுதலிய மூன்று சொற்களுக்கும் மவ்வீறொற்றழிக்கெனபதனல்எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். ஈமுங்கம்மு முருமும்-ஈம் கம் உரும் என்கிற மூன்றும், தொழிற்பெயர்மானும்-இருவழியிலுந் தொழிற்பெயர்போலயகரமல்லாத மெய்கள்வந்தால் உகரச்சாரியை பெற்று முடியும், முதலன-இவற்றுள்ளே முதற்கணின்ற ஈமுங்கம்மும், வேற்றுமைக்கு வேற்றுமைக்கண் அவ்வும்பெறும்- உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையும் பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது, நீண்டதுவலிது-எ-ம், கடுமை-நீட்சி, வலிமை-எ-ம். ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்-எ-ம், வரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. [ஈம்-சுடுகாடு. கம்-கம்மியரதுதொழில். உரும்-இடி.] (உ0)

உ௨௪. யரழ முன்னர்க் கசதப வல்வழி
யியல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல்.

இது யரழ மெய்யீற்றுமுன் கசதபக்கள் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யரழமுன்னர்-யகரரகரழகரமெய்களின்முன், கசதப-ககரசகர தகர பகரங்கள் வரின், அல்வழி-அல்வழியில், இயல்பும்- இயல்பாதலும், மிகலும்- மிகுதலும், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிகலும்மிகுதலும், இனத்தோடுறழ்தலும் வல்லினமாவது மெல்லினமாவதுமிகுதலும், விதியாகும் விதியாகும்—எ-று.

(உ-ம்) வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது-எ-ம், மெய்க்கீர்த்தி, கார்ப்பருவம், பூழ்ப்பறவை-எ-ம், அல்வழியில்இயல்புமிகலுமாயின, நாய்க்கால், தேர்க்கால், பூழ்க்கால்-எ-ம், வேய்க்குழல், வேய்ங்குழல், ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு-எ-ம், வேற்றுமையின்மிகுந்தும் உறழ்ந்தும் வந்தன-மற்றவைகளுமிப்படியே. [மேலென்றமிகையால்வாய் புகுவதனினும்எனவேற்றுமையி லியல்பாதலும் பாழ்க்கிணறு பாழ்ங்கிணறெனப் பண்புத்தொகையி லுறழ்தலும் இன்னும் அடங்காதவைகளிருந்தால் அவைகளுங்கொள்க,] (௨௧)

௨௨௫. தமிழவ் வுறவும் பெறும் வேற்றுமைக்கே
தாழுங்கோலவந் துறுமே னற்றே.

இது தமிழ்தாழ் என்கிறவிருசொற்களுக்கும் எய்தாததெய்துவிக்கின்றது

இ-ள், தமிழ்-தமிழென்கிறசொல், வேற்றுமைக்கு வேற்றுமைக்கண்ணேநாற்கணமும்வந்தால், அவ்வுறவும்-அகரச்சாரியை பொருந்தவும், பெறும்-பெறும்-தாழும், தாழென்னுஞ்சொல்லும், கோல்-கோலென்னுஞ்சொல்லானது, வந்து-வந்து, உறுமேல்-பொருந்துமாயின், அற்று-அவ்வகரச்சாரியைபெறும்—எ-று.

(உ-ம்) தமிழப்பல்லவதரையர், தமிழநாதன், தமிழவளவன், தமிழவரசன்-எ-ம், தாழக்கோல்-எ-ம், வரும். [அவ்வுறவுமென்றவுந்திரதுதழீஇயவெச்சவும்மையால் தமிழின்சுவையென இன்சாரியைபெறுதலுங்கொள்க.] (௨௨)

௨௨௬. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமுமாகும்.

இது கீழென்பதன் முன்வருகிறவல்லினத்திற்கு யாழுமுன்னரென்பதனால் எய்தியது பெரும்பாலும் விலக்குகின்றது.

இ-ள், கீழின்முன்-கீழென்கிறசொல்லின்முன்வருகிற வன்மைவல்லினம், விகற்பமுமாகும்-ஒருகாலியல்பாகியும் ஒருகால்மிக்கும்வருகிறவிசற்பத்தையும் பொருந்தும்—எ-று.

(உ-ம் கீழ்குலம்-கீழ்க்குலம், கீழ்சாதி-கீழ்ச்சாதி எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே, விகற்பமுமென்னு மிழிவுசிறப்பும்மையால்இவூற்றுனியல்பே சிறப்புடைத்தென்றறிக. (௨௩)

௨௨௭. லளவேற் றுமையிற் றடவுமல்வழி
யவற்றோடுறழ்வும் வலிவரி னாமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பு
மாகு மிருவழி யானுமென்ப.

இது லளமெய்யீறுகள் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், லள - லகரளகரமாகிய இரண்டுமெய்யீறுகளும், வலிவரின்-வல்லினம்வந்தால், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், றடவும் - முறையே றகர டகாரமெய்களும், அல்வழி-அல்வழிக்கண், அவற்றோடுறழ்

வும்-றகாரடகாரங்களுடனே யுறழ்வனவும், ஆம்-ஆகும், இருவழியானு ம், இருவழிக்கண்ணும், மெலிமேவின்-மெல்லினம்வந்தால் னளவும்மு றையே ணகாரணகாரமெய்களும், இடைவரின்-இடையினம்வந்தால், இ யல்பும்-இயல்பும், ஆகும்-ஆகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(உ-ம் கற்குறை, முட்குறை-எ-ம், கல்குறிது. கற்குறிது, முள்கு றிது, முட்குறிது-எ-ம். கன்ஞெரிந்தது, முண்ஞெரிந்தது, கன்ஞெரிமு ண்ஞெரி-எ-ம், கல்யாது, முள்யாது, கல்யாப்பு, முள்யாப்பு-எ-ம், முறை யேவந்தன, மற்றவைகளும்இப்படியே, அல்வழியவற்றோடுறழ்வுமென் றதனும் இவற்றோடுமெய்யாகாததகரம்வரின் ஏற்புழிக்கோடலால் [கற்றீது முட்டீது, எனத்திரிபொன்றுமேகொள்க] உ௪)

உஉஅ. குறில்வழி ளத்தவ் வணையி னாய்த
மாகவும் பெறூஉ மல்வழி யானே.

இது இவ்விரண்டீற்றிற்கும் மேலேசூத்திரத்தா லெய்தியதன்மேற்சி றப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், குறில்வழி-தனிக்குறிலின் பின்னின்ற, ளத-லகாரளகாரமெய் களானவை, அல்வழியான்-அல்வழிக்கண், தவ்-தகரமானது, அணையின்- வருமாயின், ஆய்தமாகவும் றகாரடகாரங்களாகத் திரிதலையன்றி ஆய் தமாகத்திரிதலையும். பெறூஉம்-பொருந்தும்-எ-று.

(உ-ம்) கல் தீது - கஃறீது, முள்-தீது முஃடீது எனவரும். ()

உஉகூ. குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடு மீரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரி
னியல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற

இது லளவேற்றுமையிற் றடவுமென்பதனால் எய்தியதனைத்திரிபு துவிதிவகுக்கின்றது-

இ-ள். குறில்செறியா-தனிக்குறிலொன்றனையுஞ்சாராத, லள-லகார ளகாரமெய்களானவை, அல்வழி-அல்வழிக்கண், வந்த-வருமொழிக்குமு தலாய்வந்த, தகரம்-தகரமானது, திரிந்தபின் திரியுமிடத்து, கேடும்-கெ டுதலும், ஈரிடத்தும்-இருவழிக்கண்ணும், வரு-வருமொழிக்குமுதலாய் வந்த, ந-நகரமானது, திரிந்தபின்-திரியுமிடத்து, மாய்வும்-கெடுதலும், வலி-வல்லெழுத்துமுதன்மொழி, வரின்-வந்தால், இயல்புந்திரிபும் அல் வழிக்கண்ணுறழாஇயல்பாதலுந் திரிதலும் வேற்றுமைக் கண்ணேதிரி யாதியல்பாதலும், ஆவன-உள-பொருந்துவனவுள -எ-று.

(உ-ம்) தோன்றல் தீயன்-தோன்றறீயன், வேள் - தீயன்-வேடீ யன், அல்வழியிலேதகரந்திரியுமிடத்துக்கெட்டன, தோன்றல் - நல்லன்

தோன்றனல்லன், வேள்-நல்லன் — வேணல்லன்-எ-ம், தோன்றல் நன்மை — தோன்றனன்மை, வேள்-நன்மை — வேணன்மை எ-ம், இருவழியினும் நகரந் திரிபுழித் தக்கெட்டன, கால்கடிது, மரங்கள்கடிய — எ-ம், வேற்படைக்குமரன் வாட்படைக்கையன்-எ-ம், அல்வழியில் வல்லினம் வர உறழா தியல்புந் திரிபுமாயின, கால்குதித்தோடிக் கடல்புக மண்டி வாள்போழ்ந்திட்ட மறவர் என வேற்றுமையிலே வலிவரத் திரியா தியல்பாயின. [இறவென்றமிகையாற் தோன்றறீமை, வேண்டீமை, என வேற்றுமையிலுந் தகரந்திரிபுழித் தக்கெடுதலும், காற்றுணை, கட்டுணை, எனக்கெடாமையும், விற்படை என உறழாது திரிதலும், கொள்களிறு, கொள்பொருள், என வினைத்தொகையியல்பாதலும் இன்னுமிவ்விரண்டற்குள் அமைவனவும் கொள்க, உயர்திணையிற்காட்டிய உதாரணங்கள் மயக்கவிதியில்லாவிடத்து வருதலால்விலவிகாரமா முயர்திணையென்றமைற்று எடக்காரம்,] (௨௬)

௨௨௯. லளவீறு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வுரு
வல்வழி யல்வழி யியல்புமா வனவுள.

இது லகாரளகார மெய்யீற்றுத் தொழிற்பெயர்களுக்கு வருவதோரைய மறுத்தலும் ஒருசாரன அல்வழி யியல்பேற்றெழுவென வெய்தியது விலக்கலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளவீற்றுத்தொழிற் பெயர்-லகாரத்தை யீறாகவுடையவி குபெற்ற தொழிற்பெயரும் ளகாரத்தையீறாகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும், ஈரிடத்தும்-இருவழியிலும், உவ்வுறு-உகரமல் லதுபெறாவன உகரம்பெறுவனவாம், வல்-வல்லினம், வரின் வந்தால். அல்வழி-அல்வழிக்கண், இயல்புமாவன உறழாதியல்பாவனவும், உள-உளவாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஆடல்சிறந்தது, ஆடற்சிறந்தது, ஆடனன்று, ஆடல்வலிது எ-ம், ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்மை, ஆடல்வன்மை-எ-ம், கோள்கடிது, கோட்கடிது, கோணன்று, கோள்வலிது-எ-ம், கோட்கடுமை, கோணன்மை, கோள்வன்மை எ-ம், இருவழியும், உகரம்பெறுதல் பொதுவிதியா லாயின, நடத்தல்கடிது, கடப்பித்தல்கடிது, எனச்சிலவுறழாது அல்வழியியல்பாயின, [இயல்புமென்ற வும்மையால் பின்னல் கடிதுபின்ன ற்கடிது, உன்னல்கடிது, உன்னற்கடிது, எனப்பொதுவிதியானுறழ்தலும் பெறுமெனவுங் கொள்க] (௨௭)

௨௩௰. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிருவழியும்
பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்.

இது வல்லென்பது வேற்றுமையிற் றடவுமென்பதனால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிக்கின்றது.

இ-ள். வல்-வல்லென்கிற (சூதாடுகருவிப்பெயர்) இருவழியும்-இருவழிக்கண்ணும், தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லாதமெய்கள் வந்தால்தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியைபெறும், பலகைநாய்வரினும்-பலகைநாயென்கிற விருபெயர்வரினும் பிறபெயர்கள்வரினும், வேற்றுமைக்கு-வேற்றுமைக்கண், அவ்வுமாய்-உகரச்சாரியையல்லாமலும் அகரச்சாரியையும்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) வல்லுக்கடிது,நன்று, வலிது-எ-ம், வல்லுக்கடுமை,நன்மை வன்மை-எ-ம், வல்லப்பலகை,நாய்,புலி,குதிரை-எ-ம, வல்லுப்பலகை நாய், புலி, குதிரை-எ-ம், [வல்லினைத்தறைவரைந்தபலகை, வல்லுனுறையெனவிரியும்] (உ௬)

௨௧௨. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ்சொல்லு
மலவழியானும் றகர மாகும்,
இதுவுமது,

இ-ள், நெல்லுஞ்செல்லுங்கொல்லுஞ் சொல்லும்-நென்முதலியநான்குசொற்களினீற்றுலகரமெய்யானது அல்வழியானும்-அல்வழிக்கண்ணும், றகரமாகும்-பொதுவிதியாலுறழாது வேற்றுமைபோலறகரமெய்யாகத்திரியும்—எ-று,

(உ-ம்) நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது, சிறிது,தீது,பெரிது, எனவரும் [செல் மேகம், கொல்-கொல்லன்.] (உ௭)

௨௧௩. இல்லெனின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை விகற்பமு மாகாரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்புமாகும்.

இது இல்லென்னும் பண்புச்சொற்குளவேற்றுமையிற் றடவுமல்வழியவற்றோடுறழ்வுமெனவெய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தலும் அவற்றின்முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு அல்வழி இ ஐ யென்பதனாலும் இயல்பினுமென்பதனாலும் எய்தியதிகந்து படாமற்காத்தலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இன்மைஇன்மைப்பண்பை யுணர்த்துகின்றது, இல்லெனச்சொற்கு இல்லென்கிறசொல்லுக்கு, ஐ ஐகாரச்சாரியையானது, அடைய-பொருந்த, வன்மை- அவ்விடத்துவருகிறவல்லினம், விகற்பமும்-விகற்பித்தலும், ஆகாரத்தோடு-ஆகாரச்சாரியைபொருந்த, வன்மையாதலும்-அவ்விடத்துக்கு வருகிறவல்லினமிகுதலும், இயல்பு-இவ்விகுதியும பெறுதியல்பாதலும், ஆகும்-பொருந்தும்—எ-று, [சாரியை-பெறுதற்கு-வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.]

(உ-ம்) இல்லைபொருள் இல்லைபொருள, இல்லாப்பொருள், இல்பொருள் ஞானம், வன்மை, அணியெனவரும். (௩0)

௨௩௪. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற் பெயருமானும்

இது ளவ்வேற்றுமையிற் றவ்வுமெய்ப்பகுதலெய்தி தன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளும் வள்ளும்-இவ்விரு சொற்களும், தொழிற்பெயருமானும்-யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தாற் பொதுவிதிப்பான் முடிதலல்லாமலுந் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியையும் பெற்றுபுணரும்—எ-று.

உ-ம்) புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது, எ-ம், புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை, எ-ம், வரும். (௩௧)

௨௩௫. சுட்டு வகரமூ வினமுற முறையே
யாய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

இது லகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் மூவினத்தோடும் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் சுட்டுவகரம்- அவ் இவ் உவ் என்கிற அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்களீற்று வகரமெய், மூவினம்-வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும், உற வர, முறை முறையாக, ஆய்தமும் - தனிநிலையும் மென்மையும்-மெல்லினமும் இயல்பும்-இயல்பும், ஆகும் ஆகும்—எ-று

(உ-ம்) அவ்-கடிய—அஃகடிய, அவ்-ஞானம்—அஞ்ஞானம், அவ் யானை—அவ்யானை, எனவரும், இவ் உவ் என்பவைகளுடனேயும் இப்படியேகூட்டுக. (௩௨)

௨௩௬. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்

இது தெவ்வென்கிறசொல் யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் தெவ்வென்மொழி-தெவ்வென்கிறபகையை யுணர்த்தும்பெயரானது, தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லாத மெய்களோடுபுணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல வுகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும், ம-மகரமெய்யானது, வரின்-வந்தால், வஃகான்-வகரமெய்யானது, மவ்வுமாகும்- உகரச்சாரியை பெறுதலல்லாமலும் ஒரோவிடத்து மகரமெய்யாகவுந்திரியும்—எ-று.

உ-ம்) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவலிது-எ-ம்,தெவ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்சி, தெவ்வுவலிமை-எ-ம், தெவ்வுமன்னர், தெம்மன்னர்-எ-ம், தெவ்வுமுனை- தெம்முனை-எ-ம், வரும். (௩௩)

௨௩௭ னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவு
மாகுந் தக்க ளாயுங் காலே,

இது முன்னே புணர்க்கிய வருமொழிகளுக்குமுதலாகிய மெய்களுக்குள்ளே திரிதற்பாலன விவைமெனவிதந்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னலமுன் - னகரலகரமெய்களின்முன், த வருகிறதகரம், ற(வ்வும்)-றகரமும், ந-வருகிறநகரம், னவ்வும் னகரமும், ணளமுன்-ணகரளகரமெய்களின்முன், த வருகிறதகரம், ட(வ்வும்) டகரமும், ந-வருகிறநகரம், ணவ்வும் ணகரமும், ஆகும்-ஆகும், ஆயுங்காலை- ஆராயுமிடத்து — எ-று.

உ-ம்) பொன்-தீது—பொன்றீது, பொன்- தீமை—பொற்றீமை, கல்-தீது — கற்றீது, கல்-நன்று—கன்னன்று, மண்-தீது —மண்டீது, மண்-நன்று—மண்ணன்று, முள்-தீது — முட்டீது, முள் நன்று - முண்ணன்று, எனவரும் [ஆயுங்காலையென்றதனால் மயக்க விதியில்லாமையா ல் இப்படிப்புணரு முதலிரண்டினுள் ஒன்றுவேறு இரண்டாவதாவி காரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரியனவாகிப் புணருமென்பதும் மயக்கவிதி யுள்ளனவற்றிற்கு வருகிறவிகாரம் அல்வழி வேற்றுமைப்பொருளோக் கத்தால் வருமென்பதும்பெற்றும்-] (௯௪)

௨௯௮ உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்

இது உயிரீற்றுப்புணரியற்கண்ணும் இவ்வியற்கண்ணும் முடிந்தவே ற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்குஎய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துகி ன்றது.

இ-ள். உருபின்முடிபவை-மேலுருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியுமுடி புகள்; இப்பொருளினும்-அப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும், ஒக்கும்- ஒத்துமுடியும்—எ-று.

(உ-ம் எல்லாவற்றதும், எல்லாவற்றுக்கோடும், என அஃறிணைக் கண் அற்றும்- உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் பெற்றன. எல்லாநமதும், எல்லாநங்கையும், என உயர்திணைக்கண் நம்மும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் பெற்றன எல்லார்தமதும் எல்லார்தங்கையும், எல்லீரநுமதும், எல்லீர்நுங்கையும், தனது. தன்கை, தமது, தங்கை, நமது, நங்கை, எனது,என்கை, எமது, எங்கை, நினது, நின்கை, நுமது, நுங்கை,என உருபுபுணர்ச்சிபோற்பொருட்புணர்ச்சியுமுடிந்தவாறுகாண்க, மற்றவைகளுமிப்படியே (௯௫)

௨௯௯. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியு மாஉம் பொருந்திய வாற்றி
னியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

இது இப்புணரியல்களுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடை (ச்சொல்லின்)-இடைச்சொற்களுள்ளும், உரி (ச் சொல்லின் - உரிச்சொற்களுள்ளும், வடசொலின் - வடச்சொற்களுள்

ளும், இயம்பிய-உயிரீறுமொற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல்திரித ல்கெடுதல் இயல்பாதலெனச்சொல்லியபுணர்ச்சியிலக்கணங்களுள், கொ ளாதவும்-பொருந்தாது வேறுபட்டுவருவனவும், போலியும்- இலக்கண ப்போலிமொழிகளும், மரூஉம்-மரூஉமொழிகளும், பொருந்திய- இரு வகைவழக்கிலுநடக்கின்ற, ஆற்றிற்கு-முறைமைக்கு, இயைய- பொருந் துமாறு, புணர்த்தல்-புணர்க்கை, யாவர்க்கும்- அறிவுடையோரெல்லாரு க்கும், நெறி-முறை—எ-று.

(உ-ம்) ஆன்கன்று-வண்டிக்கால், எனவேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்க ட்சாரியை யிடைச்சொற்கள் திரியாதியல்பாயின, மழகளிறு, தடந்தோ ள், என அகரவீற்றுஉரிச்சொற்களின்முன் வல்லெழுத்துமிகாதியல்பா கியும் மெல்லெழுத்துமிகுந்தும்வந்தன. அளிகுலம், தனதடம், ஆதிபக ன், நிலைமொழிவருமொழியிரண்டும் வடமொழியாகிய காலத்து உயிரீற் றின்முன் வல்லெழுத்துமிகாதியல்பாயின, இன்னும்நிலைமொழிவருமொ ழிகளுள் வடநூலுட்புணர்க்கப்பட்டபடியே சிறுபான்மைதமிழில்வந்து வழங்குகின்ற தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி,முதலாயினவுங்கொ ள்க அவற்றுட்சிலவருமாறு,—அ-ஆக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண் டிலொன்றுவந்தால் ஆவும்-இ-ஈக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொ ன்றுவந்தால்-ஈயும்-உ-ஊக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்று வந்தால் ஊவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங் கெடத்தோன்றுதல் தீர்க்கசந்தியாம்.

(வரலாறு)

பத-அம்புயம்—பதாம்புயம், பரம-ஆனந்தம்—பரமானந்தம். கங் கா அமிர்தம்—கங்காமிர்தம், சதா- ஆனந்தம்—சதானந்தம் எ-ம், சசி இந்திரம்—சசீந்திரம், கிரி ஈசன்—கிரீசன், மகி-இந்திரன் — மகீந்திரன், மகி-ஈசன் — மகீசன்-எ-ம், குரு-உதயம்—குரூதயம், தரு - ஊனம் — த ரூனம், சுயம்பு உபதேசம்—சுயம்பூபதேசம், சுயம்பு ஊர்ச்சிதம்- சுய ம்பூர்ச்சிதம்-எ-ம், வரும். அ-ஆக்களிலொன்றன்முன், இ- ஈக்களிலொ ன்றுவந்தால்ஏயும், அவ்விரண்டிலொன்றன்முன், உ-ஊக்களிலொன்று வந்தால்ஓவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெ டத்தோன்றுதல்குணசந்தியாம். (வரலாறு) நர - இந்திரன்—நரேந்திர ன், சுர-ஈசன் — சுரேசன், தரா இந்திரன் —தரேந்திரன், உமா- ஈசன்— உமேசன்-எ-ம், பாத-உதகம் — பாதோதகம், ஞான - ஊர்ச்சிதன்—ஞா னோர்ச்சிதன், தயா-உற்பத்தி —தயோற்பத்தி, தயா-ஊர்ச்சிதன் —தயோ ர்ச்சிதன்-எ-ம், வரும், அ-ஆக்களிலொன்றன்முன், ஏ-ஐக்களிலொன்று வந்தால் ஐயும், அவ்விரண்டிலொன்றன்முன், ஓ-ஔக்களிலொன்றுவந் தால் ஔவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட

த்தோன்றுதல் விருத்திசந்தியாம். (வரலாறு) சிவ-ஏகம்—சிவைகம், சிவ-ஐக்கியம்—சிவைக்கியம், தரா-ஏகவீரன்—தராகவீரன், மகா-ஐசுவரியம்—மகைசுவரியம்-எ-ம், கோமள-ஒடதி—கோமளௌடதி, திவ்விய-ஔடதம்—திவ்வியௌடதம், மகா-ஓடதி—மகௌடதி, மகா-ஔடதம் மகௌடதம்-எ-ம், வரும். ஒருமொழியுள்ளே மொழிக்குமுன்னேநின்ற இ ஈ ஏக்கள் ஐயாகவும், உ ஊ ஓக்கள் ஔவாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும் ஏழாமுயிர் ஆர் ஆகவுந் திரிந்துவருதல் ஆதிவிருத்தி சந்தியாம், (வரலாறு) சிவனைத்தொழுவோன்[illegible]வன், வீரத்தின்றன்மைவைரம், கேவலத்தன்மை கைவல்லியம்-எ-ம், புத்தனைத்தொழுவோன் பௌத்தன், சூரன்றன்மைசௌரியம், கோசலன்புத்திரி, கௌசலை-எ-ம், தசரதன்புத்திரன், தாசரதி-எ-ம், கிருத்திகையின்புத்திரன்கார்த்திகேயன்-எ-ம், வரும்மற்றவைகளுமிப்படியேவருதல்காண்க. இல்-முன்—முன்றில், பொது-இல்—பொதியில், எனவருகிற இலக்கணப்போலிகளும், அருமருந்தன்னபிள்ளை, அருமந்தபிள்ளை, குணக்குள்ளது-குணாது, தெற்குள்ளது-தெனாது, வடக்குள்ளது-வடாது, சோழநாடு-சோணாடு, பாண்டியநாடு-பாண்டிநாடு, மலையமாநாடு மலாடு, தஞ்சாவூர்-தஞ்சை, ஆற்றூர்-ஆறை, ஆதன்றந்தை-ஆந்தை, பூதன்றந்தை-பூந்தை, வடுகன்றந்தை-வடுகந்தை, எனவருகிறமரூஉமொழிகளும், நிலைமொழிவருமொழிகளுள் ஏற்குஞ்செய்கையறிந்து முடித்துக்கொள்க. மற்றவைகளும்இப்படியே. (௯௧)

மெய்யீற்றுப்புணரியல்-முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது.

உருபுபுணரியல்.

௨௪௰. ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலவென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருநான்
குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழியோடு வருமொழியோடும்புணருமாறு இவ்வியலாற் சொல்லத்தொடங்கி அவ்வெட்டுருபுகளும்சாருமிடவகையால் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவன் ஒருவனும், ஒருத்தி-ஒருத்தியும், பலர் - பலரும், ஒன்று-ஒன்றும், பல- பலவும், என - என்றுகருத, வரு - வருகின்ற, பெயரைந்தொடு - ஐந்துபெயரோடும், பெயர்முதல் - எழுவாய் வேற்று

மையான பெயர்முதல் விளியீருகவின்ற, இருநான்குருபும்-எட்டுருபுக ளையும், உறழ்கர-பெருக்க, உருபு-வேற்றுமையுருபுகளானவை, நாற்ப தாம்-நாற்பதாகும்—எ-று.

(வரலாறு) நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள், என்கிற இவற் றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பி கண், நம்பீ, என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டுயர்திணை யாண்பாற்பெ யரோடு எட்டுருபுகளும்வந்தன, மற்றைநான்குபெயர்களோடும் இப்ப டியே கூட்டுக. (க)

உசக. பெயர்வழித் தம்பொரு டரவரு முருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குய காரணமும் வருமிடமுமு ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபு-வேற்றுமையுருபுகளானவை, தம்பொருள்-தம்பொ ருளை, தர-கொடுக்க, பெயர்வழி-பெயர்க்குப்பின், வரும்-வரும்—எ-று.

(உ-ம்) நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான் எனவரும்மற்றவை களும் இப்படியே. (உ)

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியி
னொக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

இது ஐம்முதலிய வாறுருபுகளும்நிலைமொழி வருமொழியோடுபுண ருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒற்றுயிர்முதலீற்று-நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடு ம்புணருகிற மெய்யுயிர்களை முதலுமீறுமாகவுடைய, உருபுகள்-ஐம்மு தலியவாறுருபுகளும் (இடைச்சொல்லாயினும்) புணர்ச்சியின்-இயல் பொடு விகாரத்தினையும் புணர்ச்சிவகையால், மன்-பெரும்பாலும், ஒக் கும்-ஒக்கும், வேற்றுமைப்புணர்ப்பு-போனவிரண்டியலுள்ளும்வேற்று மைப்புணர்ச்சிக்கண், அப்பெயர்-இயல்பொடுவிகாரத்தினைந்தமெய்யுயி ர்முதலீற்றுப்பெயர்களை—எ-று. [மன்னென்றமையால் சிறுபான்மை ஒவ்வாமென்பதாம்]

(உ-ம்) நம்பிகண்வாழ்—இங்கே ஆவியரமுன் வன்மைமிகாவென் றும், ணனவல்லினம்வரட்டறவும் பிறவரினியல்புமாகும் வேற்றுமைக் கென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின்முதலுமீறும் இயல்பாயின உறிக்கட்டயிர்—இங்கே இயல்பினும் விதியினுநின்றவுயிர்முன் கசதப மிகுமென்றும் ணனவல்லினம் வரட்டறவுமென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின, பழிக்கஞ்சி— இங்கேஇயல் பினுவிதியினுநின்றவுயிர்முன்கசதபமிகுமென்றும், முற்றுமற்றொரோ வழியென்றும், சொல்லியபடியே குவ்வுருபின் முதலுமீறும் விகாரமா

யின், நம்பிக்குப்பிள்ளை இங்கேஆவியரமுன் வன்மைமிகாவென்றவிதி யெய்தாமற் குவ்வுருபின்முதல்வல்லொற்றுமிக்கது மற்றவையுமிப்படியேவருதலை ஆராய்ந்தறிக. (௯)

உ௪௩. பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும்
புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

இது உருபுபுணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியாகச்சாரியை மேல்விதிக்கும் படியாகத்தொடங்கி அவைவருமாறு இவ்வாறெனஅதிவிக்குமிடத்து ஒப்பின்முடித்தலால் விகுதிப்புணர்ச்சிக்கும்பதப்புணர்ச்சிக்கும் உடனுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பதமுன்-பதத்தின்முன், விகுதியும்-இறுதிநிலையானது, பதமும்-பதமாவது, உருபும்-உருபானது, புணர்வழி-புணருமிடத்து, சாரியையொன்றும்-ஒருசாரியையாயினும், (சாரியை) பலவும்-பலசாரியையாயினும், வருதலும்-வருதலும், தவிர்தலும்-வராதொழிதலும், விகற்பமும்-இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும், ஆகும்-ஆகும் — எ-று.

(உ-ம்) நடந்தனன்-எ-ம், நடந்தான்-எ-ம், நடந்தன, நடந்த-எ-ம், விகுதிப்புணர்ச்சியுட் சாரியைவேண்டியும் வேண்டாமலும்விகற்பித்தும்வந்தன, புளியங்காய்-எ-ம், புளிக்கறி-எ-ம், நெல்லின்குப்பை, நெற்குப்பை-எ-ம், பதப்புணர்ச்சியுட்சாரியை அவ்வாறாயின, அவற்றை-எ-ம் தன்னை-எ-ம், ஆனை, ஆவை-எ-ம், உருபுபுணர்ச்சியுட்சாரியைஅவ்வாறாயின்ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்குஇவைகளிலே சாரியைபலவந்தன.(௧௦)

உ௪௪. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற்றத்தம்
தம் நம் நும் ஏ அ உ ஐ கு ன
இன்ன பிறவும் பொதுச் சாரியையே

இது முன் சாரியையென்றார் அவை இவை யென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அன்ன-அன்முதல்னகரமெய்யீறாகச்சொல்லப்பட்டபதினேழும், இன்னபிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பொதுச்சாரியை-விகுதி பதமுருபென்கிற மூன்றுபுணர்ச்சிகளிலுந் தனிமொழிகளிலும்வருதலினாலேபொதுச்சாரியையாகும் — எ-று.

(உ-ம்) ஒன்றன் கூட்டம், அன், ஒருபாற்கு, ஆன், வண்டின்கால், இன், தொடையல், அல், பலவற்றை, அற்று, பதிற்றுப்பத்து, இற்று மாத்திரை, அத்து, மன்றம், அம், எல்லார்தம்மையும், தம், எல்லாநம்மையும், நம், எல்லீர்நும்மையும், நும், கலனேதூணி, ஏ, நடந்தது, அ, சாத்

தனுக்கு, உ, ஏற்றை, ஐ, உய்குவை, கு, ஆன், ன், எனமுறையேகாண்க இவ்வபிறவு மென்றதனால் அவன்றனை, தன், அவன்றான்; தான், அவர்தாம், தாம், புற்றுஞ்சோறு, ஆம், இல்லாப்பொருள், ஆ எனவருகின்றவையும் மற்றுமிப்படி வருமவைகளையுங்கொள்க (௫)

உ௪௫. எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயி

னற்றோ டுருபின் மேலு மும்மே

யன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்.

இது ஒருசார் நிலைமொழிகளோடு உருபுபுணர்தற்கு ஒற்றுயிர்முதலீற்றுருபுகளென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லாமென்பது-எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர், இழிதிணையாயின்-அஃறிணையில்வரும்போது (அதனோடுஆறுருபுகளும்புணரின்) (இடை) இடையிலே, அற்று-அற்றுச்சாரியையும், உருபின்மேல் உருபின்மேல், உம்-முற்றும்மையும், உறும் பெறும், அன்றேல்- உயர்திணையில்வரும்போது இடை-இடையிலே, நம்-நம்முச்சாரியை, அடைந்து அடைந்து, அற்றாகும்-உருபின்மேல்முற்றும்மையும்பெறும்-எ-று.

(உ-ம்) எல்லாவற்றையும், எல்லாநம்மையும், எனவரும்மற்றவைகளோடும் இப்படியேஒட்டுக [எல்லாநம்மையும், உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மை இரட்டுறமொழிதலால் இழிதிணைபாய் இன் அற்றோடெனக்கொண்டு எல்லாவற்றினையும் எனவருமெனினுமாம்] (௬)

உ௪௬. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை

தள்ளி நிரலே தம்மும் சாரப்

புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள், எல்லாருமெல்லீருமென்பவற்று (ஆறுருபும்புணருமிடத்து) எல்லாரும்எல்லீரும்என்கிற இருபெயர்களினுடைய (இறுதியிலுள்ள உம்-முற்றும்மைகளை, தள்ளி-தள்ளி, நிரல்முறையாக, தம்-தம்முச்சாரியையும், நும்-நும்முச்சாரியையும், சார - அவையிருந்தவிடங்களிலே பொருந்த, உம்-அவற்றினிலைதள்ளுண்டமுற்றும்மைகள், உருபின்பின்னர் உருபுகளின்பின்னே, புல்லும்-வந்துபுணரும்—எ-று.

(உ-ம்) எல்லார்தம்மையும், எல்லாரையும், எல்லீர்நும்மையும், எல்லீரையும், எனவிகற்பித்துவந்தன. [நந்தம்மை, நுந்தம்மை, எனப்படர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியைதன்மை முன்னிலைகளில்வருதல் ஓரிடம்பிற விடந்தழுவவலுமுளவேயென்னும் வழுவமைதி.] (௭)

உசஎ. தான்தாம நாம்முதல் குறுகும் யான்யாம
நீ நீர் என்எம் நின்னுமாம்பிற
குவ்வினவ் வரு நான்கா றிரட்டல

இதுவுமது.

இ-ள். தான்தாம்நாம் தான்முதலிய மூன்றுபெயர்களும், முதல்குறுகும்-உருபுகள் புணருமிடத்து நெடுமுதல்குறுகிமுறையே தன்னைதம்மை நம்மையெனவரும், யான் யாம் நீ நீர்-யான்முதலிய நான்குபெயர்களும், என்எமநின்னுமாம்-உருபுகள்புணருமிடத்து முறையேஎன்னைஎம்மைநின்னைநும்மையெனவரும், குவ்வின் இவ்வேழுபெயரோடுகுவ்வுருபுபுணருமிடத்து, அவ்வரும்-நடுவேதனக்குஎன அகரச்சாரியைவரும், நான்கு-குவ்வுருபின் அகரச்சாரியைவரினும், ஆறு-ஆறுமுருபுகள்வரினும், இரட்டல்-அவ்வேழுசொற்களினு மிறுதியாகிய தனிக்குறின்முன்னொற்றுக்கள் இரட்டவாம்—எ-று.

ஒழிந்த உருபுகளோடும் இப்படியேயொட்டுக, [பிறவென்றமையால் நீ-வுன்னை, எனவும், நீர்உம்மையெனவுந்திரிந்துவருதலுங்கொள்க] (அ)

உசஅ. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆ-ஆவென்கிற பசுவின்பெயரும், மா-மாவென்கிறவிலங்கின்பொதுப்பெயரும், கோ-கோவென்கிறவிறைவனை யுணர்த்திநிற்கும் பெயரும், னவ்வணையவும்-உருபுகள்புணருமிடத்து னகரச்சாரியைபொருந்தவும், பெறும்-பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) ஆனை, ஆவை, மானை, மாவை, கோனை, கோவை, எனவிகற்பித்து வருதல்காண்க மற்றவைகளோடுமிப்படியேயொட்டுக. அணையவும்என்றவும்மையால், குவ்வுருபுபுணரும்போது ஆனுக்கு, எனஉகரச்சாரியையுமுடன்பெறுதலும், ஆவுக்குஎன வகரச்சாரியையொன்றே பெறுதலும், ஆவினுக்குஎன இன்சாரியையுடன் உகரச்சாரியைபெறுதலும், ஆவினைஎன மற்றையுருபுகள் புணரும்போது இன்சாரியையொன்றுமே பெறுதலும், இரட்டுறமொழிதலால் ஆமாவொருசொல்லாய்க்காட்டுப்பசுவையுணர்த்திநின்றவிடத்தும், ஆமானை, ஆமானுக்கு, ஆமாவினுக்குஎன இவ்விதிபெறுதலும், அணையுமென்றொழியாது பெறுமென்றமையால் ஆன், மான், கோன், எனத்தனிமொழிக்கண்ணும்னகரச்சாரியை வருதலுங்கொள்க.] (கூ)

உசகூ. ஒன்று முதலெட் டீறு மெண்ணூர்
பத்தின்முன் னான்வரிற் பவ்வொற் றொழியமே
லெல்லா மோடு மொன்பது மீற்றே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல்எட்டீறாய்எட்டீறாகியஎண்-எண்களோடுஊர்-புணர்ந்த,பத்தின்முன்-பத்தென்கிறவெண்முன் உருபுகள்புணருமிடத்து)ஆன்-ஆன்சாரியை,வரின்-வருமாயின், பவ்வொற்று-பகரமெய், ஒழிய-நிற்க, மேல்-அதன்மேலேநின்ற, எல்லாம்-எல்லாவெழுத்தும், ஓடும்-கெடும், ஒன்பதும்-ஒன்பதென்கிறவெண்முன்னும், இற்று-(உருபுகள்புணருமிடத்து) ஆன்சாரியைவரின் அதன்பகரமெய்நிற்கமேலேநின்றவெல்லாவெழுத்துங்கெடும்—எ-று.

ஒருபானை, ஒருபதை, ஒருபஃதை-எ-ம், ஒன்பானை, ஒன்பதை, ஒன்பஃதை-எ-ம், விகற்பித்துவரும், மற்றவைகளோடும் இப்படியேயொட்டுக. [ஒருபது ஒருபஃதுஎன விகாரப்பட்டுவருகிற பத்தென்பாரெண்ணூர்பத்தென்றூர் ஆன்வருதலைப் பராமுகமாகச்சொன்னமையாலஉகரச்சாரியை என்சாரியைகளும் வேண்டியவிடத்து வருமெனக்கொள்க.()

௨௫௰. வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே,

இதுவுமது.

இ-ள். வவ்விறுசுட்டிற்கு - வகரமெய்யீற்றுமூன்றுசுட்டுப்பெயர்களுக்கும், அற்றுறல்-உருபுகள்புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியைபொருந்தல், வழி-முறைமையாம்—எ-று.

(உ-ம்) அவற்றை-இவற்றை-உவற்றை,என அற்றுச்சாரியைவேண்டியே வருதல்காண்க. [வழியேயென்றமிகையால்அவற்றினை,இவற்றினை என் இன்சாரியை வருதலுங் குவ்விகுறின்முன்னொற்று உயிர்வரினிரட்டாமையுங்கொள்க] மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௧)

௨௫௧. சுட்டின்முன்னாய்த மன்வரிற்கெடுமே.

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டின்முன்-அஃது-இஃது-உஃது என்கிற சுட்டுப்பெயர்களின் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்தின்முன்னின்ற, ஆய்தம்-ஆய்தமானது, அன்வரின்-அச்சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணருமிடத்து அன்சாரியைவரின், கெடும்-கெடும்—எ-று.

(உ-ம்) அஃது-ஐ—அதனை-அஃதை, எனச்சாரியை விகற்பித்துவருதலும் வந்தவழி ஆய்தங்கெடுதலுங்காண்க.[அன்சாரியைவருதலைநோக்கி ஆய்தங்கெட்டவழி அது-இது-உது-என வாய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்களாய்ப் பின்பு அன்சாரியைபெறுதலால் ஆய்தமில்லாச்சுட்டுப்பெயர்களுக்கும் இதுவேவிதியெனக்கொள்க அன்வருதலைப்பராமுகமாகக்கூறலாற் குவ்வுருபுபுணரும்போது அதற்கு என அன்சாரியைதனித்து வருதலல்லாமலும் அதனுக்குஎன உகரச்சாரியையுடன்வருதலுங்கொள்க.

௨௫௨. அத்தினகர மகரமுனையில்லை.

இது அத்துச்சாரியைக்கு எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுக்கின்றது.

இ-ள். அத்தின்-அத்துச்சாரியையினது, அகரம்-அகரவுயிரானது, அகரமுனை-இயல்பினும்விதியினுநின்ற அகரவுயிரீற்றின்முன்வரின், இல்லை-வகரவுடம்படுமெய்பெறாதுகெடும்—எ-று.

(உ-ம்) மக-அத்து கை—மகத்துக்கை, மர-அத்து குறை—மரத்துக்குறை, எனவிரண்டு அகரவீற்றின்முன்னுங்கெட்டது. (௰௩)

௨௫௩. இதற்கிது சாரியை யெனினள வின்மையின்
விகுதியும் பதமு முருபும் பகுக்கிடை
நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கைய
மொன்ற வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

இது சாரியைக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இதற்கிது சாரியையெனின் விகுதிமுதலிய புணர்ச்சிகளுள் இதற்கு இதுசாரியையென்று அளவுசெய்துவிதிக்குமவற்றுள்ளும் ஒழிக்குமவற்றுள்ளுந் தனித்தனி சொல்லப்புகின், அளவின்மையின்-அளவுபடாமையால், விகுதியும்-விகுதிப்புணர்ச்சியையும், பதமும்-பதப்புணர்ச்சியையும், உருபும்-உருபுப்புணர்ச்சியையும், பகுத்து - கண்டவிடத்துப்பகுத்து, இடைநின்ற-நடுவேநின்ற, எழுத்தும் ஏகாரம்-அகரம் முதலிய வெழுத்துச்சாரியையினையும், பதமும்-அன் ஆன்முதலிய பதச்சாரியையினையும், இயற்கையும்-இவ்விரண்டுசாரியையுந் தோன்றாதவியல்பினையும், ஒன்றவுணர்த்தல்-தெரியவறிவித்தல், உரவோர் - பெரியோரது, நெறி-கடனாகும்—எ-று.

(வரலாறு) ஆனைநெய்தெளித்து நானநீவி—விதிப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண் உருபின் முடிபவையென்பதனால் அமைந்த னகரமெய்ச்சாரியையன்றியும் அகரச்சாரியையுமுடன்வந்தது, இனிவிதியாதொழிந்தவற்றின்கண் பாட்டின்பொருள்எனக் குற்றியலுகரத்திற்கு இன்சாரியைவந்தது, தன்கைஎனச்சாரியையின்றியியல்பாகவந்தது, இப்படியேமூவகைய்ப்புணர்ச்சிகளையும் பகுத்துணர்ந்துகொள்க. (௰௪)

௨௫௪. விகுதி பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினு
முரைத்த விதியினோர்ந் தொப்பன கொளலே.

இது இந்நான்குபுணர்ச்சிகளுக்குமாவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். விகுதி விகுதியும், பதம்-பதமும், சாரியை-சாரியையும், உருபு-உருபும்ஆகிய, அனைத்தினும்-நான்கின்புணர்ச்சிகளிடத்தும், உரைத்த-பொதுப்படச்சொல்லப்பட்ட, விதியின்-விதிகளுள், ஓர்ந்து-இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தும் இவ்விதிஇதற்குப்பொருந்தாது எனவாய்ந்துணர்ந்து, ஒப்பன-எவ்விதி எதற்குப்பொருந்துமோ அவ்விதியை, கொளல்-அதற்குக்கொள்க—எ-று.

(வரலாறு)

விகுதிப்புணர்ச்சியுள் றவ்வொடு உகரவும்மை நிகழ்பல்லவும் எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும் சென்று என்கிறவிடத்துஇறந்தகாலமும் சேறுஎன்கிறவிடத்து எதிர்காலமும்பொருந்துமென்றுகொள்க.

பதப்புணர்ச்சியுள் அல்வழி இ ஐம்முன்னராயினியல்புமிகலும்வி கற்பமுமாகும் எனப்பொதுப்பட விதித்தாரேனும் பருத்தி குறிது என வருகிற எழுவாய்ப்புணர்ச்சிக்கண் ணியல்பாமெனவும் ஆடித்திங்கள் என வருகிற பண்புத்தொகைக்கண் மிகுமெனவுங்கொள்க.

சாரியைப்புணர்ச்சியுள் பதமுன் விகுதியும் பதமுமுருபும் புணர் வழியொன்றும் பலவுஞ்சாரியை வருதலுந்தவிர்தலும் விகற்பமுமாகு மெனப் பொதுப்படவிதித்தாரேனும், நாட்டின்கணிருந்தான் எனக்கண் ணுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும் நாட்டினீங்கினான் என இன்னு ருபிற்கு இன்சாரியை வாராதென்றுங்கொள்க உருபுபுணர்ச்சியுள்ளொற்று யிர்முதலீற்றுருபுகள் புணர்ச்சிக்கு மன்னப்பெயர் வேற்றுமைப்பு ணர்ப்பே எனப்பொதுப்பட விதித்தாரேனும் நம்பிகண் எனக்கண்ணுரு புமிகாதென்றும் நம்பிக்கு எனக்குவ்வுருபு மன்னென்றமையால் மிகு மென்றுங்கொள்க. மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௫)

௨௫௫. இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பு
முயர்திணை யிடத்து விரிந்துந்தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்துநின்று
மன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

இது வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இயல்பின்விகாரமும்-பொதுவிதியோடு முடிதலேயன்றி அப்படிவிதித்த இயல்பிலேவிகாரமாகியும், விகாரத்தியல்பும் - விகாரத்திலேயியல்பாகியும், உயர்திணையிடத்து-உயர்திணையினிடத்து, விரிந்தும்-வெளிப்பட்டும், தொக்கும்-மறைந்தும், விரவுப்பெயரின்-பொதுப்பெயரின்கண், விரிந்தும்-வெளிப்பட்டும், நின்றும்-மறைந்தும், அன்னபிறவும் அவைபோல்வன பிறவேறுபாடுகளும், ஆகும்- ஆகிவரும், ஐயுருபு இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சி—எ-று.

வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்ப என இயல்பின் விகாரமாயிற்று. மணிகொணர்ந்தான், எனவிகாரத்தியல்பாயிற்று. நம்பியைக்கொணர்ந்தான் என உயர்திணையிடத்துவிரிந்தது. பல்லோரறியுஞ்சொல்என, அதனிடத்துத்தொக்கது கொற்றனைக்கொணர்ந்தான் என விரவுப்பெயரிடத்து

விரிந்தது. ஆண்பெற்றாள்என விரவுப்பெயரிடத்தேதொக்கது. [அன்ன பிறவுமென்றமையால் தற்கொண்டான் என வுறழ்ப்படுவது இரிந்தேவ ருதலும் பிறவுங்கொள்க இறந்ததுதழீஇய விழிவுசிறப்பும்மைகளால் வேற்றுமைக்கெனவிதித்த பொதுவிதியோடொருங்கொத்து வரகுகட்டி ஞன்என இயல்பிலியல்பாகியும், பலாக்குறைத்தான்எனவிகாரத்தில் வி காரமாகியும்வருதலே பெரும்பாலனவென்க.] (௰௬)

உ௱௫. புள்ளியுமுயிரு மாயிறுசொன்முன்
தம்மினாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம்விகற்பமு மியல்புமாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். புள்ளியுமுயிருமாயிறுசொன்முன்-மூன்றும்வேற்றுமைப்பு ணர்ச்சியுள்ளே மெய்யும்உயி ரும் யிறுதியாகின்ற சொற்களின்முன், த ம்மினாகிய கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப்பொருள்களாகிய, தொழின்மொ ழி-தொழிற்சொல், வரின்-வந்தால், வல்லினம்-அவ்விடத்துவருமிற வல் லினம், விகற்பமும்-உறழ்ச்சியும், இயல்பும் இயல்பும், ஆகும் - ஆகும் —எ-று, [இவ்விதியும் இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிபோல ஒப்ப னகொள்க]

(வரலாறு)

பேய்கோட்பட்டான் - பேய்க்கோட்பட்டான், சூர்கோட்பட்டான்- சூர்க்கோட்பட்டான்-எ-ம், பேய்பிடிக்கப்பட்டான், புலிகடிக்கப்பட்டா ன்-எ-ம், வரும், [உம்மையால் அராத்தீண்டப்பட்டான். சுறாப்பாயப்ப ட்டான், எனவேற்றுமைப்பொதுவிதியான் முடிவனவேபெரும்பாலன வென்க] (௰௭)

உ௱௬. இதற்கிதுமுடிபென் றெஞ்சாதியாவும்
விதிப்பளவின்மையின் விதித்தவற்றியலான்
வகுத்துரையாதவும் வகுத்தனர்கொளலே.

இது இவ்வதிகாரத்திற் காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இதற்கிதுமுடிபென்று-இதற்குஇதுமுடிபென்று, யாவும் இ வ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தகுவனவற்றையெல்லாம், எஞ்சாது-குறையா மல், விதிப்பு தனித்தனிஅளவுசெய்துவிதிக்கப்புகின், அளவின்மையின் அதற்குஓரளவில்லாமையால், விதித்தவற்ற - வகுத்துவிதித்தவற்றினு டைய, இயலாசு-இலக்கணங்களையேதுவாகக்கொண்டு, வகுத்துரையாத வும்வகுத்துவிதியுரையாதனவற்றையும், வகுத்தனர்கொளல்- கருதலா வையால் வகுத்துவிதியுரைத்துக்கொள்க—எ-று.

(வரலாறு.)

எழுத்தியலுள் 'மொழிமுதற்காரணமா மணுத்திரளொலியெழுத்து' எனஉரைத்தமையால், கட்புலனில்லாக் கடவுளைக்காட்டுஞ்-சட்டகம்போலச் செவிப்புலவொலியை-யுட்கொளற்கிடுமுரு பாம்வடிவெழுத்தே எனப்பிறர்கூறியவாறு இவ்வொலிவடிவைக் காட்டுதற்குஓர்கருவியாகஎழுதிக்கொள்ளப்பட்டது வரிவடிவெழுத்தெனக்கொள்க.

பதவியலுள் 'அன்-ஆன், அள்-ஆள், என்னுஞ்சூத்திரத்திலேமுறையே, அன்-ஆன், விகுதி ஆண்பாற்கெனவுரைத்தமையால் பெருமாள்என்கிறபதம் பெருமையை யுடையானென்னும் பொருள்தோன்றநின்றுபெருமான் என்கிறபதத்தினது அன்விகுதிஆள்விகுதியாக ஓரோவிடத்தே திரிந்துஆண்பாலையே யுணர்த்திநின்ற தெனக்கொள்க.

உயிரீற்றுப்புணரியலுள் 'இயல்பினும் விதியினுநின்றஉயிர்முன்கசதபமிகும், என்றுசொன்னமையால், ணனவல்லினம் வரட்டறவும், என்றவிடத்து டகரமும் வல்லினமாதலின் மிகுந்ததெனக்கொள்க.

மெய்யீற்றுப்புணரியலுள் 'நுந்தம் எம் நம் மீறு மவ்வருஞநவே, எனவுரைத்தமையால் அம்மெய்கிற சொல்லிறுதி மகரமுங்குற்றொற்றுதலின் தன்னொடுமயங்காத மெல்லினம்வரின் அதுவாய்த்திரிந்துஅங்நலம்என அழகினதுநலமென்னும் பொருளதாய் வருமெனக்கொள்க,

உருபுபுணரியலுள் 'வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே எனவுரைத்தமையால் அதும்போலும் வினவும்எவற்றை எனஅற்றுச்சாரியைபெறுமெனவும், இரண்டாம்வேற்றுமைக்கும் மூன்றும்வேற்றுமைக்கும்புறனடை யுரைத்தமையால் ஏழாம் வேற்றுமையும், மண்புகுந்தும்வின்பறந்து மாலுமயனுங்காணுவொருபொருள், என வேற்றுமைப்பொதுவிதியேலாது சிறுபான்மைவருமெனவுங்கொள்க. [இன்னும்இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்துரையாதனவற்றையெல்லாம் துன்பப்படாமல்இதுவேஇடமாக முடித்துக்கொள்க.] (௰௫)

ஐந்தாவது-உருபுபுணரியல்-முற்றுப்பெற்றது.

அடைபெண்பெயர்முறைதோற்றம்வடிவளவாதிபக்க
மிடைநிலைபோலியென்றீரைந்தெழுத்துமிருபதமும்
படுமுணர்மூன்றினியல்பும்விகாரமுஞ்சாரியையு
முடனுணர்வரையெழிக்கறிவாரென்பருத்தமரே.

எழுத்ததிகார-முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

சொல்லதிகாரமாவது, சொல்லின் அதிகாரத்தையுடையதென அன்மொழித்தொகையாய்ப்படலத்திற்குக்காரணக்குறியாயிற்று, சொல்லென்றதெழுத்தினாலாக்கப்பட்டு இருதிணைப்பொருட்டன்மையுமொருவனுணர்தற்குக் கருவியாமோசையாகிய பெயர்வினை யிடையுரியென்னும் நால்வகைச் சொல்லும் பிறவுமாம்,

முதலாவது.

பெயரியல்.

௨௫௮. முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
யச்சுத னடிதொழு தறைகுவன்சொல்லே.

இது கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முச்சகம்-மூன்றுலகத்திற்கும், நிழற்றும்-நிழலைச்செய்கின்ற, முழுமதி-நிறைந்தமதிபோலும், முக்குடை-மூன்றுகுடையையுடைய, அச்சுதன்-அழியாதகடவுளுடைய, அடி-அடிகளை, தொழுது-வணங்கி, அறைகுவன்-சொல்லுவேன், சொல்-முன்னதிகாரத்துட்சொல்லியவெழுத்தினாலாகிய சொல்லிலக்கணத்தை—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை,

௨௫௯. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்றா
யிருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

இது முன்னே சொல்லென்றது இஃதென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி-ஒருமொழியும், தொடர்மொழி-தொடர்மொழியும், பொதுமொழி-பொதுமொழியும், என்றா என மூன்றுபிரிவினதாகி, இருதிணை-இருதிணையாகிய, ஐம்பாற்பொருளையும், ஐம்பாற்பொருளையும், தன்னையும்-அப்பொருளையன்றித்தன்னையும், மூவகையிடத்தும் மூன்றிடத்திலும், வழக்கொடு-வழக்கினிடத்தும், செய்யுளின்-செய்யுளிடத்தும், வெளிப்படை-வெளிப்படையாலும், குறிப்பின்-குறிப்பினாலும் விரிப்பது விளக்குவது, சொல்-சொல்லாகும்—எ-று. [பொருளையுந்தன்னையுமென்றதனால் உயிர்க்கு அறிவானது கருவியாய்நின்று தன்னையும் பொருளையுமுணர்த்துமாறுபோல ஒருவருக்குச் சொல்லானது கருவியாய்நின்று தன்னையும் இருதிணையைம்பாற் பொருளையுமுணர்த்துமென்பது பெற்றாம்.] (௨)

௨௬௰. ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன,

இது மூன்றுஞ் சூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையானே மூவகைமொழிகளுமாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி ஒருமொழிகளாவன, ஒருபொருளனவாம்-பகாப்பதமாவது பகுபதமாவது ஒன்றுநின்று தத்தமொருபொருளைத் தருவனவாம், தொடர்மொழி தொடர்மொழிகளாவன, பலபொருளன-அவ்விருவகைப்பதங்களுந், தன்னொடும் பிறிதொடும், அல்வழி வேற்றுமையைப் பொழிந்தொக்கதால், இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்துநின்று-இரண்டு முதலிய பலபொருளைத்தருவனவாம், பொது (மொழி) பொதுமொழிகளாவன, இருமையுமேற்பன, ஒன்றாய்நின்று, ஒருபொருளைத்தந்தும்-அதுவே தொடர்ந்துநின்று பலபொருளைத்தந்தும் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம்—எ-று.

(வரலாறு) நிலம், நிலத்தன், நட, நடந்தான், இல், மன், தவ, நனி எனவருவன ஒருமொழிகள் நிலம்வலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலக்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தநெடுமால், எனவருவன தொடர்மொழிகள் எட்டு, தாமரை, வேங்கை, எழுந்திருந்தான், எனவருவன பொதுமொழிகள், இவை ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருதலன்றியும், எள்ளைத்து, தாவுகின்றமரை, வேகின்றகை, எழுந்துபின்னிருந்தான், எனத்தொடர்களாய்ப் பலபொருளைத் தருதலுங்காண்க. து-உண்ணென்கிறவல் (௩)

உகக. மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை

மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

இது நிறுத்தமுறையால் இருதிணையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மக்கள்-மக்களும், தேவர்-தேவரும், நரகர்-நரகரும், உயர்திணை-உயர்திணையாகும், மற்றுயிருள்ளவும்-அவரொழிந்த விலங்கு முதலாகிய வுயிருள்ளவையும், இல்லவும் - நிலம் நீர் முதலாகிய வுயிரில்லாதவையும், அஃறிணை-அஃறிணையாகும் எ-று.

[இம்மூவகையோருடைய உடம்பையும் உயிரையும் வேறாக்கூறிக்குப் போகாது ஆனையும் அஃறிணையாம், உயர்திணை-உயர்வாகிய குலம், அஃறிணை அதுவல்லாதகுலம்.] (௪)

உசுஉ. ஆண் பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

இது நிறுத்தமுறையால் ஐம்பாலுட் சிலபாலும் அவற்றிற்குரிய திணையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆண் ஆண்பாலும், பெண்-பெண்பாலும், பலர் பலர்பாலும், என-என்று, முப்பாற்று மூன்றுபாலினையுடைத்தாகும், உயர்திணை-உயர்திணை—எ-று

[ஆடவர் என்கிறது முதலாகிய ஆண் பன்மையையும், பெண்டிர் என்கிறது முதலாகிய பெண் பன்மையையும், மக்கள் என்கிறது முதல

லாகிய அவ்விருவர் பன்மையையும் அடக்கிப் பலரென்றார், பின்பலவெ ன்பதும் அது] (௫)

௨௬௩. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்று-ஒன்றன்பாலும், பல பலவின்பாலும், என்று என்று, இருபாற்று-இரண்டுபாலினையுடைத்தாகும், அஃறிணை-அஃறிணை —எ-று.

[அஃறிணையிலே சேவலென்கிறது முதலாகிய ஆண்பாலும், பெடையென்கிறது முதலாகியபெண்பாலும், இருந்தாலும் உயிருள்ளவைகளிலே சிலவற்றிற்கும் உயிரில்லாதவைகளுக்கும் இல்லாமையால் அப்பகுப்பொழித்து எல்லாவற்றிற்கும்பொருந்த ஒன்றென்றார்.] (௬)

௨௬௪. பெண்மைவிட் டாணவா வுவபே டாணபா

லாண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பா

லிருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

இது திணைபால்களுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெண்மை பெண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, ஆண்-ஆண்டன்மையை, அவாவுவ-அவாவுவனவாகிய, பேடு-பேடுகள், ஆண்பால் உயர்திணையாண்பாலாகும், ஆண்மை-ஆண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, அல்லது-பெண்டன்மையை, அவாவுவ-அவாவுவனவாகிய, பேடு பேடுகள், பெண்பால்-உயர்திணைப்பெண்பாலாகும், இருமையும்-இவ்விருவகைப் பேடுகளும், அஃறிணையன்னவும், அஃறிணையையொப்பனவும், ஆகும் ஆகும்— எ-று.

(வரலாறு) 'பெண்ணவாயாணிழந்த பேடியணியாளோ, கண்ணவாத்தக்ககலம், எனப்பெண்ணிலக்கணஞ் சிறந்தமையினாலே பெண்பாற்பட்டது ஆண்பாற்பட்டதற்கும் அஃறிணையையொத்துநின்றதற்கும் இலக்கியம் வந்தவழிக்காண்க- (௭)

௨௬௫. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்

பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை

யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே,

இது நிறுத்தமுறையால் மூன்றிடத்திலுஞ் சொல்தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். படர்க்கைவினைமுற்று-படர்க்கை வினை முற்றுச்சொல்லையும், (படர்க்கை) நாமம்-படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லையும், குறிப்பின்-முன்குறித்தால், திணைபாலனைத்தும்-இருதிணையைம்பாலும், பெறப்படும்-பின் அவ்விருவகைச்சொல்லாமலும்பெறப்படும், ஏனையிடத்து-ஒழிந்த தன்மைமுன்னிலைகளில், (வினைமுற்று) வினைமுற்றுச்சொல்லையும், (நாமம்) பெயர்ச்சொல்லையும், (குறிப்பின்) முன்குறித்தால், அவற்று-அவ்விருதிணையம்பாலுள், ஒருமைப் (பால்) ஒருமைப்பாலும், பன்மை

பால்-பன்மைப்பாலும்,(பெறப்படும்) அஃறிணைச்சொல்லாலும்பெறப்படும் - எ-று.

(உ-ம்) நடந்தான்-நடந்தாள்-நடந்தார்-நடந்தது-நடந்தன-எ ம்; அவன்-அவள்-அவர்-அது-அவை-எ-ம்; படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொல்லும் படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்பு தம்மையுணர்த்திப் பின்பு இருதிணையைம்பாற் பொருளையுமுணர்த்தின; நடந்தேன்-நடந்தேம்-எ-ம், யான்-யாம்-எ-ம், தன்மைவினைமுற்றுச்சொல்லும்;தன்மைப்பெயர்ச்சொல்லும் நடந்தாய்-நடந்தீர்-எ-ம், நீ நீர்-எ-ம், முன்னிலை-வினைமுற்றுச்சொல்லும் முன்னிலைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்னேதம்மையுணர்த்திப்பின்பு இருதிணையைம்பாலுள ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலு முணர்த்தின. [மூவிடங்களிலொன்றற்குரிய வினைமுற்றும்பெயரும்தம்மையும்பொருளையும் இப்படியுணர்த்துமெனவே இவ்விடங்களுக்குப்பொதுவாகிய வினைமுற்றுகளும் பெயர்களும்பொதுமைநீங்கியோரிடத்திற்குரியவாயும் எச்சவினைமுதலியனவும்இடைச்சொல்லும்உரிச்சொல்லும்பெயர்வினைகளைச்சார்ந்தும்இப்படியேதம்மையும்பொருளையும் உணர்த்துமெனக்கொள்க.] (அ)

உ௬௬. தன்மைமுன்னிலை படர்க்கைமூவிடனே.

இது நிறுத்தமுறையால் மூவிடமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மூவிடன்-மூவிடமாவன, தன்மை- தன்மையும், முன்னிலை முன்னிலையும், படர்க்கை-படர்க்கையும்ஆம் —எ-று.

(வரலாறு)

யான், நீ, அவன்-எ-ம், வந்தேன்-வந்தாய்-வந்தான்-எ-ம்வரும் (க)

உ௬௭. இலக்கணமுடைய திலக்கணப்போலி
மரூஉவென்றாகு மூவகையியல்பு
மிடக்கரடக்கன் மங்கலங்குழூஉக்குறி
யெனுமுத்தகுதியோ டாறுமவழக்கியல்.

இது நிறுத்தமுறையால் வழக்காமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இலக்கணமுடையது-இலக்கணவழியால் வருவதும், இலக்கணப்போலி-இலக்கணமில்லையாயினும் இலக்கணமுடையதுபோல வருவதும், மரூஉ-இலக்கணந்சிதைந்து மரீஇயதும், என்றாகும் என்று வழங்குகிற, மூவகையியல்பும் - மூவகையியல்புவழக்கும், இடக்கரடக்கல்-சொல்லத்தகாததை மறைத்துச்சொல்வதும், மங்கலம்-மங்கலமில்லதை யொழித்து மங்கலமாகக்கூறுவதும்,குழூஉக்குறிஒருகூட்டத்திலுள்ளோர்பாதாயினு மொருகாரணத்தால் ஒருபொருளினது சொற்குறியையொழித்து வேறொருசொற்குறியாற் கூறுவதும், எனும்- என்றுவழங்குகின்ற, முத்தகுதியோடு-மூன்றுதகுதிவழக்குடனே ஆறும்-ஆறும், வழக்கியல்-வழக்கிலக்கணம்—எ-று.

(வரலாறு)

நிலம்-நீர்-தீ-காற்று-வானம்-நின்னிலம்-தண்ணீர்-வெந்நீர்- இவைமு தலானவை இலக்கணமுடையன.

இன்முன்னென்பதை முன்றிலென்றும், நகர்ப்புறம் என்பதைப் புறநகர்என்றும், கண்மீஎன்பதைமீகண்என்றும்,கோவில்என்பதைக்கோயில்என்றும்' வழங்குகின்றஇவைமுதலானவை இலக்கணப்போலி.

அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதை அருமக்கபிள்ளைஎன்றும், மலையமாநாடென்பதை மலாடுஎன்றும், சோழநாடுஎன்பதைச் சோணாடென்றும், பாண்டியநாடுஎன்பதைப் பாண்டிநாடென்றும் அறிஎன்கிற சுட்டுக்களை அந்தஇந்தஎன்றும் மரவடிஎன்பதை மாரடிஎன்றும்,குள்வாம்பல்என்பதைக் குளாம்பல்என்றும் யார்என்பதை ஆர்என்றும், தஞ்சாவூர்என்பதைத் தஞ்சையென்றும், வழங்குகிற இவைமுதலானவை மரூஉ.

கால்கழீஇ வருதும் ஆமுன்பகரவீ,பவ்வீ,எனவழங்குகிறஇவைமுதலானவை இடக்கரடக்கல்.

செத்தாரைத் துஞ்சினாரென்றும், ஓலையைத்திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்றும்வழங்குகிற இவைமுதலானவைமங்கலம்.

பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பறியென்றும், யானைப்பாகர் ஆடையைக்காரையென்றும் வேடர்களைச்சொல்விளம்பிஎன்றும்,வழங்குகிறஇவைமுதலானவைகுழூஉக்குறி, மற்றவைகளுமிப்படியேவருதல்காண்க.(௰)

௨௬௮. பல்வகைத்தாதுவி னுயிர்க்குடல்போற்பல
சொல்லாற்பொருட் கிடனாகவுணர்வினின்
வல்லோரணிபெறச் செய்வனசெய்யுள்.

இது நிறுத்தமுறையால் செய்யுளாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பலவகைத்தாதுவின்-தோல்-இரத்தம்-இறைச்சி-மேதை- லலும்பு-மச்சை-சுவேதநீர்என்கிற ஏழுவகைத்தாதுக்களினாலே,உயிர்க்கு உயிர்க்குஇடமாகச்செய்யப்பட்ட, உடல்போல்-உடம்புபோல,பலசொல்லால்-இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல்என்கிறநால்வகைச்சொற்களால், பொருட்கு-பொருளுக்கு, இடனாக-இடமாக,உணர்வினின்-கல்வியறிவினால், வல்லோர்-செய்யுள்செய்யவல்லவர், அணிபெற- அலங்காரம்பெற, செய்வன-உண்டாக்குவன, செய்யுள்-செய்யுளாம்—எ-று.

[இப்படிசொல்லவே எழுத்தாலானது சொல்லாதலால் எழுத்துச்சொற்பொருளணி நான்கினாலும் உண்டாவது செய்யுளென்பதாயிற்

று] (வாலாறு) வருங்குன்றமென்றுரித் தொன்றில்லையம்பல வன்மலயத், திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிட ரெய்தலெம்மூர்ப்; பருங்குன்றமாளிகை நுண்களபத்தொளி பாயநும்மூர்க், கருங்குன்றம்வெண்ணிறக் கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே, இக்கட்டளைக்கலிப்பா இடமணித்தென்கிற பொருளுக்கிடமாகித் தன்மையுவமை யுருவகவணிகளும் பிறவுமுடைத்தாய் வருதல்காண்க மற்றவைகளுமிப்படியே. (ருக)

உசுரு. ஒன்றொழிபொதுச்சொல் விகாரந்தகுதி
யாகுபெயரன் மொழிவினைக்குறிப்பே
முதற்றொகைகுறிப்போ டின்னபிறவுங்
குறிப்பிற்றருமொழி யல்லனவெளிப்படை.

இது பிறக்குமுறையால்வெளிப்படையுங் குறிப்புமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒன்றொழிபொதுச்சொல்-இருதிணையாண் பெண்ணுளொன்றனையொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும், விகாரம்-வலித்தன்முதலாகிய விகாரச்சொற்களும், தகுதி மூவகைத்தகுதிவழக்குச்சொற்களும், ஆகுபெயர்-ஆகுபெயர்ச்சொல்லும், அன்மொழி-அன்மொழித் தொகைச்சொல்லும், வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச்சொல்லும், முதல்- முதற்குறிப்புச்சொல்லும், தொகை-தொகைக்குறிப்புச்சொல்லும், குறிப்பு- இம்முதற்றொகையல்லாதபலவழியாலும் வருங்குறிப்புச்சொல்லும், இன்னபிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், குறிப்பின்-குறிப்பினால், தரு-இருதிணையைம்பாற் பொருள்களையுந்தருகிற, மொழி சொற்களாம், அல்லன இவையல்லனவெல்லாம், வெளிப்படை-வெளிப்படையால், தரு- அப்பொருளைத்தருகிற, மொழி-சொற்களாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஆயிரமக்கள்பொருதார், இதில் மக்களென்கிறபொதுப்பெயரும், பொருதாரென்கிறபொதுவினையும், உயர்திணைப்பெண்பாலையொழித்து ஆண்பாலைக்காட்டின. குறுந்தாட்பூதம், மரைமலர், இவ்விகாரச்சொற்கள் குறுந்தாட்பூதம், தாமரை, என்பவற்றைக் குறிப்பினாற்காட்டின. கால்கழீஇவருதும், திருமுகம், பறி, இத்தகுதிவழக்குகள், மலங்கழிவருதும், ஓலை, பொன், என்பவற்றைக்குறிப்பாலுணர்த்தின. புளிதின்றான், இவ்வாகுபெயர் அதன்பழத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று, பொற்றொடிவந்தபுனைமடல் இங்கே பொற்றொடிஎன்கிற அன்மொழித்தொகை அதனையுடையாளையுணர்த்திற்று, இவனிப்போதுபொன்னன், இங்கேபொன்னனென்கிறது பெயர்ப்பொருளையொழித்து வினைக்குறிப்புப் பொருளைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. அறத்தாறிதுவென வேண்டாசிவி

பு, இங்கேஇம்முதற்குறிப்பு அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை, பொ றுத்தானோடூர்ந்தானிடையென்கிற பாட்டைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று. அ லங்குளைப்புரவியைவரொடுசினைஇ, இங்கேஐவரென்கிற தொகைக்குறி ப்பு பாண்டவரைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று. கற்கறித்துநன்கட்டாய்; பா யாவேங்கை, உவர்க்கடலன்னசெல்வருமுளரே; கிணற்றூற்றன்ன நீயுமா ருளையோ-பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே, கயன்முள்ளன்னநரைமுதிர் திரை கவுட், பயனின்மூப்பிற்பல்சான்றீரே, இவைமுதலானவையெல்லாம் ப லவழியாலும் வருங்குறிப்புச்சொற்கள். [இன்னபிறவுமென்றதனால் தெ ரிநிலைவினைகுறிப்புவினையா லணையும்பெயர்களும், வினைமுற்றுலுக்குறி ப்புமுற்றுலும வருமெச்சங்களும், செய்யுமென்முற்றும், கேட்குநபோ லமுதலியவாக அஃறிணையிடத்துச் சொல்லப்படுவனவும், ஆகியவிவை முதலானவை குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துமெனக்கொள்க.] இப்படியல் லாமல் நிலம்-நீர்-தீ-காற்று-வானம்-எனவருவன வெளிப்படையாற்பொ ருளுணர்த்துவனவாம் (௰௨)

௨௭௰. அதுவே, இயற்சொற்றிரிசொ லியல்பிற்பெயர்வினை
யெனவிரண்டாகு மிடையுரியடுத்து
நான்குமாந்திசை வடசொலணுகாவழி.

இது முன்கூத்திரம்வலைக்குஞ் சொல்லாவது இதுவெனக்காட்டக் கி ண்டசொல் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அது முன்னேகாட்டியசொல், இயற்சொல் இயற்சொல்லும், திரிசொல்-திரிசொல்லுமென்கிற, இயல்பின்-தன்மையையுடைய, பெயர் ச்(சொல்)பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்(சொல்)வினைச்சொல்லும்,என்-என் று. இரண்டாகும்-இரண்டாகும், இடைச்(சொல்)இடைச்சொல்லும்,உ ரிச்(சொல்)உரிச்சொல்லும், அடுத்து - அவற்றுடனடுத்து, நான்குமாம்- நான்குமாகும், திசைவட-சொல்-திசைச்சொல்லும்வடசொல்லும், அணு காவழி-அவற்றுடன்சேராதவிடத்து—எ-று.

[எனவே அதுவே யெனக்குறித்தசொல், பெயரியற்சொல், பெயர் த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல்,இ டைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல் எனவெண்வகைப்படு மென்றும் திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும், சேர்ந்தவிடத்துப்பத்து வகைப்படுமென்றுமாம்.] (௰௩)

௨௭௧. செந்தமிழாகித் திரியாதியார்க்குந்
தம்பொருள்விளக்குந் தன்மையவியற்சொல்.

இது முன்சூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையால் இயற்சொல்லாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செந்தமிழாகி-செந்தமிழ் நிலத்துமொழியாகி, திரியாது-திரிசொற்போலாகாது, யார்க்கும்-கற்றோருக்குங்-கல்லாதோருக்கும், தம்பொருள்-தம்பொருளை, விளக்கும்-ஒப்பவிளக்குகின்ற தன்மையை தன்மையையுடைய வுலகவழக்கே, இயற்சொல் இயற்சொல்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு) மண், பொன், மரம், இவைமுதலானவை பெயரியற்சொல், நடந்தான், வந்தான், இவைமுதலானவைவினையியற்சொல், அவனை, அவனால், இவைகளிலேவந்த வேற்றுமையுருபுமுதலானவைஇடையியற்சொல், அழகு, அன்பு, இவைமுதலானவை உரியியற்சொல், [செந்தமிழ்நாடாவது-பாண்டிவள நாடென்றறிக.] (௰௧)

௨௭௨. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல்லாகியும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல்லாகியு
மரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்.

இது நிறுத்தமுறையால் திரிசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஒருபொருள்-ஒருபொருளை, குறித்த-கருதிய, பலசொல்லாகியும்-பலசொற்களாயும், பலபொருள்-பலபொருள்களை, குறித்த-கருதிய, ஒருசொல்லாகியும்-ஒருசொல்லாகியும், அரிது-அறிதாக, உணர்-கற்றோர் அறிகின்ற, பொருளன-பொருளினவாய்வருவன, திரிசொல்லாகும் திரிசொல்லாகும் - எ-று.

அரிதுணர் பொருளன வென்றதனால்ஒருபொருள்குறித்தபலசொற்களிலும் பலபொருள்குறித்த ஒருசொற்களிலும் இயற்சொல்லொழிய க்கொள்க.

(வரலாறு)

கிள்ளை-சுகம்-தத்தை— இவைகிளி என்கிற வொருபொருள்குறித்த பலபெயர்த்திரிசொல் வாரணம்—இது யானையுங் கோழியுஞ் சங்குமுதலாகிய பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல் படர்ந்தான், சென்றான்— இவைபோயினான்என்கிற ஒருபொருள் குறித்த பலவினைத்திரிசொல், வரைந்தான்—இது நீக்கினான் கொண்டான் என்கிறபலபொருள்குறித்தஒருவினைத்திரிசொல் சேறும், வருதும்—இவற்றினுடையறும் தும் விகுதிகள் தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலம்என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலவிடைத்திரிசொல், கொல்இதுஐயம் அசைநிலை என்கிறபலபொரு

ள் குறித்த[illegible] சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி — இவை மிகல் என்கிறவொருபொருள் குறித்தபலவுரிச்சொல், கடி என்கிறது காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம், முதலியபல பொருள்குறித்த ஓருரிச்சொல், மற்றவைகளு மிப்படியேவருதல் காண்க. (௫௫)

௨௭௩. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிருநிலத்தினு
மொன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழிநிலத்தினுந்
தன்குறிப் பினவே திசைச்சொலென்ப.

இது நிறுத்தமுறையால் பெயர்வினையிடையுரிகளை இடுகுறிகாரண மென்னுஞ்சூத்திர முதலாக இவ்வதிகாரத்தி னிந்தியல்காறு முணர்த்தவைத்து ஒழிந்த திசைவடசொற்களிலே திசைச்சொலாமா றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செந்தமிழ்நிலம்-செந்தமிழ்நிலத்தைச், சேர்-சேர்ந்த, பன்னிருநிலத்தினும்-பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நிலங்களிலும், ஒன்பதிற்றிரண்டினில்-பதினெண்மொழிகளுள், தமிழ்-தமிழ்நிலமானது, ஒழி ஒழிந்த, நிலத்தினும்-நிலங்களிலுமுள்ளோர் தங்குறிப்பின-தங்குறிப்பினவாய் (அத்திசைகளினின்றுஞ் செந்தமிழ் நிலத்துவந்து) வழங்குவன, திசைச்சொலென்ப திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் புலவர் — எ-று.

(கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டாவன.)

தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு — நன்றாய்
சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சே
ரேதமில் பன்னிருநாட்டெண்.

தென்பாண்டி நாட்டார் ஆவினைப்பெற்றமென்பர், குட்டநாட்டார்-தாயைத்தள்ளையென்பர், குடநாட்டார் - தந்தையை அச்சனென்பர், கற்காநாட்டார்-வஞ்சரைக்கையரென்பர், வேணாட்டார் - தோட்டத்தைக்கிழாரென்பர், பூழிநாட்டார்-சிறுகுளத்தைப்பாழியென்றூர், அருவாநாட்டார்-செறுவைச்செய்யென்பர், அருவாவடதலையார்-புளியையெகினென்பர், சீதநாட்டார்-தோழனையெலுவனென்பர், இவைமுதலானவையும் தமிழ்மேற்கூறும் வடமொழியொழிந்தபதினேழுநிலத்துமொழிகளு மேற்பனவுஞ் செந்தமிழோடுகலந்து வருதல்காண்க. (௫௬)

௨௭௪. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு
மீரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

இது வடசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொதுவெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்பொது வெழுத்தாலும், சிறப்பெழுத்தானும்-ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத் துத்திரிந்த வெழுத்தாலும், ஈரெழுத்தானும்-இவ்விரண்டெழுத்தினாலு ம், இயைவன-(செந்தமிழ்ச்சொல்லே பொப்பனவாகிவடதிசையிலிருந்து செந்தமிழ்நிலத்துவந்து)வழங்குவன, வடசொல்-வடசொல்லாம் —எ-று.

(வரலாறு.)

அமலம், கமலம், காரணம், காரியம், இவை பொதுவெழுத்தா லி யைந்தன சுகி, போகி, சுத்தி, இவைசிறப்பெழுத்தாலியைந்தன, அரன், அரி, கடினம், சலம், இவைவீரெழுத்தாலுமியைந்தன மற்றவையுமிப் படியே.

௨௭௫. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

இது இவ்வதிகாரத் தைந்தியலானு முணர்த்தவைத்த பெயர்வினையி டையுரி என்கின்றநான்கினுள்ளே பெயரிலக்கண முணர்த்தும் படியாகத் தொடங்கி அதன்பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடுகுறி இடுகுறியும், காரண (க்குறி) - காரணக்குறியும், மரபு மரபினையும், ஆக்கம்-ஆக்கப்பாட்டினையும், தொடர்ந்து தொடர்ந் து, தொழிலல-வினை பாலனையுங் காரணக்குறியல்லாதவை, காலம் கால த்தை, தோற்றா-காட்டாமல், வேற்றுமைக்கு எட்டுவேற்றுமையுஞ்சார் தற்கு, இடனாய்-இடமாகி, திணை-இருதிணையிலும், பால்-ஐம்பாலிலும் இடத்து மூவிடத்திலும், ஒன்று ஒன்றனை, ஏற்பவும்-ஏற்பனவும். பொ துவும், பலவற்றினை யேற்பனவும், ஆவன-ஆகிவருவன, பெயர்-பெயர் களாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

மரம்-வினை பனை-இவைமுதலானவை இடுகுறிமரபு அவன், அவள், பறவை-விலங்கு, இவைமுதலானவை காரணக்குறிமரபு 'பொன்போ லுங்கள்ளிப் பொறி பறக்குங் கானல்லே யென்பேதைசெல்லற்கினியந் னளே-மின்போலு, மானவேன்முட்டைக்கு மாறாயதெவ்வர்போங், கா னவேன் முட்டைக்குங்காடு, இப்பொய்யா மொழிப்புலவன்பாட்டில் வேட்டுக்குமரன் தன்பெயர்முட்டையென்று பாடச்சொல்லுதலால்இது முதலானவை இடுகுறியாக்கம், பொன்னன், பூணன், 'மலைமகண்மகனே மாற்றோர்கூற்றே, இவைமுதலானவைகாரணக்குறியாக்கம்நடந்தவனே,

டங்கோளு; இவைமுதலாகிய வினையாலணையுங்காரணக்குறிகாலங்காட்டும், [மரம் பனை முதலாகிய விடுகுறிப்பெயரும், அவன், அவள், முதலாகியகாரணப்பெயரும், அவ்விலக்கணங்க ளோடுதோற்றியபொருள்களுக்கெல்லாந்தொன்றுதொட்டு மரபுபற்றிவருவன, முடைமுதலாகிய விடுகுறிப்பெயரும், பொன்னன்முதலாகிய காரணப்பெயரும், நடுவிலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டு வருவனவாம். (௰௮)

௨௱௭௰௬ அவற்றுள் கிளையெண் குழூஉமுதற் பலபொருட்டிணைதே
மூர்வா னகம்புற முதலநிலையாண்
டிருது மதிநா ளாதிக்காலந்
தோள் குழன் மார்புகண் காதுமுதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவுநிறங்கதி
சாதிகுடி சிறப் பாதிப்பல் குண
மோத லீத லாதிப் பல்வினை
யிவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றொ
டுற்றனவ் வீறு நம்பியாடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசிறோன்ற
லின்னன வாண்பெய ராகுமென்ப

இது முன்னே திணைபாலிடத்தோன் றேற்பவு மென்றவற்றுள் உயர்திணையாண்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள், மேற்பெயரென்றவற்றுள். கிளை-சுற்றமும், எண்-எண்ணும், குழூஉ-கூட்டமும், முதல்-முதலாகிய. பலபொருளோடு - பலபொருள்களோடும், திணை-ஐந்திணையும், தேம்-தேயமும், ஊர்-ஊரும், வான்-வானும், அகம் - அகமும், புறம்-புறமும், முதல் முதலனவாகிய, நில(னோடு) - இடங்களோடும், யாண்டு-வருடமும், இருது பருவமும், மதி-மாதமும், நாள் - நாண்மீனும், ஆதி - முதலாகிய, கால (மோடு - காலங்களோடும், தோள் - புயமும், குழல் மயிரும், மார்பு-மார்பும், கண்-கண்ணும், காது-காதும், முதல் - முதலாகிய, உறுப் (போடு) - அவயவங்களோடும், அளவு அளவும், அறிவு-அறிவும், ஒப்பு-ஒப்பும், வடிவு வடிவும், நிறம் -நிறமும், கதி-நாற்கதியும், சாதி-குலமும், குடி-குடியும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஆதி முதலாகிய, பல குண (மோடு-பலகுணங்களோடும், ஓதல் ஓதுதலும், ஈதல் - கொடுத்தலும், ஆதி-முதலாகிய, பலவினை (யோடு) - பலதொழில்களோடும், இவை-இவற்றை, அடை-அடைந்த, சுட்டுவினாப்பிறமற்றொ - சுட்டும், வினாவும்பிறவும்மற்றும் ஆகியவாங்களோடும், உற்ற-பொருந்திய, னவ், வீறு-னகரமெய்யீற்றுப் பெயர்களும், நம்பியாடூஉ விடலை கோவேள் குரிசி றோன்றல் நம்பிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட விப்பெயர்களும், இ

ன்னன்-இனையபோல்வனபிறவும் ஆண்பெயராகும்-உயர்திணையாண்பாற் பெயர்களாகும் என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர் — எ-று.

(வரலாறு)

பொருளால்வருபெயர்களாவன.

தம்மன்-நம்மன்-நுமன்-எமன் தம்மான்-நம்மான்-நும்மான்-எம்மான்-கிளையால்வருபெயர், ஒருவன் — எண்ணால்வருபெயர்; அவையத்தான் — குழூஉவால்வருபெயர்; பொருளன்-பொன்னன்-முடியன்- இவைமுதலானவைமுதலென்றதனால்வருபெயர்.

இடத்தால்வருபெயர்களாவன

வெற்பன்-பொருப்பன் — குறிஞ்சித்திணையால்வருபெயர்; மறவன்-எயினன் — பாலைத்திணையால்வருபெயர், இடையன்-ஆயன் — முல்லைத்திணையால்வருபெயர், ஊரன்-மகிழ்நன் — மருதத்திணையால்வருபெயர்; சேர்ப்பன்-துறைவன் — நெய்தற்றிணையால்வருபெயர், சோழியன் கொங்கன் தேயத்தால்வருபெயர், கருவூரான்-மதுரையான் — ஊரால்வருபெயர், வானத்தான் அகத்தான்-புறத்தான்-என்பனவான்முதலாகிய மூன்றாலும்வருபெயர் மண்ணகத்தான்-பாதலத்தான் இவைமுதலானவையென்றதனால்வருபெயர்.

காலத்தால்வருபெயர்களாவன.

மூவாட்டையான், பிரபவன் — வருடத்தால்பெயர், வேனிலான், காரான் பருவத்தால்வருபெயர், தையான், மாசியான் — மாதத்தால்வருபெயர் ஆதிரையான் ஓணத்தான் — நாணமீனால்வருபெயர், நெருநலான்-காலையான்-மாலையான்-ஆதியென்றதனால்வருபெயர்,

சினையால்வருபெயர்களாவன.

திணிதோளான்-செங்குஞ்சியான்-வரைமார்பான்-செங்கண்ணான் குழைக்காதான், என்பனதோண்முதலியவைந்துறுப்பாலும் வருபெயர்குறுந்தாளன் நெடுங்கையான்-முதலென்றதனால்வருபெயர்.

குணத்தால்வருபெயர்களாவன.

பெரியன், சிறியன் — அளவினால்வருபெயர்; அறிஞன், புலவன் — அறிவால்வருபெயர், பொன்னொப்பான், மணியனையான் — ஒப்பால்வருபெயர்; கூனன், குறளன் — வடிவால்வருபெயர், கரியன், செய்யன் — நிறத்தால்வருபெயர், மானுடவன், தேவன் — கதியால்வருபெயர் அந்தணன்-அரசன்-வணிகன்-வேளாளன் — சாதியால்வருபெயர், சேரன்-சோழன்-பாண்டியன் — குடியால்வருபெயர், ஆசிரியன், படைத்தலைவன் — சிறப்பால்வருபெயர்; வல்லன்-தீயன்-இவைமுதலானவை ஆதியென்றதனால்வருபெயர்.

தொழிலால்வருபெயர்களாவன.

ஓதுவான், ஈவான்—ஓதன்முதலாகியவிரண்டாலும்வருபெயர், கண்ணன் தச்சன்-என்பன ஆதியென்றதனால்வருபெயர்.

சுட்டால்வருபெயர்முதலானவை.

அவன்·இவன்-உவன்-எ-ம்,எவன்-ஏவன் யாவன்-எ-ம், பிறன் எ-ம் மற்றையான்-எ-ம், வருவன. சுட்டுமுதலாகியகாரணத்தாலும் வருபெயர், நம்பிமுதலாகிய வேறுபெயர்களும் உரைக்கிடையிற்காண்க. இன்னவென்றதனால் வில்லி-வாளி-கிள்ளி-சென்னி-ஏந்தல் செம்மல்-ஏறு-காளை-குடுமி-தோன்றல்-அண்ணல் என உயர்திணையாண்பாற் பொருளுணர்த்தி வருவனவெல்லாங்கொள்க. (௰௬)

௨௭௭. கிளைமுதலாகக் கிளந்தபொருள்களி
னவ்வொற்றிகரக் கேற்றவீற்றவுங்
கோழிசெவிலி மகடூஉநங்கை
தையலோடின்னன பெண்பாற்பெயரே,

இது உயர்திணைபெண்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கிளைமுதலாக-சுற்றமுதலாக, கிளந்த-முன்சூத்திரத்திலே பகுத்துச்சொல்லப்பட்ட, பொருள்களின்-அறுவகைப்பொருள்களின், ளவ்வொற்றிகரக்கு ளகரமெய்யும் இகரவுயிரும்பொருந்துதற்கு, ஏற்ற ஏற்ற, ஈற்றவும் ஈற்றுப்பெயர்களும். கோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை தையலோடு கோழிமுதலாகவெடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பெயர்களும்ஆகிய விவற்றுடனே, இன்னன இவைபோல்வனபிறவும், பெண்பாற்பெயர்- உயர்திணைப்பெண்பாற்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

தாயள் நமள்-நுமள் எமள்-எ-ம், ஒருத்தி-எ-ம், அவையத்தாள் அவையத்தி எ-ம், பொன்னள்-பொன்னி-எ-ம், வருவன. பொருட்பெயர்குறத்தி-எயிற்றி-ஆய்ச்சி-உழத்தி-பரத்தி எ-ம், சோழிச்சி-எ-ம்,கருவூராள் கருவூரி-எ-ம், வானத்தாள்-வானத்தி-எ-ம், அகத்தாள்-அகத்தி-எ-ம்,புறத்தாள்-புறத்தி-எ-ம், மண்ணகத்தாள்,மண்ணகத்தி-எ-ம், வருவன இடப்பெயர் மூவாட்டையாள் எ-ம், வேனிலாள்-எ-ம், தையாள்-எ-ம், ஆதிரையாள்-எ-ம், நெருநலாள்-எ-ம், வருவன காலப்பெயர், திணிதோளன், திணிதோளி-எ-ம், சுரிகுழலாள், சுரிகுழல்-எ-ம், நெடுமார்பாள், நெடுமார்பி-எ-ம், தடங்கண்ணாள்-தடங்கண்ணி-எ-ம், குழைக்காதாள் குழைக்காதி-எ-ம், குறுந்தாளாள் குறுந்தாளி-எ-ம், வருவன சினைப்பெயர்பெயரிய

வருவன சினைப்பெயர் பெயரியள்-எ-ம், புலமையள்-எ-ம், பொன்னொப் பாள்-எ-ம், கூனள் கூனி-எ-ம், கரியள்-எ-ம், மாணுடத்தி-எ-ம், பார்ப்பினி-எ-ம், படைத்தலைவி-எ-ம், நல்லள்-எ-ம், வருவன குணப்பெயர்குடிப்பெயர்வந்தவிடத்துக்காண்க ஓதுவாள்-எ-ம், ஈவாள் - எ-ம், தச்சிச்சி-எ-ம், வருவனதொழிற்பெயர்-அவள்-இவள்- உவள்-எ-ம், எவள்-ஏவள்-யாவள்எனவும் பிறள்-எ-ம், மற்றையாள்-எ-ம், வருவன சுட்டுமுதலியவற்றால்வருபெயர். தோழிமுதலியவைந்துபெயரும்உரைக்கிடையிற்காண்க இன்னனவென்றதனால்பேதை-பெதும்பை-செவிலி இருளை-மாதுஎன உயர்திணைப்பெண்பால் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (உ௰)

உஎஅ. கிளந்தகிளைமுத லுற்றரவ்வீற்றவுங்
கள்ளொனீற்றி னேற்பவும்பிறவும்
பல்லோர்பெயரின் பகுதியாகும்.

இது பலர்பாற்குரியபெயர் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கிளந்த-முன்னேசொல்லப்பட்ட, கிளைமுதல்- சுற்றமுதலாகிய பலவகைப்பொருளையும், உற்ற-பொருந்திய, ரவ்வீற்றவும்- ரகரமெய் யீற்றுப்பெயர்களும், கள்ளொனீற்றின்-கள்ளென்னும் விகுதியை யீறாகவுடையபெயர்களுள், ஏற்பவும்-இவ்விடத்துக்குப் பொருந்திவருவனவும், பிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பல்லோர்பெயரின்பகுதியாகும்- பலர் பாலின்பெயர்களாம்—எ-று.

[களவிகுதி அஃறிணைப்பன்மைக்கும் வருதலால் ஏற்பவுமென்றார்.] (வரலாறு) தமர்-நமர்-நுமர்-எமர்-ஒருவர்-எனப்பொருளாதியாறனோடும் ஒட்டுக கோக்கள்-மனுக்கள்- எனப்பகுதிப்பொருள் விகுதியாகவும் தமர்கள்-நமர்கள்-எனவிகுதிமேல் விகுதியாகவும், கள்விகுதிவருமென்றறிக பிறவென்றமையால் மாந்தர்-மக்கள்-எனப் பலர்பாலைக்குறித்து வருவனமெல்லாங்கொள்க. (உக)

உஎகூ. வினைச்சுட்டுடனும் வேறுமாம்பொரு
ளாதியுறுதுச் சுட்டணையாய்த
மொன்றனெண்ணின்னன வொன்றன்பெயரே.

இது அஃறிணையொருமைப்பாற் குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினைச்சுட்டுடனும் வினாவிலுஞ் சுட்டிலும்மறைந்து அவற்றுடனேயும், வேறுமாம்-வினாவுஞ்சுட்டவும்படாது வேறாகியும் வருகிற பொருளாதி-பொருளாதியாறனையும், உறு-பொருந்திய-து- துவ்விகுதியீ

ஙள

ற்றுப்பெயரும், சுட்டணையாய்தம்-சுட்டோடுகூடிய வாய்தத்தைப்பொருந்திய துவ்விகுதியீற்றுப்பெயரும், ஒன்றனெண்-ஒன்றென்கிறவெண்ணுகுபெயரும், இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், ஒன்றன்பெயர் - அஃறிணையொருமைப்பாற்பெயராகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எது-ஏது-யாது-எனவும், அது-இது-உது-எ-ம், குழையது-நிலத்தது-மூலத்தது-கோட்டது-குழியது-ஆடலது-எ-ம், அஃது-இஃது-உஃது எ-ம், ஒன்று எ-ம், வரும். இன்னனவென்றதனால் பிறிது-மற்றையது என அஃறிணைப்பொருளைக்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க.

௨௮௰. முன்னரவ்வொடு வருவையவ்வுஞ்
சுட்டிறுவவ்வுங் கள்ளிறுமொழியு
மொன்றலெண்ணு முள்ளவில்ல
பல்லசில்ல வுளவிலபலசில
வின்னவும்பலவின் பெயராகும்மே.

இது அஃறிணைப் பன்மைப்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னர்-முன்னே சொல்லப்பட்ட, அவ்வொடு- வினாச்சுட்டுடனும் வேறுமாம்பொருளாதியாறனொடும், வருவை-வருகிற ஐ(யும்)-ஐவிகுதியீற்றுப்பெயர்களும், அவ்வும்-அகரவீற்றுப்பெயர்களும், சுட்டிறுவவ்வும்-வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும், கள்ளிறுமொழியும்-கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதியீற்றுப்பெயர்களும், ஒன்றலெண்ணும்-இரண்டுமுதலாகிய வெண்ணுகுபெயர்களும், உள்ளவில்ல பல்லசில்ல வுளவிலபலசில-உள்ளவென்பதுமுதலாகிய குறிப்புவினையாலமைந்த வெட்டுப்பெயர்களும், இன்னவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பலவின்பெயராகும்-அஃறிணைப்பன்மைப்பாற் பெயர்களாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எவை-ஏவை-யாவை-எ-ம், அவை-இவை-உவை-எ-ம், செடியவை கரியவை எ-ம், ஐவிகுதிப்பெயர்கள்வரும். பொருள-பொருளன அகத்த-அகத்தன, மூலத்த-மூலத்தன-கோட்ட-கோட்டன- கரிய-கரியன ஓதுப-ஓதுவன, என அன்சாரியைபெற்றும் பெறாதும் அகரவிகுதிப்பெயர்கள்வரும் அவ் இவ் உவ் எனவகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள்வரும், யானைகள் குதிரைகள் எனகள் விகுதிப்பெயர்கள்வரும். இரண்டுமூன்று பத்துநூறென எண்ணுகுபெயர்கள் வரும். உள்ள முதலாகியவெட்டும் உ

ணைக்கிடைப்பிற்காண்க. இன்னவுமென்றமையாலியாபிற, மற்றைய, என அஃறிணைப்பன்மைப்பொருள்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க, இவ்வைம்பாற்பெயர்களுள் ஆண்பாற்பெயர்க்கு னவ்வீறெனவே, அன், ஆன், மன், மான், ன், இவ்வைந்தும்பெண்பாற்பெயர்க்கு ளவ்வொற்றெனவே அள், ஆள், ள், இம்மூன்றும் பலர்பாற்பெயர்க்கு ரவ்வீற்றவுமெனவே அர், ஆர், மார், ர் இந்நான்குமடங்குதலறிக,] (உ௩).

உ௮௧. பல்பவ் வஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமைய.

இது முன்னே பொதுவாவனவெயரென்றார் அவற்றுள் அஃறிணையிருபாற்குமுரிய பொதுப்பெயருணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அஃறிணை அஃறிணைப்பெயர்களுள், பால்பகா-பால்பகுக்கப்படாத, பெயர்கள்-பெயர்களொத்தும், பால் அத்திணையிருபாலுக்கும் பொதுமைய-பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

பறவைவந்தது, பறவைவந்தன, மரம்வளர்ந்தது, மரம்வளர்ந்தன எனவரும், இவை பறவை அலரிஎனப்பகுபதமும், மரம்பனைஎனப்பகாப்பதமுமாகவரும், (உ௪

உ௮உ. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்குஞ்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டுந்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்து
மெல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்,

இது இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களைத்தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதற்பெயர்நான்கும்-முதற்பெயராகியநான்குபெயரும், சினைப்பெயர்நான்கும் - சினைப்பெயராகியநான்குபெயரும், சினைமுதற்பெயரொருநான்கும்-சினைமுதற்பெயராகியநான்குபெயரும், முறைப் (பெய)ரிரண்டும் - முறைப்பெயராகியவிரண்டுபெயரும், தன்மைப்(பெயர்) நான்கும்-தன்மைப்பெயராகியநான்குபெயரும், முன்னிலைப் (பெயரைந்)தும் முன்னிலைப்பெயராகிய வைந்துபெயரும், எல்லாந் தாந்தான்-எல்லாம்தாம்தான் என்கிறமூன்றுபெயரும், இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும் பொதுப்பெயர் இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று.

[இன்னனவென்றமையால், சூரியனுதித்தான், சூரியனுதித்தது என வொருபொருளை இருதிணையிலும் வரும்பொதுப்பெயர், முதலானவையும், ஊமைவந்தான், ஊமைவந்தாள், எனவுயர்திணை யிருபாலிலும் வரும்பொதுப்பெயர் முதலானவையும் தன்மைமுன்னிலைவினையாலணையும் பெயர்களுங்கொள்க.] (உ௫

௨௪௩. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையி
னாமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

இது முன்னே தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டவைகளுள்ளே முதற்பெயர்முதல்முறைப்பெயரீறாகக் கிடந்தவைகளைவகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆண்மைபெண்மை யொருமைபன்மையின்-ஆண்மைமுதலாகிய விந்நான்குபாலுங்காரணமாக, அவ் - அவ்முதற்பெயருஞ்சினைப்பெயருஞ்சினைமுதற்பெயரும், நான்மைகளாம்-நந்நான்காகும், ஆண்பெண்-ஆண்மைபெண்மைஎன்கிற விருபாலுங் காரணமாக, முறைப்பெயர்-முறைப்பெயர், (இரண்டாம்) இரண்டாகும் - எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன்-ஆண்மைமுதற்பெயர், சாத்தி - பெண்மைமுதற்பெயர், கோதை-ஒருமைமுதற்பெயர், கோதைகள்-பன்மைமுதற்பெயர், ஆக-௪. முடவன்-ஆண்மைச்சினைப்பெயர், முடத்தி - பெண்மைச்சினைப்பெயர், செவியிலி-ஒருமைச்சினைப்பெயர், செவியிலிகள் - பன்மைச்சினைப்பெயர்-ஆக-௪ முடக்கொற்றன - ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், முடக்கொற்றி-பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதி - ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதிகள்-பன்மைச்சினைமுதற்பெயர்-ஆக-௪, தந்தை-ஆண்மைமுறைப்பெயர், தாய் பெண்மை முறைப்பெயர்-ஆக-௨. (௨௪)

௨௪௪. அவற்றுள், ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

இது திணைப்பொதுவாய்நின்ற பெயர்கள்பாற் பொதுவாய்நிற்குமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அவற்றுள்-முதற்பெயர் முதலாகச்சொல்லப்படு மிறுபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள், ஒன்றே-ஒவ்வொன்றே, இருதிணை-இருதிணையிலும், தன்பால்-தன்றன்பாலே, ஏற்கும்-ஏற்றுவரும் — எ-று.

[எனவே ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணையாண்பாலையும், பெண்மைப்பொதுப்பெயர். இருதிணைப்பெண்பாலையும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையாணொருமை பெண்ணொருமைகளையும் அஃறிணையொருமையையும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணைப்பன்மையையும் ஏற்குமென்றுரென்றதாயிற்று.]

(வரலாறு)

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது-எ-ம், சாத்தியிவள், சாத்தியிப்பசு-எ-ம், கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது-எ-ம், கோதைக,

வர், கோதைகளிவை-எ-ம், தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது-எ-ம், தாயிவள், தாயிப்பசு-எ-ம், யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம்-எ-ம், யாமக்கள், யாம்பூதங்கள் எ-ம், நீநம்பி, நீநங்கை. நீபூதம்-எ-ம், நீர்மக்கள், நீர்பூதங்கள்-எ-ம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம்-எ-ம், அவர்தாம், அவைதாம் எ-ம், அவன்றான், அவடான், அதுதான்-எ-ம், வரும்மற்றவைகளுமிப்படியே யிருதிணையிலுங்கூட்டுக. (உஎ)

உ அரு தன்மை யானா னியாநா முன்னிலை
யெல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ
யல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

இது தன்மைநான்கும் முன்னிலையைந்தும் என்னப்பட்டவைகளையும் இடத்தொன்றேற்பவும் பொதுவுமென்னப்பட்டவைகளையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தன்மை-தன்மைப்பெயர் (நான்காவன) யானான் யாநாம் யான் நான்யாம் நாமென்பனவாம், முன்னிலை-முன்னிலைப்பெய (ரைந்தாவன) எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ என்பனவாம், அல்லன-இவ்வொன்பது மல்லாதபெயர்களெல்லாம், படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குரியனவாம், எல்லாமெனல்-அவற்றுள் எல்லாமென்னும்பெயரென்றும், பொதுமூவிடத்திற்கு முரித்தாம்—எ-று.

எல்லாமென்பது மூவிடத்திலும் வருமாறு, யாமெல்லாம் நீரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம், எனவரும். (உஅ)

உ அசு. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா
லணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்.

இது வினையின் பெயர்க்கு எய்தியவிடமிகந்து படாமற்காத்தலும் வினையாலணையும்பெயர்க்கு அதனைவிலக்கி யிடம்வகுத்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினையின்பெயரே - தொழிற்பெயர்களே, படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குரியவாகும், வினையாலணையும்பெயர் - வினைமுற்றுலணையும் பெயர்களானவை, யாண்டுமாகும்-தனித்தனி மூவிடத்திற்கு முரியவாகும் —எ-று.

(வரலாறு)

உணல் தினல், யானுண்டேன், நீ யுண்டாய், அவனுண்டான், எனவரும் (யானுணல், நீயுணல், அவனுணல், என மூவிடவினைபோலொற்றுமைப்பட நிற்பனவற்றிற்கேயல்லாமல் எனதுணல், நினதுணல். அவன்துணல், என்றும், உணல்என்றும், வேற்றுமைப்படுநிற்கும்வினையின்பெயர்கட்கு எய்தியவிடமிகந்து படுதலில்லையெனவுணர்.]

உஅ௭. தான்யா னானீ யொருமை பன்மைதாம்
யாநா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர்.

இது தான்முதலாகிய பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களுள் ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மை என்கிற நான்குபொதுப்பால்களுள் இப்பால் லொருமைக்குரியன வென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தான்யானானீ-தான் யான் நான் நீ என்கிறநான்கும், ஒருமை இருதிணை முக்கூற்றொருமைப்பெயர்களாம், தாம்யாநாமெலாமெலீர் நீயிர் நீர் நீவிர்-தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர் நீர் நீவிர் என்கிற வெட்டும், பன்மை - இருதிணை யிருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர்களாம் —எ-று. (க௦)

உஅஅ ஒருவ னொருத்தி பெயர்மே லெண்ணில

இது என்னுதல்வரு முயர்திணைப்பெயர்க்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஒருவனொருத்தி-ஒன்றென்னுமெண்ணால், ஒருவன் ஒருத்தி எனவருவனவன்றி, மேல்-இவற்றின்மேல், எண - இரண்டுமுதலாகிய வெண்களால், பெயர்-இவ்வாண்பாற்பெயரும்பெண்பாற்பெயரும், இல-வருவனவில்லையாம்—எ-று. (கக)

உஅகூ. ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன் வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப,

இதுவுமது.

இ-ள், ஒருவரென்பது-ஒருவரெனவழங்குஞ்சொல்; உயரிருபாற்றாய்-உயர்திணையாண் பெண்ணிவ்விருபாற்கும் பொதுவாய், பன்மைவினை அத்திணைப்பன்மைவாய் பாட்டுவினையை. கொளும்-கொண்டுமுடிகின்ற, பாங்கிற்று-பாங்கினையுடைத்தாகும், என்ப என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

வரலாறு,) ஆடவருளொருவரறத்தின் வழிநிற்பார், பெண்டிருவளொருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார் எனவரும். (கஉ)

உகூ௦. பொருண்முத லாறோ டளவைசொற் றானி
கருவி காரியங் கருத்த னாதியு
ளொன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயராமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாறோடு - பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந் தொழிலென்னு மாறுடனே, அளவை-இவற்றின் பகுதியாகியநால்வகையளவையும், சொல்-சொல்லும், தானி-தானியம், கருவி-காரணமும்,

காரியம்-காரியமும், கருத்தன்-வினைமுதலும், ஆகியுள் - ஆகியபாகவரும
பொருள்களுள், ஒன்றனை-ஒருபொருளினது, பெயரான-இயற்பெயராய
அதற்கு-அப்பொருளினுக்கு, இயைய-இயைந்த, பிறிதை-பிறிதொருபொ
ருளை, தொன்முறை-தொன்றுதொட்டுவருமுறைமையே, உரைப்பன-சொ
ல்லப்பட்டுவருவன, ஆகுபெயர்-ஆகுபெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

"தாமரைபுரையுங் காமர்சேவடி,, என்கிறவிடத்தே தாமரையென்கி
றமுதற்பொருளின்பெயர் அதன்மலராகிய சினைப்பொருளுக்கு ஆகலா
ற்பொருளாகுபெயராம் 'அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையும், என்கிறவிடத்
தே அகமென்கிறவுள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்கிறமனத்திற்கு ஆகலாலி
டவாகுபெயராம். காரறுத்தது என்கிறவிடத்தே காரென்கிற மழைக்கா
லப்பெயர் அக்காலத்துவிளையும் பயிருக்கு ஆகலாற் காலவாகுபெயராம்
வெற்றிலைநட்டான் என்கிறவிடத்தே வெற்றிலையென்கிறசினைப்பெயர் அ
தன்முதலாகியகொடிக்கு ஆதலாற்சினையாகுபெயராம் நீலஞ்சூடினாளெ
ன்கிறவிடத்தே நீலமென்கிற நிறப்பெயர் அதனையுடைய குவளைமலருக்
கு ஆகலாற்குணவாகுபெயராம் வற்றலுடனுண்டான் என்கிறவிடத்தே
வற்றலென்கிறதொழிற்பெயர் அதனையுடையவுணவிற்கு ஆகலாற்றொழி
லாகுபெயராம் காலாலேநடந்தான் என்கிறவிடத்தே காலென்கிற எண்
ணலளவைப்பெயர், அவ்வளவைக்கொண்டவுறுப்பிற்கு ஆகலால் எண்
ணலளவையாகுபெயராம், துலாக்கோல் என்கிறவிடத்தே துலாவென்கி
ற எடுத்தலளவைப்பெயர் நிறைகோலிற்கு ஆதலால் எடுத்தலளவையாகு
பெயராம் அன்றியுமிது இருபெயரொட்டுமன்மொழியாகுபெயராம் நா
ழியுடைந்தது என்கிறவிடத்தே நாழியென்கிறமுகத்தலளவைப்பெயர் அ
வ்வளவைக் கருவிக்கு ஆகலான்முகத்தலளவையாகுபெயராம் கோலொத்த
டிவிளைந்தது என்கிறவிடத்தே கோலொத்தடியென்கிற நீட்டலளவைப்பெ
யர் அதனாலளக்கப்பட்டகழனிக்கு ஆகலால் நீட்டலளவையாகுபெயரா
ம் இந்நூலுக்குரைசெய்தான் என்கிறவிடத்தே உரையென்கிறசொல்லின்
பெயர் அதன்பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகுபெயராம் விளக்குமுறிந்தது
என்கிறவிடத்தே விளக்கென்கிறதீபத்தின்பெயர் அதற்கிடமாகியதண்டி
னுக்கு ஆதலாற்றானியாகுபெயராம் திருவாசகம் என்கிறவிடத்தே அ
டையடுத்த வாசகமென்கிற முதற்காரணத்தின்பெயர் அதன்காரியமாகிய
செய்யுளுக்கு ஆதலாற்காரியவாகுபெயராம், இந்நூலலங்காரம் என்கிற
விடத்தே அலங்காரமென்கிற காரியத்தின்பெயர் அதனையுணர்த்துதற்கு
க் கருவியாகியநூலுக்கு ஆதலாற்காரணவாகுபெயராம் இந்நூல்திருவள்
ளுவர் என்கிறவிடத்தே திருவள்ளுவர்என்கிற கருத்தாவின்பெயர் அவ

உ௬௨. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளியென் றாகு மவற்றின் பெயர்முறை,

இது முன்னே யெட்டுவேற்றுமையென்று சொல்லப்பட்டவற்றின் பெயருமுறையுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றின் முன்னேயெட்டு வேற்றுமையென்னப்பட்டனவைகளினுடைய, பெயர்-பெயர்களும், முறை-முறையுமாவன,பெயர்- பெயரையும், ஆல்-ஆலும், கு-குவ்வும், இன்-இன்னும், அது-அதுவும், கண்-கண்ணும், விளி-விளியும், என்றாகும்- என்றிப்படி சொல்லப்பட்டவையாகும்—எ-று (௬)

உ௬௩. ஆறனுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

இது முன்னேசொல்லப்பட்ட உருபுகளெட்டனுள் எழுவாயுருபுமற்றையுருபுகளை யேற்குமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவ்வுருபே-பெயராய்நிற்கின்ற அவ்வெழுவாயுருவே, ஆறனுருபும்-ஐம்முதலாகி வாறுவேற்றுமையுருபுகளையும், ஏற்கும்- ஏற்கும்—எ-று. (௨௭)

உ௬௪. நீயிர் நீவிர்நா னெழுவா யலபெறா.

இது ஏற்குமெவ்வகைப் பெயர்க்குமென்றதனுள் ஐம்முதலாகிய உருபுகளையேலாத பெயரினையென வுணர்த்துகின்றது,

இ ள். நீயிர்நீவிர்நான்-நீயிர்முதலாகிய விம்மூன்றுபெயர்களும் எழுவாயல்-எழுவாயல்லாதவேற்றுமைகளை, பெறா-ஏலாவாம்—எ-று.

உ௬௫. அவற்றுள், எழுவாயுருபு திரிபில்பெயரே
வினைபெயர் விளுக்கொள லதன்பய னிலையே

இது நிறுத்தமுறைபாலே பெயர்வேற்றுமையி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள், முன்சொல்லப்பட்ட வெட்டுவேற்றுமைகளுள், எழுவாய்-முதல்வேற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, திரிபில-ஐம்முதலாகிய வுருபேற்றுத்திரிதலில்லாத, பெயரே-பெயரேயாம், வினை- வினையையும், பெயர்-பெயரையும், விளு-விளுவையும்,கொளல்-கொள்ளவருதல்,அதன்-அக்வுருபினது-பயனிலையாய்வருதலாம்—எ-று.

[எனவே அக்கிரியில்லாத பெயர்தானே தன்பொருளை வினைமுதற்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யுமென்பதாயிற்று, வினைமுதல், செய்பவன், ஒருபொருட்சொற்கள், இதனைவடநூலார் கருத்தாவென்பர்.]

சாத்தான்வந்தான், கொற்றன்வாழ்க, அவன்பெரியன், ஆவுண்டு— இவை வினைகொளவந்தன, ஆவொன்று, அரசனிவன், இவைபெயர்கொளவந்தன. அவன்யார், ஆயாது, இவைவினாக்கொளவந்தன.

வினைமுதற்பொருளாவது தனது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலிற் சுதந்தரமுடைய பொருளாம், சாத்தான்வந்தான் என்கிறவிடத்தே சாத்தனென்கிற பெயர்ப்பொருளாகிய வொருவன் தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய வருகைத்தொழிலிலே சுதந்தரமுடையனாதல்காண்க. (௬௮)

இவ்வெழுவாய்க்குஐம்முதலானவை போன்றவுருவில்லாதிருந்தாலும் உரையிற்கோடலென்கிற உத்தியால், ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான், முதலாகவைம்பாலிலும்வருகிற சொல்லுருபுகளுண்டெனக்கொள்க, அவைசாத்தனானவன், சாத்தியானவள், சாத்தரானவர், ஆவினது, ஆக்களானவை, எனச்சிலவிடங்களிலேவரும் அல்லாமலுஞ்சிறுபான்மை, சாத்தனென்பவன், எனவருவதுங்கொள்க, இன்னுமிவ்வுத்தியைப்பின்வரும் வேற்றுமைகளிலே காட்டப்படுஞ் சொல்லுருபுகளுக்கெல்லாங்கொள்க.

௨௬௬. இரண்டாவதனுரு பையே யதன்பொரு
ளாக்க லழித்த லடைத னீத்த
லொத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

இது இரண்டாம்வேற்றுமையி லக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். இரண்டாவதன், இரண்டாம்வேற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, ஐயே-முன்சொல்லப்பட்ட ஐயொன்றுமேயாம் அதன் அதனுடைய, பொருள-பொருள்களாவன, ஆக்கல்-ஆக்கப்படுபொருளும், அழித்தல்-அழிக்கப்படுபொருளும், அடைதல்-அடையப்படுபொருளும். நீத்தல்-துறக்கப்படுபொருளும், ஒத்தல்-ஒக்கப்படுபொருளும், உடைமை-உடைமைப்பொருளும், ஆதியாகும்-முதலியனவாக அவ்வுருபையேற்றபெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டசெயப்படுபொருள்களாம்-எ-று.

குடத்தை வனைந்தான், மரத்தைவளர்த்தான் — ஆக்கப்படுபொருள், கோட்டையையிடித்தான், வேலியைப் பிரித்தான் — அழிக்கப்படுபொருள், ஊரையடைந்தான், தேரையூர்ந்தான் — அடையப்படுபொருள், மனைவியைத்துறந்தான், பதியைநீத்தான்—துறக்கப்படும் பொரு

ன், புலியையொத்தான், வேலைநிகர்த்தான்,—ஒக்கப்படுபொருள், பொன்னையுடையான், புலியையுடையான்,—உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற் பயனுறுவது, குடத்தை வனைந்தான் என்கிறவிடத்தே மண்கூட்டுகை திரிகை சுழற்றுகை முதலானவை வினைமுதலினுடைய தொழிலாம், குடத்தின்து தோன்றுதல் அத்தொழிலின்பயனும். அப்பயனுறுவது குடமாதலாற்குடஞ்செயப்படுபொருளாகும் கோட்டையைபிடித்தான் என்கிறவிடத்தேகோட்டையைபித்தல் செய்பவனது தொழிலாம, அதனதுவடிவுகுலைதல்அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது கோட்டையாதலாற்கோட்டைசெயப்படுபொருளாகும் ஊரையடைந்தான் என்கிறவிடத்தே நடந்துசெல்லுதல் கருத்தாவினது தொழிலாம், ஊரைச்சேர்தல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது ஊராதலால் ஊர்செயப்படுபொருளாகும்மனைவியைத்துறந்தான் என்கிறவிடத்தே வெறுத்துவிடுதல் வினைமுதலின்றொழிலாம்உரிமைக்கேடு அதன்பயனும், அப்பயனுறுவது மனைவியாதலான் மனைவிசெயப்படுபொருளாகும், புலியையொத்தான் என்கிறவிடத்தேஅஞ்சாதுபாய்ந்துகொல்லுதலாற்புலியைஉபமானமாகக்கொள்ளப்படுதல்அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது புலியாதலால்அதுசெயப்படுபொருளாகும் பொன்னையுடையான்,என்கிறவிடத்தேசம்பாதித்தல்வினைமுதலின்றொழிலாம், தனதாகுகை அத்தொழிலின்பயனும் அப்பயனுறுவது பொன்னாதலாற் பொன்செயப்படுபொருளாகும்மற்றவையுமிப்படியே.

இன்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றாதமுதனிலைகளின் மேல்விமுதலிய விகுதிகள்சேர்ந்து வருவனவாகிய பிறவினைகளிலே சிலவற்றிற்கு இயற்றும் வினைமுதல் இரண்டாம்வேற்றுமையில் வருதலால், அரசன்பகைவரைச் சிறைச்சாலையை யடைவித்தான் எனவிரண்டு செயப்படுபொருள்வரும், சிலவற்றிற்கு அது மூன்றாம்வேற்றுமையிலே வருதலால்சாத்தன் கொற்றனாற் பசுவைப்புரப்பித்தானென அப்படிவாராவாம் செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினைகளிலெங்கு மிரண்டுசெயப்படுபொருள் வருதலில்லையோவென்றால் பசுவைப் பாலைக்கறந்தான், யானையைக்கோட்டைக்குறைத்தான், எனச்சிலவிடங்களிலே வருதலுமுண்டு ஆனால் இப்பசுவையும் யானையையுஞ் செயப்படுபொருளாகக்குறியாமல் நீக்கப்பொருளாகக் குறித்தால், பசுவினின்றும் பாலைக்கறந்தான், யானையினின்றுங் கோட்டைக்குறைந்தானெனவும், சம்பந்தபொருளாகக் குறித்தால் பசுவினதுபாலைக்கறந்தான், யானையினதுகோட்டை

குறைத்தான், எனவும்வருதலாற் சிறப்பில்லையென்றறிக மற்றவைகளுமிப்படியே.

ஆதியெந்தனன் வீட்டைவிரும்பினன், நூற்பொருளையறிந்தாய், எனவிரும்புதலும் அறிதலுமாகிய வினைமுதற்றொழில்களுக்கு விடயமாகிய வீடும்நூற்பொருளும் செயப்படுபொருளாகுகை முதலானவையுங்கொள்க அல்லாமலும் அச்செயப்படுபொருள் கருத்திற்செயப்படுவதும் கருத்தின்றிச் செயப்படுவதும் இருமையிற்செயப்படுவதும் என மூன்றுவகையாம் அவைமுறையே சோற்றையுண்டான், சோற்றைக்குழைத்தான், பதரையுநெல்லையும்பணத்திற்குக்கொண்டான், எனவரும்.

௨௯௭ மூன்றா வதனுருபு ஆலா னோடொடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

இது மூன்றாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூன்றாவதன்-மூன்றாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, ஆலானோடொடு-முன்சொல்லப்பட்ட ஆலேயன்றி ஆனும், ஓடும்-ஒடுவும்-ஆகும், அதன்-அவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொருள்களானவை, கருவி-கருவிப்பொருளும், கருத்தா-வினைமுதற்பொருளும், உடனிகழ்வு-உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும்ஆகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டமூன்றுமாகும்—எ-று.

[இந்த நான்குருபுகளுக்கும் மூன்றுபொருள்களுமாமெனக் கூட்டிச்சொன்னாராயினும், ஏற்புழிக்கோடலென்கிற உத்தியால் அவ்வுருபுகளுள் ஆல் ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவியும் வினைமுதலும் ஓடொடுவுருபுகளுக்கு உடனிகழ்ச்சியுஞ் சிறந்தனவென்றுகொள்க.]

(வரலாறு)

வாளாற் பகைவனைவெட்டினான், இங் கருவிப்பொருளாம், கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருளிற் சேர்ப்பது; வாளாற் பகைவனைவெட்டினான் என்கிறவிடத்தே வாளைப்பற்றி வீசுதல் வினைமுதல்வனது தொழிலாம், பகைவனுடம்பு அறுதல் அத்தொழிற்குப் பயனாம், வாள் அப்பயனைப்பகைவனாகிய செயப்படுபொருளிலேசேர்க்கையால் அதுகருவியாகும்இன்னும் அக்கருவிப்பொருள் முதற்கருவியும் துணைக்கருவியும் எனவிருவகைப்படும் அவற்றுள், முதற்கருவியாவது செயப்படுபொருளோடொற்றுமையுடையது அது மண்ணாற்குடத்தை வனைந்தான், எனவரும்துணைக்கருவியாவது முதற்கருவிக்குத்துணையாய் அதுகாரியப்படுமளவு முடனிகழ்வது அது தண்டசக்கரங்களாற்குடத்தைவனைந்தான்எனவரும்.

அரசனாற்பகைவன் கொல்லப்பட்டான் இது வினைமுதற்பொருள் மூன்முதலிப்படிப்பட்டதென்று முன்னேயெழுவாய்ச் சூத்திரவுரையிற் காட்டப்பட்டது அவ்வெழுவாய் வேற்றுமையில்வருகிற வினைமுதற் பெயர்தன் விகுதிவினையினாலே முடியும் இம்மூன்றாம் வேற்றுமையில்வருகிறவினைமுதற் பெயர்செயப்படுபொருள்விகுதி வினையினாலேமுடியும் இதுவே அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடாம் இன்னும் அவ்வினைமுதற் பொருள் இயற்றும்வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலும் என இருவகைப்படும் அவற்றுள், இயற்றும்வினைமுதலாவது கருவியைத்தொழிற்படுத்துவது அது தச்சனாற் கோயில்கட்டப்பட்டதுஎனவரும், ஏவும்வினைமுதலாவது அவ்வியற்றும்வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந்தொழிலையுடையது அது அரசனாலே கோயில்கட்டுவிக்கப்பட்டது எனவரும் தச்சனுலாகியது கோயில்எனவருதலால்தச்சனை நிமித்தகாரணமாகக் கொள்க.

மைந்தனோடு தந்தைவந்தான்-இது உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடிகிற பொருளினதுதொழில்போன்ற தொழிலைத்தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாகவுடையதுமைந்தனோடுதந்தைவந்தான் என்கிறவிடத்தே தந்தைவினைகொண்டுமுடிகிறபொருளாம்வருதல் அப்பொருளினதுதொழிலாம் அத்தொழில்போன்றதொழில்வருதலாம், இவ்வருதலைத்தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாகவுடைய பொருளாதலால் மைந்தனுடனிகழ்ச்சிப் பொருளாகும்அவ்வுடனிகழ்ச்சிப் பொருள் — தலைமைப்பொருளும்-தலைமையில்பொருளும்என இருவகைப்படும்அவற்றுள் தலைமைப்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடிகிறபொருளினுயர்வுடையது அதுமன்னனோடு மந்திரிவந்தான்எனவரும்தலைமையில் பொருளாவது வினைகொண்டுமுடிகிறபொருளினிழிவுடையது அதுமாணாக்கனோடாசிரியன்வந்தான் எனவரும்.

சிறுபான்மை ஆல் ஆன் உருபுகள் முதற்பொருளின்மேலேற்றிச்சொல்லப்பட்ட விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருளிலும் வரும் அது கண்ணாற்குருடன் காலான்முடவன் எனவரும, அல்லாமலும் ஒரோவிடத்துத் தோறுமென்கிற பொருளையுந்தரும். ஊராலொருகோயில் என்கிறவிடத்து ஊர்தோறுமொவ்வொருகோயில் எனப்பொருள படுதல்காண்க.

சிறுபான்மை ஒடு ஓடு உருபுகள் வேறு வினை பொருளை முதலாகிய பிறபொருள்களிலும் வரும் நெடியொடு தொல்கவினைவா,

டிப்தோள்-தொடிக்குக்கழலுமாகிய வேற்றுமையுடனிகழ்தலால் வேற்றுமையுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் மலையொடுபொருதமால்யானை-பொருதல்யானைக்கல்லது மலைக்கில்லாமையால் வினையில்லுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் பாலொடுதேன்கலந்தற்றே தேனைக்கலக்கப்படுதலால் பாலைப்புறுபொருளாம் எழுத்தொடுபுணர்ந்தசொல்-எழுத்துச்சொல்லுக்கு-முதற்கருவியாதலால் ஒற்றுமைப்பொருளாம் கோபத்தோடுவந்தான்வருதற்கு விசேடணமாதலால் கோபமுடைமொழிப்பொருளாம்.

இந்நான்குருபுகளும் தனித்தன்றி ஏகாரம்பெற்றும்வரும். அவற்றுள்-ஆல் ஆன்-உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தேகொண்டெனக்கிறது முன்னைகாரம்பெற்றும் பெறாதலுஞ்சொல்லுருபாகவரும் ஒடு ஓடு உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே உடன் என்கிறது தனித்தும் ஏகாரம்பெற்றுஞ் சொல்லுருபாகவரும்; அவை வாளாலேவெட்டினான், வாளைக்கொண்டுவெட்டினான், வாள்கொண்டுவெட்டினான், மகனோடேதந்தைவந்தான், மகனுடன்றந்தைவந்தான், மகனுடனே தந்தைவந்தானென வரும். (௬௦)

௨௧௮. நான்காவதற்குருபாகுங்குவ்வே
கொடைபகைநேர்ச்சி தகவதுவாதல்
பொருட்டுமுறையாதியி னிதற்கிதெனல்பொருளே.

இது நான்காம்வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நான்காவது-நான்காம்வேற்றுமைக்கு, உருபு-உருபாவது, குவ்வேயாகும்-முன்சொல்லப்பட்ட குவ்வொன்றுமேயாகும் பொருள்- அவ்வுருபின்பொருள்களாவன, கொடை-கொடையும்; பகை-பகையும், நேர்ச்சி-நட்பும், தகவு-தகுதியும்; அதுவாதல்-முதற்காரணமும் பொருட்டு-நிமித்தகாரணமும்; முறை-முறையும், ஆதியின்-முதலான பொருட்சொற்களின் புணர்ச்சியில்; இதற்கிதெனல்-இதற்கிதுவென்கிறதுபடவருகின்றவையாகிய அவ்வுருபேற்றபெயர்ப்பொருள் வேறுபட்டவையுமாம் என-று.

[கொடையெனவே கோடற்பொருளும், பகைநேர்ச்சியெனவே பகைத்தொடர்பொருளும்; தகுதியெனவே தகுதியுடைப்பொருளும், அதுவாதலெனவே முதற்காரணகாரியப்பொருளும், பொருட்டெனவே நிமித்தகாரணகாரியப்பொருளும், முறையெனவே முறைக்கிழமைப்பொருளும், குவ்வுருபின் பொருள்களாமென்பதுபெற்றாம்.]

(வரலாறு)

இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், இது கோடற்பொருளாம் கோடற்பொருளாவது கொடுத்தற்றொழிலின் செயப்படுபொருளைத்தன

க்குரியதாக்கிக்கொள்ளுந்தலையுடைய பொருளாம். இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், என்கிறவிடத்தே கொடுத்தலின் செயப்படுபொருள் பொன்னும் அதனைத்தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுந்தலையுடை பொருளாகலால் இரவலர்கோடற்பொருளாகும்இன்னும்மாணாக்கனுக்கறிவைக்கொடுத்தான் என்கிறவிடத்தே அறிவாகியசெயப்படுபொருள், கொடுப்போன் பொருளாய்க்கொள்வோனிடத்துச் செல்லாமற்போனாலும் அதனைத் தனக்குரிய தாக்கிக்கொள்ளுந்தலாற் கோடற்பொருளேயாம், அல்லாமலும் மாணாக்கனுக்கு நூற்பொருளுரைத்தான் என்கிறவிடத்தே சொல்லுதலின் செயப்படுபொருளாகிய நூற்பொருளை அறிதலையுடைய பொருளாகிய மாணாக்கனுங்கோடற்பொருளேயாம் இன்னுமுயர்கொடுத்த ம்பட்டாரென் வுடம்படுதற்கு விடயமானபொருளும் ஒரு கோடற்பொருளாகவேவரும்.

கோடல் பலவகைப்படும் அவை ஆவிற்குநீர்விட்டான் எனக்கோதேற்றலும், வறியவர்க்கீந்தான் எனக்கேட்டேயேற்றலும் மாணாக்கனுக்கறிவுகொடுத்தான் என வேலாதேற்றலும் தனக்குச்சோறிட்டானெனஏவோனேற்றலும், அரனுக்குக்கண்ணைலர்கொடுத்தானெனவுயிர்க்கோனேற்றலும், அரிக்குச்சக்கரங்கொடுத்தானரனென இரந்தேற்றலும், சோழனுக்குவிருந்திட்டான்சேரனென வொப்பாயேற்றலும்சோற்றிற்குநெய்விட்டானென வுணர்வின்றியேற்றலும் மாணாக்கனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானாசிரியனென விருப்பாயேற்றலும், கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானரசன் என வெறுப்பாயேற்றலுமுதலியனவாம்.

கொடுத்தலும் பலவகைப்படும் அவைமருமகனுக்கு மகளைக்கொடுத்தான்என வழக்கத்திற்கொடுத்தலும், மகனுக்காசுகொடுத்தான்என வுரிமையிற்கொடுத்தலும், அரசனுக்குத்திறைகொடுத்தான்என அச்சத்திற்கொடுத்தலும் தந்தைதாய்க்குத்திதிகொடுத்தானெனப்பாவனையிற்கொடுத்தலுமாம்.

பாம்புக்குப்பகைவருடன் என்பது பகைதொடர்பொருளாம். சாத்தனுக்குநட்பாளன் கொற்றவன்என்பது நட்புத்தொடர்பொருளாம் கருடனிடத்துள்ள பகைதொடர்தற்குப் பாம்பும் கொற்றனிடத்துள்ள நட்புத்தொடர்தற்குச் சாத்தனும் இடமாதலின் அவனுக்குநல்லனிவன், அவனுக்குத்தீயவனிலன் என்கிறவைகளும் அவைபோல்வனவாம், அன்றியும்வாழ்த்தின்னன்மைதொடர்பொருளும் வைவின்றீமை தொடர்பொருளும் பகைநேர்ச்சிகளில் அடங்குமெனக்கொள்க. அவைநல்லோர்க்குச் செல்வமுண்டாகுக, தீமையோர்க்குநோயுண்டாகுக, எனவரும்.

அருங்கலமரசர்க்குரித்து இது தகுதிப்பொருளாம் தகுதிப்பொருளாவது ஒருபொருளோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியுடையதாம் அருங்கலமானது அரசரோடுபொருந்துதற்குத் தகுதியையுடையபொருளாதல் காண்க. குண்டலத்திற்குப்பொன் இது முதற்காரணகாரியப்பொருள் கூலிக்குவேலைசெய்தான் இது நிமித்தகாரணகாரியப்பொருள் பொன்னாகிய முதற்காரணத்தாற் குண்டலமாகியகாரியமும் வேலையாகிய நிமித்தகாரணத்தாற் கூலியாகியகாரியம் உண்டாதலறிக

சாத்தனுக்குமகனிவன் இது முறைக்கிளைப்பொருளாம்முறைக்கிளைப்பொருளாவது பிறப்பினாலொருபொருளின் முறைக்குத் தானியைந்து நிற்கும்பொருளாம். மகனாகியமுறைக்குச் சாத்தனியைதலறிக ஆகியென்றதனால் மறைக்குமின்னல்லன உம்பாகத்தாற் குறிக்கப்படுவதும் அவனுக்கிதுபோதும் எனக்குறைவில்லாமையைக் கொள்வதும்பிறவுங் கொள்க, குவ்வுருபிற்குரியசிலவிடங்களிலேபொருட்டுநிமித்தமென்கிற சொல்லுருபுகள்வரும் அவை கூலியின்பொருட்டு வேலைசெய்தான்கூலியினிமித்தம் வேலைசெய்தானெனவரும் அல்லாமலும் கூலிக்காக வேலைசெய்தானெனக் குவ்வுருபிற்குப் பொருட்டுப்பொருளிலே ஆகவென்கிறதுஞ் சொல்லுருபாக அவ்வுருபின்மேல்வரும். (௪௧)

௨௯௯. ஐந்தாவதனுருபு இல்லுமின்னு
நீங்கலொப்பெல்லை யேதுப்பொருளே.

இது ஐந்தாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தாவதன் ஐந்தாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, இல்லுமின்னும் - இல்லும்முன்சொல்லப்பட்ட வின்னுமாம், பொருள்-அவ்வுருபுகளின் பொருள்களானவை, நீங்கல்-நீக்கப்பொருளும், ஒப்பு-ஒப்புப்பொருளும்,-எல்லை-எல்லைப்பொருளும், ஏது-ஏதுப்பொருளுமாகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட விகாரங்களுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

மலையின்வீழருவி இது நீக்கப்பொருளாம் நீக்கப்பொருளாவது பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலின்றிப் பிரிவைமட்டுந் தன்னிடத்திலுடைய பொருளாம் மலையின்வீழருவி யென்கிறவிடத்தே அருவியின் வீழ்ச்சி பிரிவையுண்டாக்குந்தொழிலாம், அது தன்னிடத்தில்லாமற் பிரிவொன்றையே தன்னிடத்துடையதாதலால் மலைநீக்கப்பொருளாமெனக்கொள்க, காக்கையிற்கரிது களம்பழம், இது ஒப்புப்பொருளாம் ஒப்புப்பொருளாவது புகழ்பொருளினுந் தன்னிலுமிருக்கின்ற பொதுத்தன்மையால் உவமானமாகிற பொருளாம், காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம், என்கிறவிடத்

தே களம்பழம் புகழ்பொருளாம் புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலுமுள்ள பொதுத்தன்மை கருவியாம் அதனோடுவமானமாகிய பொருள்காக்கை யாதலறிக மதுரையின்வடக்குச்சிதம்பரம் இதுஎல்லைப்பொருளாம் எல்லைப்பொருளாவது ஒருபொருளினது திசையளவைக்குறிப்பித்தற்கு எல்லையாகநிற்கும்பொருளாம் மதுரையின்வடக்குச்சிதம்பரம், என்கிறவிடத்தே அறியப்படாதபொருளாகியசிதம்பரத்தினதுதிசையைக்குறிப்பித்தற்கு அறியப்பட்டபொருளாகிய மதுரை எல்லைப்பொருளானமையறிக இன்னும்கச்சியிற் றிருத்தணிகைமுக்காவதம் எனவழியளவிலும்அவனிலிவனிரண்டாண்டு மூத்தவன்எனக்காலவளவிலும் எல்லைப்பொருள் வருமெனக்கொள்க. அல்லாமலும் அரசிற்பெரியரந்தணர், ஆவினிற்சிறந்தமேதி என்றாற்போல வுயர்வுதாழ்வுகளைப் பற்றியும் எல்லைப்பொருள்வரும் இவற்றுள்அந்தணரதுபெருமைக்கு அரசரும் மேதியினிழிவிற்கு ஆவும் எல்லைகளாதலாய்காண்க, இவ்வுயர்வுதாழ்வுகளைநீக்கப் பொருளென்பாருமுளர் கல்வியிற்பெரியன் கம்பன் இதுஏதுப்பொருளாம், கம்பன்பெரியனாதற்குக் கல்வி ஏதுவாதலறிக இன்னுங்கடவுளின்றோன்றிய துலகம்எனமுதற் காரணப்பொருளாகுதல் முதலானவையுங்கொள்க.

இன்னும் மண்ணுலகின்வேறு விண்ணுலகம், தீவினையின் வெருக்கின்றான், எனவிப்படி விதந்தின்றிநு, எப்பதுபடவருவன வெல்லாங்கொள்க. இல் இன் உருபுகள் சிலவிடங்களிலே உம்மைபெற்றும்வரும். அவை அவனினும் பெரியவனிவன் இவனினுஞ் சிறியவன்எனவருதல்காண்க. நீக்கப்பொருளிலே இல்·இன், உருபுகளின்மேல்நின்று இருந்துஎன்னப்பட்டவை தனித்தாவது உம்பெற்றாவதுமேலிட்டுச்சொல்லுருபுகளாகவரும் ஊரினின்றுநீங்கினான், ஊரிலிருந்துபோனான், ஊரினின்றும்வந்தான், ஊரிலிருந்தும்போனான் எனவரும். (௬௨)

சூ. ஆறனொருமைக் கதுவுமாதுவும்
பன்மைக்கவ்வு முருபாம்பண்புறுப்
பொன்றன்கூட்டம் பலவினீட்டந்
திரிபினாக்க மாந்தற்கிழமையும்
பிறிதின்கிழமையும் பேணுதல்பொருளே

இது ஆறும்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆறன்- ஆறாம்வேற்றுமையினது ஒருமைக்கு-வருமொழியினொருமைப் பொருண்மைக்கு அதுவு மாதுவும் - முன்சொல்லப்பட்ட அதுவேயன்றி ஆதுவுமாம், பன்மைக்கு - வருமொழியின் பன்மைப் பொருண்மைக்கு, அவ்வும் - அகரமும், உருபாம்- உருபுகளாகும், பொருள்- அவற்றின்பொருள்களாவன, பண்பு - குணமும், உறுப்பு-

அவயவமும், ஒன்றன்கூட்டம் ஒருபொருட்கூட்டமும், பலவின்கூட்டம் பலபொருட்கூட்டமும் திரிபினாக்கம்-ஒன்று திரிந்தொன்றாதலும், ஆகத் தற்கிழமையும்-ஆகியவைந்து தற்கிழமைப்பொருள்களையும், பிறிதின்கிழமையும்-அவையல்லாத பிறிதின்கிழமைப் பொருள்களையும், பெறுதலுடையனவாக அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டு இவ்விருவகைச்சம்பந்தப்பொருள்களுமாகும்—எ-று. [தற்கிழமைப்பொருளாவது தன்னோடொற்றுமையுடையது; பிறிதின்கிழமைப்பொருளாவது தன்னின் வேறாயது, தற்கிழமைப்பொருளினையெனவே இவையல்லாதபொருளுமிடமுங் காலமுமாகிய மூன்றும் பிறிதின்கிழமைப் பொருளொன்றாகும். ஆகவே இப்படிப் பலவகையாலும் வருகின்ற சம்பந்தப்பொருளே இடவேற்றுமையுருபுகளின் பொருளென்பதாயிற்று.]

தற்கிழமைப்பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனது கருணையெனக் குணம்பற்றியும் சாத்தனதுவரவு எனத்தொழில்பற்றியும் வருகின்றவை பண்பு. சாத்தனதுகை, புலியதுவால், உறுப்பு, மாந்தரது தொகுதி, நெல்லதுகுப்பை ஒன்றன்கூட்டம், மனைகளது தொகுதி, பறவைகளதுகூட்டம், பலவின் கூட்டம், நெல்லது பொரி, மஞ்சளது பொடி, ஒன்றுதிரிந்தொன்றாயது, எனவருவனவற்றைத் தற்கிழமைக்குக் காண்க.

பிறிதின்கிழமைப் பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனது பசுமுதலானதுவேல, பொருள், சாத்தனதுவீடு முருகனது குறிஞ்சி இடம், சாத்தனது நாள்; மாரனது வேனில். காலம், எனவருவனவற்றைப் பிறிதின்கிழமையுங் காண்க, இன்னுந்திறப்பான்மை, எனதுயிர் எனவுடையதும் உடைமைப் பொருளும் வேறாகாத வொற்றுமைப்பொருளில் வருதலுங்கொள்க.

ஆறுருபு, எனதுகை, நினதுசெவி-எ-ம், அகரவுருபு, என்கைகள் நின்கைகள், எனவும், வருதல்காண்க, உயர்திணைப்பெயர்வரும்போது, சாத்தனுக்குமகன் எனக்குருபுவருமென்றறிக; சிறுபான்மை, அரனது தோழன் எனஉயர்திணை ஒருமைப்பொருண்மைக்கும், நினதடியாரோடல்லால். எனதுகைகள்என இருதிணைப் பன்மைப்பொருண்மைக்கும் அதுவுருபும்வரும், ஒரோவிடத்து, இவ்வீடவனதென்றும்போலஉருபைத்தொடருஞ்சொல்லின்றிவருதலுங்கொள்க,

இவ்வாறனுருபுகளிலொன்று பிறற்குரியவிடத்தே உடையவென்கிறது சொல்லுருபாகவரும் அதுதன்னுடையவீடு, என்னுடையதம்பி எனவரும். ([illegible])

௧௭௧. ஏழனுருபுகண் ணாதி யாகும்
பொருண் முதலா றோரிருகிழமையி
னிடனாய்நிற்ற லிதன்பொருளென்ப.

இது ஏழாம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் ஏழன்க ஏழாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, கண்ணாதியாகும்-முன்சொல்லப்பட்ட கண்ணேயன்றி அதுமுதலாகியபிறவுமாம், இதன்-இவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொருளாவது, பொருண்முதல்-பொருளாதியாகிய, ஆறும்-ஆறும், ஓரிருகிழமையின்-ஆறாம்வேற்றுமைச் சூத்திரத்திலேசொல்லப்பட்ட விருகிழமைப்பொருள்களுக்கு இடனாய்நிற்றல் - இடமாய்நிற்கிறவுருபேற்றபெயர்ப்பொருள்வேறுபட்ட அவ்விடப்பொருளாம், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர் —எ-று.

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி, தற்கிழமை, பனையின்கண்வாழ்கின்றதன்றில், பிறிதின்கிழமை பொருளிடமாயிற்று ஊரின்கணிருக்குமில்லம்தற்கிழமை ஆகாயத்தின்கட்பறக்கின்றதுபருந்து, பிறிதின்கிழமை இடமிடமாயிற்று நாளின்கணாழிகையுள்ளது தற்கிழமைவேனிற்கட்பாதிரா பூக்கும்பிறிதின்கிழமை காலமிடமாயிற்று கையின்கணுள்ளதுவிரல தற்கிழமை, கையின்கண் விளங்குகின்றதுகடகம், பிறிதின்கிழமை, சினையிடமாயிற்று கறுப்பின்கண் மிக்கதழகு, தற்கிழமை, இளமையின்கண் வாய்த்தது செல்வம்பிறிதின்கிழமை குணமிடமாயிற்று ஆடற்கணுள்ளதுசதிதற்கிழமை, ஆடற்கட்பாடப்பட்டதுபாட்டுபிறிதின்கிழமை, தொழிலிடமாயிற்று.

இடப்பொருளாது. வினைமுதற்றொழிற்காயினுஞ் செயப்படுபொருட்காயினும் இடமாகியபொருளாம், மணியின்கணிருக்கின்ற தொளி என்கிறவிடத்தே ஒளிவினைமுலதாம் இருத்தல் அதன்வினையாம் மணி அத்தொழிலுக்கிடமாம் ஆதலால்அதுஇடப்பொருளா மென்றறிகழுவின்கட் கள்ளனையேற்றினா னென்கிறவிடத்தே கள்ளன்செயப்படுபொருளாம் அவனுயிர்ப்பிறிவு அதன்பயனும், கழுஅப்பயனுக்கிடமாம்ஆதலால் அதுவிடப்பொருளாமென்றறி,

அவ்விடப்பொருள் ஊர்க்கணிருந்தான் எனத்தன்னிற் சிறிதிடமாவதும்தீயின் கண்ணுள்ளதுசூடு, தான்முழுதுமிடமாவதும், கல்வியின் கண்ணாசைவைத்தான், எனவிடமாவதும், ஆக மூன்றுவகைப்படும், இன்னுமிவ்வுருபுகளுக்குக், குறிலைந்தனுள் அ இ உ இம்மூன்றுஞ் சுட்டு அவர்களுளிவன் வல்லவன், எனக்கூட்டிப்பிரிக்குமெல்லைப்பொருளும் கல்வியறிவில்லாதவனை விலங்கினுள் வைத்தெண்ணுவார்கள், எனவரு

கிற பிரிந்துக்கூட்டுங் கூட்டப்பொருளும், பால்கறக்கையில்வந்தான் எனவருகிற ஒருதொழிற்காலத்தைக்குறிக்கும் பிறிதுதொழிலும், சிறுபான்மைபொருள்களாகும். (௬௪)

௩௱௨. கண்கால்கடையிடை தலைவாய்திசைவயின்
முன்சார்வலமிட மேல்கீழ்புடைமுதல்
பின்பாடளைதே முழைவழியுழியுளி
யுள்ளகம்புறமில் லிடப்பொருளுருபே

இது முன்சூத்திரத்திலே கண்ணாதியாகுமென்றார் அவைஇவையென்கிறதை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கண்ணில் கண்முதலாக இல்லீறாகச்சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தெட்டும் இடப்பொருளுருபு-தம்மையேற்றபெயர்ப்பொருளை இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்கின்றவுருபுகளாம்—எ-று.

கண்ணல்லாத வுருபுகளுக்கு உதாரணம், ஊர்க்காலிவந்தபொதும்பர்-கால். வேலன்கடைமணிபோற் றிண்ணியான்-கடை. நல்லாரிடைப்புக்கு இடைவலைத்தலைமானனைனோக்கியர் - தலை. குரைகடல்வாயமுதென்கோ-வாய். தேர்த்திசையிருந்தான்-திசை. அவர்வயிற்சொல்லாம்-வயின், கற்றார்முற்றோன்றா கழிவிரக்கம்-முன், காட்டுச்சாரோடுங்குறுமுயால் சார், கையலத்துள்ளதுகொடுக்கும்-வலம், இல்லிடப்பாத்தை-இடம், தன்மேற்கடுவரை நீரிற்கடுத்து வரக்கண்டும் மேல் பிண்டிக்கண்ணுர்மிழற்கீழ்ப்பு எயிற்புடைநின்றான்-புடை, சுரன்முதல்வந்தவுறன்மாய்மாலே-முதல், காதலிபின் சென்றதம்ம-பின் நம்பாடணையாதநாள்-பாடு கல்லளைச்சுனைநீர்-அளை தோழிக்குரியவை கோடாய்தேத்து-தேம், அவனுழைவந்தான்-உழை, நின்றதேர்நறவேங்கை நிழல்வழியசைந்தன்னவழி, உரையுழியோலைபோல்-உழி, குயில்சேர்குளிர்காவுளிசேர்ந்துறையுள்-உளி, முல்லையங்கு வட்டுள்வாழும் உ-ள், பயன்சாராப்பண்பில்செல்லுலகத்து அகம்செல்லு மென்னுயிர்ப் புறத்திறுத்தமருண்மாலே புறம், வயிலிருந்தான் இல் எனவரும். [இனிக்கண்கான்முதலானவையிடவேற்றுமையோடு உணர்த்தும்போது, பலவகைப்பட்டவிடப்பெயர்களாம் அலைகளன்னைக்காலம் அகத்திலிருந்தான் வீட்டின்புறத்திலிருந்தான்-மேல்வீட்டிலிருந்தான் முன்னிருந்தான்-அயற்கண்ணிருந்தான்-இடைச்சுரம் செல்கின்றசு-எனவரும்.] (௬௫)

௩௱௩. எட்டனுருபே யெய்துபெயரீற்றின்
றிரிபுகுன்றன் மிகுதலியல்பயற்
றிருபுமாய்ப்பொருள் படர்க்கையோரைத்
தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே.

இது எட்டாம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது

இ-ள். எட்டன்-எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, எய்துபெயரீற்றின்-விளியடைக்கப்பெயரீற்றினுடைய திரிபு திரிதலும், குன்றல் கெடுதலும், மிகுதல் மிகுதலும், இயல்பு-இயல்பாதலும், அயற்றிரிபும்-ஈற்றயலெழுத்துத்திரிதலும், ஆம்-ஆகும், பொருள்-அவற்றின்பொருளாவது, படர்க்கையோரை-படர்க்கைப் பெயர்ப் பொருளை, தன்முகமாக-தனக்கெதிர்முகமாக, அழைப்பது அழைப்பதாவாகிய விளிக்கப்படுபொருளாம்—எ-று. [விளித்தற்குக் கருவியானவுருபை விளியென்றது காரியவாகுபெயர்.] (௪௩)

௩௱௪. இ உ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரலவல்லிவற் றொடு
ணஃகானாவீ றாகும் பொதுப்பெயர்
ஞநவொழி யனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன.

இது பெயர்களுள் விளிக்கப்படுவன இவை என்கிறதை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இ உ ஊவோடையோனளரலய-இகரமும் உகரமும் ஊகாரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும் என்கிறவுயிர்களும் னளரலய என்கிறமெய்களும் ஆகியபத்தெழுத்துகளையும், ஈற்று-இறுதியிலுடைய உயர்திணைப் (பெயர்) - உயர்திணைப்பெயர்களும், ஓரலவல் ஓகாரவுயிரும்ரகரமெய்யுமொழிந்த, இவற்றொடு இவ்வெழுத்துகளுடனே, ணஃகானு-ணகாரமும் ஆவும்ஆகியபத்தெழுத்துகளும், ஈறும்-இறுதியாகிய, பொதுப்பெயர்-பொதும்பெயர்களும், ஞநவொழி-ஞகரநகரங்களும் (ஈறாகாதனகாரமு) மொழிந்தஅனைத்து இருபத்தொருஎழுத்துகளையும், ஈற்று-ஈற்றிலுடைய, அஃறிணைப் (பெயர்) அஃறிணைப்பெயர்களும்விளிப்பன-அழைக்கப்படுவன—எ-று.

௩௱௫ இம்முப்பெயர்க்க ணியல்புமே யும்
மிகாரநீட்சியு முருபாமன்னே.

இது மூவகைப்பெயர்களுக்கும் பொதுவாகியவிளியுருபு தொகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இம்முப்பெயர்க்கண் - முன்விளிக்கப்படுமென்கிற மூவகைப்பெயர்களிடத்தும், இயல்பும்-இயல்பாதலும், ஏயும்-ஏகாரமிகுதலும் இகாரநீட்சியும்-இகரம்ஈகாரமாதலும், உருபாம்-உருபாகும், மன்னேயும் ஏ-உருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

முனிகூற்றாய்-வேந்துகூற்றாய்-ஆடுஉக்கூற்றாய்-விடலைகூற்றாய்-கோக்கூற்றாய்-கோன்கூற்றாய்-வேள்கூற்றாய்-மாந்தர்கூறீர்-தோன்றல்கூற்றாய்-சேய்கூற்றாய்-எனவும், முனியேகூற்றாய்-வேந்தேகூற்றாய்-எனவும், நம்பீகூற்றாய்-எனவும், உயர்திணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன, பிதாக்கூற்றாய்-ஆண்கூற்றாய்-எனவும், பிதாவேகூற்றாய்-ஆணேகூற்றாய்-எனவும், சாத்திகூற்றாய்-எனவும் பொதுப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன விளங்கொடியை-புல்வாய்கொடியை-எனவும், விளவேகொடியை புல்வாயேகொடியை-எனவும், மந்திகொடியை-எனவும், அஃறிணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன காட்டாதொழிந்தபெயர்களும் இப்படியேவரும் பெரும்பாலு மென்றதனால் இவ்வுருபுகள்சிலவற்றிற்குப்பொருந்தாமையுளவேற்கொள்க. (௬௮)

௩௱௬. ஐயீறுபொதுப் பெயர்க்காயுமாவு
முருபாமல்லற் றாயுமாகும்.

இது ஐகாரவீற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐயீறுபொதுப்பெயர்க்கு-பொதுவிதியால் இயல்புமேகாரமிகுதலுமன்றி ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கும், ஆயுமாவும்- ஐகாரம், ஆயாதலும்-ஆவாதலும், அல்லவற்று-உயர்திணை யஃறிணைப்பெயர்களுக்கு, ஆயும்-அவ்விரண்டுமல்லாமல் ஐகாரம்ஆயாதலும், உருபாகும்-விளியுருபுகளாம்.

அன்னை-அன்னாய்-அன்னா-பொதுப்பெயர்க்குஆயும் ஆவும்வந்தன விடலைவிடலாய், எனவும் நாரை நாராய், எனவும் உயர்திணைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும்ஆய்வந்தது. (௪௬)

௩௱௭. ஒருசாரனவ்வீற் றுயர்திணைப்பெயர்க்க
ணளபீறழிவய னீட்சியதனோ
டிறுதியோ கலவற்றோடோவுற
லீற்றழிந்தோவுற லிறுதியவ்வாத
லதனோடயவ்விற் றேயுறலீறழிந்
தயலேயாதலும் விளியுருபாகும்.

இது னகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கண் பொதுவிதியன்றினகாரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், ஒருசாரன-சிலவளபெடுத்தலும், ()

ருசா) ணீறழிவு சிலவீறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலவீற்றயனீரு தலும், (ஒருசா) ரதனோடீறுபோதல் சிலவீற்றயனீண்டு ஈறுகெடுதலும் (ஒருசா)ரவற்றோடோவுறல்-சிலவீறுகெட்டு ஈற்றயனீண்டோகாரமிகுதலு ம்(ஒருசா) ரீறழிந்தோவுறல்-சிலவீறுகெட்டோகாரமிகுதலும், (ஒருசா)ரி றுதியவ்வாதல் சிலஇறுதினகர மெய்யகாமெய்யாதலும்,(ஒருசா)ரதனோ டயற்றிரிந்பேயுறல் சிலவீற்றுனகர மெய்யகரமெய்யாய்த்திரிந்து அயலில் ஆகாரம்-ஓகாரமாய்-ஏகாரமிகுதலும்,(ஒருசா)ரீறழிந்தயலேயாதலும்-சி லவீறுகெட்டு அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும், விளியுருபாகும்- விளியு ருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

அம்பர்கிழான், அம்பர்கிழாஅன், அளபாயிற்று, புலவன்,புலவ,ஈ றழிந்தது பெருமன், பெருமான், அயனீண்டது, மன்னன், மன்ன, அய னீண்டு ஈறுகெட்டது ஐயன் ஐயவோ அயனீண்டு ஈறுகெட்டோகாரமிக்கது இறையன், இறையவோ, ஈறழிந்தோகாரமிக்கது வாயிலான், வாயிலா ய், இறுதியவ்வாயிற்று, வாயிலான்-வாயிலாயே, இறுதியவ்வாய்ஈற் றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிக்கது ஐயன் ஐயே ஈறழிந்து அயலில் அகரம்ஏகாரமாயிற்று [இவ்வொருசாரென்றமை விளியதிகார முழு துங்கூட்டுக (௩௰)

௩௧. ளஃகானுயர்பெயர்க் களபீறழிவய னீட்சியீறு யவ்வொற்றாக லயலிலகரமே யாதலும்விளித்தனு.

இது ளகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்பு விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ளஃகானுயர்பெயர்க்கு பொதுவிதியன்றி ளகரமெய்யீற்றுய ர்திணைப்பெயர்களுள்-(ஒருசா)ளபு-சிலஅளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரீற ழிவு-சிலவீறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலவீற்றனீருதலும், (ஒரு சா) ரிறுதியவ்வொற்றாதல்-சிலஇறுதி ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாதலும் (ஒருசா) ரயலிலகரமேயாதலும்-சிலவீற்றயல்அகரம் ஏகாரமாதலாலும், விளித்தனு.விளியுருபுகளாகும் எ-று.

(வரலாறு)

வேள் வேளள்-அளபெடுத்தது, எல்லாள் எல்லா ஈறுகெட்டது,மக் கள்-மக்கள் ஈற்றயனீண்டது, குழையாள்-குழையாய்-ளவ்வொற்று யவ் வொற்றாயிற்று அடிகள்-அடிகேள்-ஈற்றயல்-அகரம்-ஏகாரமாயிற்று. ()

பெயரியல்.

௨௱௯. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெற லீற்றய
லகரம் இஈ யாத லாண்டையா
வீயாத லதனோ டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீட
லீற்றினீறுற லிவையுமீண் டுருவே.

இது ரகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ரவ்வீற்றுயர்பெயர்க்கு (பொதுவிதியன்றி) ரகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், (ஒருசார்) ரளபெறல்-சிலஅளபெடுத்தலும்; (ஒருசார்) ஈற்றயலகரம் இஈயாதல்-சிலவற்றயல் அகரமானது இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும், (ஒருசார்) ஆண்டையா ஈயாதல்-சில அவ்வீற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசார்) அதனோடு ஏயுறல்-சிலஅதனோடு ஏகாரம்-ஏற்றலும், (ஒருசார்) ஈற்றே மிக்கயல் யாக்கெட்டதனயல் நீடல்-சிலவற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசார்) ஈற்றினீறுதல்-சிலவற்றில் ஈறழிதலும், இவையும்-ஆகியவிவைகளும், ஈண்டு-இவ்விடத்து, உருபு-விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

சிறார்-சிறாஅர், அலவர்-அலவஅர். செம்பர்-செம்பிர், ஈற்றயல்அகரம் இகரமாயிற்று. [illegible], [illegible] யகரம் ஈகாரமாயிற்று. சான்றோர்-சான்றீர், ஈற்றயல் [illegible] ஈகாரமாயிற்று. கணியார் கணியீரே, ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. நம்பியார்-நம்பீரே, ஈற்றில்ஏகாரமிக்கு அயல் யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாயிற்று. ஏவர்-ஏவர், [illegible], [அன்றே ஏற்றிசையால் கடலாரே-கடலீரே சாத்தியாரே-சாத்தீரே-எ-ம், அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து ரவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர்போலக் கூறினும் இவ்வுருபேற்றல்கொள்க]

௨௱௰. ளகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய னீட்சியும்
யகாரவீற் றிற்களபு மாமுருவே.

இது ளகாரயகாரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ளகாரவீற்றுயர்பெயர்க்கு பொதுவிதியன்றி ளகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு (ஒருசார்) அளபு- சிலஅளபெடுத்தலும், (ஒருசார்) அயனீட்சியும் சிலவற்றயல் நீளுதலும், யகாரவீற்(றுயர்பெயர்க்கு)யகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபும்- அளபெடுத்தலும், உருபாம்- விளியுருபுகளாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

மால்-மாஅல்-எ-ம், தோன்றல்-தோன்றால்-எ-ம், சேய்-சேஎய்-எ-ம், அம்மூன்றுருபுகளும்வந்தன. (௫௩)

௩௱௰௧. னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிருபெயர்க்கண்
ணிறுதியழிவத னோடயனீட்சி.

இது னகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னவ்வீற்றுயர்திணை யல்லிருபெயர்க்கண்- பொதுவிதியன்றி னகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து, (ஒருசா) ரிறுதியழிவு-சிலஈறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரதனோடயனீட்சி-சிலஈறுகெடுதலுடனே ஈற்றயனீளுதலும் விளியுருபுகளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அலவன்-அலவ-எ-ம், கலுழன்-கலுழா-எ-ம், சாத்தன்-சாத்த-எ-ம், கொற்றன்-கொற்றா எ-ம், முறையே அஃறிணைப்பெயரிலும்பொதுப்பெயரிலும் அவ்விரண்டும்வந்தன, (௫௪)

௩௱௰௨. ளவீற்றஃறிணைப் பெயர்பொதுப்பெயர்க்கண்
ணீற்றயனீட்சியு முருபாகும்மே.

இது லகாரளகார மெய்யீற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளவீற்றஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் - லகாரளகார மெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும், ஈற்றயனீட்சியும்-பொதுவிதியன்றிஈற்றயலெழுத்துநீளுதலும், உருபாகும்-விளியுருபாகும்— எ-று.

(வரலாறு)

முயல்-முயால், கிளிகள்-கிளிகாள்-எ-ம், தூங்கல்-தூங்கால், மக்கள் மக்காள்-எ-ம், வரும். (௫௫)

௩௱௰௩. அண்மையினியல்புமீ றழிவுஞ்சேய்மையி
னளபும்புலம்பி னோவுமாகும்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள், அண்மையின்-சமீபவிளிகளுக்கு, இயல்புமீறழியவும் இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலும், சேய்மையின்-தூரவிளிகளுக்கு, அளபும்-அளபெடுத்தலும், புலம்பின்-புலம்பல்விளிகளுக்கு, ஓவும் ஓகாரமிகுதலும், ஆகும்-வரும்—எ-று.

[எனவேமற்றைவிளிவேற்றுமையுருபுகள் இம்மூன்றிடங்களிலும் கலந்து வருமென்கிறதுபெற்றும்.] (௫௬)

௩௱௫௪, நுவ்வொடு வினாச்சுட்டுற்ற னளர
வைநுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

இது இ உ ஊ வோடென்ற சூத்திரத் திரத்திற்கு ஆவதோர்புறன டையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நுவ்வொடு-நுவ்வுடனே, வினா-மூன்று முதல்வினாவையும், சுட்டு-மூன்றுசுட்டையும், உற்ற-முறையேபொருந்திய, னளர - னளர மெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும், வைநு-வைநுவென்கிறவிரண்டீ ற்று-அஃறிணைப்பெயர்களும், தாந்தான்-இவ்விரண்டு பொதுப்பெயர்க ளும், இன்ன-இவைபோல்கின்றபிறவும், விளியா-விளிக்கப்படுவனவல்ல—எ-று.

[வைநுஎன்கிற விரண்டும் நுவ்வொடு பொருந்தா தென்பார் நுவ் க்கொடுத்துப் பிரித்தார்] நுமன், நுமள், நுமர்-எ-ம், ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, எவை, யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை, எவன், ஏவ ள், ஏவர், ஏது, ஏவை-எ-ம், அவன், அவள், அவர், அது, அவை எ-ம், இவன், இவள், இவர், இது, இவை-எ-ம், உவன், உவள், உவர், உது, உ வை-எ ம், தான்-எ-ம், தாம்-எ-ம். வருகின்றவிப்பெயர்கள் விளி யேலா மைகாண்க. இன்னவென்றதனால், பிறன்மற்றையான், முதலானவை யுங்கொள்க. (௫௭)

௩௱௫௫ முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறு
மதுமுதற் காயிற் சினைக்கை யாகும்,

இது முதல்சினைத் தொடர்பின்கண் இரண்டா முருபுவரின் முதல்சி னையிரண்டிடத்தும் வராது தடுமாறி வருதலே மரபெனப்புறனடையு ணர்த்துகின்றது.

இ ள். முதலை-முதலினை, ஐயுறின்-ஐயுருபுபொருந்தினால், சினையை சினையினை, கண்-கண்ணுருபு, உறும்-பொருந்தும், அது-அதுவுருபு, மு தற்கு-முதலுக்கு ஆயின்-வரின், சினைக்கு-சினையினுக்கு, ஐ-ஐயுருபு, ஆகும்-வரும்—எ-று.

[இன்னும் இரட்டுறமொழிதல் என்கிறவுத்திபால் அதுமுதற்காயி ற்சினைக்கையாகும், என்கிறவாக்கியத்தில் அதுவென்பதற்கு அக்கண்ணு ருபு எனவும்பொருளுரைத்துக்கொள்க.]

(வரலாறு)

யானையைக் காலின்கண்வெட்டினான், யானையது காலை வெட்டினான், யானையின் கட்காலைவெட்டினான், எனவரும் எனவேமுதல்சினையிரண் டிலும் ஐயுருபுவருவது சிறப்பன் றென்பதாயிற்று. (௫௮)

௯௰௯. முதலிலை சினையிலை யெனா வேறுளவில
உரைப்போர் குறிப்பி னவற்றே யிரண்டும்,

இது முன்சூத்திரத்திலே முதல்சினை யிரண்டனிடத்தும் ஐயுருபுவா ராதென்பது தோன்றச்சொல்லியதற்குக் காரணமும் அச்சூத்திரப்பொருளோடு இச்சூத்திரப்பொருளைப் பின்னடப்பொருளுக்கும் வற்பித்தலு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதலிலை சினையிலை யெனா-கடங்களிலை பாடங்களிலை யென்கிறதுபோல முதற்பொருள்களிலை சினைப்பொருள்களிலை என்கிறதற்கு, வேறுளவில் இரண்டாகவேறுள்ளனவில்லவாம், உரைப்போர்-ஒருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச்சொல்வோரது, குறிப்பின-குறிப்பின் மாத்திரையனவேயாம், பிண்டமும் பிண்டப்பொருளும், அற்று-அத்தன்மைத்தாம்—எ று

யானையைக்குறிக்கும்போது யானையுண்டாக அதனுடைய கைகால் கொம்புமுதலியவை வேறில்லையாம், அவ்வையவத்தைக்குறிக்கும்போது அவையுண்டாகயானை வேறில்லையாம் ஆதலால் இப்படிச்சொல்லப்பட்டன இனிப்பிண்டப்பொருள் பல்லாம் பொலிக்கப்படுமிறுவ், நெல்வேறு பொலியையானை... பிண்டப்பொருளாம் ... க்குப்பையும் பிண்டப்பொருள் ... முதல்சினை யிரண்டனிடத்தும் ஐயுருபுவாரா தென்பதறிக, (௫௬)

௱. ஐயன, யாதனு மென்னு மொழியும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்,

இது வேற்றுமையானுருபுகள் மயங்கியொன்று நிற்கின்றவிடத்து மற்றொன்றாயினும் அவைகளைப் புணர்க்குமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாதனுருபின்-மற்றொரு வேற்றுமையுருபாய், கூறிற்றாயினும்-ஒருவேற்றுமைப்பொருள் சொல்லப்பட்டாயினும், பொருள்செல்மருங்கின்-அப்பொருளின் வழியே, வேற்றுமை அவ்வுருபு சாரும்-சேரும்—எ று [வேற்றுமையுருபு மயங்கினால் அப்பொருளைக்கித் திரித்துக்கொள்க வென்றதாயிற்று,]

(வரலாறு,)

மணைற்கின்றநாணைற்சிறுங்கிப்புலி, எக்கிறவிடத்தே மணைக்சோடற் பொருளாகாது இடப்பொருளாம்தன்மையாற் குன்றுருபைக்கண்ணுருபாகத்திரித்துக்கொள்க,

இனிஉரையிற் கோடலென்கிறஉத்தியால் ஒருவேற்றுமைப்பொருள்மற்றொரு வேற்றுமையுருபோய் தருதியாய்வருதலுமுண்டென்றுங் கொள்க,

(வரலாறு)

வினைமுதற்பொருள் எழுவாயுடனேயும், மூன்றனுருபுடனேயும், அன்றிச்சிறுபான்மை-அவர்க்குச்செய்யத்தகுமக்காரியம், எனநான்கனுருபுடனேயும்வரும் செயப்படுபொருள், இரண்டனுருபோடன்றிச்சிறுபான்மை சோறட்டது, எனவெழுவாயுருபோடும், அரிசியாற்சோறாக்கினான் எனமூன்றனுருபோடும், அவட்குக்கொள்ளுமிவ்வணிகலம். எனநான்கனுருபோடும், பழியினஞ்சும், எனவைந்தனுருபோடும், தூணின்கட்சார்ந்தான், எனவேழனுருபோடும் வரும்கருவிப்பொருள்மூன்றனுருபோடும் ஐந்தனுருபோடும் அன்றிச்சிறுபான்மை, கண்காணும், எனவெழுவாயுருபோடும் கண்ணிற்குக்காணலாம், எனநான்கனுருபோடும்வரும்,

கோடற்பொருள் நான்கனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, செய்யவுளாளையைக் காட்டிவிடும், எனவிரண்டனுருபோடும், சாத்தனொடு சொன்னான், எனமூன்றனுருபோடும்வரும் பொருட்டுப்பொருள், கூலியைக்குறித்து வேலைசெய்தான், எனவிரண்டனுருபோடும் வரும்நீக்கப்பொருள் ஐந்தனுருபோடன்றிச்சிறுபான்மை, மருந்தையாநீங்கினான். எனவிரண்டனுருபோடும் வரும் எல்லைப்பொருள், மதுரையின்வடக்குச் சிதம்பரம், எனநான்கனுருபோடும் வரும் சம்பந்தப்பொருள் ஆறனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, உயிர்க்குணர்வு எனவேழனுருபோடும்வரும்இடப்பொருள் வழனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, வழியைச்சென்றான், எனவிரண்டனுருபோடும், வீட்டிற்குப்போவான், நாளைக்குவருவான், எனநான்கனுருபோடும் வரும், மற்றுமிப்படிவருவனவற்றை யாராய்ந்தறிந்துகொள்க, (௬௰)

௬௰௮, ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகு
மாகார வீற்றினைக் காலல் லாதன,

இது சிலவேற்றுமையுருபு செய்யுளிடத்தே திரிந்துவரினும் அமையுமெனப்புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஐயான்கு ஐயும்ஆனும் குவ்வும் ஆகியமூன்றுருபுகளும், செய்யுட்கண் செய்யுளிடத்து, அவ்வுமாகும் ஒரோவழி அகரமாகத்திரிந்துவரவும்பெறும், அவ்வீற்றினைக்கு-அவ்வீற்றினையிடத்து, ஆலல்லாதன-ஆலல்லாத ஐயுங்குவ்வும், ஆகா-அகரமாகத்திரியாவாம் -எ-று,

(வரலாறு.)

காவலோனைக்களிறஞ்சும்மே காவலோனக்களிறஞ்சும்மே-எ-ம், புலவரான்-புலவரான-எ-ம், கடலையின்றேயாசிரியற்கு-ஆசிரியற்க-எ-ம், உயர்த்திணையிலே மூன்றுவிரிந்திருக்கும். புள்ளினானை, புள்ளினான, எனவஃறிணையில்வரும், (௧௧)

௩௱௰௮. எல்லையின் னும் மதுவும் பெயர்கொளு
மல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

இது எழுவாய்முதலிய வெட்டுவேற்றுமைக்கு முடிக்குஞ்சொல்லு ணர்த்துகின்றது

இ-ள் எல்லையின்னும்-எல்லைப்பொருட்டாகிய வைந்தாம் வேற்று மையும், அதுவும்-ஆறாம்வேற்றுமையும், பெயர்-பெயரை, கொளும் கொண்டுமுடியும், அல்ல-ஒழிந்த வெழுவாய்முதலிய வேற்றுமைகளெல்லாம், வினை-வினையை, கொளும்-கொண்டுமுடியும், நான்கேழ்-நான்காம்வேற்றுமையு மேழாம்வேற்றுமையும், இருமையும்-வினையையே யன்றிப் பெயரையும் புல்லும் கொண்டுமுடியும், பெரும்பாலும்-மிகவும், என்மனார்-என்றுசொல்லுவர்புலவர் — எ-று. [பெரும்பாலுமென்றதனால்எழுவாய்பெயர் கொள்ளுதலும்பிறவுங்கொள்க,]

(வாலாறு)

கருவூரின்கிழக்கு, சாத்தனதுகை, எல்லையின்னும் அதுவும்பெயர் கொண்டன சாத்தன்வந்தான், குடத்தைவனைந்தான், வாளாற்வெட்டினான், சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான், ஊரின்நீங்கினான், அவையின்கணிருந்தான், கொற்றாகேள், அல்லனவினைகொண்டன இப்படியேவினைகரு திப்புங்கொள்ளும் பிணிக்குமருந்து, மணியின்கணொளி நான்காம்வேற் றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையேயன்றிப் பெயருங்கொண்டா ன பிறவுமன்ன. (௩௨)

பெயரியல்-முற்றிற்று,

இரண்டாவது.

வினையியல்.

௩௱௰௯. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலஞ்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே,

இது பெயரியலிலே பதின்மூன்றாஞ் சூத்திரத்திலே பெயர்வினையெ னவிரண்டாகு மெனவைத்தமுறைப்படியே வினைச்சொலிலக்கணமுண ர்த்தும்படியாகத்தொடங்கி அவற்றுள்ளே தெரிநிலைவினைச்சொல்லி ல் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், செய்பவன், கருத்தாவும், கருவி, காரணமும் நிலம் - இடமும், செயல் - செயலும், காலம் - காலமும், செய்பொருள் - செய்யப்படும்பொருளும் ஆகிய, ஆறும் - அறுவகைப் பொருளையும், தருவ

து-கொடுப்பது, வினை-தெரிநிலைவினைச்சொல்லாம்—எ-று. [நடவாமுத லியவெல்லாந் தழுவுதற்குச் செய்யென்றார் செய்பவனென்று ஆண்பாலி லேசொன்னாரேனும், ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே என் பதனால் ஐம்பாலுங்கொள்க]

(வரலாறு)

வனைந்தான் என்கிறவிடத்தே குசவனாகிய செய்பவனும், மண்ணாகிய முதற்காரணமும், தண்டசக்கரமுதலாகிய துணைக்காரணங்களும், வனைந்தவிடமும், வனைதற்குச்செயலும், இறந்தகாலமும், குடமுதலிய செயப்படுபொருளுந் தோன்றுதல்காண்க. ஆறும் என்ற உம்மையை உயர்வு சிறப்பும்மையாகவி இழிந்தனவுள அவைவேண்டுமேற்கொள்கவெனப் பொருளுரைத்து, இன்னதற்கு இது பயன் என்பவைகளுங்கூட்டிக் கொள்க. அவையாவன, பிறர்க்குவனைந்தான், பொருள்கருதிவனைந்தான் எனவரும் இவ்விரண்டுங்கருவியிலே அடங்கவும்பெறுமாதலால் இழிந்தனவாயின. இன்னும் ஆறுந்தருவது வினை என்றதனால் முற்றும்மையாய் ஒழியெச்சமுமாகும், என்கிறகுறித்ததால் இதுதொகையிறந்தசிலகுறைந்துவரவும் பெறுமெனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. கொடியாடிற்று என்கிறவிடத்தே ஆடுதல்வினைக்குச் செயப்படுபொருள் குறைந்துவருதல் காண்க.

முற்றுவினைகளிலே பகுதியாற்செயலும், விகுதியாற்செய்பவனும் இடைநிலைமுதலியவற்றாற் காலமும் பெயரெச்சவினையெச்சங்களிலே இம்முறையே செயலுங்காலமும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுதலால் மற்றவைகுறிப்பாற்றோன்றுமெனக்கொள்க (௧)

௩௨௧. பொருண்முதலாறினுந் தோற்றிமுன்னாறனுள்
வினைமுதன்மாத்திரை விளக்கல்வினைக்குறிப்பே.

இது குறிப்புவினைச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாறினும்-பொருளிடமுதலாறுங்காரணமாகத் தோற்றி-அவற்றினிடத்தே பிறந்து, முன்னாறனுள்-முன்சொல்லப்பட்ட செய்பவன்முதலாகிய ஆறனுள், வினைமுதன்மாத்திரை-கருத்தாவொன்றையே, விளக்கல்-விளக்குதலை, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச்சொல்லிலக்கணமாம்—எ-று. பொருண்முதலாறும் பதவியலிலே ஐந்தாவதுசூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டன.

(வரலாறு)

குழையினன்-பொன்னின் எ-ம், அகத்தினன்-புறத்தினன்-எ-ம், ஆதிரையான்-ஓணத்தான்-எ-ம், குறுந்தாளன் செங்கண்ணன்-எ-ம், கரியன்-நல்லவன், நடையன்-இன்சொல்லன்-எ-ம், வரும் இவற்றுள் விகுதியாற் செய்பவன் விளங்கிற்று, மற்றவைகள் குறிப்பாகஉண்டெனக்கொள்க, ஒன்றைக்குழையினன்-என்றாற்குழையினை, எனவாராமையால், குழையினன் என்கிறதற்குக் கருவியுஞ்செயப்படுபொருளுமில்லையென்றும ...

றையுடையவன்-என்றுடையன் என்வருதலால் உடையன எல்லிறந்து குறிப்பு ஆறும் உண்டெனக்கொள்க.

௩௨௨. அவைதாம் முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமுமாகி

யொன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்,

இது முன்னே தெரிநிலை குறிப்பெனத் தொகுத்துணர்த்திய வினைச்சொற்களை வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவைதாம்-முன்னிரண்டு சூத்திரங்களாலுந் தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயும் வருமென்ற வினைச்சொற்கள், முற்றும்-முற்றுவினைச்சொற்களும், பெயரெச்சம்-பெயரெச்சவினைச்சொற்களும், வினையெச்சமும்-வினையெச்சவினைச்சொற்களும், ஆகி-ஆகி, ஒன்றற்குரியவும்-திணைபால்களுள் ஒன்றற்கே சிறப்பாயுரியவையாம், பொதுவுமாகும்-பலவற்றிற்குப் பொதுவாயினவும் ஆகும் எ-று. [இவற்றிற்கு உதாரணம் தத்தஞ்சிறப்புச்சூத்திரங்களிற் காண்க]

எனவே ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே என்பதனால் பிறவழியால் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் வருவனவும் உளவெனக் கொள்க. அவைவருமாறு, நடந்தான்-தன்வினை நடக்கின்றான் பிறவினை, நடந்தான்-தலைமைவினை, நடத்தான்-ஏவல்வினை, ... நடந்தான் விதிவினை வாரான் மறைவினை, சாவான்-மேவான்-அவைவிரண்டும் உடன்பாட்டுவினை, உண்டான்-செய்வினை உண்ணப்பட்டது-செயப்பாட்டுவினை, இவற்றுள் பொதுவினை வகுத்துக்காண்க ... வந்தான் எனச்செல்லோன்முற்றெச்சங்கட்கும் பொது வாதலால் முதலாயினவையுங்கொள்க.

௩௨௩. பொதுவியல் பாலையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்

முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே.

இது முற்றுவினையாமா றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொதுவியல்பாலையும் பலவகைவினைகளுக்கும் பொதுவிலக்கணமாகிய செய்வன முதலாயவையும், தோற்றி-தோன்றச்செய்து, பொருட்பெயர் முதல்-பொருட்பெயர் முதலாகிய, அறுபெயரலது-அறுவகைப் பெயரல்லாத மற்றொன்றையும், ஏற்பில-ஏலாதன, முற்றே-முற்றுவினைக் குறிப்புக்களாம் எ-று.

(வரலாறு)

செய்தானவன், நல்லனவன், குளிர்ந்ததுநிலம், வந்ததுகார், குவிந்த துகை, பரந்ததுபசப்பு, ஒழிந்ததுபிறப்பு, இவைபொருண்முதலிய வாறையுங்கொண்டு முடிந்ததுகாண்க பிறவுமன்ன. (அ)

௩௨௪, ஒருவன்முதலைந்தையும் படர்க்கையிடத்து
மொருமைப்பன்மைத் தன்மைமுன்னிலையினு
முக்காலத்தினு முரணமுறையே
மூவைந்திருமூன் றாறுமுற்று
வினைப்பதமொன்றே மூவொன்பானும்.

இது தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பாலிடங்காலங்களின் வேறுபாட்டாலி ந்தனையாமென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவன்முதலைந்தையும்- ஆண்பான்முதலாகிய ஐம்பால்வினைமுற்றுகளையும் படர்க்கையிடத்தும்-படர்க்கையிடத்திலும், ஒருமை- ஒருமைவினைமுற்றையும், பன்மையை-பன்மைவினைமுற்றையும், தன்மை தன்மையிடத்திலும், முன்னிலையினும்- முன்னிலையிடத்திலும்வைத்து, முக்காலத்திலும்-முக்காலங்களிலும், முரண - மாற, முறையே - சொல்லப்பட்டமுறையே, மூவைந்து படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும், இருமூன்று-தன்மைவினைமுற்றுகள் ஆறும், ஆறு முன்னிலைவினை முற்றுகள் ஆறும், ஆய்-ஆகி, முற்றுவினைப்பதமொன்று-தெரிநிலைவினை முற்றுப்பதமொன்றுமே, மூவொன்பானும்-இருபத்தேழாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்.

படர்க்கை.	ஆண்பால்	நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்
	பெண்பால்	நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்
	பலர்பால்	நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்
	ஒன்றன்பால்	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது
	பலவின்பால்	நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன
தன்மை.	ஒருமை	நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்
	பன்மை	நடந்தேம்	நடக்கின்றேம்	நடப்பேம்
முன்னிலை.	ஒருமை	நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்
	பன்மை	நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்

எனத்தெரிநிலை வினைமுற்று ஒருபகுதிமே லிருபத்தேழாவாறுகா ணக. (௫)

கஉரு. அன் ஆ னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விருவகைமுற்றுகளுள் திணைபாலிடங்களி ல் ஒன்றற்குரியன உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அன் ஆனிறுமொழி-அன் ஆன் என்கிற விருவிகுதியையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், ஆண்பாற்படர்க்கை-உயர்திணையாண்பாற் படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ-கு

அன் நடந்தனன்-நடக்கின்றனன்-நடப்பன்-குழையன்	அவன்
ஆன்-நடந்தான்-நடக்கின்றான்-நடப்பான்-குழையான்	

எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௬)

கஉசு அள் ஆ ளிறுமொழி பெண்பாற்படர்க்கை,

இதுவுமது.

இ-ள். அள் ஆளிறுமொழி-அள் ஆள் என்கிற இரண்டுவிகுதியையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், பெண்பாற்படர்க்கை - உயர்திணைப்பெண் பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ-கு

அள் நடந்தனள்-நடக்கின்றனள்-நடப்பள்-குழையள்	அவள்
ஆள் நடந்தாள்-நடக்கின்றாள்-நடப்பாள்-குழையாள்	

எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (எ)

கஉஎ. அர் ஆர் பவ்வூ ரகர மா ரீற்ற
பல்லோர்படர்க்கைமார் வினையொடுமுடியே,

இதுவுமது.

இ-ள். அர் ஆர் பவ்வூ ரகர மா ரீற்ற-அர் ஆர் ப மார் என்கிறநான் குவிகுதிகளையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், பல்லோர்படர்க்கை-உயர் திணைப் பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம், மார்-இவ ற்றுள்ளே மாரீற்றுவினைமுற்று, வினையொடுமுடியும்-பொதுவிதியாற்பெ யருடன் முடிவதன்றிவினையுடனுமுடியும்—எ-று.

[மார் விகுதியும் பல்விகுதியுக்காமே காலங்காட்டு மெனப்புதவிய லுட் கூறுதலால்அவை குறிப்புவினைக்கு வருதலில்லை.]

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ-கு,
அர்-நடந்தனர்-நடக்கின்றனர்-நடப்பர்-குழையர் | அவர்,
ஆர்-நடந்தார்-நடக்கின்றார்-நடப்பார்-குழையார்
ப நடப்ப
மார் பாடன்மார்

ஆர்தந்தார் கொண்மார் வந்தார். எனவரும், மற்றனவைகளு மிப்படியே (௮)

௩௨௮. துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற
வொன்றன் படர்க்கை டுக்குறிப்பி னாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். துறுடுக்குற்றிய லுகரவீற்ற-துறுடுஎன்கிற இம்மூன்றுகுற்றியலுகரவிகுதிகளை யிறுதியி லுடையமொழிகள், ஒன்றன்படர்க்கை அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், டு இவற்றுள் டுவ்விகுதிகுறிப்புவினை முற்றிற்கல்லது தெரிநிலைவினைமுற்றிற்குவருவதில்லை—எ-று

[றுவ்விகுதி இறந்தகாலத்திற்கேவருமெனக்கொள்க],

(வரலாறு)

தெ-இ-தெ-நி-எ-கு,
து-நடந்தது-நடக்கின்றது-நடப்பது-குழையது | அது,
று கூயிற்று- அற்று,
டு- பொருட்டு

எனவரும், மற்றனவைகளுமிப்படியே. (௯)

௩௨௯. அ ஆ ஈற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். அ ஆ ஈற்ற அ ஆ என்கிறவிகுதிகளையிறுதியிலுடையமொழிகள், பலவின்படர்க்கை-பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம், ஆ-அவற்றுள் ஆகாரம், எதிர்மறைக்கண்ணதாகும்-எதிர்மறையிடத்து வருமன்றி உடன்பாட்டிடத்துவாராது எ-று.

(வரலாறு)

செ-இ-செ-மி-எ-கு-மறை
அ-நடந்தன-நடக்கின்றன-நடப்பன-குறைவன
ஆ- நடவா

எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே, (௰)

௩௩௰. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில்லை
யுண்டீ ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

இது திணைபாலிடங்களுக்குப் பொதுவினைகளை அறிவிக்கும்படியாகத் தொடங்கி அவற்றுள் இருதிணைக்கும் பொதுவினை இவையெனவுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தன்மை-தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், முன்னிலை-முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், வியங்கோள்-வியங்கோள் வினைமுற்றுகளும், வேறில்லையுண்டு-வேறு இல்லை உண்டு என்கிற முற்றுவினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், எச்சம்-பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும் வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும் இருதிணை - உயர்திணை அஃறிணை என்கிற இருதிணைக்கும், பொதுவினை-பொதுவினைகளாம் எ-று,

[செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமும் செய்யுமென்னு முற்றாதலால் அம்முற்றும் இருதிணைப்பொதுவினையாமென்கிறதுதானே தோன்றுதல் காண்க.] (௰௧)

௩௩௧. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்லன் மொன்னோ டேற்ற
விருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

இது இருதிணைமுக்கூற்றுக்குந் தன்மையொருமைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். குடுதுறுவென்னுங் குன்றியலுகரமோடு-கு டு து று என்கிற குற்றியலுகரவிகுதிகளோடும், அல்லன் மொன்னோடு-அல்-அன் என் ஏன் என்கிற நான்குமெய்யீற்றுவிகுதிகளோடும், ஏற்ற-ஆகிய, ஈற்ற-இவ்வெட்டுவிகுதிகளையும் இறுதியிலேயுடைய மொழிகள், இருதிணை இருதிணையிடத்தனவாகிய, முக்கூற்று-ஒருவன்-ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைத்தன்மை ஒருமைத்தன்மைவினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம் - எ-று.

[குடுதுறு என்கிறநான்கும் தாமேகாலங்காட்டுதலாற் குறிப்புவினைக்குவாரா ...

(வரலாறு)

வி,	தெ,	இ,	தெ,	ரி,	தெ,	எ,	கு	
கு	,,	-	,,	-	உண்டு	-	,,	
டு-உண்டு	,,	-	,,	-	,,	-	,,	
து-வந்து	,,	-	,,	-	வருது	-	,,	
று-சென்று	,,	-	,,	-	சேறு	-	,,	யான்;
அல்	,,	-	,,	-	உண்பல்	-	,,	

அன் உண்டனன்-உண்ணாநின்றனன்-உண்பன்-தாரினன்-என்
உண்டனென்-உண்ணாநின்றனென்-உண்பென்-தாரினென்-ஏன்
உண்டேன்-உண்ணாநின்றேன்-உண்பேன்-தாரினேன்

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (௰௨)

௩௩௨. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையு
மெம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையு
மும்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

இது தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அம்மாமென்பன-அம்-ஆம் என்கிறவிரண்டு விகுதிகளையு முறுப்பிலுடைய மொழிகள். முன்னிலையாரையும்-தன்னிலையினிற்கை யன்றி முன்னிலை யிடத்தாரையும், எம்மேமோமிவை-எ-ம், ஏம் ஓம் இம் மூன்று விகுதிகளையு முறுப்பிலுடையமொழிகள், படர்க்கையாரையும்-தன்னிலையினிற்கைபற்றிப் படர்க்கையிடத்தாரையும், உம்மூர்கடதற-கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்கு விகுதிகளையு முறுப்பிலுடைய மொழிகள், இருபாலரையும்-தன்னிலையினிற்கைபற்றி அவ்விரீடத்தார்களையும் தன்னொடுபடுக்குந் தன்மைப்பன்மை-தன்னுடன் கூட்டுகிற தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குமே காலங்காட்டுதலாலே குறிப்புவினைக்கு வருவனவல்ல.

வி-தெ-இ-தெ-ரி-தெ-எ-கு,	யாம்
அம்-உண்டனம்-உண்கின்றனம்-உண்பம் தாரினம்	யானு
ஆம் உண்டாம்-உண்கின்றாம்-உண்பாம்-தாரினாம்	நீயும்
எ-உண்டெனம்-உண்கின்றனெம் உண்பெம்-தாரினெம்	யாம்
ஏம்-உண்டோம்-உண்கின்றேம்-உண்பேம் தாரினேம்	யானை

...னும்	,,	உண்ணும்	,,	யாம்
...டு-உண்டும்	,,	,,	,,	யானு
...தும் வந்தும்	,,	வருதும்	,,	நீயு
...தும்-சென்றும்	,,	வேறும்	,,	மவனும்

"எனவரும் இவைசிறுபான்மை இம்முறையின்றி மயங்கிவருதலு முண்டு மற்றவையுமிப்படியே. (௰௩)

௩௩௩. செய்கே னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே,

இது சிலதன்மைவினை முற்றுகளுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் எய்தியதுபடாமறகாததலும உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்கென்-செய்தெனன்கிற, ஒருமையும்-தன்மையொருமை முற்றும், செய்குமென்-செய்குமென்கிற, பன்மையும் - தன்மைப்பன்மைமுற்றும், வினையொடுமுடியினும் -(பெயருடனேயன்றி) வினையுடனே முடியினும, விளம்பிய-முன்சொல்லப்பட்ட, முற்றே-முற்றுகளேயாம்—எ-று.

(வரலாறு)

உண்குவந்தேன் உண்கும்வந்தேம் எனவரும், (௰௪)

௩௩௪. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை,

இது உளப்பாட்டுப்பன்மை முன்னிலைக்கும் உண்டென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் முன்னிலை முன்னிலையோடு, கூடிய சேர்ந்த, படர்க்கையும் படர்க்கையும், முன்னிலை-முன்னிலையாம்—எ-று.

உண்டனீர் குழையினீர் | நீயுமவனும்
உண்டீர் குழையிர்
உண்மின்

எனவரும் இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மை கூறியவழியே கூறாது ஒன்றினைமுடித்த றன்னினமுடித்தல், என்கிறவுத்தியால இங்கேசொல்லப்பட்டது. (௰௫)

௩௩௫. ஐயா யிகர வீற்று மூன்று
மேவல்வன் வருஉ மெல்லா வீற்றவு
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

இது முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள் ஐயா யிகர வீற்றுமூன்றும் - ஐ ஆய் இ என்கிற மூன்று விகுதியிறுதியிலுடைய மொழிகளும், ஏவல்வன் வருஉ மெல்லாவீற்ற,

வும்-இகுதிகுன்றுதலுங்குன்றியு நிற்பனவாகிய ஏவலில்லேவருகிற இருபத்துமூன்றீற்றுமொழிகளும், முப்பால்-ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைமுன்னிலைமொழி-முன்னிலையொருமை முற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

[இகரவிகுதி எதிர்காலத்தையிடைநிலையில்லாமற்காட்டும் ஏவல்வினைமுற்றுகள் குறிப்புவினையில இல்லையென்று அறிவித்தற்குடம்மைவேறெடுத்துப்பிரித்தார்.

(வரலாறு.)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ- கு
ஐ-உண்டனை உண்ணுகின்றனை-உண்மை-யில்லை
ஆய்-உண்டாய் உண்ணுகின்றாய் உண்பாய-வில்லாய்
இ-உண்டி-உண்ணுகின்றி-சேறி-வில்லை

எனவரும் ஏவல்வினைகள், நடவாய், வாராய், கேளாய், அஃகாய், நீ எனவிகுதிகுன்றுமலும். நட, வா, கேள், அஃகு, நீ, எனவிகுதிகுன்றியும், வரும்வகைவேறுபட பொதுபடச்சொல்லவதனால், செய்யி, செய்யிப்பி, என ஏவன்மேல் ஏவலாகவருவனவும் செய்யல், செய்யேல், மருல, நடவாதே, என எதிர்மறையிலவருவனவும் சொல்லிக்காண்க, நடந்திடு எழுந்திரு, அருளு, என வுடன்பாட்டில்வருவனவுமகொள்க. (௰௬)

௩௩௬. முன்னிலைமுன்னர் ஈயுமேயு
மந்நிலைமரபின் மெய்யூர்ந்துவருமே,

இது ஏவன்முற்றிற்குஎய்தியதன்மேறசிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னிலைமுன்னர்-முன்னிலையேவன்முற்றென முன்சொல்லப்பட்டவற்றின் முன், ஈயும்-ஈகாரமும், ஏயும்-ஏகாரமும், அந்நிலைமரபின்-அவ்விடத்துநிற்றற்குரிய மரபினையுடைய, மெய்-யாதானுமொரு மெய்யை, ஊர்ந்து-ஏறி-வரும்வரும்—எ-று.

(வரலாறு)

சென்றீபெரும நிற்றகைக்குநாயரோ-அட்டிலோலைதொட்டனையின்மே-எனவரும. (௰௭)

௩௩௭. இர்ஈரீற்ற விரண்டுமிருதிணைப்
பன்மைமுன்னிலை மின்னவற்றேவல்.,

இது முன்னிலைப்பன்மைவினை முற்றுங்குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இர் ஈர் ற்றவிரண்டும்-இர் ஈர் என்கிற இரண்டுவிகுதிகளையுமிறுதியிலுடையமொழிகள், இருதிணை-இருதிணைக்கும்பொதுவாகிய, பன்மைமுன்னிலை-பன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மின்-மின்விகுதியை யிறுதியிலுடையமொழிகள், அவற்றேவல்-முன்னிலைப்பன்மையேவன்முற்றும்—எ-று.

[உம் விகுதி முன்னிலைப்பன்மையேவலுக்கு இக்காலத்தில்வழங்கி வருதலால் "புதியன புகுதலும்வழுவல" என்பதனாற்கொள்க.

(வரலாறு)

	தெ-இ	தெ-நி	தெ-எ	கு	
இர்	உண்டனிர்	உண்கின்றனிர்	உண்பிர்	குழையிர்	நீர்
ஈர்	உண்டீர்	உண்கின்றீர்	உண்பீர்	குழையீர்	
மின்	—	—	—	உண்மின்	
உம்	—	—	—	உண்ணும்	

எனவரும், மற்றவையுமிப்படியே. (வி-அ)

௩௩௮. கயவொடுரவ்வொற் றீற்றவியங்கோ

ளியலுமிடம்பா லெங்குமென்ப,

இது வியங்கோன்முற்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கயவொடு கயவென்கிறவிரண்டுயிர்மெய்யினையும், ரவ்வொற்று-ரகரமெய்யினையும், ஈற்ற-இறுதியிலுடையமொழிகள், வியங்கோள்-வியங்கோண்முற்றுகளாம் இடமெங்கும்) மூன்றிடங்களிலும், பாலெங்கும் ஐம்பால்களிலும், இயலும்-செல்லும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(வரலாறு)

வாழ்க வாழிய வாழியர்	யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை, எனவரும், வாழ்த்துப்பொருளில்வந்தன.

[இவை அவனுண்க, நீவருக என வுயர்ந்தோனிழிந்தோனைவிதித்தற் பொருளிலும் எம்மைக்காத்தருள்க, ஒருசொற்கேட்க, எனவேண்டிக்கோடற்பொருளிலும், அத்தீயன்கெடுக என வைதற்பொருளிலும்வரும். இப்படிசொன்னவர்தாமே "வகுத்துரையாதவும் வகுத்தனர்கொளலே" என அவ்விடம்உடன்பட்டுப் புணர்த்தமையால் அதுவுங்கொள்க. அன்றியுஞ்சிறுபான்மை இக்காலவழக்கத்தில் நடக்கக்கடவேன்-எ-ம் நடப்பானாக எனப்பாலிடங்களுக்கு ஒன்றைச்சேர்ந்துவருவனவுங்கொள்க]

௩௩௯. வேறில்லையுண்டைம் பான்மூவிடத்தன.

இது வேறுமுதலியமூன்றும்பாலிடங்களுக்குப் பொதுவாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வேறில்லையுண்டு-வேறுஇல்லைஉண்டுஎன்கிற மூன்றுவினைக் குறிப்பு முற்றுகளும், ஐம்பால்-ஐம்பாலுக்கும், மூவிடத்தன- மூவிடத்திற்குமுரியனவாம் — எ-று,

வேறு இல்லை உண்டு	அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம் நீ, நீர், எனவரும்,

மொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனையுமுட்டின்று முடித்தல், என்றவுத்தியால்வேண்டும், தரும், படும், என்கிறசொற்களும் ஐம்பான்மூவிடத்திற்கும் பொதுவாமெனக்கொள்க,

(வரலாறு)

அவனோதல்வேண்டும்-நீபோகல்வேண்டும் எ-ம், இச்சோறுண்ணத்தகும்-இவரால் க்காரியஞ்செய்யத்தகும்-எ-ம், வஞ்சனையஞ்சப்படும் கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்துவைக்கப்படும்-எ-ம், வரும் இம்மூன்றுமொருபொருட்சொற்களாய்த் தொழிற்பெயராய்த்தேற்றப்பொருள்பட்டேநிற்குமென்றறிக. (உம)

௩௪௰. செய்தசெய்கின்ற செய்யுமென்பாட்டிற்
காலமுஞ்செயலுந் தோன்றிப்பாலொடு
செய்வதாதியறு பொருட்பெயரு
மெஞ்சநிற்பது பெயரெச்சம்மே.

இது எச்சமென்னப்பட்டவற்றுள்ளே பெயரெச்சமாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்தசெய்கின்றசெய்யுமென் - செய்தவென்றும்செய்கின்றவென்றும் செய்யுமென்றும் சொல்லப்படுகிறபாட்டில் மூவகைச்சொற்களிலே காலமும்முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வுஎன்கிற மூன்றுகாலங்களும் செயலும்-தொழிலும், தோன்றி-தோன்றி, பாலொடு - பாலுடனே, செய்வதாதி-செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செயப்படுபொருள்என்கிற, அறுபொருட்பெயரும்-அறுவகைப் பொருட்பெயர்களும், எஞ்சநிற்பது-ஒழியநிற்பன, பெயரெச்சம்-பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்—எ-று, [ஏற்புழிக்கோடலால், தோன்றிஎன்பது வினைக்குத்தெரிநிலைக்கும், ஒழிந்தவிதிதெரிநிலை குறிப்புஇரண்டற்குங்கொள்க.]

உண்ட உண்கின்ற உண்ணும்	சாத்தான், செய்பவன், கலம், கருவி, வீடு, நிலம், ஊண், செயல், பகல், காலம், சோறு, செய்யப்படுபொருள்.

கரியகுதிரை, உள்ளபொருள், எனப்பெயரெச்சக்குறிப்புவரும், அன்றிப்பொருள் பெயருமென்ற உம்மையால்களைகட்டபயிர், களைகட்டகூலி, என இன்னதற்கு இதுபயன் என்னும்பொருள்கணெஞ்சநிற்பனவும் உண்விருப்பு, குடிபோனவூர், எனப்பிறபெயரெச்சநிற்பனவுங்கொள்க. (௨௧)

௩௪௧. செய்யுமெனெச்சவீற் றுயிர்மெய்சேறலுஞ்
செய்யுளுளும்முந் தாகலுமுற்றே
லுயிருமுயிர்மெய்யு மேகலுமுளவே.

இது செய்யுமென்னெச்சத்திற் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்யுமெனெச்சம்-செய்யுமென்னும்வாய்பாட்டுப்பெயரெச்சத்தினுடைய, ஈற்று-இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யானது, சேறலும்-கெடுதலும், செய்யுளுள்-செய்யுளிடத்து, உம்-உம்விகுதியானது, உந்தாகலும்-உந்துஎனத்திரிதலும், முற்றேல்-அதுமுற்றாயின், உயிரும்-அதனிறுதியுயிராயினும், உயிர்மெய்யும்-உயிர்மெய்யாயினும், ஏகலும்-கெடுதலும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

வாவுமபுரவி வாம்புரவி, எனச்செய்யுமெனெச்சத்திற் உயிர்மெய் கெட்டது, கூப்பெயர்க்கும்-கிள்ளைகோழி, கூப்பெயர்க்குந்து, எனச்செய்யுளுள் உம்-உந்து, ஆயிற்று. கலுழும்-சோழிபுங்கலுழ்மே, மொழியும்-அவனேடுமொழிமே, என முற்றாயவிடத்து உயிருமுயிர்மெய்யுங்கெட்டன. (௨௨)

௩௪௨ தொழிலுங்காலமுந் தோன்றிப்பால்வினை
யொழியநிற்பது வினையெச்சம்மே.

இது வினையெச்சமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொழிலும்-செயலும், காலமும் பொழுதும், தோன்றி-விளங்கி, பால்-பாலுடனே, வினை-வினையானது, ஒழிய-எஞ்ச, நிற்பது-நிற்பன, வினையெச்சம்-வினையெச்சமும் வினைக்குறிப்புகளாகும் — எ-று. [வினையெனப்பொதுப்படக்கூறுதலால் வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் வினையாலணையும் பெயருந்தொழிற்பெயருங்கொள்க] (௨௩)

௩௪௩. செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூ
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
வைந்தொன் றாறுமுக் காலமு முறைதரும்,

இது முன்னைத்தொழிலுங் காலமுந்தோன்றி யெஞ்சிய வினையெச்சவாய்பாடுகள் இவையென வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்து-செய்யியர், செய்துஎன்பது-முதல்செய்யியர் என்பதிறுகிய ஒன்பதுவாய்பாட்டால் வருவனவும், வான்பான்பாக்கு இம்மூன்றுவிகுதியினைக்கொண்டு வருவனவும், இன-இவைபோல்வனபிறவும், வினையெச்சம் வினையெச்சவினைகளாம், ஐந்து-முன்னையனைந்தும், ஒன்று-நடுவில்நின்றொன்றும் ஆறு-பின்னையவாறும், முக்காலமும்-இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமுமெதிர்காலமும், முறை-முறையாக, தரும்-காட்டுவனவாம்—எ-று.

[இவற்றுள் செய்தெனப தொழிந்தவை இடைநிலைபெறுமல்லதாமே காலங்காட்டும்]

இனிவென்றமையால் ஆடிக்கொண்டான், போய்க்கொண்டான் எனச்செய்து எனும்வாய்பாடுபற்றி இகரவிகுதியும் யகரமெய்விகுதியும் வருமென்றும், தழீஇக்கொண்டான் எனவிகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும் புக்குவந்தான் எனப்பகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும் உணர்க்குவந்தான் எனச்செயவெனும் வாய்பாடுபற்றிக் குவ்விகுதிவருமென்றும், உண்டாறபசிதீரும் உண்டக்காற்பசிதீரும், உண்ணூஉறபசிதீருமென எனச்செயினென்னும் வாய்பாடுபற்றி ஆல் கால் ஊழ் விகுதிகள்வருமென்றும், என்னுமேனும்வரும் காண்டலுமிதுவேகூறும் மேலுனும், உம்மும் ஓரோவிடத்திலே விகுதிகளாய் வருமென்றும், உண்ணுமைவந்தான்,உண்ணுமல்வந்தான், உண்ணுமேவந்தான், எனஎதிர்மறையிடத்து மை, மல, மே விகுதிகள்வருமென்றும் அருளின்றிவந்தான், அவனையல்லதில்லை அவனல்லாமல்லவில்லை, என வினையெச்சக்குறிப்புகளுக்கு, றி, து, மல் என்பனவிகுதிகளாமென்றுங்கொள்க உரையிற்கோடலால், சிறுபான்மைசெயவெனெச்சம் உண்ணப்பசிதீர்ந்தது எனவருகிறவிடத்தே இறந்தகாலமும் உண்ணவந்தான் எனவருகிறவிடத்தே எதிர்காலமுங்காருமெனக்கொள்க. (௨௪)

௩௪௪. அவற்றுள் முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

இது அவ்வினையெச்சங்களுக் காவதோர் புறனடை புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-முன்சூத்திரத்துட்சொல்லிய வினையெச்சங்களுள், முதலில்-முதலிலுள்ள, நான்கும்-செய்து செய்பு செய்யா செய்யூ என்கிற நான்கும், ஈற்றில் இறுதியிலுள்ள மூன்றும் வான் பான் பாக்கு என்கிற விகுதிகளையுடைய மூன்றும், வினைமுதல் செயபவனை, கொள்ளும்-கொண்டுமுடியும், பிற-நடுவிலுள்ள, செய்தென-செய செயின்செய்யிய செய்யியர் என்கிற ஐந்தும், இவைபோல்வன பிறவுமென்றதனால் வருஞ் செய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக் குறிப்புகளும் ஆகியவிவைகள், பிறவும் செய்பவனையன்றி மற்றவைகளையும், ஏற்கும்-கொண்டு முடியும்—எ-று.

உ-தானடந்துவந்தான்	முதலினான்கும் ஈற்றில் மூன்றும் வினைமுதல்கொண்டு முடிந்தன.
பு-தாலுண்குபுபோனான்	
ஆ-தான்கல்லாக்கழித்தான்	
ஊ தான்காணூமகிழ்ந்தான்	
வான்-தான்கொல்வான்சௌவான்	
பான்-தானலைப்பான்புகுந்தான்	
பாக்கு-தான்றருபாக்குவருவான்	

என	தானுண்டெனமகிழ்ந்தான்,	இடையினைந்தும் வினை முதலும்பிறவுங்கொண்டன.
	பிறனுண்டெனமகிழ்ந்தான்,	
அ	தானுண்ணவருகிறான்,	
	பிறனுண்ணக்காணகிறான்,	
இன்	தானுண்ணின்மகிழ்வான்,	
	பிறனுண்ணிற்கொடுப்பான்,	
இய	தானுண்ணியவருவான்,	
	பிறனுண்ணியகொடுப்பான்,	
இயர்	தானுண்ணியர்போவான்,	
	பிறனுண்ணியர்வழங்குவான்,	

உண்டாலுவக்கும் உண்டாற்பசிதீரும்-எ-ம். மழையின்றிப் பொய்ப்பின் விருந்தின்றியுண்டான் எ-ம், இன்னவென்றதனால் வருகிறசெய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக்குறிப்பும் இப்படியே வினைமுதலும் பிறவுமேற்றல்காண்க (௨௫)

௩௪௫. சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

இது முன்வினை முதல்கொண்டு முடியுமென்றவற்றிற்கு ஓர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சினைவினை-முதலினான்கு மீற்றின் மூன்றுமென்றவினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின் அவை, சினையொடும்-முன்வினை முதல்கொள்ளுமென்ற விதியினாலேசினையுடனேயன்றி, முதலொடும்-முதலுடனும், செறியும்-முடியும்—எ-று.

(வரலாறு)

காலொடிந்துவிழுந்தான், கண்வருவான், கதிரவினைதெதாதான்னை எனவரும் பிறவுமன்ன, ஒடிதல் சினைவினை, விழுதல் முதல்வினை. (௨௧)

௩௪௬ சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியாவினைக்குறை.

இதுவுமது.

இ-ள். சொல்-முதலிலுன்கு மீற்றின் மூன்றுமென்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாக, வினைக்குறை-பிறவினையெச்சவாய்பாடுகள், திரியினும்-வேறுபடினும், பொருள அவற்றின்பொருள்கள, திரியா-வேறுபடாவா ம—எ-று.

(வரலாறு)

கோழிகூவிப் பொழுதுபுலர்ந்தது, யான்கொள்ளுவான்பொன்கொடுத்தான் இவற்றில் கூவ என்பது கூவி என்றும்கொள்ள என்பதுகொள்வான்என்றுந்திரிந்தன, மற்றவைகளுமிப்படியே. (உஎ)

௩௪௭, ஆகக வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா

இது வினைக்குறிப்பிறகு ஆவதோர விதியுணர்த்துகின்றது.

இ ள. ஆககம்-ஆக்கத்தாலவருகின்ற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச்சொலலுகள, ஆக்கம-ஆக்கச்சொல்லுகள். இன்று - இலலாமல, இயலா-வாராவாம—எ-று,

(வரலாறு)

சாத்தனலலனுயினுன் எனவரும் சிலவிடஙகளிலே வேறறுமையுருபுபோல அவ்வாககசசொல் தொகக்கும்வரும ஆகவே இயறகைவினைக்குறிப்பாயின், சாத்தனல்லன் என, ஆககம வேணடாது, வருமென்பதாயிறறு. (உஅ)

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்
செலலா தாகுஞ் செயயுமென் முறறே.

இது செயயுமெனசசமபோல அதனலாகிய செயயுமென் முறறுவினை சிலபாலிடஙகளுககுச் செல்லாமை யுணர்த்துகின்றது

இ-ள. செய்யுமென்முறறு-செயயுமென்முறறானது, பலலோர்படர்ககை (யில்)-உயா திணைப்பன்மைப படர்க்கையிலும, முன்னிலை (யில்), முன்னிலையிலும, தன்மையில தன்மையிலும், செல்லாதாகும செல்லாது—எ-று.

[எனவே பலரொழிந்த படர்க்கை நாறபாலிலுஞ் செல்லுமென்பது பெறறும்.]

(வரலாறு)

அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும், எனவரும். (உக)

௩௪௯ யாரென் வினுவினைக்குறிப்புயர் முப்பால்,

இது திணைப்பொதுவின்றிப் பறபொருள்வினையாமாறு உணர்த்துகின்,

இ-ள். வினா-வினாப்பொருளைத்தருகிற, யாரென்-யாரென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, உயர்முப்பால்-உயர்திணைமுப்பால்களுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அவன்யார், அவள்யார், அவர்யார், எனவரும் இது ஆரெனவு மருவிவழங்கும். (௯௰)

௩௫௰. எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இருமைசது

இ-ள், வினா வினாப்பொருளைத்தருகிற, எவனென் - எவனென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, இழியிருபால் - அஃறிணையிருபாலுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அஃதெவன், அவையெவன், எனவரும். இது என், என்னை, என்ன, எனவுமருவி வழங்கும். (௯௧)

௩௫௧. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

இது இருவகைமுற்றிற்கும் ஆவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வினைமுற்றே-தெரிநிலைவினைமுற்றே, வினையெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகிவருதலும், குறிப்புமுற்(றே) - வினைக்குறிப்பு முற்றே ஈரெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும், உள-உளவாம—எ-று.

(வரலாறு)

கண்டனன் வணங்கினான், என்பது கண்டுவணங்கினான் எ-ம், முகந்தனர்கொடுத்தார், என்பதுமுகந்துகொடுத்தார்-எ-ம், பொருள்படுதலால் வினைமுற்றுவினையெச்சமாதல்காண்க. அவன்வில்லினன் வந்தான். அவன்வில்லனாகிவந்தான், எனப்பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுவினையெச்சமாதல்காண்க. வெந்திறலினன் விறல்வழுதிபோரும், வெந்திறலனாகியவழுதி, எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுப்பெயரெச்சமாதல்காண்க, மற்றவைகளு மிப்படியேவரும். (௯௨)

வினையியல் முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது.

பொதுவியல்.

௩௫௨. இருதிணை யாண்பெண் ணுள்ளன் றனையொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பினானே.

இது முன்வந்த பெயர்வினைக்கும் பின்வரும் இடையுரிக்கும்பொதுவிலக்கணங்களைச் சிங்கநோக்காக இவ்வியல் நூலே அறிவிக்கும்படி நடு

வேண்வைத்துச் சொல்லுதலால் அப்பெயர்க்கும்வினைக்கும் உரியதோரில க்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இருதிணை-இருதிணையிலும்; பெயருந்-ஆண்பால்-பெண்பால் களுக்குப் பொதுவாகியபெயர்ச்சொற்களும், வினையும்- அப்படிப்பட்ட வினைச்சொற்களும், ஆண்பெணுள்-ஆண்பால் பெண்பால்களுள், ஒன்றனை-ஒருபாலை, ஒழிக்கும்-நீக்கும், குறிப்பினான்-குறிப்பினால் — எ-று:

(வரலாறு)

ஆயிரமக்கள் போர்செய்தற்குப் போயினாரென்றவிடத்தே மக்களென்னும் உயர்திணை இருபாற்பொதுப்பெயரும் போயினாரென்னும் பொதுவினையும் போர்க்குஎன்னுங் குறிப்பினாலே பெண்பாலையொழிக் கின "பெருந்தேவிபொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ், நால்வர்மக்களுள்" என் கிறவிடத்தே மக்களென்னும்பொதுப்பெயரும் உள்ளென்னும் பொதுவி னைக்குறிப்பும் பொறையுயிர்த்தலென்னுங் குறிப்பினால்உயர்திணையாண் பாலையொழித்தன, அஃறிணையிலும் இப்படிவரும். (க)

௩௬௩. பெயர்வினையிடத்து னளரய வீற்றயல்
ஆவோ வாகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே. //

இது பெயர்வினைகளுக்குச் செய்யுளிலாவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்வினையிடத்து-பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் னளரய வீற்று னகர ளகர ரகர யகர வீற்றிற்கு, அயல்-அயலிலுள்ள, ஆ-இறுதிமுதல் ஆகாரம், ஓவாகலும் ஓகாரமாகலும், செய்யுளுள்-செய்யுளிடத்து, உரித்து-உரித்தாம் — எ-று.

(வரலாறு)

வில்லோன்காலன கழலே, தொடியோள் மெல்லடிமேலவுஞ்சிலம்பே நல்லோர்யார்கொல், வரையாதுகொடுத்தோய் -எ-ம். படைக்கோன்மன்ற வெப்பண்பிலோன், நல்லோண்மன்ற வெப்பெயர்த்தோளே. செங்கோல் பிலர்தோழி, வந்தோய்மன்றதெண்கடற்சேர்ப்ப - எ-ம், பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் வந்தது வினையாலணையும்பெயரிடத்தல்லாமல் வினையிடத்தும் ஓசையிடத்து ஆவோவாய்த்திரிந்துவருதலை ஆதனையுமுடன்கூறினார், (உ)

௩௬௪. உருபும்வினையு மெதிர்மறுத்துரைப்பினுந்
திரியாதத்தமீற் றுருபென்ப

இது வேற்றுமையுருபுகளுக்கும் வினைச்சொற்களுக்குமாவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபும்-எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும், வினையும்-மூவகைவினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்து- எதிர்மறுத்தல்செய்து, உரைப்பினும்-

சொல்லுமிடத்தும், தத்தமீற்(றின்)-தத்தமீற்றினின்றும், உருபின்- அவ்வுருபினின்றும், திரிபு-வேறுபாடா, என்ப- என்றுசொல்லுவர்புலவர் -எ-று.

[உருபு உருபினின்றும் வினைஈற்றினின்றும்என எதிர்நிரனிறையாகப்பொருள்கொள்க]

(வரலாறு)

சாத்தன்வரசனை குடந்தைவளையான், வாளாலெறியார், புலவர்க்குக்கொடான், விளையிங்கான், பொருளின்றின்மை, தீயர்கட்சேரான், சாத்தாபோகேல்-எ-ம், நடவான், நடவாத, நடவாது-எ-ம், வரும், ஒடாக்குதிரை, இல்லாதவென்னும் பெயரெச்சவீறுகெட்டது உரையிற்கோடலால் நடந்து, நடவாமல், நடவாமை, நடவாமேஎனவருகிறவினையெச்சமும் நடத்தல், நடவாமை, எனத்தொழிற்பெயரும், உண்ணு, உண்ணேல், உண்ணாதே; எனவொருமையேவரும். ஈறுதிரிந்துவருமெனக்கொள்க. (௧)

௧௫௫, உருபலவடுக்கினும் வினைவேறடுக்கினும்
மொருதம்மெச்ச மீறுறமுடியும்,

இதுவுமது,

இ-ள், உருபு-வேற்றுமையுருபுகள், பலவடுக்கினும்-விரிந்தாங்கொக்குந் தம்முள்விரவிப் பலவடுக்கிவரினும், வெவ்வேறு-பலவடுக்கிவரினும், வினை மூவகைவினைச்சொற்களும், வேறு(பல வடுக்கினும்- வெவ்வேறுபலவடுக்கிவரினும், ஒருதம்மெச்சம்-தத்தமெச்சமென்று, ஈறு- இறுதியில், உற வா, முடியும் அதனோடனைத்துமுடியும் – எ-று.

(வரலாறு)

அரசனவன் பகைவனை வாளால்வெட்டினான் என உருபுகள்பலவடுக்கி யொருவினைகொண்டன சாத்தனையுங்கொற்றனையும் வாழ்த்தினான், சாத்தனுக்குங்கொற்றனுக்குந்தந்தை, என ஐயுருபுங்குவ்வுருபும்வேறுபலவடுக்கி முறையே யொருவினையும் ஒருபெயருங்கொண்டன வாள்கைக்கொண்டான், அருளறமுடையான், என உருபுதொக்கு அவ்வாறுவந்தன ஆடினான் பாடினான் சாத்தன், இளையண்மெல்லியண்மடந்தை, என வினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றும் வேறுபலவடுக்கி முறையே யொவ்வொருபெயர்கொண்டன கற்றகேட்ட பெரியோர் கற்றுக்கேட்டறிந்தார் எனப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் வேறுபலவடுக்கமுறையே ஒருபெயரும் ஒருவினையுங்கொண்டன, (௪)

௧௫௬. உருபுமுற்றீ ரெச்சங்கொள்ளும்
பெயர்வினையிடைப்பிற வரலுமாமேற்பன,

இதுவுமது,

இ-ள், உருபு வேற்றுமையுருபுகளும், முற்று முற்றுகளும், ஈரெச்சம்- பெயரெச்சவினையெச்சங்களும், கொள்ளும்- கொண்டுமுடியும்,

பெயர்வினையிடை - பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே, பிற - பிறசொற்கள், வரலுமாம் - வருதலுமாம், எற்பன - அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவன—எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன் வயிறாரவுண்டான், அறத்தை யழகுபெறச் செய்தான், வாளான் மாயவெட்டினான், தேவர்க்குச் செல்வம் [illegible] சிறப்பெடுத்தான், மலையினின் றுருண்டு வீழ்ந்தான், சாத்தன [illegible]யானை, ஊர்க்கணுறையர்க் கவொளிமாடம், சாத்தர் விரைந்தோடிவா, வந்தானவ்வூர்க்குப்போன சாத்தன், வந்த வடகாசிமன்னன், வந்துசாத்தனின்றைக் கவனூர்க்குப்போயினான்-எ-ம். வரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (௫)

௩௫௭. எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்

இறுவுமது.

இ-ள். எச்சம் - உருபுகளுமுற்றுகளும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங் கொண்டுமுடியு மெச்சமாகிய, பெயர்வினை - பெயரும் வினையும், ஈற்றினும் - அவற்றிற் கீற்றிலும், எய்தும் - வரும்—எ-று. [ஈற்றினுமென்றவும்மையால்முதலினும்வருதல்கொள்க.]

(வரலாறு)

(ஈறு)	(முதல்)	
சாத்தன்வந்தான்	வந்தான்சாத்தன்	
மரத்தைக்குறைத்தான்	குறைத்தான்மரத்தை	
சாத்தனால்வந்தான்	வந்தான்சாத்தனால்	உருபுகளினெச்சங்கள்
சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான்	கொடுத்தான்சாத்தனுக்கு	ஈரிடத்தும்வந்தன.
சாத்தனினீங்கினான்	நீங்கினான்சாத்தனின்	
சாத்தனதாடை		
சாத்தன்கட்சென்றான்	சென்றான்சாத்தன்கண்	
சாத்தாவா	வாசாத்தா	
வந்தான்சாத்தன்	சாத்தன்வந்தான்	முற்றெச்சங்கள்
வந்தசாத்தன்		ஈரிடத்தும்
வந்துபோயினான்	போயினான்வந்து	வந்தன.

முதற்கண் வருதலை உம்மையாற் றழுவிக்கொள்ளுதலால் ஆறனுருபினெச்சமும் ஏழனுருபினெச்சப்பெயரும் பெயரெச்சத்தினெச்சமும் முதற்கண் வாராவாம். (௬)

௩௫௮. ஒருமொழி யொழிதன்னினங் கொளற் குரித்தே.

இது நால்வகைச் சொற்களுக்கு மாவதோரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி-பெயர்வினையிடையுரிகளுள்ஒருசொல், ஒழி- ஒழிந்துநின்ற, தன்-தன்னுடைய, இனம்-இனங்களை, கொளற்கு- கொண்டுமுடிதற்கு, உரித்து-உரித்தாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

சோற்றைத்-தின்றியுண்டான், என்றவிடத்தே கறியை- தின்றுதின்றான்-எ-ம், நஞ்சுண்டவன் சாவான்-என்றவிடத்தே நஞ்சுண்டவள்சாவாள், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்சுண்டது சாம்-நஞ்சுண்டவைசாம்-எ-ம், கூறுதேயமைக்கவின் இனங்களையெருசி நின்றன, இவற்றுள்சோற்றைஎன்கிறபெயர்ச்சொல்லும், உருபிடைச்சொல்லும், கறியைஎன்கிற பெயர்ச்சொல்லையும், உருபிடைச்சொல்லையும், தின்றியுண்டான்என்கிறஉரிச்சொலலும், வினைச்சொல்லும், தின்றுதின்றான்என்கிற உரிச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும், கொள்ளுதற்குரியவாயநிறறல்காண்க. மற்றவைகளுமிப்படியேவரும். (எ)

கூருசு பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு

மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இது பெயர்வினைகளுக் காவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொது- திணைபாலிடங் காலங்களுக்குப் பொதுவாகிய, பெயர்வினைகளின்-பெயர்வினைகளுடைய, பொதுமை-பொதுத்தன்மையை, நீக்கும் -நீக்கியொன்றற் குரிமைசெய்யும், மேல மேலே, வரும்-வருகிற, சிறப்புப்பெயர்வினை - சிறப்பாகிய பெயர்வினைகள், தாமே - தாமே—எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தனிவன்-சாத்தனிது-எ-ம் சாத்தல்வந்தான்-சாத்தன்வந்தது எ-ம், பெயர்திணைப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும்வினையும்வந்து நீக்கின, ஒருவனொன்றறந்தையர்-ஒருவரொன்றுயார்-எ ம், மரம்வளர்ந்தது மரமவளர்ந்தன-எ-ம், பெயர்ப்பாறபொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும் வந்துநீக்கின, அவரெல்லாமிருந்தார் யாமெல்லாம்வருவம், நீவிரெல்லாம்போமின், எனப்பெயரிடப்பொதுமையினைச்சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்துநீக்கின. வாழ்க, அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம, நீ, நீர், எனவினைத்திணைபாலிடப்பொதுமையினைச் சிறப்புப் பெயர்கள் வந்துநீக்கின, மற்றவைகளுமிப்படியேவரும். (அ)

௩௫௯. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
யெதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதுங்
குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்

இது நால்வகைச் சொற்களுக்குமாவ தோரிலக்கண முணர்த்துவழிச் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுஞ் சிலவற்றிற்கு எய்தாத தெய்துவித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்ச் (சொல்லொழிபு) பெயரெச்சமும், வினைச் (சொல்லொழிபு) வினையெச்சமும், உம்மைச் (சொல்லொழிபு) உம்மையெச்சமும், சொற் (சொல்லொழிபு) சொல்லெச்சமும், பிரிப்புச் (சொல்லொழிபு) பிரிநிலையெச்சமும், எனச் (சொல்லொழிபு) எனவெச்சமும், ஒழியிசைச் (சொல்லொழிபு) ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறைச் (சொல்லொழிபு) எதிர்மறையெச்சமும், இசைச் (சொல்லொழிபு) இசையெச்சமும், எனும்-என்கிற, சொல்லொழிபு-சொல்லெச்சங்கள், ஒன்பதும்-ஒன்பதும், குறிப்பு (மொழிபும்) - குறிப்பெச்சமும், தத்தம்-தம்தம்முடைய-தாமுடைய, எச்சம்-எச்சங்களை, கொள்ளும்-கொண்டுமுடியும் — எ-று. [ஒழிவேயெச்சங்கள் சொல்லெச்சங்குறிப்பெச்சம் எனவிருவகைப் படுமென்பதாயிற்று.]

(வரலாறு)

செய்தசாத்தன், நல்லசாத்தன் எனப்பெயரெச்சங்கள், தம்மெச்சமாகிய செய்பவனதுபெயர்கொண்டன, செய்துவந்தான் செய்துநல்லனுயினான் எனவினையெச்சங்கள் தம்மெச்சமாகியவினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுங்கொண்டன. சாத்தனும்வந்தான், என்கிற உம்மையெச்சமுன்னே கொற்றன்வந்தான் எனத்தன்னெச்சங்கொண்டது, நல்லவனென்றான் என்கிறசொல்லெச்சம நல்லவனென்றுசொன்னான் எனச்சொல்லென்னுந்தன்னெச்சங்கொண்டது, சாத்தனேகொண்டான், சாத்தனோகொண்டான். என்பனபிரிநிலையெச்சம் இவைபிறர்கொண்டிலரெனத்தம்மெச்சங்கொண்டன கடலொல்லெனவொலித்தது என்பதுஎனவெச்சம்இதுதன்னெச்சமாகிய வினைகொண்டது, மிகவுமொலித்ததென்பது பொருள் கூரியதோர்வாண்மன், உண்ணுதற்கோ வந்தான்என்பனஒழியிசையெச்சம், இவைமுறையேகோடிறாது, கலகத்திற்செய்யவந்தான் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன, வரலுமுரியன், யானோசெய்தேன் என்பனஎதிர்மறையெச்சங்கள், இவைமுறையேவாராமைக்குமுரியன், யான்செய்திலேன் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன.

இசையெச்சமாவது வாக்கியங்களிலே அவ்வவ்விடத்திற்கேற்க ஒருசொல்லும் பலசொல்லுமாக வருவித்துரைக்கப்பட்டு வருவதாம், இது

சையென்பதுசொல், கற்றதனாலாய பயனென், இதற்கு நூலைக்கற்றதனுலெனவொருசொல்லும், அந்தாமரையன்னமே நின்னையானகன்றுற்றுவனே இதிலவென்னுயிரினுஞ்சிறந்த நின்னையெனப் பலசொற்களும், வருவிக்கப்படுதல்காண்க. குறிப்பெச்சமாவது, பெயரியலிலே பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரத்திலே "ஒன்றொழிபொதுச்சொல்" என்றதுமுதலாக "இன்னபிறவும்" என்றதுவரைக்குஞ் சொல்லப்பட்டவைகளாம் ஆயிரமக்கள் பொருதார் என்கிறவிடத்தே மக்களென்பது பொதுப்பெயர் ஆடவரென்னுஞ் சிறப்பு பெயர் கொண்டது, பிறவும் அச்சூத்திரவுரையிற் காண்க. (௯)

௩௬௧. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை
யொழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல்.

இது பெயர்க்கும் வினைக்குமாவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது

இ-ள். பெயரொடு-பெயர்ச்சொல்லோடு, பெயரும்-பெயர்ச்சொல்லும், வினையும்-வினைச்சொல்லும், வேற்றுமை முதலிய-பின்சொல்லப்படும்வேற்றுமைமுதலாகிய, பொருளின்-அறுவகைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், அவற்றின்-அவற்றினுடைய, உருபு-உருபுகள், இடை-நடுவிலே, ஒழிய-தொக்குநிற்ப, இரண்டுமுதலா-இரண்டுசொற்கள்முதலாக, தொடர்ந்து-பலசொற்கள்தொடர்ந்து, ஒருமொழிபோல்-ஒருசொற்போல, நடப்பன-நடப்பவை, தொகைநிலைத்தொடர்சொல்-தொகைநிலைத்தொடர்சொற்களாம்—எ-று. [தொகையென்பது இங்கேயுருபுமறைதல்] (௰)

௩௬௨. வேற்றுமை வினைபண் புவமை யும்மை
யன்மொழி யெனவத் தொகையா றாகும்.

இது முன்வேற்றுமை முதலியவென்றவை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமைத் (தொகை)-வேற்றுமைத்தொகையும், வினைத் (தொகை)-வினைத்தொகையும், பண்புத் (தொகை) பண்புத்தொகையும், உவமைத் (தொகை)-உவமைத்தொகையும், உம்மைத் (தொகை)-உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித் (தொகை) அன்மொழித்தொகையும், என-என்று, அத்தொகை-முன்னேசொல்லப்பட்ட தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள், ஆறாகும்-ஆறுவகைப்படும்—எ-று. (௰௧)

௩௱௬௰௩. இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

இது நிறுத்தமுறையினாலே வேற்றுமைத் தொகையாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இடை-எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையே நிற்கிற; இரண்டு இரண்டாவது, முதலாம்-முதலாயிருக்கின்ற, ஆறுருபும்-ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும், வெளிப்படலில்லது-தொக்க தொடர்மொழிகள்வேற்றுமைத்தொகை-வேற்றுமைத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

ஐ—நிலங்கடந்தான்-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை

ஆல்—தலைவணங்கினான்-மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை

கு—சாத்தன்மைந்தன்-நாலாம் வேற்றுமைத்தொகை

இன்—ஊர்நீங்கினான்-ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை

அது—சாத்தன்கை-ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை

கண்—குன்றக்கூகை-ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை

யானைக்கோட்டு-நுனிக்குறைந்தான் இது பன்மொழித்தொடர்,

எனவே, கடந்தானிலம், இருந்தான்-குன்றத்து, எனவிறுதியிலேதொகின் நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான், எனக்கூட்டப்படுதலால் இடையிலே தொக்கவையேயாம், ஆறுருபும என்கிற உம்மையெச்சவும்மையாகி, பொன்னாற்செய்யப்பட்ட குடம், பொற்குடம் என்பது போலஉருபுடனே முடிக்குஞ்சொல் தொக்கவையும் தொகைநிலைத்தொடராமெனக்கொள்க. (வி-உ).

௩௱௬௰௪. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

இது வினைத்தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். காலம்-காலம்பற்றிப் புடைபெயர்கிற வினையுருபுகள், கரந்த-தொக்க, பெயரெச்சம் பெயரெச்சவினைகள், வினைத்தொகை வினைத்தொகைகளாம்—எ-று.

[காலம்ஆகுபெயர் காலம் பற்றிப்புடைபெயர், வினையுருபுகள்தொகுமெனவே முதனிலைமாத்திரந் தொகாதிருக்குமென்பதுபெற்றாம்.]

(வரலாறு)

நேற்றுக்கோல்களிறு, முன்விடுகணை, இறந்தகாலவினைத்தொகை, இன்றுகொல்களிறு, இப்போதுவிடுகணை, நிகழ்காலவினைத்தொகை, நாளைக்கொல்களிறு, பின்விடுகணை, எதிர்காலவினைத்தொகை.

இவை முறையேகொன்ற, கொல்கிற கொல்லும், எனவிரியும், இது முக்காலமும் பற்றிவரின் முக்காலவினைத்தொகை யெனப்படும், வருவழி, காட்டிடுகுதிரை, எனச் சிலவினைத்தொகை முதனிலை திரிந்தும்வரும். (௰௩)

௩௬௫. பண்மை விளக்கு மொழிதொக் கனவு
மொருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

இது பண்புத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பண்மை-குணத்தோடுகுணிக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமையைத் தை, விளக்கும்-விளக்குகிற, மொழி-ஆகியவென்னும்பண்புருபு, தொக்கனவும்-தொக்குநின்றவையும், ஒருபொருட்டு-ஒருபொருளுக்கு, இருபெயர்-பொதுப்பெயருஞ்சிறப்புப் பெயருமாகிய விருபெயர்கள், வந்தவும்-வந்தவையும், குணத்தொகை பண்புத்தொகைகளாம்—எ-று.

[குணத்தொகை யென்றதனால் ஒரு பொருளுக்கு வருகிறஅவ்விரண்டுபெயாக்கும் நடுவிலஆகியவென்கிற பண்புருபுதொக்குவருமென்பதுபெறப்பட்டது, பண்பெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால் வண்ணம் வடிவு அளவு சுவைமுதலாயினவை யெல்லாங்கொள்க

(வரலாறு)

செந்தாமரை, கருங்குவளை, வண்ணப்பண்புத்தொகை, வட்டக்கல், சதுரப்பலகை, வடிவுப்பண்புத்தொகை, ஒருபொருள், முக்குணம், அளவுப்பண்புத்தொகை துவர்க்காய் இன்சொல், சுவைப்பண்புத்தொகை, சாரைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, செங்கறகருவளை, இது பன்மொழித்தொடர்.

இவை செம்மையாகியதாமரை; சாரையாகியபாம்பு, செம்மையாகி யநிறமாகியகுவளை, எனவிரியும், (௰௪)

௩௬௬. உவம வுருபில துவமத் தொகையே.

இது உவமைத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். உவமவுருபு வினைபயன்மெய்யுருபு என்பவற்றைப் பற்றிவருகிற உவமவுருபுகள், இலது-தொக்கதொடர்மொழிகள், உவமைத்தொகை-உவமத்தொகைகளாம்—எ-று.

[illegible]யல்.

(வரலாறு)

புலிக்கொற்றன், குருவிகூப்பிட்டான், வினையுமைத்தொகை; மழைக்கை, கற்பகவள்ளல், பயனுவமைத்தொகை; துடியிடை, குரும்பைமுலை, மெய்யுவமைத்தொகை; பொற்சுணங்கு, பவளவாய், உருவுவமைத்தொகை; மரகதக்கிளிமொழி, இருவுவமைத்தொகை.

இவை புலிபோலுங் கொற்றன், மரகதம்போலுங் கிளிபோலுமொழி, எனவிரியும். செய்யப்படுபொருள் குறித்தால் புலியைப்போலுமென ஐயுருபுத் தோன்றும். ([illegible])

௩௬௭. போலப் புரைய வொப்ப வுறழ
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
வென்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

இது உவமவுருபின்றிரிசொற்களை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். போலநிகர-இப்போல முதலாகிய செயவெனெச்சம் பத்தும், அன்னவின்னவென்பவும்-அன்ன இன்ன என்கிற பெயரெச்சக் குறிப்பிரண்டும், பிறவும் இவைபோல்வனபிறவும், உவமத்துருபு உவமவுருபுகளாம்—எ-று.

[பிறவென்றதனால்-போலமுதலானவைகளின் முதனிலைபிற பிறக்கின்ற மற்றை வினையெச்சங்களும், வினைமுற்றுகளும்பெயரெச்சங்களும் பொருவ ஏற்ப-அனைய-முதலானவையுங் கொள்க] ([illegible])

௩௬௮. எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்ட
லெனுநான் களவையு ருபிலந் தொகை.

இதுஉம்மைத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எண்ணல்-எண்ணலளவையும், எடுத்தல் எடுத்தலளவையும், முகத்தல்-முகத்தலளவையும், நீட்டல்-நீட்டலளவையும், எனுமெனைகிற, நான்களவையுள்-நான்களவைப்பெயர்களுள், உம்மிலது-உம்மையாகிய உருபுதொக்குநிற்பவை, அம்[illegible] உம்மைத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

ஒன்றேகால் கபிலபரணர், எண்ணலும்மைத்தொகை; கழஞ்சேகாற்றொடியேகஃசு, எடுத்தலும்மைத்தொகை; கலனேதூணி, நாழியுழக்கு, முகத்தலும்மைத்தொகை; சாணேதுலம் சாணலை, நீட்டலும்மைத்தொகை, சேரசோழபாண்டியர், இது பன்மொழித் தொடர்.

இவை ஒன்றுங்காலும், கிழஞ்சுங்காலும், கலனுந்தூணியும், சாணு மங்குலமும்; சேரனுஞ்சோழனும் பாண்டியனும் எனவிரியும். (௬௭)

௩௬௮. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

இது அன்மொழித் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தொக மொழிமேல்-வேற்றுமைத்தொகைமுதலியவை வகைத்தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளுக்கும புறத்து, பிற- அவையல் லாத பிறமொழிகளாகிய வுருபுகள், தொகல-தொக்குவருவன, அன்மொ ழி அன்மொழிததொகைகளாம்—எ-று

(வரலாறு.)

பூங்குழல்
பொற்றொடி
கவியிலக்கணம்
பொற்றாலி
இளளிகுடி
கீழ்வயிற்றுக்கழலை

இவை யிரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைமுதலாகிய ஆறு வேற்றுமைத் தொகைகளின் புறத்தும் பிறந்த அன்மொழி ததொகைகள்.

இவைமுறையே பூவையுடைய குழலினையுடையாள்- பொன்னலா கிய தொடியினையுடையாள், கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டநூல்-பொ ன்னினாகிய தாலினையுடையாள், இளளியினது குடியிருக்குமூர- கீழ்வயி ற்றின்கணெழுந்த கழலைபோல்வான், என விரியும்.

தாழ்குழல்- வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொ கை-கருங்குழல்-பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொ கை-துடியிடை-உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொ கை-உயிர்மெய்-உம்மைததொகைப்புறததுப்பிறந்த, அன்மொழித்தொ கை-தகரஞாழன்முலை-இது பன்மொழிததொடர்.

இவை முறையே தாழ்ந்த குழலினையுடையாள் கருமையாகியகுழ லினையுடையாள், துடிபோலு மிடையையுடையாள்- உயிருமெய்யுமாகி ய விரண்டுங்கூடிப் பிறந்தவெழுத்துதகரமுஞாழலும்விராய்ச்சமைந்த, சாந்தையணிந்த முலையினையுடையாள் எனவிரியும். (௬௮)

௩௬௯. முன்மொழிபின்மொழி பன்மொழி புறமொழி யெனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந்தொகைப்பொருள்.

இது தொகைநிலைத்தொடர்மொழிப்பொருள்கள் ஓரிடத்துச் சிறந்தும் ஓரிடத்துச்சிறவாதும நிற்குமென்பதுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்மொழி முன்சொல்லும், பின்மொழி - பின்சொல்லும், பன்மொழி-பலசொற்களும், புறமொழி-புறத்துவருகிறசொல்லும்,எனு நான்கிடத்தும் - என்கிறநான்கிடத்திலொன்றிலே, தொகைப்பொருள்-தொகைநிலைத்தொடர்ப்பொருள், சிறக்கும-சிறந்துநிற்கும்—எ-று,

(வரலாறு)

குடமலைநாடன், வேங்கைப்பூ, செந்தாமரை, இவற்றுள் குடமுதலிய முன்மொழிகள் இனமிலதாகிறகையால் அவைகளிற்பொருள் சிறந்தன நிலமுழுதாள், கணைவினை, செந்நாயிறு, இவற்றுள், நிலமுதலாகிய முன்மொழிகள் இனம்விலக்குந்தன்மையிற்றிற்கையால் உழுதான் முதலாகிய பின்மொழிகளிற பொருள்சிறந்தன. கபிலபரணர்சேரசோழபாண்டியர் புலிவிற்கெண்டை என உம்மைத்தொகைகளில் எல்லாமொழிகளிலும பொருள்சிறந்தன பூங்குழல், கருங்குழல், இவைமுதலாகிய அன்மொழித்தொகைகளில் உடையாளென்பது முதலாகியபுறமொழிகளிற் பொருள்சிறந்துநின்றன. (௰௬)

௩௭௧. வல்லொற்றுவரினே யிடத்தொகையாகு
மெல்லொற்றுவரினே பெயர்த்தொகையாகும்.

இது இடத்தொகையோ பெயர்த்தொகையோவென ஐயப்படத் தக்கவைகளிற செவ்வுறுதைத் துணிதற்குஆவதோர் குறியுணாத்துகின்றது.

இ-ள். வல்லொற்று-வல்லொற்றானது, வரின்-இடையேவந்தால், இடத்தொகையாகும் இடத்தின்கண்ணேதொக்கதொகையாகும்,மெல்லொற்று மெல்லொற்றானது,வரின் இடையேவந்தால், பெயர்த்தொகையாகும-பெயரின்கண்ணே, தொக்க தொகையாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

வங்கக்கண்ணன், வங்கங்கண்ணன், துருவச்சாத்தன், துருவஞ்சாத்தன்என்வரும், இவைமுறையே வங்கநாட்டிறபிறந்த கண்ணன்வங்கனாகியகண்ணன்எனவிரியும். (௨௰)

௩௭௨. உயர்திணையும்மைத் தொகைபலரீறே.

இது உம்மைத்தொகைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை-உயர்திணையொருமையில்வருகிற, உம்மைத்தொகை உம்மைத்தொகைகளானவை, பலரீறே-ரவ்வொற்றுங்கள்ளுமாகிய பலர்பால்விகுதியை யுடையனவேயாம்—எ-று.

(வரலாறு)

சேரசோழபாண்டியர், தேவன்றேவிகள், எனவரும் பலரீறே என்கிற தேற்றத்தால் அஃறிணையொருமையிலும் பொதுத்திணையொருமையிலும்வருகிற உம்மைத்தொகைகள் பன்மைவிகுதிபெறறேவரல்வேண்டுமென்கிற நியதியில்லையென்பதாயிற்று அவைவருமாறு, நன்மைதீமை நன்மைதீமைகள்-எ-ம் தந்தைதாய், தந்தைதாய்கள், தந்தைதாயர்-எ-ம் வரும். சேரன் சோழன்பாண்டியன், எனப்பிளவுபட்டுவர்தாற்செவ்வெண்ணுமெனக்கொள்க. (௨௧)

௧௭௩., தொக்குழிமயங்குந விரண்டுமுதலே
ழெல்லைபொருளின் மயங்குமென்ப

இது தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள் உருபு தொக்குநிற்கையாற் சில பொருள்களாலே மயங்குமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொக்குழி வேற்றுமையுருபுமுதலாகிய வுருபுகள்தொக்குநின்றவழி, மயங்குந பொருள்களினாலே மயங்குந்தன்மையனவாகிய தொடர்மொழிகள், இரண்டுமுதல் இரண்டுமுதலும், ஏழெல்லை ஏழீறுமாகிய், பொருளின் பொருள்களால், மயங்கும மயங்கும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(வரலாறு)

தெய்வவணக்கம் என்பது, தெய்வத்தைவணங்குகிறவணக்கம், தெய்வத்துக்குவணக்கம், என விருபொருள்களினாலேமயங்கியது.

தறசேர்ந்தார் என்பது தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னொடுசேர்ந்தார், தன்கட்சேர்ந்தார். என மூன்றுபொருளகளினாலேமயங்கியது.

சொல்லிலக்கணம்என்பது சொல்லினதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம, சொல்லின்கணிலக்கணம், சொல்லினதிலக்கணஞ்சொன்னநூல், என நான்குபொருள்களினாலே மயங்கியது.

பொன்மணிஎன்பதுபொன்னலாகியமணி, பொன்னாகியமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னொடுசேர்ந்தமணி, பொன்னுமணியும்எனவைந்துபொருள்களினாலே மயங்கியது,

மரவேலிஎன்பது மரத்தைக்காக்கிறவேலி, மரத்துக்குவேலி, மரத்தினதுவேலி, மரத்தின்புறத்துவேலி, மரத்தாலாகியவேலி, மரமாகிய வேலி எனவாறு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

சொற்பொருள் என்பது சொல்லாலறியப்படுகிற பொருள்சொல்லினதுபொருள், சொல்லுக்குப்பொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லும்பொருளும், சொல்லாகியபொருள், சொல்லானதுபொருளென வேழுபொருளகளினுலே மயங்கியது.

புலி கொல்யானைஎன்பது பன்மொழித்தொடர் இதுபுலியைக்கொன்றயானை, புலியானது கொன்றயானை, புலியினுலே கொல்லப்பட்டயானை, எனமூன்றுபொருள்களினுலேமயங்கியது.

மற்றவையு மிப்படியே இவ்வி வலித்துபொருள் கொள்ளின்ஏழெல்லைகடந்தும்வரும். (௨௨)

௩௭௪. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொரு
ளாறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

இது நால்வகைச்சொற்களுக்கும் ஆவதோர் விதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள், முற்று வினைமுற்றும், ஈரெச்சம்-பெயரெச்சம் வினையெச்சமும், எழுவாய்-எழுவாயும், விளி விளியும் ஆகிப், பொருள் ஐவகைப் பொருள்களின்மேல் பெயர்வினைகள் புணருகிறபுணர்ச்சியும், ஆறுருபு-வேற்றுமைப்பொருள்களில் ஆறாவதுருபுகளாகிய இரண்டாவதுமுதலாகிய வாறுருபுகளும் விரிந்துநிற்கப்பெயர்வினைகள் புணருகிற புணர்ச்சியும், இடை இடைச்சொற்புணர்ச்சியும், உரி-உரிச்சொற்புணர்ச்சியும், அடுக்கு-அடுக்குப்புணர்ச்சியுமாகிய இவை-இவ்வொன்பதும், தொகாநிலை. தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாம் — எ-று.

(வரலாறு)

உண்டான் சாத்தன், கரியன் சாத்தன், உண்டசாத்தன், கரியசாத்தன், உண்டுவந்தான், இன்றிவந்தான், சாத்தன்வந்தான், கொற்றுகொள். குடத்தைவனைந்தான், வாளால்வெட்டினுன், இரப்போர்க்கீந்தான், மலையினிழிந்தான், சாத்தனதுகை, மணியின்கணொளி, மற்றொன்றுனிப்பதையே, பாம்பு பாம்புளவரும். (௨௩)

௩௭௫. திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

இது வழுக்களை அறிந்தல்லது அவற்றைக்களைதல் கூடாமையின் அவையிவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை-இருதிணையும் பால்-ஐம்பாலும், இடம்-மூவிடமும், பொழுது-முக்காலமும், வினா-வினாவும், இறை-விடையும் மரபு-பலவகைமரபுகளும், ஆம்-ஆகிய, எழும் ஏழும், மயங்கின-தன்றன்வழிமயங்கின், வழுவாம்-வழுவாம் — எ-று,

(வரலாறு)

அவன்வந்தது-திணைவழு, அவன்வந்தாள் பால்வழு, யான்வந்தான் இடவழு, நாளைவந்தான் - கால்வழு, கறக்கிறவெருமைபாலோசினைபோ-வினைவழு, கடம்பூர்க்கு வழியாதோவென்றால் இடம் பூணியென்றுவின்கன்றன்று என்பது விடைவழு யானைமேய்ப்பானை-இடையனென்பதுமரபுவழு, (௩௭௫)

௩௭௬. ஐயந் திணைபா லவ்வப்பொதுவினு
மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும்விளம்புப

இது திணையுடனையும் பாலுடனையும், வினாவிடைகள் வழுவாமற்காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை (யையம்) திணையையத்தையும், பா (லையம்) பாலையத்தையும், அவ்வப்பொதுவினும் அதனதன்பொதுச்சொல்லாலும், மெய்தெரிபொருண் மேல் துணிந்தபொருணமேல், அன்மையும்-அல்லாதன்மையைவைத்தும், விளம்புப சொல்லுவர்புலவர் — எ-று.

(வரலாறு.)

குற்றியோமகனோ வவ்விடத்தே தோன்றுகிறவுரு என்கிற திணையையத்தில் உரு என்கிற பொதுச்சொல்லை மேல்பும், ஆண்மகனோ பெண்மகளோ வங்கேதோன்றுகிறவர், என்பாலையத்திலே தோன்றுகிறவர், என்கிறபொதுச்சொல்லாலும், ஒன்றோ பலவோ இச்செய்யுக்கப்பெற்றம், என்னும் எண்ணையப்பாலையத்தில் ... என்கிறபொதுச்சொல்லாலுஞ் சொல்லுக அவ்விடத்தே தோன்றுகின்றவர் அவ்விடத்தே தோன்றுகிறது என்றால் திணைவழுவும் வினாவழுவுமாம், துணிந்தபொருள், குற்றியெனின் மகனன்று-எ-ம், மகனெனிற் குற்றியல்லன் எ-ம், ஆண்மகனெனிற் பெண்களல்லள் எ-ம், பெண்மகளெனின் ஆண்மகனல்லன் எ-ம் ஒன்றெனிற் பலவன்று எ-ம், பலவெனின் ஒன்றன்று எ-ம் கூறுக மகனல்லன் ஆயவுருக்குற்றி எனக்கூறிற் சொல்பலகுதலென்றுமவினைவழுவாம். (௩௭௬)

௩௭௭. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண் முதலாறு
மதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

இது திணைவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை உயர்திணையை, தொடர்ந்த-பற்றிய, பொருண்முதலாறும்-பொருளாதியாறும், அதனொடு- அவ்வுயர்திணையோடு சார்த்தின சோதகுமுடிகுவின், அத்திணைமுடிபின-அவ்வுயர்திணைமுடிபினவாம்—எ-று.

(வரலாறு)

நம்பிபொன்பெரியன், நாடுமெரியன, வாழ்நாள்பெரியன், மூக்குக் கூரியன், குடிமைநல்லன், நடைகடியன் எனவரும் சொற்றொடர்நின்ற தன் பெற்றியென்கிற சூத்திரவிதியால், மாடுகோடுகூறிதுஎனவஃறிணையோடுசேரப்பின் அஃறிணைமுடிபாதலுமுண்டெனக்கொள்க, சார்த்திணைவேசார்த்தவிடின் வாழுநாள்பெரிது என்வரும்பொன் னென்னும அஃறிணையெழுவாய்பயனிலையென்னு ம உயர்திணையெழுவாயின் பயனிலைகொண்டு முடிதலால் வழுவாய்த்தொடர்புண்டாயிருக்க ஸ்பற்றிச சார்த்திமுடிதலால வழுவமைதியாயிற்று. (௨௧)

௧எஅ. திணைபால பொருளபல விரவின சிறப்பினு

மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

இது திணைபால்களின் மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை-திணைகளும், பால் பால்களும், விரவின-கலந்துநின்றவையாகிய, பொருளபல வேறுவினைப்பலபொருள்களும், சிறப்பினும் சிறப்பினலும், மிகவினும் மிகுதியினலும், இழிபினும்-இழிவினலும், ஒருமுடிபினவாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

தியகளுகசால் ஒருநமொப்பர், திணைவிரவிச்சிறப்பினலுயர்திணை முடிபைபெற்றவையாவன தவசேகூடிக்கா பிணிபட்டார மூகதார்குழ வியெனமிவாகட்கு திணைவிரமிகுதியா லுயர்திணைமுடிபேறறன எச்சி லாகிண்டார் பசுபடார்பயார் நீர்தியவமுசாந்தலையோடிவையென்பதி ணைவிரவிமிகுதியினை லஃறிணைமுடிபேற்றன மூக்கருமுதலையுங்கொ ண்டுவிடா திணைவிரவியிழிவினை லஃறிணைமுடிபேறறன மனைவியுந் தானுமவந்தான் பால்விரவிச்சிறப்பினலாணபான் முடிபேறறனசெ றற்றுமிறைதனென்கிற சூத்திரவிதியினுமேல, தோழனுந்தானும்வந் தான், எனமுடித்தலுமகொள்க மாலையுமுடியுங்கவித்தான் வேறுவினைப்பலபொருளை விரவிச்சிறப்பினலொருமுடிபேற்றன மற்றவைகளுநிடைப்படியேவரும். (௨௨)

௨௨௪. உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினு
மிழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

இது திணைபால்களின்வழுவமைதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள் பால்-பாலும், திணை-திணையும், உவப்பினும்-மகிழ்ச்சியினு லும், உயர்வினும்-மேன்மையினலும், சிறப்பினும்-சிறப்பினலும், செறலினும்-கோபத்தினலும், இழிப்பினும்-பழிப்பினலும், இழுக்கினும்-வழுவினும், இயல்பு-இயல்பாம்—எ-று.

(வரலாறு)

தன்புதல்வனை என்னம்மைவந்தாள் என்பது உவப்பினலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று ஒருவனை அவர்வந்தாரென்பது உயர்வினலொருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று தாதாயுலகுக்கோர்தாயே என்பது சிறப்பினலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று எனைத்துணையராயினு மென்னாந்தினைத்துணையுந் தேரான்பிறனில்புகல், என்பதுசெறலினற்பன்மைப்பாலொருமைப்பாலாயிற்று பெண்வழிச்செல்வானைநோக்கி இவன்பெண்ணென்பது இழிப்பினலாண்பாற் பெண்பாலாயிற்று ஓரவினை என்னம்மைவந்தாள் என்பதுஉவப்பினலஃறிணை யுயர்திணையாயிற்றுசெந்தாப்பசுங்கிளியார் சென்றார்க்கோரின்னுரை, தந்தாரேநந்தாரென்னின்னுயிர் என்பது உயர்வினலஃறிணையுயர்திணையாயிற்று தம்பொருளென்பதம்மக்களென்பது சிறப்பினலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்றுதமபொருளென்பதம்மக்களென்பது சிறப்பினலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்றுஎனவுஞ் செயகலான்றன்றோரெல்லுயிர்போது மளவுமோர்நாய்என்பதுசெறலினலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று நாமரனுடைமை என்பதுஇழிப்பினலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று பிறவுமன்ன. உ-அ

௨௨௫. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு
மோரிட மிறவிடந் தழுவலு முளவே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உவப்புமுதலிய காரணத்தினலல்லாமல் அவைந்தபால வழுவமைதியும் அவ்வாறமைந்த இடவழுவமைதியு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமையின்-ஒருமைப்பாலில், பன்மையும் பன்மைப்பாற் சொல்லையும், பன்மையின்-பன்மைப்பாலில், ஒருமையும் ஒருமைப்பாற்சொல்லையும், ஓரிடம்-ஓரிடத்தில், பிறவிடம்-பிறவிடச்சொல்லையும், தழுவலும்-தழுவிக்கூறுதல்களும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வாலாறு,)

வெயிலெல்லாமறைத்தது மேகம்-எ-ம், இரண்டுகண்ணுஞ்சிவந்தது எ-ம், அஃறிணையிலேயொருமையிற் பன்மையுபன்மையிலொருமையுமா வந்தன அஃதைதந்தையன்னை யானை யபேர்சகெழியர்-எ-ம், புலி யலெறிக்க பூசறறணைனுமைமயேவலேயுர் தாயவயிறுகரிப்ப எ-ம், உயர் திணையிலே ஒருமையிற்பன்மையும், பன்மையி லொருமையும்வாகன. சாதநன்றுயிவை செயவலோ எவதகன்மையிலேபடர்கைவந்தது எம் பியை யிகுபபெறமே னெல்லெனகரிய தென்றுன்ன முன்னிலையி லேபடர்கைவந்து நீயோவவனோ யாரிதுசெய்தார் யானோவவனோ யா ரிதுசெய்தானென விரவியோரி டத்திலே பிறவிடம்வருதலுங்கொள்க. ஒரு பாற்பொருளை மற்றொருபாற்சொல்லாலும் ஓரிடப்பொருளை மற்றோரி டச்சொல்லாலுங் கூறுதலாலவழுவாய அவைசான்றோர்க்கு ஒப்பமுடி களால் அமைதியாயிற்று. (உக)

கூஅக தால்வரல்கொடைசெலல் சாரும்படர்க்கை
மெய்யழுவாயிரண்டு மெய்தியவொற்றும்

இது இடம்வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தால் வரல் கொடைசெலல்-தாலென்பதுமுதலிய இந்நான் கு சொற்களையும், படர்க்கை-படர்க்கையானது, சாரும்-அடையும் எழு வாயிரண்டும் இவற்றுமுதலிற்சொல்லப்பட்ட தாலவரல்என்கிறவிரண் டுசொற்களையும், எதிர்ப-ஒழிந்தவை முன்னிலைகள, ஏற்கும்-ஏற்று வரும்-எ-று.

அவனுக்குத்தந்தார், அவன் வந்தான், அவனுக்குக்கொடுத் தான், அவனிடஞ்சென்றான் எனக்குத்தந்தான். எனனிடம் வந்தான்-எ-ம், உனக்குக்கொடுத்தான், உன்னிடத்துவந்தான் எ-ம், வரும்.()

கூஅஉ. இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனக் காலமூன்றே.

இது பெயரினையுந் தொழின்முதலாகிய மூன்றையுந்தழீஇத்து பற் றைக்காலம்வினையினை - முரபுஎன்பது நான்குமுள்ளே காலத்தின்பொரு முறையுந்தொகையுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இறப்பு - இறந்தகாலமும், எதிர்வு-எதிர்காலமும், நிகழ்வு-நிகழ்காலமும், என - என்று, காலம் - காலமானது, மூன்று - மூவகைய ம்-எ-று. (கூக)

௩௮௩. முக்காலத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத்தானே,

இது காலவழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது

இ-ள். முக்காலத்தினும் - மூன்று காலங்களிலும், ஒத்து - தமது தொழில் வேறுபடாதொத்து, இயல் - நடக்கின்ற பொருளை - பொருள்களை, நிகழுங்காலத்தான் - நிகழ்காலத்தினால், செப்புவர் - சொல்லுவர் புலவர் — எ-று

(வரலாறு)

எனக்குத் துணை நீயிருக்கிறாய தெய்வமிருக்கிறது, ஆறொழுகின்றது அரசர் பூமியையாளுகிறார் எனவருவன. (௩௨)

௩௮௪, விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும
பிறழவும பெறூஉ முக்காலமு மேற்புழி,

இதுவுமது.

இ-ள், விரைவினும் - விரைவினாலும், மிகவினும - மிகுதியினாலும், தெளிவினும் தெளிவினாலும, இயல்பினும் இம்மூன்று காரணத்தானுமின்றி இயல்பினாலும, முக்காலமும் - மூன்று காலங்களும், பிறழவும் பெறூஉம் - ஒன்று மற்றொன்றாகச் சொல்லப்படவும் பெறும், ஏற்புழி - ஏற்குமிடத்து — எ-று,

(வரலாறு)

உண்ணும்படியாக விருக்கின்றவனையுங் கொண்டு போகவேண்டி யாரொருவன் பார்த்து இன்னு முண்டிலேயோவென்றால் உண்டேனுண்டேனென்பான் உண்கின்றவனை அப்படி விரைவினால் உண்டேனுண்டேனென்பான் இவ்விரைவினால் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் இறந்த காலமாயின நீயவனை வேட்டைக்குக் காறசெத்தாய், இக்காட்டுப்போனவனைக் கறையிழந்தாய், இவ்விடத்தே மிகுதியால எதிர்கால மிறந்தகாலமாயின சாதல்போலக் கறையிழைத்தலுந் தப்பிலுந்தப்புமாதலான் மிகுதியாயின அறஞ்செய்பவன் சுவர்க்கம்புக்கான், எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின் மழைபெய்யும் இவற்றுள் தெளிவினால் எதிர்கால மிறந்தகாலமாயின, உரையளவையினால் சுவர்க்கம்புகுதற்கு அறஞ்செய்தலும் காட்சியளவையினால் மழைபெய்தற்கு எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறுதலுங் காரணமாக்கொண்டமையினாலே தெளிவாயின யாம் பண்டு விளையாடுவதிச்சோலை யாம்பண்டு விளையாடுகின்றதிச்சோலை இவ்விடத்தே காரணமில்லையாய் இறந்தகாலம எதிர்காலமும் நிகழ்காலமுமாயிற்று, மற்றவையுமிப்படியே, (௩௩)

௩௮௫, அறிவறியாமை யையுறல்கொளல்கொடை
யேவறருவன் றுமாயிழுக்கார்,

இது வினாவின்பெயரு முறையுந் தொகையு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள் அறிவு-அறிதலும், அறியாமை-அறியாமையும், ஐயுறல்-சந்தேகித்தலும், கொளல்-கொள்ளுதலும், கொடை-கொடுத்தலும், ஏவல்-ஏவுதலும், தரும்-தருதலால்வருகிற, வினா-வினாக்கள், ஆறும்-ஆறனையும், இழுக்கார்-களையாது-கொள்வர்-புலவர்-எ-று.

(வரலாறு)

ஆசிரியன் இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது என்பது அறிவினா மாணாக்கன் அப்படிச்சொல்வது அறியாவினா குற்றியோமகனோவென்பது ஐயவினாபயறுளவோவணிகிரே என்பதுகொளல்வினாசாத்தனுக் காடையில்லையா என்பதுகொடைவினாசாத்தாவுண்டாயா என்பதுஏவல்வினா. (௩௮௪)

௩௮௫. சுட்டு மறைநே ரேவல் வினாத
லுற்ற துரைத்த லுறுவது கூற
லினமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னேர்ப.'

இது விடையின் பெயருமுறையுந் தொகையும் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சுட்டு-சுட்டும், மறை-எதிர்மறுத்தலும், நேர்-உடன்படலும், ஏவல்-ஏவுதலும், வினாதல்-எதிர்வினாவுதலும், உற்றதுரைத்தல் - உற்றதைச்சொல்லுதலும், உறுவதுகூறல்-உறுவதைச்சொல்லுதலும், இனமொழி-இனத்தைசசொல்லுதலும், எனும் என்கிற எண்ணிறையுள்-இவ்வெட்டுவிடைகளுள், இறுதி-ஈற்றில், நிலவிய-விளங்கியஐந்தும்-ஐந்தும், அப்பொருண்மையின்-அவ்விடைப்பொருளைத் தருதலினாலே, நேர்ப-விடைகளாகவே தழுவிக்கொள்வார்புலவர்-எ-று.

(எனவே முதன்மூன்றுஞ் செவ்வனிறையும்பின்னையவைந்துமிறைபயப்பனவுமாமென்பதாயிற்று.)

(வரலாறு.)

கருவூர்க்குவழியாதெனுன், இது, என்பது, சுட்டுவிடைசாத்தாவிதுசெய்வாயாஎன்றபோது, செய்யேனென்பது மறைவிடை, செய்வேன் என்பதுநேர்விடை, நீசெயென்பது ஏவல்விடை, செய்வேனோஎன்பது வினாவிடை, உடம்பு-நொந்தது, நோவாநின்றது என்பன உற்றதுரைத்தல்விடைஉடம்புநோம் என்பது உறுவதுகூறல் விடைமற்றையதுசெய்வேன் என்பதுஇனமொழிவிடை.. (௩௮௫)

௧௮௭ வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

இது வினாவும் விடையும் முதல்சினைவழுவாமை உணர்த்து கின்றது.

இ-ள். வினாவினும்-வினாவுதற்கண்ணும், செப்பினும்-விடைகொடு த்தற்கண்ணும், சினை-சினையும், முதல்-முதலும், விரவா-ஒற்றுமைகருதி மயங்கச்சொல்லப்படாவாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

கண்பிறழ்ந்ததோ கயல்பிறழ்ந்ததோ, எனவினாவினார்க்குக் கண்பி றழ்ந்தது கயல்பிறழ்ந்தது, எனல்வேண்டும், சாத்தனல்லனோ கொற்றன ல்லனோஎன வினாவினார்க்குச்சாத்தனல்லன், கொற்றனல்லன், எனல்வே ண்டும், கண்பிறழ்ந்ததோ, என்பதற்கு அதனையுடையாளைக்குறித்து இ வள்பிறழ்ந்தாளோஎன வினாவுதலும், இவள் பிறழ்ந்தாள் எனச்செப்புத லும்வழுவாம். (௧௬)

௧௮௮. எப்பொருளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

இது மரபாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எப்பொருள்-யாதொருபொருளை, எச்சொலின்-யாதொருசொ ல்லால், எவ்வாறு-யாதொருவழியால், உயர்ந்தோர்-அறிவுடையோர்கள், செப்பினர்-சொன்னார்களோ, அப்படி-அப்பொருளை, அச்சொல்லால்-அ வ்வழியால், செப்புதல்-சொல்லுதல், மரபு-மரபாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

குதிரைக்குட்டி-எ-ம், பசுவின்கன்று-எ-ம், மான்கன்று-எ-ம், வரு ம்-இப்படியல்லாமல், குதிரைக்கன்று, பசுவின்குட்டியென்றால் மரபுவ ழுவாம், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௧௭)

௧௮௯. வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

இதும்மரபுவழாநிலை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேறுவினை-வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய, பல்பொருள்-பல பொருள்களையும், தழுவிய-ஒருசேரத்தழுவிய, பொதுச்சொலும் - ஒரு பொதுச்சொல்லும், வேறவற்று - அவற்றின்சிறப்புச்சொற்களாக, எண் ணும்-எண்ணிநிற்கிற பலசொற்களும், ஓர்பொதுவினை- எல்லாவற்றிற்கு முரியதோர் பொது வினையை, வேண்டும்-கொண்டுமுடியும்-எ-று.

(வரலாறு.)

அணியென்பது கவிக்கப்படுவது-கட்டப்படுவது இடப்படுவது, பூணப்படுவது, முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலின் அதனை அணிந்தார் எனப்பொதுவினை கொடுத்துசொல்லுக. கிரீடமும், குண்டலமும், வீரக்கழலும்-எனஎண்ணிநிற்கிற கவித்தல், இடுதல்-கட்டுதல்என்கிற வேறு தொழில் களுக்கு உரியபலவற்றிற்கும் அணிந்தார் எனப் பொதுவினை கொடுத்துச்சொல்லுக. (கஅ)

கசுல. வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொரு சொற் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

(இதுவுமது.)

இ-ள், வினை-வினையும், சார்பு-சார்பும், இனம்-இனமும்-இடம்-இடமும்-மேவி-பொருந்தி-விளங்கா-விளங்காத-பலபொரு ளொருசொல்- பலபொருளொருசொல்லை-சிறப்பெடுத்து-சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டி-பணிப்பர்-சொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(எனவேவினைமுதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பொருந்தி விளங்கிக்கிடந்த பலபொரு ளொருசொல்லை வாளாகூறுவரென்பதாயிற்று.)

(வரலாறு.)

மா என்பது மாமரத்திற்கும்-வண்டிற்கும்-ஒருசார் விலங்கிற்குந்திருவிற்கும்-பொதுவானபலபொரு ளொருசொல் இப்பொருள்களுள்- மா பூத்ததுஎன்றவிடத்தேமரமென்பதுவினையால்விளங்கிற்று மாவீழ்மலர் என்றவிடத்தேவண்டென்பதுசார்பால்விளங்கிற்றுதேர்கரிமாக்காலாள்என்றவிடத்தேகுதிரையென்பது இனத்தால்விளங்கிற்று மாமறுத்தமார்பன்என்றவிடத்தே திருவென்பதுஇடத்தால்விளங்கிற்றுஇவைவாளாகூறப்பட்டன இனிமாவேறினன்-மாவியாதுஎன்ற வழிக்குறித்தபொருள் விளங்காமையால்விளங்குதற்பொருட்டுப்-பாய்மாவேறினன்-மாமரமேறினன்பாய்மாயாது-மாமரம்யாதுஎனச்சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டிக்கூறுக மற்றவையுமிப்படியே. (கசு)

கசுக. எழுத்திய றிரியாப் பொருடிரிபுணர்மொழி
யிசைத்திரி பாற்றெளி வெய்துமென்ப.

(இதுவுமது.)

இ-ள். எழுத்து-எழுத்தினது-இயல்-தன்மை-திரியா- வேறுபடாமல்-பொருடிரி-பொருள்வேறுபட்டுநிற்கிற-புணர்மொழி- தொடர்மொழிகள்- இசைத்திரிபால்-குறிக்கப்பட்ட சொற்களினிறுதியும்முதலுந்தோன்

ற இசையறுத்துச்சொல்லுகிற வேறுபாட்டால்-தெளிவெய்தும்-துணிவு ண்டாகும்-என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(வரலாறு.)

செம்பொன்பதின்றொடி-நாகன் றேவன் போத்து-குறும்பாம்பு எனவரும் செம்-செம்பதன்றொடி-செம்பொன்-பதின்றொடி - எ-ம்- நாகன் றேவன்-போதது-எ-ம்- நாகன்றே-வன்போத்து-எ-ம்- குன்றேறு-மா- எனவும்-குன்-றேறுமா-எ ம்-இவற்றை அப்படியிசையறுத்துஉச்சரித்துக் குறித்த பொருளைக் காட்டுக. (சல)

கூகூஉ. ஒரிபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
யொருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி.

இது மரபுவழாநிலையும் அதன்வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருபொருண்மேல்- ஒருபொருளுன்மேலே-பலபெயர்- பலபெயர்கள்-வரின்- வருமாயின்-இறுதி-இறுதியில்-ஒருவினை- ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லை-கொடுப்ப- பொருளொன்றேயென்பது தோன்றக்கொடுத்துக்கூறுவர்-ஒரோவழி-ஒருபொருளாகுகை நவறுதவிடத்தே தனியும்- பெயர்தோறும்(கொடுப்ப)கொடுததுக்கூறுவர்-எ-று.

(வரலாறு.)

,, ஆசிரியன் பேரூர் கிழான் சாத்தன்வந்தான்-எ-ம்- குயிலைச்சிலம்படிக் கொம்பினைத்தில்லையெங் கூத்தப்பிரா-கயிலைச்சிலம்பிற் பைம்பூப்புனங்காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய்- மயிலைச்சிலம்பகண் டியான்போய்வருவன்வண் பூங்கொடிகள்-பயிலச்சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணைநண்ணும் பளிக்கறைக்கே-எ-ம்- வருகிற இவைமிறுதியிலே முறையேவந்தான் எ-ம் கண்டு-எ-ம் ஒருசொல்லைக் கொண்டன வேலோன் வருகவிமலைசேய்வருக மாலோன் மருகன்வருகவென்றனவே-எனபெயர்தோறும் வினைகொண்டன. (சக)

கூகூங. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரொ
டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

(இதுவுமது.)

இ-ள். திணை-ஐந்திணையும்-நிலம்-தேசமும்-சாதி-குலமும்-குடி- குடியும்-உடைமை-உடைமையும் குணம்-குணமும் தொழில்- தொழிலும் கல்வி-வித்தையும் (ஆகிய விவற்றைப்பற்றிவருகிற) சிறப்பாம்பெயரொ

டு சிறப்புப்பெயரோடு, இயற்பெயர்-இயற்பெயரை-ஏற்றிடின்- (ஒருபொருள்ஒருசேர) வேற்குமாயின்,பின்வால்-அவ்வியற்பெயர்பின்வருதல், சிறப்பு-சிறந்தமரபாம்-எ-று.

(சிறப்பென்றதனுல் முன்வருவது வழுவமைதியாம்)

(வரலாறு.)

குன்றவன் கொற்றன், கொற்றன் குன்றவன், திணை அரிவாளனழகன், அழகனரிவாளன், நிலம்பார்ப்பான், பாராயணன், பாராயணன் பார்ப்பான் சாதிஊர்கிழானேணைன், ஓணனூர்கிழான், குடிபொன்னன்,பொறையன், பொறையன் பொன்னன், உடைமை, கரியன்கம்பன், கம்பன்கரிபன், குணம் நாடகி நம்பி,நம்பி நாடகி, தொழிலஆசிரியனமிழ்தன்,அமிழ்தனுசிரியன், கல்வி எனவரும் மற்றவையுமிப்படியே.

௩௯௪. படர்க்கை முப்பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க்கெங்கு
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

(இதுவுமது.)

இ ள். படர்க்கை-படர்க்கையிடத்தையுடைய, முப்பெயரோடு-உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் என்கிறமூவகைப்பெயர்களோடு, சுட்டுப்பெயர்-சுட்டுப்பெயர், அணையின்-சேரின், பின்வரும்-அச்சுட்டுப்பெயர்பின்வரும. வினையெனின்-(அவ்விடத்தே)வினையாகிய முடிக்குஞ் சொல்வருமாயின்,பெயர்க்கு-(அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லையாயின்) அப்பெயர்க்கு, எங்கும் பின்னுமுன்னும, மருவும்-வரும்,வழககிடை இம்மரபுவழக்கதநிடத்திலாம், செய்யுட்கு-செய்யுளிடத்தே,ஏறபுழி-நியதியன்றி வேண்டியவாறே வரப்பெறும்-எ-று.

(வரலாறு)

நம்பிவந்தான் அவனுக்குச்சோறிடுக-எ-ம், எருதுவாநதது,அதற்குப் புல்லிடுக-எ-ம், சாத்தன் றெய்வம் அவனுக்குப்பலியிடுக-எ-ம், சாத்தன் வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக-எ-ம், வினைநிகழ்வழிச் சுட்டுப் பெயர்பின்வந்தன. நம்பி அவன் அவன் நம்பி, எனப்பெயர்க்குப்பின்னுமுன்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்வந்தன. "அவனணங்குநோய்செய்தானுயிழாய்வேலன்- விறன்மிகுதார்ச்சேந்தன் பேர்வாழ்த்தி முகனமர்ந்-தன்னையலர்கடப்பந்தாரணியினென்னைகொல்-பின்னையதன்கண் விழைவு- எனச்செய்யுளில் வினைவருவழியுமுன்வந்தது. (௪௩.)

௩௯௫ அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
லிரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறையடுக்கும்.

(இதுவுமது)

இ-ள். அசைநிலை-அசைநிலைக்கும், பொருணிலை- (விரைவுவெகுளி யு வகையச்சம் வலமுதலாகிய) பொருணிலைக்கும், இசைநிறைக்கு இசை நிறைக்கும், ஒருசொல்-ஒருமொழி, இரண்டு-இரண்டும்,மூன்று மூன்று ம், நான்கு-நான்குமாகிய, எல்லை-அளவும், முறை-முறையாக, அடுக்கும்- அடுக்கும் எ-று

(எனவே அசைநிலைக்கு இரண்டும், பொருணிலைக்குஇரண்டுமூன் றும், இசைநிறைக்குஇரண்டும் மூன்றும் நான்கும், அடுக்குமென்றதா யிற்று.)

(வரலாறு.)

அன்றேயன்றே, அசைநிலை, போபோ,விரைவு எறியெறி, வெகுளி வருகவருக, உவகைபாம்பு பாம்பு தீதீதீதீ, அச்சம்வாழேன், வாழேன் அவலம் இவை பொருணிலை ஏ ஏயம் பன்மொழிந்தனளாயே நலகுமே நலகுமே- நாமகள்-பாடுகோ பாடுகோ- பாடுகோ பாடுகோ-இசைநிறை.
(ஒருசொல்லைப் பலகாற்சொல்லுதல் வழுவாயினும் இவ்விடத்தே

ஆமென்றல் வழுவமைதியும்இதற்குஇவ்வெல்லை கடவாதென்றல்வழுவா மற்காத்தலுமாம.) (௪௪)

௩௯௬. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந்திசையா
இது மரபு வழாநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இரட்டைக்கிளவி-இரட்டைச்சொற்கள்-இரட்டின்- அவ்விர ட்டிப்பின்-பிரிந்து-நீங்கி இசையா-தனித்தொலியாவாம்-எ-று.

எனவே பிரித்துச்சொன்னாற் பொருள்படாதென்பதும் இரட்டித் துச்சொல்லல் மரமென்பதும்ஆயிற்று.

(வரலாறு)

சலசலமும்மதம்பொழிய குறுகுறுநடந்தும்-துடிதுடித்துத்துள்ளி வரும் எனவரும். (௪௫)

௩௯௭. ஒருபொருட் பல்பெயர்பிரிவிலவரையார்.

(இதுவுமது)

இ-ள். ஒருபொருள்-ஒருபொருளின்மேல்-பல்பெயர்-பலபெயர்சொ. ல்லும்போது-பிரிவில்- அப்பொருளினின்றும்புரிதலில்லாதனவற்றை-வ ரையார்-நீக்காதுகொள்வார்புலவர்-எ-று.

(வரலாறு)

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன்வந்தான்-பாண்டியன்பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதிவந்தான்-எனவரும். (௪௬)

௩௬௫. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னினவழா

இது மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒருபொருள்-ஒருபொருளைக்குறித்துவருகிற-பன்மொழி-பலசொற்கள்-சிறப்பினின்-சிறந்துநிற்கையால்-வழா-அவைவழுவென்று நீக்கப்படாவாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

மீமிசைஞாயிறு-புனிற்றிளங்கன்று நாகிளங்கமுகு-உயர்ந்தோங்கு பெருவரை குழிந்தாழ்ந்தகண்-எனவரும். (௪௭)

௩௬௬. இனைத்தென் றறிபொருளுலகி னிலாப்பொருள்
வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இனைத்தென்று-இவ்வளவினதென்று, அறிபொருள்-அளவறியப்படுகிறபொருளும்-உலகினிலாப்பொருள்-எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாதபொருளும்-வினைப்படுத்துரைப்பின்-வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போதுஉம்மை-முற்றும்மையை-வேண்டும்-வேண்டிநிற்கும்-எ-று

(வரலாறு.)

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும்வந்தார்-இறைவர்க்குக் கண்மூன்று முச்சுடர்-இவ்வளவென்றறி பொருள்கள் முற்றும்மைவேண்டி நின்றனமுயற்கோடாகாயப்பூவென்றுமில்லை - ஒளிமுன்னிருளெங்குமில்லை உலகினிலாபொருள்கள் முற்றும்மை வேண்டிநின்றன. (௪௮)

௪௱. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே

இது மரபு வழுவமைதியுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், செயப்படுபொருளை-செயப்படுபொருளை- செய்ததுபோலவினைமுதலைப்போலவைத்து-தொழிற்பட-அதன்மேல் அவ்வினைமுதல் வினையேற்றி-கிளத்தலும்-சொல்லுதலும்-வழக்கினுள்-வழக்கினிடத்து-உரித்து-உரித்தாம்-எ-று.

(வரலாறு,)

இம்மாடியான்கொண்டது-இச்சோறியான்கொடுத்தது - எனவரும் உம்மையால்-கருவிநிலஞ்செயல் காலங்களைக்கருத்தா வாகக்கூறுதலும

மையுமென்பது பெற்றும் அவைவருமாறு இவ்வெழுத்தாணியா னெழு தியது-கருவி இவ்வீடியானிருந்தது இடம் இத்தொழில்யான்செய்தது-தொழில் இந்நாள் யான்பிறந்தது காலம்எனவரும், (சகூ)

சா0க, பொருண்முத லாறு மடைசேர்மொழியின்
முள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்

இது மரபு வழூவாமற் காத்தலும் மரபு வழூவமைதியும் உணர்த்து கின்றது.

இ-ள். பொருண்முதல்-பொருளாதி ஆறும்-ஆறுகிய-அடைசேர் அடைகளடுத்துவருகிற மொழி மொழிகள்-இனமுள்ளவும்-இனமுள்ளவை யேயாமன்றி இல்லவுமாம்-இனமில்லாதவையுமாம்-இருவழக்கினும்-உலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள்வழக்கினுள்ளும்-எ-று,

(வரலாறு,

(இனமுள்ளன)	(இனமில்லன)	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளநெல்	ஊர்மன்று	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சினை
செந்தாமரை	செம்போத்து	குணம்
கொடைக்கூலி	தோய்தயிர்	தொழில்

எனவழக்கிடத்துவந்தன பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம் எனச்செய்யுளிடத்து மிப்படியேவரும் இவற்றுள்முன்னையதுவழூவாமற்காத்தலும் பின்னையதுவழூவமைதியுமாம், (நூல)

சா0உ, அடைமொழி யினமல்லதுந்தருமாண்டுறின்
இது மரபுவழூவாமற்காத்த லுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அடைமொழி-முன்சொல்லப்பட்டஅடைசேர்மொழி-இனமல்லது-இனத்தைத்தருவதன்றி இனமல்லாத்தையும்-தரும்- கொடுக்கும்-ஆண்டு-அவ்விடத்திற்கு-உறின்-பொருந்துமாயின்-எ-று,

(வரலாறு,)

மேலைச்சேரிச்சேவலலைத்த தென்றவளவிலே கீழைச்சேரிச்சேவலலைப்புண்டது எனா வினத்தைத்தருதலேயன்றி அச்சேவலையுடையார்க்கு வெற்றியாயிற்று என்கிற இனமல்லாததையுந்தந்து, (நூக)

சா0ந, அடைசினை முதன்முறை யடைதலுமீரடை
முதலோடாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ்செய்யுட்கே,

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அடை-ஓரடையும், சினை-ஒருசினையும், முதல்-ஒருமுதலும், முறையடைதலும் ஒன்றையொன்று விசேடித்துவருதலும், ஈரடை, இரண்டடை, முதலோடாதலும்-முதலைவிசேடித்துவருதலும், வழக்கியல்-வழக்குநடையாம், ஈரடை-இரண்டடை, சினையொடுசெறிதலும்-சினையைவிசேடித்துவருதலுஞ், மயங்கலும்-இவ்வரம்புகடந்துவருதலும், செய்யுட்கு செய்யுணடையாகும்-எ-று.

(வரலாறு.)

வேற்கைநெடுங்கருங்கண், செங்காலனாரை-எ-ம்-மனைச்சிறுகிணறு, சிறுகருங்காக்கை-எ-ம், வழக்கில்வந்தன. சிறுபைந்தூவியிற் செயிரறச்செய்தகருநெடுங்கண்டருங் காமநோயே-எ-ம், பெருந்தோட்சிறுமருங்குற்பேரமர்க்கட்பேதை எ-ம், செய்யுள்வந்தன. (அடைசினைமுதன்முறையடைதலொன்றும் வழுவாமற்காத்தலும் மற்றைமூன்றும் வழுவமைதியும், ஆம்.) (௫௨)

௪0௪. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இது மரபு மருவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இயற்கைப்பொருளை-இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் என்கிற இருவகைப்பொருள்களுள் இயற்கைப்பொருளை, இற்றென-இத்தன்மைத்தென்று, கிளத்தல்-சொல்லுக-எ-று.

(வரலாறு.)

மெய்புள்ளது, பொய்யில்லது, நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, தீவெய்து, மயிர்கரிது, எனவருமு (இயற்கைப்பொருளை இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பாகிய சொற்பெய்த்துச் செயற்கைப் பொருள்போலக்கூறுதலின் இதுவழுவமைதியாயிற்று.) (௫௩)

௪0௫. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றுங்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்று
மாக்க மின்றிக் காரண மடுத்து
மிருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

இது மரபுவழுவாமற்காத்தலும்வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செயும்பொருள் - செயற்கைப்பொருள், காரணம் - காரணச்சொல், முதலா முதலாக, ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல பெற்றும்- பின்வரப்பெற்றும், காரணம காரணச்சொல் இன்றி - தொக்குநிற்க, ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல், பெற்றும்-வரப்பெற்றும், ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல், இன்றி-தொக்கு

நிற்க, காரணம்-காரணச்சொல், அடுத்தும் வரப்பெறும், இருமையும்-அவ்விரண்டும், இன்றியும்-தொக்குநிற்கவும், இயலும்-நடக்கும்-எ-று.

(வரலாறு.)

கடுவுங்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின-எ-ம், எருப்பெய்திளங்களை கட்டுநீர்கால் யாத்தமையாற்பயிர்நல்லவாயின-எ-ம் முன்காரணமும் பின்னாக்கமும்பெற்றனமயிர்நல்லவாயின-எ-ம், பயிர்நல்லவாயின-எ-ம், காரணமின்றி ஆக்கம்பெற்றன. கடுவுங்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல-எ-ம், எருப்பெய்திளங்களைகட்டுநீர்கால் யாத்தமையாற் பயிர்நல்ல எ-ம், ஆக்கமின்றிக்காரணம்வந்த து மயிர்நல்ல-எ-ம், பயிர்நல்ல-எ-ம், அவ்விரண்டுமின்றியும்வந்தன, காரணமுதலாவாக்கம் பெறுதலொன்றும் வழுவாமற்காத்தல் மற்றைமூன்றும் வழுவமைதிகள்.) (௩௪)

௨0௬. தம்பா லில்ல தில்லெனி னினனு
யுள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியுமுரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

இது மரபுவழுவாமற் காத்த லுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தம்பால் தம்மிடத்து, இல்லது-இல்லாதபொருளை, இல்லெனின்-இல்லையெனின், இனனாய்-வினாவப்பட்டதற்கு இனமாய், உள்ளது-இருக்கின்றபொருளை, கூறி-சொல்லி, மாற்றியும் அசசொல்லைக்கொண்டு அதனையில்லையென்றும், உள்ளது-இருக்கிறபொருளாயின் சுட்டியும்-இவ்வளவுண்டென்றும், உரைப்பர் சொல்லுவர், சொற்சுருங்குதற்கு-வினாவும்விடையுமாகியசொற்கள் சுருங்குதறபொருட்டு-எ-று.

(வரலாறு.)

பயறுண்டோ வணிகீரே என்றவருக்கு அதுவில்லையென்பார், உழுந்துண்டு, உழுந்தும் துவரையுமுண்டு எனஅதனினத்தைச் சொல்லக்கடவர் அதுவுண்டென்பார் இருகலமுண்டு, இருதூணியுண்டு, எனஅதனளவைச்சொல்லக்கடவர் மற்றவையுமிப்படியே. (௩௫)

௨0௭. ஈதாகொடுவெனு மூன்று முறையே
யிழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை.

இதுவுமது.

இ-ள். ஈதாகொடுவெனும்-ஈதாகொடுஎன்கிற, மூன்றும் - மூன்று சொற்களும், முறையே-முறையாக, இழிந்தோன்-இழிந்தவனும் ஒப்போன்-ஒப்பவனும், மிக்கோன்-உயர்ந்தவனும், இரப்புரை-இரத்தற்குவருகின்ற சொற்களாகும் எ-று.

(வரலாறு.)

தந்தாயே, இழிந்தோனிரப்பு-தோழா தா-ஒப்போனிரப்பு- மைந்தா கொடு-உயர்ந்தோனிரப்பு-எனவரும். (௫௬)

௪0அ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியுமுளவே.

இது மரபுவழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னத்தின்-குறிப்பினால், உணரும்-பொருளறியப்படுகிற, கிளவியும் சொற்களும், உள சிலவுளவாம்-எ-று.

'(அவையாவன, ஒன்றொழிபொதுச் சொன்முதல்சொல்லுவான் குறிப்பிருகபெயரியலிலே ௪௨-ஆஞ்சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டனவாம்)

(வரலாறு.)

குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்றால்-பெருஞ்செல்வவாழ்க்கையர் என்பது குறிப்பினாலுணரப்பட்ட பொருளாம், மற்றவைகளுமிப்படியே (கேட்பவர்களுக்குப்பொருள்விளங்கச்சொல்லல் மரபாதலால் இதுவழுவமைதியாயிற்று.) (௫௭)

௪0௯. கேட்குந போலவுங் கிளக்குநபோலவு
மியங்குந போலவு மியற்றுந போலவு
மஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

(இதுவுமது.)

இ-ள். கேட்குநபோலவும்- கேளாதவைகளைக் கேட்பவைகள்போலவும் கிளக்குநபோலவும்-சொல்லாதவைகளைச் சொல்பவைகள்போலவும், இயங்குநபோலவும்-நடவாதவைகளை நடப்பவைகள் போலவும் இயற்றுநபோலவும் செய்யாதவைகளைச் செய்பவைகள்போலவும்-அஃறிணைமருங்கினும்-அஃறிணையிடத்தும்-அறையப்படும்-சொல்லப்படும் எ-று.

(வரலாறு.)

நன்னீரைவாழியனிச்சமே எ-ம். பகைமையுங்கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும் எ-ம். இவ்வழியவ்வூருக்குப்போகும்-எ-ம். தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும்-எ-ம.வரும். (௫௮)

௪௧0. உருவக வுவமையிற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர்கொளலே.

இதுவுமது.

இ-ள். உருவக வுவமையில்-உருவகத்திலுமுவமையிலும்-திணை-இருதிணைகளும் சினை-சினைகளும்-முதல்கள்-முதல்களும் பிறழ்தலும்- தம்முள் மயங்குதலும்-பிறவும்-இவ்வியலுட்சொல்லா தொழிந்தவையும் பேணினர்கொளல்-பாதுகாத்துக்கொள்க எ-று.

(வரலாறு.)

நம்மரசனாகியசிங்கத்திற்குப்பகைவர்கூட்டமாகியயானைகளஞ்சியோடின - உயர்திணை யஃறிணையோடுமயங்கிற்று. அவ்வரசனுக்குத்தம்பியிருவருமிரண்டுதோள்கள - உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச்சினையோடுமயங்கிற்று. முகமாகியமதி உயர்திணைச்சினை யஃறிணைமுதலோடுமயங்கிற்று. சலிமங்கையை நல்லோர்விரும்புவர் - அஃறிணையுயர்திணையோடு மயங்கிற்று. இவையுருவகம்.

மயில்போலுமங்கை அஃறிணை யுயர்திணையோடு மயங்கிற்று. கயல்போலுங்கண் உயர்திணைச்சினை யஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்று. தளிர்போலுமேனி - உயர்திணைமுதல் அஃறிணைச்சினையோடுமயங்கிற்று. இவையுவமை.

இனிப்பிறவுமென்றதனால் - இவன் சரசுவதிக்கொப்பானவன் எனப் பாலமயக்கக்கூறுதலும் செங்கோல்வீரக்கழல் என வொருபொருட்டன்மையை மற்றொருபொருண்மேல் வைத்துக்கூறுதலும் - நான் என்பதற்கு அருளினன் என வொருவினையை மற்றொருவினையாற் கூறுதலும் - அரசு வேந்து என வுயர்திணையை அஃறிணையாகக் கூறுதலும் பிறவுங்கொள்க.

௪௱௧௧. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண் டாப்பிசை யளைமறி
பாப்புக் கொண்டு கூட்டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்
டே.

இது நால்வகைச்சொற்களாலுஞ் செய்யப்படுஞ் செய்யுள்கொள்ளும் பொருள்கோளின் பெயருந்தொகையுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாற்றுநீர் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும் - மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும் - நிரனிறை - நிரனிறைப்பொருள்கோளும் - விற்பூண் - விற்பூட்டுப்பொருள்கோளும் - தாப்பிசை - தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் - அளைமறிபாப்பு - அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளும் - கொண்டுகூட்டு - கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும் - அடிமறிமாற்று - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும், என - என்று, பொருள்கோள் - பொருள்கோள் - எட்டு - எட்டாம் - எ-று. (கடு)

௪௱௧௨. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொரு
ளற்றற் றொழுகு மஃதியாற்றுப் புனலே.

இது நிறுத்தமுறையானே யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மற்றைய நோக்காது - மொழிமாற்று முதலியனவைபோலப்பிற செல்லவேண்டாமல் - அடிதொறும் - அடிதோறும் - அற்றற்றொழுகு

மலர்ந்து யாற்றுநீரொழுக்குப்போல நெறிப்பட்டு அற்றற்றொழுகுவதாகி ய-வான்பொருள்-சிறந்தபொருள்தோன், யாற்றுப்புனல யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

"சொல்லருஞ்சூற்பசம் பாம்பின்றோற்றமபோன், மெல்லவேகருவிருந் தீன்றுமேலலார், செல்வமேபோற்றலை நிறுவித் தேர்ந்தநூற், கல்விசேர்மாந்தரி னிறைஞ்சிக்காய்த்தவே" எனவரும் இப்பாட்டினுள் சொல்லென்னு மெழுவாயினைமுதலெடுத்து அதன்றொழிலாகிய வினையெச்சங்களொன்றனையொன்று தொள்ள விடையேயொழுகநிறுத்திக் காய்த்தவென்னும்பயனிலையிறுதிலே கந்துமுடித்தமையால் இப்பொருளொழுகுதல யாற்றுநீ ரொழுக்குபபோலுதல் காண்க (சொல்-நெற்பயிர்.) (கக)

சூ௦க௩. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

இது மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் ஏற்றபொருளுக்கு ஏற்றவிரண்டுபயனிலைகளுக்கு, இயையு மொழிகளை-பொருந்துமொழிகளை, மாற்றி-ஏலாதபயனிலைகளுக்குத்தனித்தனிகூட்டி, ஓரடியுள் ஓரடியுள்ளே, வழங்கல்-சொல்லுவது, மொழிமாற்று-மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

"சுரையாழ வம்மி மிதப்பவரையனைய, யானைக்குநீத்து முயற்குநிலையென்ப, கானகநாட னசுனை" எனவரும், இதனுள் ஆழுமென்னும் பயனிலைக்கியைந்த அம்மியென்னுமொழியினை மிதப்பவென்னும்பயனிலைக்கும் மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கும் இயைந்த சுரையென்னுமொழியினை ஆழுமென்னும் பயனிலைக்கும், நீத்தென்னும் பயனிலைக்கியைந்த முயலென்னுமொழியினை நிலையென்னும் பயனிலைக்கும், நிலையென்னும்பயனிலைக்கியைந்த யானையென்னுமொழியினை நீத்தென்னும்பயனிலைக்குமாக மாற்றிக்கூறியவாறு காண்க (கஉ)

சூ௦க௪. பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறுநிர னிறீஇ முறையினு மெதிரினு
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை நெறியே.

இது நிரனிறைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயரும்வினையுமாஞ்சொல்லையும்- பெயரும்வினையுமாகிய சொற்களையும், பொருளையும்- அவைகொள்ளும்பெயரும் வினையுமாகிய பயனிலைகளையும், வேறு-வேறாக, நிரனிறீஇ-வரிசையாகநிறுத்தி, முறை

பினும்-முறையாகவேணும், எதிரினும்-எதிராகவேணும், நேரும்- இதற்கிது பயனிலையென்பது படக்கூறும், பொருள்கோள்- பொருளகோள்-நெறி நெறிப்பட்ட, நிரனிறை- நிரனிறைப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

“கொடி குவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி, மதி பவளம் முத்தமுகம் வாய்முறுவல், பிடி பிணை மஞ்ஞை நடை நோக்குச்சாயல், வடிவினளே வஞ்சிமகள்” இப்பாட்டில் கொடி நுசுப்பு குவளை உண்கண் கொட்டை மேனி, மதி முகம் பவளம் வாய் முத்தம் முறுவல் எனவும், பிடி நடை பிணை நோக்கு மஞ்ஞை சாயல் எனவும், பெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ச்சொற்களுமாய் வந்த முறை நிரனிறை.

“காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப, போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய- நீதியால், மண்ணமிர்தமா மலயர்கோனை மாறனாரோர்க்கு, நண்ணியவாய பொருள் காமனை நுமிர்தமே மங்கையர்க்கு ஈன்ற தாழ்மாறனாரை கூற்று என்றாக்குநுயநுணணியவாய பொருள்,” என வினையும் பெயருமாய் வந்த முறை நிரனிறை.

களிறுங் கந்தும்போல நளிகடற் கூம்புங் கலனுந்தோன்றும் களிறு கந்து கம்பு எனப் பெயரும் பெயருமாய் வந்த எதிர் நிரனிறை.

ஆடவர்களெவ்வாறு அகன்றொழிவார் வெஃகாவும், பாடகமும் ஊரகமும் பஞ்சரமா- நீடியமா மணிமுகனிருக்கா நிடந்தானிற்றுவனின்று, மன்னு மணிமுகசிங்கமாளைப்பு “வெஃகா கிடந்தான் பாடகத்து நின்றான் ஊரகமன்றுன்” எனப் பெயரும் வினையுமாய் வந்த எதிர் நிரனிறை. (௬௩)

௪௱௧௬. எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முட்
பொருணோக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

• இது பூட்டுவிற்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுவாய் செய்யுள்முதலினும்-இறுதி இறுதியினும்- நிலை நிருக்கின்ற மொழி-மொழிகள். தம்முள்-தமக்குள் பொருணோக்குடையது பொருளை நோக்குதலுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவில்லாகும் பூட்டுவிற் பொருள்கோளாம் எ-று.

(இதுவுமது)

‘திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டுமாதர்- இறந்துபடிற் பெரிதாமேதம்- உறந்தையர்கோன்- தண்ணாரமார்பிற் றமிழர்பெருமானைக்- கண்ணாரக் காணக் கதவு” இதில் திறந்திடுமின் கதவு என நோக்கிற்று. (௬௪)

௪௱௧௭. இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்தும்
அடைந்து பொருளை யாக்குதற் றாப்பிசை.

இது தாப்பிசைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இடைநிலைமொழி-நடுவிலுள்ளமொழி ஏனையிடத்தும்-ஒழி ந்தமுதலிலும் ஈற்றிலும்-நடந்து-சென்று-பொருளை - உணர்த்தல் - கூடும் பொருள்கோள்-தாப்பிசை-தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்-எ-று,

(ஊசல்வடம்போ லிடைநின்று இருமருங்குஞ்செல்லால் இப்பெய ர்பெற்றது தாம்பு தாப்பு என விகாரமாயிற்று.)

(வரலாறு,)

உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையூனுண்ண- வண்ணாத்தல்செய்யாதளறு-இதில் ஊனென்பது அப்படிசெல்லல்காண்க, (சுரு)

௪0கஎ, செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு
மெய்திய பொருள்கோ ளளைமறிபாப்பே,

இது அளைமறியாப்புப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், செய்யுள்-செய்யுளில் இறுதிமொழி இறுதியிலுள்ளசொல்-இடைமுதலினும்-இடையிலும்முதலும் எய்தியபொருள்கோள்- சென்ற பொருள்கோள - அளைமறிபாப்பு - அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம் —எ-று,

(புற்றிலேமறியும் பாம்புபோலுதலால் அப்பெயர்பெற்றது)

(வரலாறு,)

தாழ்ந்தவுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து கண்ணீரொழுகித் தளர்வார்தாமு ஞ்சூழ்ந்தவினையாக்கை சுடவிளிந்நாற்கதியில் சுழல்வார்தாமு மூழ்ந் தணிகைய முன்செய்தவினையென்றேமுனியார்தாமும்-வாழ்ந்தபொழு தினேவானெயதுநெறிமுன்னிமுயலாதாரே எனவரும்- கடையடிச்சொற் கள் முதலடைகளில அப்படி செலலல்காண்க, (சுசு)

௪0கஅ, யாப்படி பலவினுங்கோப்புடை மொழிகளை
யேற்புழி யிசைப்பது கொண்டு

இது கொண்டு கூட்டுப்பொருள் கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், யாப்படி-செய்யளடிகள்-பலவினும், பலவற்றினும்-கோப்பு டை-கோக்கப்படுநிலையுடைய-மொழிகளை- சொற்களை ஏற்புழி - எடுத்த பொருளுக்கேற்றவிடத்து இசைப்பது கூட்டும்பொருள்கோள கொண்டு கூட்டு-கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளாம் எ-று,

(வரலாறு,)

'தெங்கங்காய்ப்போலத் திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல்-வெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்னமாமேனி- பஞ்சனைத்தன்னமெல்லடிவாமே-வாங்க த்துச்சென்றார்வரின்-என்வரும் இதனுள் வங்கத்துச்சென்றார்வரில் அ ஞ்சனத்தன்னமைங்கூந்தலுடையாள் மாமேனிமேற்றெங்காய் பே

லத்திரண்டிருண்டவென் கோழிமுட்டையுடைத்தன்ன பசிலைதணிவாம் எனக்கொண்டுகூட்டுக. (கள)

௪௦௧௯, ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பி னிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாறு மடியவு மடிமறி

இது அடி மறிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது;

இ-ள், ஏற்புழி பொருளுக் கேற்குமிடத்து எடுத்து - எடுத்து-உடன்கூட்டுறும் - சேரக்கூட்டுகிற அடியவும் அடியையுடையவையும் யாப்பிறிடை முதல் யாதானுமோரடியை) அச்செய்யுளின் இறுதிமுதல்கள் ல் யாதானுமோரிடத்து ஆக்கினும-எடுத்துக்கூட்டினும - பொருளிசைமாட்சியும் - பொருளோடிசைமாட்சியும் பொருண்மாட்சியும் மாறு-வேறுபடாத அடியவும்-அடியையுடையவையும்-அடிமறி - அடிமறிமாற்றுபபொருள்கோளாம்-எ-று,

(வரலாறு,)

நமக்குற்றுத்தற்சோந்தார் துன்பந்துடையார - கொடுத்துத்தான்றுய்ப்பினு மீண்டுங்காலேண் டி-மிடுக்குறறுப்பறறினு சில்லது செலவம்-விடுக்கும்வினையலந்தக்கால்-என்பதனுள- கொடுத்துததான்றுயப்பினுமீண்டுங் காலிண்டும்-விடுக்குமவினையுலந்தக்கா லிடுக்குறறுப்பறறினுநில்லாதுசெல்வம (இத்தறியார) நமக்குறறுத்தற்சோந்தார் துன்பந்துடையார என அடிகளை ஏற்குமிடத்து எடுததுக்கூட்டுக,

மாறுக்காதலர்மலைமறந்தனரோ-யாறுக்கட்பனிவரலானுவே - வேறுமென்றோள வினைமெலிழ்மமே கூறுதோழியான்வாழுமாறே- இதனுளவ்வடியை எங்கேகூட்டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமைகாண்க அலைபாஸ்பிறிதுயினா யாக்கலுங்குறறம்-விலைப்பாலறகொண்டுமினைதலுங்குறறந் சொலறபால வல்லாத சொல்லுதலுங்குறறங் கொலற்பாலுங்குறறமே யாம இதனுள கடையடியைபாதேனுமோரிடத்துக் கூட்டும்போது ஓசைவேறுபட்டுப்பொருள்வேறுபடாமைகாண்க, (கஅ)

பொதுவியல்-முற்றுப்பெற்றது,

நான்காவது,

இடைச்சொல்லியல்.

௪௦௨௦, வேற்றுமை வினைசாரியையொப் புருக
டத்தம் பொருள் விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெ னெண் பகுதியிற் றனித்தியலின்றிப்

பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

இது இடையுரியடுத்து நான்குமாமெனை நிறுக்கமுறையால் இடைச் சொல் லிலக்கணம் இவ்வியலா லுணர்த்தத் தொடங்கி அவையித்து ணையன இவ்வியல்பின எனை அவற்றின் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகி ன்றது.

இ-ள். வேற்றுமை (யுருபுகள்) ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளு ம், வினை யுருபுகள் -விகுதிமுதலியவினையுருபுகளும், சாரியை (யுருபு கள) - அன ஆன்முதலிய சாரியையுருபுகளும், ஒப் (புருபுகள்) போல ப்புரையமுதலிய உவமையுருபுகளும், தத்தமபொருள் - தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்த்தி வருபவையும், இசைநிறை-செய்யுளிசைநிறைத்து வருபவையும், அசைநிலை அசைத்தலே பொருளாகிறபவையும், குறி ப்பு இவைபோலாது குறிப்பினால் வருபவையும, என் எண்கிற எண்ப குதியின்-எட்டுவகையினையுடையனவாய், தனித்தியலின்றி தனித்துநட த்தலில்லாமல், பெயரினும்-பெயரினுள்ளும, வினையினும்-வினையினுள் ளும், பின்முன்-அவற்றின்பின்னுமுன்னுமாகிய. ஓரிடத்து-ஆறனுளோ ரிடத்து ஒன்றும்-ஒன்றாயினும், பலவும்-பலவாயினும, வந்து-வந்து, ஒ ன்றுவ -ஒன்றுபட்டுநடக்குந் தன்மையது, இடைச்சொல்-இடைச்சொ ல்லாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

நம்பியை பெயரின் புறத்துறுப்பாய் ஐயுருபு ஒன்றுவந்தது முடி யினன் பெயரினகத்துறுப்பாய விகுதியுமிடைநிலையும்பலவந்தன, உண் ணான்-வினையிலகத்துறுப்பாய் விகுதியுருபு ஒன்றுவந்தது, நடந்தனன்- வினையிலகத்துறுப்பாய் வகுதியிடைநிலைசாரியை பலவந்தன, அதுவே பொன்னினுலோ ஒ பெரியன் இனி மறமென்று எனப்பெயர்களுக்கு ம், வந்தானோகொன்றான் கூடகூட ஐயோ பேறந்தான் சீசீ போ, எனவி னைகளுக்கும் புறத்துறுப்பாய்முன்னும் பின்னுமொன்றும் பலவும்வந்த ன, மற்றவைகளுமிப்படியே. (க)

சஉக. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள.

இது மூன்சூத்திரத்திலேதத்தம் பொருகிள வெனப்பட்டவை இவை யென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தெரிநிலை-தெரிநிலையும், தேற்றம்-தெளியும், ஐயம் - சந்தே கம், முற்று-முற்றும், எண்-எண்ணும், சிறப்பு சிறப்பும, எதிர்மறை எதிர்மறையும், எச்சம் எச்சமும், வினா-வினாவும், விழைவு - விருப்பு

மும், ஒழியிசை-ஒழிந்தசொல்லும், பிரிப்பு-பிரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், ஆக்கம்-ஆக்கமும், இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், இடை-தத்தம் பொருள்வென்ற விடைச்சொற்களுடைய, பொருள்-பொருள்களாம்-எ.

(வரலாறு)

இவைபோல்வன வென்றதனாற் சிலவருமாறு அ இ உ என்பனசுட்டுப்பொருளைத்தருவன எ யா என்பன வினாப்பொருளைத்தருவன முன்பின் இனிஎன்பன இடப்பொருளுங் காலப்பொருளுந் தருவன, தொறும்தோறும் இடப்பன்மைப்பொருளைத்தருவன, ஆவது, ஆயினும்முதலியவை விகற்பப்பொருளைத் தருவன, ஐயோ அந்தோ முதலியனஇரக்கப்பொருள் தருவன, ஆ அம்மா ஓ ஓ கோ முதலியவை வியப்பொருளைத்தருவன, கூ கூ ஐயோ முதல்யவை அச்சப்பொருளைத்தருவன. சீ சிச்சீசைமுதலியவை இகழ்ச்சிப்பொருளைத்தருவன, கடகடெனதுடுமென முதலியவை ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத்தருவன, பொள்ளெனசரேலென முதலியவை விரைவுக் குறிப்புப்பொருளைத்தருவன, மற்றுமிப்படியே வருகிறபலவகைப்பட்ட இடைச்சொற்களை ஆராய்ந்தறிந்து கண்டுகொள்க. (௨)

௪௨௨, பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்ற
மிசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.

இது வேற்றுமை முதலாகிய நான்கும் முன்னே சொல்லப்பட்டதால் அவையொழிந்த மற்றவைகளில் ஏகாரவிடைச்சொல் விலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பிரிநிலை-பிரிநிலையும், வினா-வினாவும், எண்-எண்ணும், ஈற்றசை-ஈற்றிலசைத்தலும், தேற்றம்-தெளிவும், இசைநிறை-இசைநிறைத்தலும், என-என்று, ஆறு-ஆறுபொருளைத்தரும், ஏகாரம் - ஏகாரவிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு)

அவனேகொண்டான், என்பது ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப்பிரித்து நிற்கையாற் பிரிநிலை, நீயேகொண்டாய், என்பதுநீயாகொண்டாய் எனவினாவிநிற்கையால் வினாவாம் நிலனே நீரே தீயே வளியே, என்பவை நிலனு நீருந் தீயும் வளியும் எனவெண்ணிநிற்கையால் எண்ணும், வருத்தனர் கொளலே, என்பதுஇறுதியிலசைத்து நிற்கையால்ஈற்றசையாம் நானேகொண்டேன் என்பது துணிவைக்காட்டுதலால் தேற்றமாம், ஏ ஏ யிவளொருத்தி பேடியோவென்றார், என்பது இசைநிறைத்துநிறகையால் இசைநிறையாம்.

[அன்றியும் யானேகொண்டேன் என்பது, யான்கொள்கிலனென்னும் எதிர்மறைப்பொருள்தருதலால் எதிர்மறை ஏகாரம் எதிர்மறைப்பொருளைத் தருவது புதியன புகுதலாற் கொள்க.]

௨௨௩. ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

இது ஓகாரவிடைச்சொல் லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒழியிசை-ஒழியிசையும், வினா வினாவும், சிறப்பு-சிறப்பும், எதிர்மறை-எதிர்மறையும், தெரிநிலை-தெரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், அசைநிலை-அசைநிலையும், பிரிப்பு-பிரிநிலையும், என-என்று, எட்டு-எட்டுப்பொருளைத்தரும் ஓ-ஓகாரவிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு)

கொளலோகொண்டான், என்பது கொண்டுய்ப் போயினானல்லன் எனவொழிக்க சொற்களைத்தருதலால் ஒழியிசை குற்றியோமகனோஎன்பதுவினா சிறப்பு-உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்புமென இருவகைப்படும், ஓ ஓ பெரியன்-உயர்வுசிறப்பு-ஓ ஓ கொடியன் - இழிவுசிறப்பு அவனோ கொண்டான்-என்பதுகொண்டிலனெனப் பொருள்படின் எதிர்மறை அவினைநோக்கி ஆணோ அதுவுமன்று பெண்ணோ அதுவுமன்று என்பவை அத்தன்மை யில்லாமைதெரிந்தவழிநிற்கையால் தெரிநிலை உறுதியுணராது கெட்டானை-ஓ ஓ தமக்கோ ருறுதி யுணராரோஎன்பது கழிவிரக்கப்பொருடருதலாற் கழிவு காணியை வம்மினோகுலநிலையோ என்பது அசைநிலை அவனோகொண்டான் என்பதுபலருளிருந்ததொருவனைப்பிரித்தலாற்பிரிநிலை. (௪)

௨௨௪. வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினு
மெனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

இது என என்று என்கிற இடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினை - வினையும்-பெயர்-பெயரும்-குறிப்பு-குறிப்பும்-இசை இசையும்-எண்-எண்ணும்-பண்பு-பண்பும் ஆகிய-ஆறினும்-ஆறுபொருளிலும்என வெனுமொழிஎன்னுமிடைச்சொல் வரும்-சேர்ந்துவரும்-என்றும்-என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் அற்று-அப்படியேஆறுபொருளிலும்வரும்—எ-று.

(வரலாறு)

மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தையுவந்தான்-வினை - ஊரெனப்படுவதுறையூர் - பெயர் - பொள்ளெனவாங்கே புறம் வேரார்குறிப்பு

ட்டத்துத்துமெனப் பாய்ந்தது இசை-நில்லென நீரெனத்தியெனவளி யெனவானெனப் பூதங்களைந்து, எண்-வெள்ளெனவிளர்த்து, பண்பு-என் றென்பவையும் மைந்தன்பிறந்தானென்று தந்தையுவந்தான், என் அவ்வாறனோடுங் கூட்டுக. (௫)

௩௨௫. எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

இது உம்மென்னு மிடைசொல் லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எதிர்மறை-எதிர்மறையும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஐயம்-ஐயமும்-எச்சமும்-எச்சமும் முற்று - முற்றும்-அளவை-அளவையும்-தெரிநிலை-தெரிநிலையும்-ஆக்கம்-ஆக்கமுமாகிய-எட்டு-எட்டுப் பொருளைத்தரும்-உம்மை-உம்மையிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு)

கொற்றன் வருதற்கு முரியன்-என்பது-எதிர்மறைசிறப்பு-உயர்வு சிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும் குறவருமருளுங் குன்று-என்பது குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வுசிறப்பாம புலையனும் விரும்பாப புன்புலாலியாக்கை-என்பது உடம்பினிழிவைச்சிறப்பித்தலால் இழிவு சிறப்பாம் பத்தாயினு மெட்டாயினுங்கொடு என்பவை ஐயம் எச்சவும்மை இறந்தது தழீஇயதும் எதிரது தழீஇயதும்என இருவகைப்படும் சாத்தனும் வந்தான் கொற்றன்வந்ததன்றி எனப்பொருள்படின் இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மையாம் இனிக் கொற்றனுவருவானெனப் பொருள் படின் எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மையாம தமிழ்நாட்டி மூவேந்தரும் வநதார் என்பது முறறும்மை சாத்தனுங கொறறனும் வநதார்-என்பவை எண்ணுமமை ஆணுமன்று பெண்ணுமன்றுஎன்பவை தெரிநிலையும்மை பாலுமாயிற்று என்பது அதுவே மருந்துமாயிற்று எனப்பொருள்படின் ஆககவும்மை (௬)

௩௨௬. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இது முற்றும்மைக்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், முறறுமமை-முறறும்மையானது - ஒரோவழி-ஒரோவிடத்தே-எச்சமுமாகும் எச்சவுமமையுமாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எல்லாரு மிதுசெய்தார் என்கிறவிடத்தே சிலரிது செய்வாரெனவும் பொருள்படுதல் காண்க. (௭)

௩௨௭. செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

இது எச்சவும்மைக்கு ஆவதோர் விதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். எச்சவும்மை-எச்சவும்மையானது, செவ்வெண்-செவ்வெண்ணிலே வருமாயின், ஈற்றதாம்-ஈற்றிலேவரும்—எ-று.

(வரலாறு)

கல்வி செல்வ மொழுக்கங்குடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமுளர் என்கிறவிடத்தே இவற்றுட்சிலபெறுவாரு முளரெனப்பொருள் படுதல்காண்க. (அ)

சூ உ௫. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்றா வெனாவென்

றொன்றுந் தொகைபெறு மும்மையென் றென்வோ

டிந்நான் கெண்ணு மஃதின்றி யியலும்.

இது சிலவெண்ணிடைச் சொற்களுக்காவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்ச்செவ்வெண்-பெயர்களிடத்தேயெண்ணிடைச்சொற்றொக்குவருகிற செவ்வெண்ணும், ஏ (யெண்) ஏகாரவெண்ணும், என்றா (வெண்) என்றாவெண்ணும் - எனாவெண்-எனாவெண்ணுமாகிய, நான்கும்-நான்கெண்களும்-தொகை தொகையை பெறும் பெற்றுநடக்கும்-உம்மை (யெண்) உம்மையெண்ணும்-என் (றெண்) என்றெண்ணும்-என (வெண்) எனவெண்ணும் ஓ (டெண்) ஓடெண்ணும் ஆகிய-இந்நான்கெண்ணும்-இந்த நான்கெண்களும்-அஃதின்றியும் தொகைபெறாமலும்-இயலும்-நடக்கும்—எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன் கொற்ற னிருவரும்வந்தார்-எ-ம், சாத்தனேகொற்றனேயிருவரும்வந்தார்-எ-ம், சாத்தனென்று கொற்றனென்று விருவரும்வந்தார்-எ-ம், சாத்தனெனா கொற்றனெனா விருவரும் வந்தார் எ-ம், தொகைபெறுவனகவா சாத்தனுங் கொற்றனும், மிருவரும்வந்தார்-எ-ம். சாத்தனென்று கொற்றனென்று திருவருளார்-எ-ம், சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவரளர்-எ-ம், சாத்தனொடு கொற்றனொடு இருவருளர்-எ-று, தொகைபெறாதும் சாத்தனுங் கொற்றனும்வந்தார எ-ம், நிலனென்று நீரென்றுதீயென்று காற்றென்றளவறு காயமென்றாகிய வுலகம் எ-ம், நிலனெனநீரெனத் தீயெனக்காற்றெனவளவறு காயமெனவாகியவுலகம்-எ-ம், நிலனொடு நீரோடுதீயோடு காற்றோடளவறு காயமோடாகியபூதம்-எ-ம், தொகைபெறாமலும் வந்தன முன்னையநான்குந்தொகைபெறாதுவரின் விகாரத்தாலே தொக்கனவென்க. (க)

சூ உ௬. என்று மெனவு மோடுவு மொரோவழி

நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

இது சிலவெண்ணிடைச்சொற்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். என்றும்-என்றென்பதும், எனவும்-எனவென்பதும், ஒடு வும்-ஒடுவென்பதும், ஓரோவழி நின்றும்-பொருடோறு நிற்றலேயன்றி ஓரிடத்திலேநின்றும் பிரிந்து பிரிந்து எண்-எண்ணப்படுகின்ற, பொருடொறும்-பொருடோறும், சேரும் பொருந்தும் —எ-று,

(வரலாறு)

வினைபகை யென்றிரண்டு, பகைபாவமச்சம் - பழியெனநான்கும், பொருள்கருவிகாலம் வினையிடனொடைந்தும் எனவரும் இவற்றுள் வினையென்று பகையென்று எனக்கூட்டியெண்ணுக. (௰)

௪௨௰, வினையொடு வரினுமெண்ணினைமேற்பன

இது முன்பெயரோடுவந்த வெண்ணிடைச் சொற்கள் வினையோடுவருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். என் எண்ணிடைச்சொற்கள், வினையொடுவரினும், வினையோடுவந்தாலும், இனைய-பெயரோடுவரும்போது சொல்லப்பட்டஇவ்விலக்கணங்களையெல்லாம்-ஏற்பன ஏற்கும்—எ-று.

(வரலாறு)

மயிலாடக்குயில்பாடப் பாமுகிலெழுந்தது - செவ்வெண்-கற்றுக்கேட்டுங் கறபனைகடந்தார் உம்மைபெண-உண்ணவென்றுடுக்க வென்றுவந்தான், என்றெண் உண்ணவுடுக்க வென்றுவந்தான்-பிரிந்துகூடுமெண்-எனவரும்-மற்றவையு மிப்படியேவரும். (௰௧)

௪௨௧, விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

இது தில்லென்னு மிடைச்சொல லிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். விழைவ ஆசையும்-காலம்-காலமும்-ஒழியிசை-ஒழிந்த சொல்லும் ஆகியமூன்றுபொருளையுந்தரும் - தில்-தில்லென்னுமிடைச்சொல்—எ-று,

(வரலாறு)

வார்ந்திலங்குவையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையைப்பெறுகதில்லம்மயானே, என்பது, அரிவையைப்பெறுதல் வேட்கையையுணர்த்தலால் விழைவு-பெற்றாங்கறிக தில்லம்மவிவ்வூரே, என்பது பெற்றகாலத்தறிக எனக்காலத்தை புணர்த்தலாற்காலம்-வருகதில்லம்ம வெஞ்சேரிசேர-என்பது வந்தாலொன்று செய்வேனென்னும் ஒழிந்தசொற்பொருளையுணர்த்தலால் ஒழியிசை, (௰௨)

௪௩௨. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கங்
கழிவு மிகுதி நிலை பேறாகும்.

இது மன்னென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மன்-மன்னென்னு மிடைச்சொல் அசைநிலை-அசைத்துநிற்றற் பொருளிலும், ஒழியிசை-ஒழிந்தசொற் பொருளிலும்-ஆக்கம்-ஆகதற்பொருளிலும்-கழிவு கழிதற் பொருளிலும் மிகுதி-மிகுதிப்பொருளிலும்-நிலைபேறு-நிலைபெறுதற்பொருளிலும்-ஆகும்-வரும்—எ-று,

(வரலாறு)

அதுமற்கொண்கன்றேரே - என்பது அசைநிலை கூறியதோர்வாண் மன்-என்கிறவிடத்தே அது இரும்பை அறத்துணிக்கது என்கிறசொல் லொழிநிற்றலாலொழியிசை பண்டியன்மன் என்கிறவிடத்தே அவனோ வலியனுமாகுமெனப் பொருள்படுதலால் ஆக்கம்-சிறியகட்பெறினே யெமக்கீயுமன்னே-என்கிறவிடத்தே இப்பொழுது அவன் இறந்ததனால் எமக்குக்கொடுத்தல் கழிந்ததெனப் பொருள்படுதலால் கழிவு-ஈகைதை யெமக்கருளுமன் என்கிறவிடத்தே மிகுதியும் அருளுமெனப்பொருள் படுதலால மிகுதி-மன்னாவுலகத்து மன்னியதுபுரிமே என்கிறவிடத்தே இவ்விடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்தவினையுள் மன்னென்பது-நிலையினை யுணர்த்தலால் நிலைபேறு. (௩௧)

௪௩௩, வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

இது மற்றென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மற்று-மற்றென்னுமிடைச்சொல்-வினைமாற்று-வினைமாற்றுப்பொருளையும்-அசைநிலை-அசைத்துநிற்றற் பொருளையும்-பிறிதெனும்-பிறிதுபொருளையுந்தரும்—எ-று,

(வரலாறு)

மற்றறிவா நல்வினையாமிளையமென்றது - என்பது விரைந்தறிவா மென்னும் வினையையொழித்து விரையத்தறிவாமென்னும் வினையைத் தருதலால் வினைமாற்று-மற்றதனா கண்டருள் செய்யபலரடிகள்-என்பது அசைநிலை ஊழிற்பெருவலியாவுள மற்றொன்று சூழினுந் தான்முந்துறும்-என்பது ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருளைத்தந்தமையாற்பிறிது, (௩௨)

௪௩௪, மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

இது முன்னதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், மற்றைய தென்பது-மற்றையதெனனும் பொருளாகிய - வினைமாற்றும் பிறிதும்-சுட்டியதற்கு-குறிக்கப்பட்டதற்கு- இனம்-இனமாகிய வினைமாற்றும்பிறிதுமாம்—எ-று,

(முன்னுதாரணங்களுள் நல்வினையயர்ந்தீயறிவாமெனக்குறிக்கப்பட்டதற்கு விரையாதறிவாமெனவும், ஊழொன்றெனக் குறிக்கப்பட்டதற்கு ஊழல்ல தொன்றெனவும்-இனம்வருவாறு காண்க,) (௰௫)

௪௧௫. கொல்லே யையம் அசைநிலைக் கூற்றே,

இது கொல்லென்னுமிடைச்சொல் லிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், கொல்-கொல்லென்னு மிடைச்சொல்லானது-ஐயம் - ஐயப்பொருளிலும்-அசைநிலை-அசைநிலைப்பொருளிலும் வருகிற-கூற்று இடைச்சொல்லாம்—எ-று,

(வரலாறு)

இவ்வுருக்குற்றி கொன்மகன்கொல-என்பவை ஐயம்-கற்றதனாலாய பயனென்கொல்-என்பது அசைநிலை, (௰௬)

௪௧௬. ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

இது ஒடுதெய்ய என்கிற இடைச்சொற்களினிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஒடுவுந்தெய்யவும்-ஒடுதெய்ய என்கிறவிரண்டும் இசைநிறை இசைநிறைதற் பொருளைத்தருகிறமொழி-சொற்களாம்—எ-று,

(வரலாறு)

விளைக்குறுவட்டிற் போதொடுபொதுள-எ-ம், சொல்லேன்றெய்ய நின்னொடுபெயர்த்தே-எ-று, வரும் (௰௭)

௪௧௭. அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொருளவ்வே,

இது அந்தில் ஆங்கு என்கிற இடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அந்தில் அந்திலென்பதும் - ஆங்கு-ஆங்கென்பதும் அசைநிலை அசைநிலைப்பொருளையும்-இடப்பொருள், இடப்பொருளையுந் தருவனவாம்—எ-று,

(வரலாறு)

அந்திற் கழலினன் கச்சினன் என்பது அசைநிலை, சேயிழையந்திற் கொழுநற்காணிய, என்பது அவ்விடத் தென்னும்பொருளைத்தருதலால்இடம்-ஆங்கத்திறனல்ல யாங்கழற-என்பது அசைநிலை ஆங்காயகாயினுமாகஎன்பது இடம், (௰௮)

௪௧௮. அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றாகும்

இது அம்மவென்னு மிடைச்சொல்லிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அம்ம-அம்மவென்பது-உரையசை-உரையசைப் பொருளைத்தருவதும், கேண்மினென்று-கேண்மினென்று சொல்லுவேன் கேண்மினென்கிற வேறுபொருளைத்தருவதும் ஆகும்—எ-று,

(வரலாறு.)

அது மற்றம்மவென்பது உரையசை, அம்மவாழி தோழியென்பது கேளென்கிற ஏவற்பொருளைத்தந்தது. (௰௯)

௪௩௯. மாவென்கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இது மாவென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாவென்கிளவி-மாவென்னுஞ்சொல்,வியங்கோள்-வியங்கோ ளிடத்துவருகிற, அசைச்சொல்-அசைச்சொல்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு.)

உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே. (உ௰)

௪௪௰. மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை

இது மியாமுதலாகிய சிலஇடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மியா யாழ-மியா இகமோ மதி அத்தை இத்தை வாழியமாள ஈயாழஎன்கிற பத்திடைச்சொற்களும், முன்னிலை-முன்னிலையிடத்து வருகிற, அசை-அசைச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

சென்மியா, தண்டுறையூர்காணிக, கண்டதுமொழிமோ, சென்மதி பெரும், குறுமகளுள்ளிச்செல்வத்தை, நீயொன்றுபாடித்தை, வாழிவாழிய, தவிர்ந்திகமாள, சென்றீபெரும, செல்வயாதியாழஎன்பதாம்.(உக)

௪௪க. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுஞ்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றாந் தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

இது யாமுதலிய விடைச்சொற்களி னிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். யா-நின்று, யா கா பிற பிறக்கு அரோபோமாது இகும்சின் குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாம் தான கின்று, நின்று-என்கிற இருபதிடைச்சொற்களும், அசைமொழி-எல்லாவிடங்களிலும் வருகிற அசைச்சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு,)

யா பன்னிருவர் மாணக்க ரகத்தியனுர்க்கு, இவளிவட்காண்டிகாஆயனையல்லபிற, நசைபிறக்கொழிய, குயிலாலுமரோ, வாழாதென்போ,விளிந்தனறுமாதோ, காண்டிகுமல்லமோ, என்றிசின், பலகுரைத்துன்பம் அஞ்சுவதோருமறனே, வருந்தினைபோலும், எழுந்திருந்தேன், பிளந்திட்டான், சோதுமன்றே, பணியுமாமென்றும், நீர்தாம்-நீதான், ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன், துணையாய் நின்றான் எனவரும், (உஉ)

இடைச்சொல்லியல்-முற்றிற்று.

ஐந்தாவது.

உரிச்சொல்லியல்.

௪௪௨, பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
யொருகுணம் பல்குணந் தழுவிப் பெயர்வினை
யொருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

இது நிறுத்தமுறையால் உரிச்சொல்லிலக்கணம் இவ்வியலால் உணர்த்தும்படித்தொடங்கி அவற்றின் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். பலபகை-இசையுங்குறிப்பும் பண்பும் ஆகிய பலவேறுவகைப்பட்ட, பண்பும்-பண்புகளையும், பகர்பெயராகி- உணர்த்துகிறபெயராகி, ஒருகுணம்-ஒருகுணத்தையும், பலகுணம்-பலகுணங்களையும், தழுவி-உணர்த்துவனவாய், பெயர்வினை-பெயர்வினைகளைவிட்டு, ஒருவா-நீங்காவாய், செய்யுட்கு செய்யுளுக்கு. உரியன-உரியவையாய்ப் பொருளுக்குரிமைபூண்டுநிற்பவை, உரிச்சொல்-உரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(இசைஓசை, குறிப்பு-மனத்தாற்குறித்து உணரப்படுவது, பண்பு-பொறியாலுணரப்படுவது.) (௧)

௪௪௩. உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

இது முன் பண்பென்றார் அது இது என்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், உயிர்-உயிராகியபொருளும், உயிரல்லது-உயிரல்லாதபொருளும்-ஆம்-ஆகிய-பொருள்-பொருள்களினுடைய-குணம்-குணங்கள-பண்பு-பண்புகளாகும்-எ-று. (௨)

௪௪௪. மெய்நா மூக்கு நாட்டஞ்செவிகளி
னொன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலி
னோரறி யாதிய வுயிரைந் தாகும்.

இது முன்உயிராகிய பொருளென்றார் அவை இவையெனத்தொகுத்துஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய்-மெய்யும்-நா-நாவும்-மூக்கு-நாசியும்-நாட்டம்-கண்ணும் செவிகளின்-காதும்ஆகிய ஐம்பொறிகளாலும் - ஒன்றுமுதலா-மெய்யாற் பரிசத்தையுணரு முணர்ச்சியொன்றுமுதலாக-கீழ்க்கொண்டு-கீழ்ப்போனவுணர்ச்சியுங்கொண்டு-மேல்-இரசம்-கந்தம்-உருவம்-சத்தம்-எனமேல் வரும் புலன்களை-உணர்தலின்-ஒன்றொன்றாகவுணர்தலின்-ஓரறிவாகியா ஓரறிவுயிர்முதலாக-ஐந்தாகும்-ஐந்துவகையாகும்-உயிர்-அவ்வுயிர்-எ-

சசரு. புன்மா முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உயிரைந்துனுள் ஓரறிவுயிர்கள் இவையெ ன உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புல-புல்லும்-மரம்-மரமும்-முதல்- முதலிவை- உற்றறியும்- மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசத்தையறிகிற- ஓரறிவுயர்- ஓரறிவுயிர்களா ம்-எ-று. (ச)

சசசு. முரணந் தாநிநா வறிவொடீ ரறிவுயிர்

இது ஈரறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்-முரண்-இப்பியும்-நந்து-சங்கும் ஆதி-முதலியவை-நாவறிவொ டு-கீழ்ப்போனமெய்யறிவேயன்றி நாவாலிரதத்தையும்அறிகிற- ஈரறிவுயி ர்-ஈரறியுயிர்களாம். (ரு)

சசஎ. சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்

இது மூவறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்.சிதல்-கறையானும்-எறும்பு-எறும்பும்-ஆதி-முதலியவை-மூ க்கறிவின்-கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே யன்றிமூக்காற் கந்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு-மூவறிவுயிர்-மூவறிவுயிர்களாம்-எ-று. (சு)

சசஅ தும்பிவண் டாதிகண் ணறிவிஞ லறிவுயிர்

இதுநாலறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தும்பி-தும்பியும், வண்டு-வண்டும்,ஆதி-முதலியவை, கண் ணறிவின்-கீழ்ப்போனமூன்றறிவுகளேயன்றிக் கண்ணால் உருவத்தையும் அறிகிறவறிவோடு நாலறிவுயிர்-நாலறிவுயிர்களாம்-எ-று. (எ)

சசகூ வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ளாதி செவியறிவோ டையறி வுயிரே,

இது ஐயறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வானவர்-தேவரும்,மக்கள் மனிதரும், நரகர்-நரகரும், வில ங்கு-மிருகங்களும்,புள்-பறவைகளும், ஆதி-முதலியவை, செவியறிவோ டு-கீழ்ப்போன நாலறிவுகளேயன்றித் செவியாற் சத்தத்தையும்அறிகிறவ றிவோடு ஐயறிவுயிர்-ஐயறிவுயிர்களாம்-எ-று. (அ)

சருய. உணர்வியல் லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரல் பொருளே.

இது உயிரல்லாத பொருள்கள் இவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ ள். உணர்வியலாம்- அறிவுமயமாகிய, உயிரொன்றுமொழித்த- உயிரொன்றுமேயன்றி-உடன்முதல்-உடம்புமுதலாகிய-அனைத்தும்-உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம்-உயிரல்பொருள்- உயிரல்லாதபொருள்களாம்-எ-று. (கூ)

சுஙக. ஒற்றுமை நயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

இது முன்னதற்கு ஓர் புலனடை யுணர்த்துகின்றது

இ ள். ஒற்றுமைநயத்தின்-எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பையெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின்மயமாய்நிற்கிற ஒற்றுமைநயங்கருதியவழி-ஒன்றென- ஒன்றுபோல-தோன்றினும்-தோன்றுமாயினும்-வேற்றுமைநயத்தின்-உயிர்சித்தாயும் உடம்புசடமாயும்நிற்கிற வேற்றுமைநயமாகியவுண்மைகருதியவழி-உடலுயிர்-அவ்வுடலும்உயிரும்-வேறு-வேறாம்-எ-று. (ய)

சுஙஉ. அறிவரு ளாசை யச்ச மான
நிறைபொறை யோர்புக் கடைப்பிடி மைய
னினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த்த
றுன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத
மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

இது உயிரின்குணமென்றூர் அவையிவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அறி மறவி-அறிவுஅருள் ஆசை அச்சம் மானம்நிறைபொறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி மையல் நினைவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம்நாண்வெகுளி துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல்துன்பம்இன்பம் இளமை மூப்புஇகல் வென்றி பொச்சாப்பு ஊக்கம் மறம்மதம் மறவி என்கிற முப்பத்திரண்டும்- இனைய இவைபோலவனபிறவும்-உடல்கொள்- உடம்போடுகூடிய-உயிர்க்குணம் உயிர்களினுடையகுணங்களாகும் எ-று(

சுஙங. துய்த்த றுஞ்ச றொழுத லணித
லுய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

இது உயிரின் றொழிற்குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். றுய் லுய்த்தல்-துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணித்தல்உய்த்தல் என்கிற ஐந்தும்-ஆதி-இவைபோல்வன பிறவும்-உடலுயிர்- உடம்போடுகூடிய வுயிரினுடைய- தொழிற்குணம்- தொழிற்குணங்களாம்-எ-று. (யஉ)

சஙூச. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ண
மறுசுவை யூறெட் டுயிரல் பொருட்குணம்.

இது உயிரல்லாத பொருள்களின் குணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பல்வகைவடிவு- வட்டம் இருகோணம் முக்கோணம்சதுரம் இவைமுதலாகிய பலவகைவடிவுகளும், இருநாற்றம்-நற்கந்தம் துர்க்கந்தம் என்கிற இருநாற்றங்களும், ஐவண்ணம்-வெண்மை செம்மைகருமை பொன்மை பசுமை என்கிற ஐந்துவண்ணங்களும், அறுசுவை- கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்புஎன்கிறஅறுசுவைகளும், ஊறெட்டு-வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை நொய்ம்மைசீர்மை இழுமெனல் சருச்சரை என்கிற எட்டூறுகளும், உயிரல்பொரு-உயிரல்லாதபொருள்களினுடைய, குணம்குணங்களாம்-எ-று. (யங.)

சஙுரு. தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க
னீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்த
லீத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

இது அவ்விருபொருள்களுக்கும் பொதுவானதொழிற்குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தோன் லீதல் தோன்றல் மறைதல் வளர்தல்சுருங்கல் நீங்கல்அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதல்என்கிற ஒன்பதும், இன்னன- இவைபோல்வனபிறவும், இருபொருள்-உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொருளும் ஆகியவிரண்டற்கும் பொதுவாகிய,தொழிற்குணம்-தொழிற்குணங்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

உயிர்தோன்றி மறைந்தது, உடறோன்றி மறைந்தது, நெருப்புத் தோன்றி மறைந்தது எனவரும். (யச)

சஙுசு. சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

இது பலவகைப்பண்புமிதுவாைக்குமுணர்த்தி அப்பண்புகளுள் ஒருகுணம் பலகுணந்தழுவி வருமென்ற உரிச்சொற்களைஉணர்த்தத்தொடங்கிஅவற்றுள் ஒருகுணந்தழுவியஉரிச்சொற்களிலேசிலஉணர்த்துகின்றது.

இ ள். சால கழி-சாலவென்பது முதலாகிய இவ்வாறுரிச்சொற்களும், மிகல்-மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்துகிற உரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

பருவந்துசாலப் பலகொலென்றெண்ணி, உறுவளிதூக்கு முயர்சினைமாவின், தவச்சேய் நாட்டாராயினும், நனிபேதையேநயனில்கூற்றம்,

பொறையில்லா நோய்கூரப் புல்லென்றிசினே, காமங்கழிகண்ணோட்டம் எனமுறையேகாண்க. (௰௫)

சஎ. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

இது பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொற்களுள் ஒன்றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் கடியென்கிளவி கடியென்னுமுரிச்சொல், காப்பு-காவலும், கூர்மை-கூர்மையும்- விரை-வாசனையும், விளக்கம்-விளக்கமும்- அச்சம்-அச்சமும் சிறப்பு-சிறப்பும்-விரைவு- விரைவும் மிகுதி- மிகுதியும், புதுமை-புதுமையும்-ஆர்த்தல்-ஒலித்தலும்,வரைவு-நீக்கலும்,மணறல்மணமும், கரிப்பின்-கரிப்பும் ஆகிய பதின்மூன்றுகுணங்களிலும்-ஆகும்- வரும்-எ-று.

(வரலாறு.)

கடிநகர்காப்பு, கடிநுனைப்பகழி கூர்மை, கடிமாலை-நாற்றங்கண்ணுடியன்னகடிமார்பன்-விளக்கம், கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காகிஅச்சம், விழாக்கடி-சிறப்பு-எம்மம்பு கடிவிடுதும்-விரைவு-கடியுணகடவு டகிட்டு செழுங்குரல்-மிகுதி, இதுபுதிதுண்கடவு ளென்றுமாதலால்புதுமை,கடிமுரசு-ஆர்த்தல் கடித்துக்கரும்பினைக்கண்டசாறுறி-வரைவு- கடிவினைமுடிகிமன்றல், கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி-கரிப்பு. (௰௬)

சஅ. மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசைக்
கூற்றுப்புக றன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

இதுவும் ஒருகுணந்தழுவிய வுரிச்சொற்களுட் சில வுணர்த்துகின்றது

இ-ள். மாற்ற-டீல் மாற்றமுதலாகிய பதினாறும், சொல்- சொல்லென்னு மொருகுணத்தை யுணர்த்துகிற வுரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

கோவலர்வாய்மாற்றமுணர்ந்து, இருபிறப்பாளர்பொழுதறிந்துநுவல, தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன், உரைப்பாருரைப்பவை யெல்லாம், அறங்கரைநாவினன்மறைமுற்றிய, அஞ்சொற்பெரும்பணைத்தோளாயிழையாடானொடியும்-நசையு நர்க்கடையாநன்பெருவாயிலிசையென ப்புக்கு உற்றது நாங்கள் கூறவுணர்த்தனை- புகன்றவன்றியும், காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ - கிளந்தகிளைமுதலுற்ற- மெய்ம்மூவாறென விளம்பினர் புலவர் அச்சுதனடிதொழு தறைகுவன்சொல்லே-ஓ

ருவன்செய்நன்றி கொன்றார்க்குய்தியில்லெனவறம்பாடின்றே-வார்த்தை பகர்குற்றேன், இடிபோல வியம்பினானே, எனமுறையேகாண்க. (௧௭)

௪௫௯. முழக்கிரட் டொலிகலி யிசை துவை பிளிறிரை
யிரக்கழுங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதிர்குறை
கனைசிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
யரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை,

இதுவுமது.

இ-ள் முழக்கமோடு-முழக்கமுதலான இருபத்திரண்டும் - இன்னன்-இவைபோலவன்பிறவும்-ஓசை-ஓசையென்னுமொரு பொருளையுணர்த்து முரிச்சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு)

முழங்குமுந்நீர்முழுவதுமவளைஇ- குடிஞையிரட்டுங்கோடுயர்நெடுவரை-ஒல்லெனவொலிக்கு மொலிபுனலூரற்கு-கல்லெழுமூதூர்-பறையிசை, பல்லியந்துவைப்ப-பிளிறுவார்முரசம் இரைக்குமஞ்சிறைப்பறவைகள்-இரங்குமுரசினம் இரும்பிழிமாரியழுங்கினமூதூர்-காலைமுரசமதியம்ப-இமிழ்கடல்வளைஇய- குளிறுமுரசங்குணில்பாய-களிறுகளித்ததிரும்-கார்குரைரினற்கன்னி-கனைகடற்சேர்ப்ப, சிலைத்தார்முரசங்கறங்க-தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கணநாடுநண்ணி-சௌவைநீர்வேலிவினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்-அறைகடலரவத்தானை-ஆர்ந்தபல்லியக்குழாம் - எனமுறையேகாண்க. (௧௮)

௪௬௰. இன்ன தின்னுழி யின்னன மியலு
மென்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

இது இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இன்னது-பெயர்வினையிடையுரிகளில் இன்னசொல் இன்னுழி-தன்மைமுன்னிலை படர்க்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும் இவ்விடத்தே. இன்னணம்-இவ்விலக்கணமுள்ளதாய் இயலுமென்று நடக்குமென்று, இசை-சொல்லக்கடவதாகிய, நூலுள்-இந்நூலுள் குணகுணிப்பெயர்கள்-குணப்பெயர்களையும் குணிப்பெயர்களையும்-சொல்லாம்-வேண்டியமட்டுஞ் சொல்வதன்றி விரித்துச்சொல்லக்கடவமல்லம்- பரத்தலின்விரிக்கின்மற்றொன்று விரித்தலென்னுங்குற்றம் வருமாதலின்-நல்லோர்-அவற்றைக்கண்டறியவேண்டிய நல்லோர்-பிங்கலமுதலா-பிங்கலந்தைதிவாகரமுதலியநூல்களில் உரிச்சொலில்-உரிச்சொற்றொகுதியுள்-நயந்தனர்கொளல்-விரும்பிக்கொள்க-எ-று.

எனவே பெயரியலுட் பெயர்ச்சொற்றொகுதியையும்-வினையியலுள் வினைச்சொற்றொகுதியையும் இடையியலுள் இடைச்சொற்றொகுதியையும்-விரிக்காமைக்கும் இதுவேபுறனடையாமென்பதாயிற்று. (கசு)

சசுக. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து
முற்ற மொழி குறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்
தெற்றென வுணர்த றெள்ளியோர் திறனே.

இது இவ்வதிகாரத்திற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சொற்றொறும் சொற்றொறும்-இற்று-இத்தன்மைத்து- இதன்பெற்றியென்று-இதனிலக்கணமென்று- அனைத்தும்-முழுதும்- முற்ற-நிறைவுற-மொழிகுறின், சொல்லப்புகுந்தால்-முடிவில்-முடிவிலவாம்-ஆதலின்-ஆதலால்- சொற்றவற்று - எடுத்துச்சொல்லப்பட்டசொற்களுடைய, இயலான்-இலக்கணங்களைக்கொண்டு-மற்றையபிறவும்-சொல்லப்படாதவற்றி னிலக்கணங்களையும் தெற்றெனவுணர்தல்-ஒப்புமைகருதி இதுவுமதுவென உணர்தல்-தெள்ளியோர்-நூலோர்தந்தெளிதற்குரிய மாணுக்கரது-திறன்-கடனும்-எ-று.

(இதற்குதாரணமுன் வந்தனகாண்க.) (உ0)

சசுஉ. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

இது இந்நூலிற்கோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பழையனகழிதலும் முற்காலத்துள் விலக்கணங்களுட் சிலபிற்காலத்திறத்தலும் புதியனபுகுதலும்-முற்காலத்தில் லனசிலபிற்காலத்திலக்கணமாதலும் வழுவல-குற்றமல்லவாம்-காலவகையினான் காலவேற்றுமையதுவாகலால்-எ-று.

இவற்றிற்குமுதாரண முன்வந்தனகாண்க. (உக)

உரிச்சொல்லியல்-முற்றுப்பெற்றது.

இருதிணை மூவிடநான்மொழி யைம்பாலறுதொகையே ழுருவழு வெட்டுருபொன்பான்றொகாநிலையாய்ந்தவெச்சமொருபதுகோளெட்டுமுப்பொழுதீரிட மோரியல்பாய் - வருமொழிமூன்று முணரச்சொல்வண்மைவருந்திருவே.

நன்னூல்-முற்றிற்று.